

Budapest,
2000. június 20.,
kedd

61. szám

Ára: 715,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
89/2000. (VI. 20.) Korm. r.	
A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtására kiadott 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet módosításáról	3670
90/2000. (VI. 20.) Korm. r.	
A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, 1998. május 2-án, Budapesten aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	3740
17/2000. (VI. 20.) EüM r.	
Az emberi felhasználásra szolgáló tápszerekről	3743
14/2000. (VI. 20.) HM r.	
A Magyar Honvédség személyi állománya illetményéről és illetményjellegű juttatásairól szóló 4/1997. (II. 12.) HM rendelet módosításáról	3756
15/2000. (VI. 20.) HM r.	
Az élelmiszer-utalvánnyal való ellátásról	3757
16/2000. (VI. 20.) HM r.	
A kulturális és média feladatokat ellátó költségvetési szervek megszüntetéséről, közhasznú társaságok létrehozásáról, illetve az átalakítással kapcsolatos jogutódlásról	3760
11/2000. (VI. 20.) KöM r.	
A budapesti Vend utcai barlang védettségének feloldásáról	3763
12/2000. (VI. 20.) KöM r.	
A siklósi Rózsa-bányai barlang védettségének feloldásáról	3763
83/2000. (VI. 20.) KE h.	
Egyetemi tanári kinevezésekről	3763
5/2000. (MK 61.) MNB hird.	
A „Lorántffy Zsuzsanna születésének 400. évfordulója” ezüst emlékpénzermék kibocsátásáról	3767
A Fogyatékosok Esélye Közalapítvány alapító okiratának 1. számú módosítása	3767
Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal közleménye a 2000. július 1-je és szeptember 30-a között alkalmazható üzemanyagárakról	3767
A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleményei	3768
Helyesbítés	3768

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelete

a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a
vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény
végrehajtására kiadott 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet
módosításáról

A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: tv.) 212. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1. §-ának (2)—(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 1. §-a (1) bekezdésének 7. pontja alkalmazásában nem kereskedelmi forgalomban behozottnak minősül az ezerkettőszáz euro forintra átszámított és ezer forintra kerekített összeget meg nem haladó egyedi vagy összértékű vámáru, ha annak mennyisége a tv. 1. számú mellékletében meghatározott mennyiségi keretet nem haladja meg. Az euronak a tárgyévben alkalmazandó, forintra átszámított összegét a tárgyévet megelőző év utolsó előtti szerdáján (ha ez munkaszüneti nap, akkor a következő munkanapon) megállapított hivatalos MNB deviza középárfolyam alapján kell meghatározni. Ezen összeget a pénzügyminiszter a Magyar Közlönyben a tárgyévet megelőző év utolsó hónapjának 25. napjáig teszi közzé.

(3) A tv. 1. §-a 21. pontjának *a)* alpontja alkalmazásában nem tekinthető vámtehernek különösen a raktározási díj, a költségtérítés, a vámigazgatási bírság. A tv. 1. §-a 21. pontjának *c)* alpontjával meghatározott kumulációs vámteherre, a vámteherre vonatkozó általános szabályokat akkor kell alkalmazni, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik.

(4) A tv. 1. §-a 23. pontjának *a)* és *b)* 1. alpontjában említett büntetlen előéletet három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítvánnyal kell igazolni. A szervezeti formát három hónapnál nem régebbi cégkivonattal vagy cégmásolattal, illetve egyéni vállalkozói igazolvány másolatával kell igazolni. Az ügyfél harminc napnál nem régebbi igazolást köteles benyújtani arról, hogy nincs adótartozása. A tv. 1. §-a 23. pontjának *b)* 2—4. alpontjaiban előírt egyéb feltételeket a vámhatóság a saját nyilvántartása alapján ellenőrzi.

(5) Az ügyfél írásban köteles nyilatkozni arról, hogy nem áll felszámolási eljárás vagy végelszámolás alatt.

(6) A vámszempontról való megbízhatóság vizsgálata során a vámhatóságnak az ügyfelet — amennyiben annak vámtartozása van — haladéktalanul fel kell szólítania, hogy a felhívás kézhezvételétől számított három munkanapon belül a számlavezető vámszervnél egyeztetést kezdeményezzen. Az esetleges tartozás befizetését az ügyfélnek a tv. 1. §-a 23. pontjának *b)* 3. alpontjában meghatározott időn belül az e rendelet 212. §-ának (1) bekezdése szerint kell igazolnia.

(7) A tevékenységi engedély megadásánál, illetve meghosszabbításánál a tv. 1. §-a 23. pontja *b)* 4. alpontjának alkalmazásakor nem kizáró ok a legfeljebb tízezer forint összegű vámtartozás.

(8) A 83/1996. (VI. 14.) Korm. rendelettel kihirdetett, az Egységes Árutovábbítási Eljárásról szóló Egyezményben (a továbbiakban: Tranzitegyezmény) meghatározott megbízhatóság alatt a tv. 1. §-ának 23. pontja szerinti vámszempontról való megbízhatóságot kell érteni.

(9) A tv. 1. §-a 24. pontjában említett vámkedvezmény alatt az e rendelet 266. §-ának (1) bekezdése szerinti vámkedvezményt kell érteni.”

(2) A Vhr. 1. §-a a következő (10)—(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A tv. 1. §-a 28. pontja által meghatározott személyi körbe 1997. december 31-ét követően a tv. 113. §-ának (5) bekezdésében meghatározott személyeket is bele kell érteni, a tv. módosításáról rendelkező 1997. évi L. törvény 69. §-ának (6) bekezdésében foglaltak figyelembevételével.

(11) A tv. 1. §-a 40. *b)* pontja alkalmazásában gyorsposta (futárszolgálat) alatt olyan szolgáltatót kell érteni, amely fő tevékenységi körét tekintve expressz küldemények rendszeres export-import integrált gyűjtő szállításával foglalkozik.”

2. §

A Vhr. 5. §-ának (5)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kilépő tranzitterületen vásárolt árut az utas belsőldre a vámteher megfizetése mellett hozhatja be, vagy kérheti a kiutazásáig a megvásárolt vámáru vámhivatali raktározását. Ez a szabály irányadó akkor is, ha a továbbutazásra az utason kívül álló okból nem kerül sor. Behozatal esetén az utasforgalmi vámkedvezmények nem alkalmazhatók. A raktározás a tv. 144. §-ának (8) bekezdés *e)* pontja szerinti ideig mentes a költségtérítés fizetési kötelezettség alól.

(6) A tranzitterület megszűnik, ha a közforgalmú nemzetközi repülőtér nemzetközi jellege megváltozik, illetőleg, ha a magyar vízi jármű nem rendszeresen végez nemzetközi személyszállítást. A tranzitterület megszűnése esetén az üzemeltető a tranzitterületen, illetőleg a raktárban lévő vámáru vámjogi sorsának rendezése iránt tizenöt napon belül köteles intézkedni.”

3. §

A Vhr. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vámszabadterületre vonatkozó különleges vámjogi szabályokat e rendelet 164—168. §-ai, a 175. §-a, a 227. §-a, valamint a vámszabadterület vámügyi rendtartását is szabályozó, a vámtörvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló 10/1996. (III. 25.) PM rendelet (a továbbiakban: PM rendelet) tartalmazza.”

4. §

A Vhr. 7. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámhatárt átszelő új vasúti pálya létesítésénél — a pálya vonalának kijelölése és határállomás létesítése tekintetében — a vámszervezet központi szerve előzetes véleményét figyelembe kell venni.”

„(3) Mellékúton csak a kishatárforgalomban, illetőleg a határmenti gazdálkodás keretében vám- és engedélymentesen behozható vagy kivihető áruk/vámárúk, továbbá az e rendelet 8. §-ának (4) bekezdésében meghatározott járművek és eszközök szállíthatók külön engedély nélkül. Más áru mellékúton történő átszállítását — ha az áruszállítás vámúton nem lehetséges, vagy gazdaságossági, illetve egyéb ok miatt nem célszerű — a vámszervezet központi szerve engedélyezi a Határőrség Országos Parancsnokságával (a továbbiakban: HOP), valamint a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériummal (a továbbiakban: KHVM), valamint a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériummal (a továbbiakban: FVM) egyetértésben. Az engedélyezés iránti kérelmet az áru szállítására vonatkozó szerződés megkötése előtt kell a vámszervezet központi szervéhez benyújtani. A kérelemnek tartalmaznia kell a mellékúton történő áruszállítás szükségességének indokait, az áruszállítás tervezett helyét, időpontját, valamint azokat az adatokat, amelyek az e § (4) bekezdése szerinti engedély kiadásához szükségesek. Kérelem benyújtható a nem szállítási szerződés keretében beérkező egyéb szállítmányok esetén is.”

5. §

A Vhr. 8. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (2)—(3) bekezdésének számozása (3)—(4) bekezdésre módosul:

„(2) Mellékúton áruszállítási engedély nélkül léptethető át a kizárólag személyforgalomra megnyitott határátke-lőhelyen az áru- és személyszállításra is alkalmas 3,5 tonna össztömeget meg nem haladó magyar honosságú gépjár-mű, amennyiben áruszállítást nem végez és azt a nemzet-közi egyezmény lehetővé teszi.”

6. §

A Vhr. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § A tv. 6. §-ának (6) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség az áru fuvarozóját (szállítóját) terheli. A bejelentés elmulasztása esetén a vámhivatal köteles intézkedni az áru fuvarozójával (szállítójával) szem-ben a szükséges eljárás megindítására, illetőleg a vám-igazgatási bírság kiszabására.”

7. §

A Vhr. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) Készpénzben nyújtott vámbiztosítéknak mi-nősül:

- a) a vámhivatalnál bizonylat ellenében vámbiztosíték címén készpénzben befizetett összeg;
- b) vámbiztosíték befizetésére szolgáló postai készpénz-átutalási megbízás felhasználásával történő befizetés;
- c) a Magyar Államkincstárnál vezetett számlára törté-nő készpénzbefizetés elfogadására a Magyar Államkincs-tárral megállapodást kötött hitelintézetnél történő kész-pénzbefizetés;
- d) a vámbiztosíték céljára történő banki átutalás;
- e) az e célra, hitelintézet által kibocsátott csekk, ha az a hitelintézet által garantált, vagy elfogadásáról a vám-hatóság illetékes szerve megállapodást kötött;
- f) az e célra a hitelintézetnél történő bankkártya elfo-gadás.

(2) A vámbiztosíték megfizetését a következők szerint lehet igazolni:

- a) az e § (1) bekezdésének a) pontja esetén a vám-biztosítékot átvevő vámhatóság által kiállított nyugta ere-deti példányával;
- b) postai készpénz-átutalási megbízás felhasználása esetén a postai feladóvevénnyel és ötszázezer forintnál nagyobb összegű befizetés esetén a postahivatal által ki-állított befizetést igazoló lap eredeti példányával;
- c) az e § (1) bekezdésének c) pontja esetén a hitelinté-zet által kiadott, vámhatósággal egyeztetett adattartalmú igazolás eredeti példányával, amely hivatkozik a Magyar Államkincstárral kötött megállapodásra;
- d) a terhelés napi bankszámlakivonat bank által cégsze-rűen aláírt példányával, vagy a terhelés megtörténtéről szóló banki igazolás eredeti példányával;
- e) a hitelintézet által kibocsátott csekk eredeti példá-nyával;
- f) a bankkártyával történő fizetési igazolás eredeti pél-dányával.

(3) A vámbiztosíték befizetését igazoló — az e § (2) be-kezdésének c)—f) pontjaiban megjelölt — okmányokon fel kell tüntetni a befizető adószámát, pénzforgalmi jelző-számát, illetve a terhelendő számlaszámot, az átvevő hitel-intézet adatait, a vámszervezet központi szerve vám-biztosíték számlaszámát, a fizetendő összeget, a befizetés vagy terhelés dátumát, amennyiben az átvevő hitelintézet

és a Magyar Államkincstár más tartalmú megállapodást nem kötött.

(4) Aze § (2) bekezdésének *b)*—*f)* pontjaiban meghatározott okmányokon fel kell tüntetni a vámhivatal által az ügyfél kérelmére megadott egyedi vámbiztosíték azonosító számot is.

(5) Amennyiben a vámbiztosíték nyújtására kötelezett a vámhatáron való belépéskor a készpénzben előre nyújtott vámbiztosíték befizetését megfelelően igazolja, a vámhivatal azt abban az esetben is elfogadja, ha a letét összege legfeljebb tíz százalékkal — jövedéki termék kivételével — kevesebb a ténylegesen megállapított vámbiztosíték összegénél.

(6) A Magyar Államkincstárral készpénz elfogadására megállapodást kötött hitelintézet az általa beszedett összegeket a pénzforgalom működésére vonatkozó általános szabályok szerint köteles a megfelelő államháztartási számlákra utalni.

(7) A vámbiztosítékként elfogadható bankgarancia meghatározott összegre szól, és meghatározott határnapig érvényes. A tevékenységi engedélyhez nyújtott bankgarancia elfogadásáról a vámhatóság a garanciát nyújtó hitelintézetet határozata egy példányával tájékoztatja.

(8) Vámbiztosítékként azt az eredeti bankgaranciát kell elfogadni, amely tartalmazza:

a) a garanciát nyújtó hitelintézet megnevezését, bankszámlaszámát;

b) a megbízó nevét, címét, bankszámlaszámát és adószámát;

c) annak a tevékenységnek (célnak) a megnevezését, amelynek alkalmazásával kapcsolatban a garancianyilatkozatot kiadták;

d) a garancia összegét számmal és betűvel;

e) a bankgarancia hatálya alá tartozó *c)* pontban megjelölt tevékenység kezdő és végső időpontját, a garancia lejártát, mely a végső időpontot követő harminc — vám szabadterület, vámraktár esetében hatvan — nap. A garanciát vállaló hitelintézet a lejáraton belül benyújtott igénybejelentéseket fogadja el;

f) a kedvezményezett vámhatóság megnevezését;

g) a garanciavállaló feltétel nélküli kötelezettségvállalását, arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásbeli felszólítására — az alapjogviszony vizsgálata nélkül a kézhezvételtől számított három banki munkanapon belül az igénybejelentésben megjelölt államháztartási számlára megfizeti megbízója lejárt vámteher fizetési kötelezettségét. Az írásbeli felszólításnak — igénybejelentésnek — tartalmaznia kell, az ügyfél azonosító adatait — név, cím, adószám, a jogutódlással kapcsolatos adatokat —, a kiszabott vámteher összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, tevékenységi engedély típusát és határozat számát;

h) a garanciavállaló hitelintézet kötelezettségvállalását a garancia összegének és/vagy határidő módosításának esetére, mely szerint az előző garancia érvényességi ideje alatt keletkező fizetési kötelezettségekre harminc, vám szabadterület, vámraktár esetén hatvan napig fedezetül szolgál.

(9) A hitelintézet garanciavállalási kötelezettségének határidő előtti visszavonásáról hitelt érdemlő módon köteles értesíteni a kedvezményezett vámhatóságot. A visszavonás az értesítés kedvezményezett által, tértivevényes levélpostai küldeményként visszaigazolt tudomásra jutásától számított 16. napon lép hatályba. A hitelintézet a garanciavállalási kötelezettség alól a visszavonás hatálybalépésétől számított harminc napon, vámszabadterület, vámraktár esetén pedig hatvan napon belül mentesül.

(10) A vámhatóság vámbiztosítékként olyan eredeti fedezetigazolást fogadhat el, amely szerint elkülönített számlán meghatározott összeg a vámtartozás kiegyenlítésére rendelkezésére áll és a vámhatóság az igényt a számlával szemben benyújtott a fedezetigazolásra hivatkozó azonnali beszédési megbízással érvényesítheti.”

8. §

A Vhr. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) A tv. 7. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja alkalmazásában a kezes a kezességi szerződéssel arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a vámfizetésre kötelezett a vámteher megfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, maga fog helyette a vámhatóságnak teljesíteni. A kezes kötelezettsége nem válhat terhesebbé mint amilyen elvállalásakor volt.

(2) A kezes e rendelet 207. §-ának (5) bekezdése, valamint a 225/A. §-ának (1) bekezdése alapján lefolytatott vámigazgatási eljárást követően válik vámfizetésre kötelezetté.

(3) Kezességet — az egyszerűsített kezességvállalás kivételével — csak írásban (ideértve a telefaxot is) lehet érvényesen vállalni. A telefaxon adott kezességi nyilatkozat esetén az eredeti példányt a vámhivatal részére három napon belül az átvételt igazoló módon el kell juttatni. A vámhivatal és a kezességvállaló közötti vámigazgatási jogviszony a kezességvállaló által nyújtott az e § (5)—(6) bekezdésében foglaltak szerinti kezességi nyilatkozat, illetve az e § (8) bekezdésének *a)* pontja szerinti igazolás elfogadásával jön létre.

(4) A kezes akkor mentesül a kötelezettség alól, ha a vámbiztosíték indokoltsága — a tv. 10. §-a alapján — megszűnik.

(5) A tv. 8. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, egyedi vámbiztosíték esetén a kezességi nyilatkozatnak tartalmaznia kell:

a) a kezességet vállaló megnevezését, adószámát, engedélyének számát, a kezességi nyilatkozat nyilvántartási számát, valamint az áru szállítója (fuvarozója) megnevezését;

b) az áru/vámáru felett rendelkezésre jogosult nevét;

c) a szállítóeszközök és a csomagok darabszámát;

d) az áru/vámáru kereskedelemben szokásos megnevezését, mennyiségét, értékét, vámtarifaszámát és az utána fizetendő vámteher összegét;

e) a kezes bankszámláját vezető hitelintézet megnevezését, bankszámlájának számát;

f) az árut/vámárut terhelő vámteher és a felszámítható kamat, késedelmi pótlék megfizetésének az áru/vámáru tulajdonosa, fuvarozója (szállítója) részéről való, bármilyen okból — ideértve a tv. 125. §-a (2) bekezdésének c)—e) pontjaiban meghatározott eseteket is — történő elmaradása esetére vonatkozó kezességvállalást;

g) azon vámkezelések, vámigazgatási eljárások megjelölését, amelyekre a kezességvállalás vonatkozik;

h) a nyilatkozattételre jogosult aláírását.

(6) A tv. 8. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, tevékenységi engedély esetén a kezességi nyilatkozatnak tartalmaznia kell:

a) a kezességet vállaló megnevezését, adószámát, engedélyének számát, a kezességi nyilatkozat nyilvántartási számát,

b) a tevékenységi engedélyt kérő, vagy azzal rendelkező megnevezését,

c) a már kiadott és hatályos tevékenységi engedélyszámát,

d) a vámbiztosíték összegét,

e) a kezes bankszámláját vezető hitelintézet megnevezését, bankszámlájának számát,

f) az árut/vámárut terhelő vámteher és a felszámítható kamat, késedelmi pótlék megfizetésének a tevékenységi engedéllyel rendelkező részéről való bármilyen okból történő elmaradása esetére vonatkozó kezességvállalást,

g) a tevékenység megnevezését, amire a kezességvállalás vonatkozik,

h) a nyilatkozattételre jogosult aláírását.

(7) A tv. 8. §-ának (5) bekezdésében meghatározott szervezet kérelmére a vámszervezet központi szerve — a jövedéki termékek, valamint a hulladékok kivételével — engedélyezheti az árutovábbítási eljárásban a tv. 8. §-a (6) bekezdésének d) pontja alapján történő kezességvállalás egyszerűsített formáját.

(8) Az egyszerűsített kezességvállalási engedélyt a vámszervezet központi szerve akkor adja ki, ha a kérelmező vállalja, hogy:

a) a tagjait, munkavállalóit (a továbbiakban: tagjait) olyan igazolással látja el, amely tartalmazza

1. a kezességvállalási engedély számát,

2. az igazolás sorsszámát,

3. az engedélyes nevét, címét, adószámát,

4. a felhasználásra jogosult gazdálkodó/vállalkozó nevét, címét, adószámát és/vagy a felhasználásra jogosult személyi nevét, születési helyét és idejét, saját kezű aláírását;

b) a vámszervezet központi szerve értesítése alapján attól a tagjától, aki a feltételeket megszegi, az igazolást haladéktalanul visszavonja; és

c) a tagjai részére kiadott igazolásokról, azok visszavonásáról a vámszervezet központi szervét a vámhatóság által meghatározott formában — a tagjai felé tett intézkedéssel egyidejűleg — tájékoztatja.

(9) Az egyszerűsített kezességvállalási engedély alapján kiadott igazolást a vámhatóság vámbiztosítékként akkor fogadja el, ha az e § (8) bekezdésének c) pontja alapján nyilvántartásába került.

(10) Az árutovábbítás a konkrét szállítmányra vonatkozó kezességi nyilatkozat benyújtása nélkül kérhető a kezességvállaló igazolása alapján. Az árunyilatkozat benyújtásával egyidejűleg be kell mutatni:

a) az e § (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott igazolást,

b) a továbbított áru/vámáru utáni vámterhek megállapításához — figyelemmel az e rendelet 75. §-a (6) bekezdésének a) pontjában foglaltakra — a számlát, ami ebben az esetben lehet vámcélokra kiállított számla is.

(11) Az egyszerűsített kezességvállalásra az e § (1)—(2) bekezdéseiben foglaltak is irányadók.”

9. §

A Vhr. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) A tv. 8. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a raktározott áru kitárolásakor a vámbiztosíték mértékét a vámvisszatérítést végző vámhivatal és/vagy az Agrárintervenciók Központ igazolása alapján kell figyelembe venni.

(2) A tv. 8. §-ának (1) bekezdése d) pontjának alkalmazásában, ha az adómentes felhasználó vagy az adóraktár engedélyese a vámárut saját maga importálja és a szállítást is maga végzi, akkor a jövedéki biztosíték vámbiztosítékba történő beszámítását az árutovábbítási vámkezeléskor kell elvégezni, amennyiben az adóraktári engedélyt vagy az adómentes felhasználói engedélyt, valamint a termékkísérő okmányt bemutatták. Az adóraktár engedélyese a vámáru saját maga általi importálását és szállítását igazolhatja az általa megkötött adásvételi szerződéssel, a nevére kiállított számlával vagy olyan származási bizonyítvánnyal, melyen címzettként feltüntették, továbbá a vámárut szállító fuvarszközre kiállított, tulajdonát igazoló okmánnyal. A csővezetéken történő szállítást minden esetben saját szállításnak kell tekinteni.

(3) A tv. 8. §-a (2) bekezdésének alkalmazásában, amennyiben a kivitelre kerülő jövedéki termékre a jövedéki biztosíték nem nyújt fedezetet, a vámbiztosítékot a vámteher mértékig ki kell egészíteni. Az adóraktárra nyújtott biztosíték vámbiztosítékkénti elfogadásához be kell mutatni az adóraktári engedélyt és a termékkísérő okmányt. A biztosíték összegét az exportőr nyilatkozata alapján kell megállapítani. A gazdasági vezető által aláírt nyilatkozatnak tartalmaznia kell azt, hogy milyen összegű forgalmi adó terhelné a terméket. A vámhivatal ellenőrzi a forgalmi adó kiszámításának helyességét.”

10. §

A Vhr. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) A Tranzitegyezményben meghatározott kezességvállalási okmányt a vámhatóság akkor fogadja el, ha

a kezességvállalásból keletkező fizetési kötelezettség teljesítéséért a belföldi székhelyű hitelintézet kötelezettséget vállal.

(2) Összkezeség alapján a Tranzitegyezmény szerinti árutovábbítást a területi vámszerv annak engedélyezheti, aki vámszempontból megbízható.

(3) Átalánydíjas garanciajegy forgalmazását a vámszervezet központi szerve annak engedélyezheti, aki vámszempontból megbízható, és havonta legalább ezer darab átalánykezeségi okmány forgalmazására kér engedélyt. Az engedélykérelemhez benyújtott banki kötelezettség összegének az egy év alatt kibocsátott (kibocsátani vállalt) átalánydíjas garanciajeggyel biztosítható vámteher egy hétre eső részének részének legalább 30%-át, a Tranzitegyezmény II. függelékének VIII. mellékletében felsorolt áruk esetén 100%-át kell fedeznie.”

11. §

A Vhr. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § (1) A tevékenységi vámbiztosíték mértékét ezer forintra kerekített összegben kell meghatározni.

(2) A tv. 8. §-a (4) bekezdésének *a)*—*b)* pontjai szerint nyújtott vámbiztosíték meghatározásánál a következők szerint kell eljárni:

a) amennyiben a tevékenységi engedély kérelmezését megelőző tizenkét hónapon belül azonos vámeljárással álló áruk/vámárúk vámkezelésére nem került sor, a tevékenységi vámbiztosíték alapját a tárgyévre tervezett forgalom figyelembevételével kell megállapítani;

b) a nyújtott vámbiztosíték összege nem lehet kevesebb a vámeljárással álló áruk/vámárúk éves vámterhének 8%-ánál.

(3) A tv. 8. §-a (4) bekezdésének *a)*—*b)* pontjaiban meghatározott tevékenységi vámbiztosíték nyilvántartására az engedélyes által vezetett keret-nyilvántartási könyvet hitelesíti a vámhivatal. A keret-nyilvántartási könyvnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a tevékenységi engedély számát, érvényességét idejét,

b) a keret-nyilvántartási könyv számát, a tételsorok számát,

c) a vámbiztosíték formájának megnevezését, számát, a kötelezettségvállaló megnevezését, összegét, érvényességét,

d) felhasználható tevékenységi biztosíték összegét, érvényességét,

e) a vámhivatal igazolását a vámbiztosíték elfogadásáról.

(4) Az ipari vámszabadterület tevékenységi vámbiztosítékának számítása során feldolgozási célból betárolt vámáru vámterhet kell figyelembe venni.

(5) A vámraktározás és a vámszabadterületi vámeljárással továbbá az egyszerűsített vámeljárással — a jöve-

déki termékek valamint a Kereskedelmi Vámtarifája 1—24. Árucsoportjába tartozó termékek kivételével — amennyiben a tevékenységi engedély kérelmezését megelőző időszakban azonos vámeljárással álló áruk/vámárúk vámkezelésére nem került sor, a kérelmező, az adott naptári évre vonatkozóan választhat, hogy a tevékenységi garancia alapjának számításánál az adott árut/vámáru terhelő tényleges vámterhet, vagy a tv. 8. §-a (3) bekezdésében meghatározott vámtétellel számított vámterhet alkalmazza.

(6) Árunak/vámárúnak egyik vámraktárból egy másik vámraktárba — árutovábbítás vámeljárással nélkül — történő szállítása esetén a címzett vámraktárba történő nyilvántartásba vételéig vámbiztosítékként a feladó vámraktár tevékenységi garanciája szolgál.

(7) Amennyiben a vámterhet a tv. 8-ának (4) bekezdése alapján kell biztosítani

a) a vámraktár és a vámszabadterület engedélyese, továbbá

b) az egyszerűsített vámeljárással engedélyese, illetőleg az ideiglenes behozatali vámeljárást kérő

köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelyből a vámraktározási, vámszabadterületi, ideiglenes behozatali, egyszerűsített vámeljárással álló áruk/vámárúk vámterhe pontosan megállapítható.

(8) A vámhatóság jogosult — de évente egyszer köteles — az üzemi órák alatt a nyilvántartást ellenőrizni. A nyilvántartást az engedélyes az e § (7) bekezdésének *a)* pontja esetén a vámraktárban, illetve a vámszabadterületen, az e § (7) bekezdésének *b)* pontja esetén a székhelyén, illetve telephelyén köteles vezetni.

(9) A tv. 8. §-ának (4) bekezdése *d)* pontjának alkalmazásában — a tv. 132. §-a (5) bekezdésének *d)* pontjában foglalt kivételével — a bankgarancia mértékének megállapításakor a megelőző tizenkét havi vámteher fizetési kötelezettséggel járó forgalomba csak a halasztott vámfizetési kedvezményben részesített forgalmat kell figyelembe venni.”

12. §

A Vhr. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § (1) A vámhivatal a vámbiztosíték nyújtását és formáját a vámáru kísérelő vámokmányra is feljegyzi. Egy vámeljárással — a tv. 8. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában foglalt, valamint, ha a törvény másként nem rendelkezik a tevékenységi engedélyekhez nyújtott vámbiztosíték kivételével — csak azonos formában nyújtott vámbiztosíték fogadható el.

(2) Készpénzben nyújtott vámbiztosíték befizetését igazoló, az e rendelet 11. §-a (2) bekezdésében meghatározott valamely okmány elfogadása esetén a vámhivatal ezt a tény-

az igazolásra feljegyzi, majd a vámkezelést kérő részére azt visszaadja.

(3) Ha a vámhivatal bankgaranciát vagy fedezetigazolást, illetve kezességvállalást vámbiztosítékként elfogad, az arról szóló okmányok eredeti vagy közjegyző által hitelesített másolati példányát bevonja és nyilvántartása melléteként kezeli. Árutovábbítás esetén egy záradékolt másolatot a küldeményt kísérő iratokhoz kell csatolni. E rendelkezés végrehajtásánál a telefaxon érkezett kezességi nyilatkozatot is eredetinek kell tekinteni, amennyiben annak eredeti példányát, a vámhivatal részére három napon belül igazolt módon eljuttatták. Ez a rendelkezés az egyszerűsített kezességvállalás eseteire nem vonatkozik.

(4) A vámhivatal által elfogadott vámbiztosíték törvényben foglalt céljának biztosítása érdekében a vámhatóság köteles a biztosítéknyújtás és felszabadítás folyamatát kezelő ellenőrzési rendszert működtetni.”

13. §

A Vhr. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A kezességvállalási engedélyt a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *a*) és *b*) pontjai esetén az a vámhivatal, a *c*) pontja esetén az a területi szerv adja ki, amelynek illetékességi területén a kérelmező a kezességvállalást gyakorolni kívánja. A tv. 8. §-a (6) bekezdésének *d*) pontja esetén a kezességvállalási engedélyt a vámszervezet központi szerve adja ki.

(2) A bankgaranciát ahhoz a vámszervhez kell benyújtani, amely az engedély kiadására jogosult.

(3) Egy szervezet — az engedély kiadásához egyébként szükséges feltételek teljesítése esetén — több vámhivatalnál vagy területi szervnél is rendelkezhet kezességvállalási engedéllyel, illetőleg egy vámhivatalnál vagy területi szervnél több ilyen engedélye is lehet.

(4) A kezességvállalási engedélyt kiadó vámhivatal, illetőleg területi szerv az engedélyes részére keret-nyilvántartási könyvet hitelesít. Az engedélyes a keret-nyilvántartási könyvet eseményszerűen köteles vezetni. A keret-nyilvántartási könyvnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a kezességvállalási engedély számát, érvényességi idejét,
b) a keret-nyilvántartási könyv számát, a tételsorok számát,
c) a kezességi nyilatkozat számát, elfogadásának/felszabadításának dátumát, annak a vámkezelésnek a tételszámát, amelyhez a kezességet elfogadták, vagy melynek eredményeként azt felszabadították, az összeget, a maradványgaranciakeret összegét és a kezességvállalás elfogadásának vámhivatali igazolását.

(5) Ha a kezességvállalási engedélyt a vámszervezet központi szerve adta ki, a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott feltétel végrehajtása érdekében az ellenőrzést a vámhatóság az általa kialakított nyilvántartás alapján köteles biztosítani oly módon, hogy kezességvállalás a bankgarancia húszmillió forinttal csökkentett összegét ne haladja meg. Amennyiben a kezes kizárólag a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott te-

vékenység végzésére ad kezességet, akkor a kezességvállalás a bankgarancia összegén belül fogadható el.”

14. §

A Vhr. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A vámbiztosíték alóli mentességre való jogosultságot — az e § (3) bekezdésében foglaltak kivételével — a vámkezelést kérő a vámkezelést végző vámhivatalnál okmánszerűen köteles igazolni.

(2) Központi költségvetési szerv részére kincstári finanszírozás keretében érkező vámárú esetében a költségvetési szerv illetékes vezetőjének írásban nyilatkoznia kell a szerv központi költségvetési jogállásáról. A vámkezelést végző vámhivatal a nyilatkozatot bevonja, és a mentességet a vámokmányra feljegyzi.

(3) Az árutovábbításkor a tv. 9. §-a (1) bekezdésének *d*) pontjában meghatározott aktív feldolgozás céljából történő behozatal az aktív feldolgozás engedélyezésére vonatkozó, aktív feldolgozáshoz szükséges és ideiglenes behozatalban vámkezelt munkaeszközök behozatalát az aktív feldolgozás és az ideiglenes behozatal engedélyezésére vonatkozó tevékenységi engedély másolatával, ideiglenes behozatal céljából minták és mintadarabok behozatalát a vámfizetésre kötelezett nyilatkozatával kell igazolni.

(4) A tv. 9. §-a (1) bekezdésének *f*) pontjában foglaltak alapján bíróság, vagy más hatóság birtokába adott vámárúval egy tekintet alá esik a hatóság által lefoglalt, de a rendelkezési jog megtiltásával az ügyfél birtokában hagyott vámáru.

(5) A halasztott vámfizetési jogosultságot csak abban az esetben kell igazolni az engedély — vagy annak másolata — bemutatásával, ha arra a vámhivatal az áru/vámáru fuvarozóját (szállítóját, a vámkezelést kérőt) felszólítja. Azt, hogy a továbbítani kért vámáru a halasztott vámfizetési jogosultsággal rendelkező saját vámárúja, az adásvételről szóló, az általa megkötött külkereskedelmi szerződéssel vagy a nevére kiállított számlával, nemzetközi fuvarlevéllel vagy olyan származási bizonyítvánnyal kell igazolni, amelyen címzettként feltüntették. Amennyiben a fenti okmányokban a halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkező neve és címe nem szerepel, az árutovábbításkor vámbiztosítékként a halasztott vámfizetési engedély nem fogadható el. A tv. 9. §-a (1) bekezdése *h*) pontjának alkalmazásánál a vámáru a halasztott vámfizetéshez nyújtott garancia alapján — jövedéki termék esetén annak mértékéig — tekintendő biztosítottnak.”

15. §

A Vhr. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A nemzetközi vámokmánnyal nyújtott vámbiztosítékot a vonatkozó egyezmény (így különösen: TIR,

ATA, Tranzitegyezmény) előírásai szerint kell felszabadítani.

(2) Az e rendelet 11. §-a (1) bekezdésének *a)–d)* pontjai szerint nyújtott vámbiztosíték felszabadítása a vámteher elszámolása után fennmaradó összegnek a vámbiztosítékot nyújtó részére történő visszafizetésével, visszautalásával vagy kérelemre vámbiztosíték számlán való tartásával történik.

(3) Az adott vámigazgatási eljáráshoz nyújtott vámbiztosítékot a vámhatóság felszabadítja, vagy felszabadítottként kell tekinteni, ha a vám eljárás lezárul, így különösen, ha az árut/vámárut

- a)* kiléptették,
- b)* a belföldi forgalom számára vámkezelték, és az esedékessé váló vámterhet megfizették,
- c)* vámhivatali felügyelet mellett megsemmisítették,
- d)* vámraktárba beraktározták, vagy
- e)* ellenszolgáltatás nélkül az államnak felajánlották, és azt a vámhatóság elfogadta,
- f)* a jövedéki törvény szerinti adómentes felhasználó üzemébe, raktárába vagy adóraktárába betárolták, és a betárolást a termékkísérő okmányon visszaigazolták, illetve
- g)* amennyiben az e rendelet 29. §-ában foglaltak alapján végzett felülvizsgálat eredménye az ügyféli kérelem megalapozottságát támasztja alá,
- h)* ha a kiviteli célból szállított adózatlan jövedéki terméket az adóraktárba visszaszállítják és a készletre vételt igazolják,
- i)* az ideiglenes behozatalban vagy aktív feldolgozásban vámkezelt vámárut elszámolták,
- j)* a hivatalból elrendelt tárolás esetén, annak teljesítésekor.

(4) A csekkel, a belföldi székhelyű hitelintézet által vállalt bankgaranciával, a banki fedezetigazolással nyújtott vámbiztosítékot az okmányra vezetett vámhivatali záradékkal kell felszabadítani.

(5) A vámbiztosíték teljes vagy részleges felszabadításáról vagy visszafizetéséről az e rendelet 20. §-ában foglaltak kivételével — az a vámhivatal köteles intézkedni, amelynek eljárása eredményeként a vám biztosításának indokoltsága teljesen vagy részlegesen megszűnt. A készpénzben nyújtott vámbiztosíték felszabadítását követően az ügyfél részére visszajáró összeget a vámhatóság tizenöt napon belül késedelmi pótlék mentesen fizetheti vissza. Ezt követően a tv. 143. §-ának (2) bekezdése szerinti késedelmi pótlékot köteles a vámbiztosíték indokoltsága megszűnésének napjától fizetni.

(6) Bankgarancia, illetve fedezetigazolás formájában nyújtott vámbiztosíték esetén a garancia összegét a vámteher kiegyenlítésére csak akkor lehet felhasználni, ha a vámfizetésre kötelezett a fizetési határidő lejártáig kötelezettségének nem tesz eleget. A bankgarancia érvényesítése esetén a vámteher kiszabásáról szóló határozat egy példá-

nyát a vámhatóság a bankgaranciát kiadó hitelintézet részére megküldi. A fedezetigazolás formájában nyújtott vámbiztosíték érvényesítése esetén a vámhatóság rendelkezése alapján a számlavezető vámszerv intézkedik a vámtartozás beszedése iránt.”

16. §

A Vhr. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) A tv. 8. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján készpénzben nyújtott vámbiztosítékot — ha a továbbított áru kiléptetéséről a továbbítástól számított harminc napon belül nem értesül — a vámhivatal a következők szerint számolja el:

- a)* a visszatérített vámtehernek megfelelő összeget a vámbevételi számlára elszámolja,
- b)* az igénybe vett exporttámogatás után nyújtott vámbiztosítékot a vámletét elszámolás alapján átutalja az adóhatóság számlájára.

(2) A vámbiztosíték indokoltsága megszűnik az e rendelet 66/B. §-a (8) bekezdésében meghatározott vámfelügyelet megszűnése esetén is.”

17. §

A Vhr. 21. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvényes zálogjogot a vámáru közvetlen vámfelügyelet alá vételével kell gyakorolni.

(2) A vámhivatal a közvetlen vámfelügyelet alá vételt alakszerű határozattal rendeli el. A határozatban fel kell hívni a vámfizetésre kötelezett figyelmét arra, hogy ha a közvetlen vámfelügyelet alá vett vámáru után kiszabott vámterhet nem fizeti meg, a vámárut a vámhivatal az e rendelet 66/A. §-ában meghatározott időtartam elteltével értékesíti.

(3) A zálogtárgy értékesítéséből befolyt összeget az értékesítési költségek és a közvetlen vámfelügyelet érvényesítésének költségei levonása után a tv. 135. §-ában foglaltak szerint kell elszámolni. A tartozások levonása után fennmaradó összeget tizenöt napon belül hivatalból ki kell fizetni az ügyfélnek.”

18. §

A Vhr. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § A vámterhet megállapító külön jogszabályok is tartalmaznak az általuk szabályozott vámteher (így különösen: forgalmi adók, vámpótlék, egyéb kötelező befizetés) alóli mentességet.”

19. §

A Vhr. a következő új 28/A. §-sal egészül ki:

„28/A. § A tv. 16. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában elegendő mértékű megmunkálásnak kell tekinteni:

a) az e rendelet 1. számú mellékletében felsorolt termékek vonatkozásában a mellékletben szereplő táblázat 3. oszlopában az egyes előállított termékekre vonatkozóan előírt megmunkálásokat;

b) a Kereskedelmi Vámtarifa XI. Áruosztályába tartozó, az e rendelet 1. számú mellékletének A) listájában nem szereplő textilek és textilárúk esetében azt a feldolgozást, amelynek eredményeként az előállított terméket a Kereskedelmi Vámtarifa olyan vámtarifaszáma alá kell osztályozni, amely eltér azoktól a vámtarifaszámoktól, amelyek alá a feldolgozás során felhasznált nem származó anyagokat kell osztályozni;

c) egyéb, az e rendelet 1. számú mellékletének B) listájában fel nem sorolt termékek esetében az a gazdaságilag indokolt feldolgozás vagy megmunkálás, amelynek eredményeként egy új termék jön létre vagy a megmunkálás az előállításnak egy lényeges fázisát jelenti.”

20. §

A Vhr. 29. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Magyar Köztársaság által a vámtarifáról szóló 1995. évi CI. törvény (a továbbiakban: vámtarifa törvény) végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott fejlődő országokból, valamint az e rendelet 205. §-ában meghatározott legkevésbé fejlett fejlődő országokból (a továbbiakban együtt a származás szempontjából: kedvezményezett ország) származó egyes termékekre érvényes vámkedvezményre vonatkozó rendelkezések értelmében az említett országokból származó termékeknek kell tekinteni:]

„b) a kedvezményezett országban előállított olyan termékeket, amelyek előállításához az a) pontban említettek-től eltérő származású terméket is felhasználtak, feltéve, hogy ezek a termékek a kedvezményezett (exportőr) országában a tv. 16. §-ának (3) bekezdése szerinti elegendő feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül.”

21. §

A Vhr. 30. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A származás igazolására elfogadható az olyan származási bizonyítvány is, amelyet a szállítmányt kísérő eredeti származási bizonyítvány alapján az egyes megrendelők részére, a szállítmányt felügyelete alatt tartó külföldi vámhatóság állított ki.”

22. §

A Vhr. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) Nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség alapján kell a Magyar Köztársaság és az Európai Közös-ségek és azok tagállamai (a továbbiakban: EU) közötti Európai Megállapodás, a Magyar Köztársaság és az EU közötti, bizonyos borokra érvényes vámkontingensek kölcsönös felállítására vonatkozó Megállapodás hatálya alá tartozó termékek esetében az áruk származási országát meghatározni. A származást igazoló okmányok kiállításának részletes szabályait az e rendelet 3. számú mellékletének A) része tartalmazza.

(2) Az Európai Megállapodás hatálya alá tartozó áruk/vámárúk esetében a vám- és egyéb kedvezmények igénybevételének feltételeit az Európai Megállapodás 4. számú Jegyzőkönyve tartalmazza. Az áruk származását — ideértve azok közvetlen szállítását is — EUR.1 Szállítási Bizonyítvánnyal vagy az exportőrnek az Európai Megállapodás 4. számú Jegyzőkönyv IV. számú mellékletében előírt számlanyilatkozattal kell igazolni.

(3) Nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség alapján kell a szabadkereskedelmi megállapodások hatálya alá tartozó termékek esetében az áruk származási országát meghatározni. Azon országok körét, melyekkel a Magyar Köztársaság szabadkereskedelmi megállapodást kötött, a PM rendelet melléklete tartalmazza. A származást igazoló okmányok kiállításának részletes szabályait az e rendelet 3. számú mellékletének A) része tartalmazza.

(4) A tv. 18. §-ának alkalmazásában, amennyiben a páneurópai kumulációs rendszerben részt vevő szerződéses országokba kivitelre kerülő áruk származásának igazolására kerül sor, a származási igazolás akkor adható ki, ha az érintett megállapodások származási jegyzőkönyvei alapján az exportba beépült — a szerződő országokon kívülről származó — import tekintetében, ha a kérelmező vállalja az e rendelet 208. §-ában foglalt feltételek teljesítését.

(5) A tv. 19. § (1) bekezdés rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha nemzetközi megállapodások a származási szabályok alkalmazása tekintetében eltérően nem rendelkeznek.”

23. §

A Vhr. a következő 32/A. §-sal egészül ki:

„32/A. § (1) A kötelező felvilágosítás kérelmezője a tarifával kapcsolatos esetekben az a személy, aki kötelező tarifális felvilágosításért, származással kapcsolatos esetekben pedig az, aki kötelező származási felvilágosításért folyamodott a vámhatósághoz.

(2) A kötelező felvilágosítás jogosultja az a személy, akinek a nevére a kötelező felvilágosítás kibocsátásra került.

(3) A kötelező tarifális felvilágosítás iránti kérelem egyfajta árura/vámárura, a kötelező származási felvilágosítás

egyfajta árura és egy, a származást meghatározó körülményre vonatkozhat.

(4) A kötelező felvilágosítás kiadására vonatkozó kérelmet a Vám-és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézetéhez írásban kell benyújtani. A kérelem benyújtására rendszeresített formanyomtatvány mintáját, előállítására és kitöltésére vonatkozó szabályokat a PM rendelet melléklete tartalmazza.

(5) A kötelező tarifális felvilágosítás iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a felvilágosítás jogosultjának nevét és címét;
- b) a kérelmező nevét és címét, ha nem azonos a felvilágosítás jogosultjával;
- c) olyan részletes áruleírást, amely lehetővé teszi az áru azonosítását és a Kereskedelmi Vámtarifára szerinti besorolásának meghatározását;
- d) az áru kiszerelését, felhasználását, összetételét és annak meghatározására alkalmazott valamennyi módszert, ha az áru osztályozása ettől függ;
- e) mellékletként minden olyan rendelkezésre álló fényképet, tervrajzot, katalógust vagy bármilyen más dokumentumot, ami elősegítheti a helyes osztályozást;
- f) a javasolt tarifális besorolást;
- g) bizalmasan kezelni kívánt adatokat;
- h) kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy az engedélyező hatóság kérésére a dokumentumok magyar nyelvű fordítását rendelkezésre bocsátja;
- i) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy tudomása szerint Magyarországon kértek-e vagy adtak-e már kötelező érvényű áruosztályozási felvilágosítást azonos vagy hasonló árura/vámárura;
- j) kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy az engedélyező hatóság kérésére térítésmentesen biztosít mintát az áruból.

(6) A kötelező származási felvilágosítás iránti kérelemnek az e § (5) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltakon kívül tartalmaznia kell:

- a) az áru részletes leírását és tarifális besorolását;
- b) az áru összetételét és bármely ezen összetétel meghatározására szolgáló vizsgálati módot;
- c) azon feltételeket, amelyek lehetővé teszik a származás meghatározását; a felhasznált anyagokat és azok származását, tarifális besorolását; azon befolyásoló értékeket és körülményeket — így különösen: vámtarifaszám változás, hozzáadott érték, megmunkálásra vagy feldolgozásra vonatkozó szabályok, gyártási technológia vagy művelet leírása —, amelyek a jogszabály által előírt feltételek teljesítését lehetővé teszik, különösen a ténylegesen alkalmazott származást meghatározó szabályt; az áru javasolt származását;
- d) bármely, az áru és az azt alkotó anyagok összetételéről rendelkezésre álló mintát, fényképet, tervet, katalógust, illetve egyéb okmányt, amely leírja azon gyártási folyamatot, illetve feldolgozást, amelyen ezen anyagok keresztülmentek;

e) kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy a kérelmező az engedélyező hatóság kérésére a dokumentumok magyar nyelvű fordítását rendelkezésre bocsátja;

f) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy tudomása szerint Magyarországon kértek-e vagy adtak-e már kötelező érvényű származási felvilágosítást azonos vagy hasonló árura/vámárura.

(7) A vámhatóság a vámigazgatási eljárás során megkövetelheti a jogosulttól annak igazolását, hogy a vámkezelteni kívánt árura vonatkozóan kötelező áruosztályozási felvilágosítással rendelkezik. A kötelező származási felvilágosítás alkalmazhatóságának ellenőrzéséért felelős hatóságok vagy szervezetek megkövetelhetik a felvilágosítás jogosultjától, hogy tájékoztassa az említett hatóságokat vagy szervezeteket arról, hogy az árura vonatkozóan kötelező származási felvilágosítás áll a rendelkezésére.

(8) A tv. 19/A. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogosult csak olyan áru/vámáru tekintetében használhatja fel a felvilágosítást, amelyről a vámhatóság megállapította, hogy az azonos a kötelező felvilágosításban megjelölt áruval.

(9) A tv. 19/A. §-a (5) bekezdésének c) pontja alkalmazásában a jogosultat a vámhatóság határozattal értesíti a felvilágosítás visszavonásáról,

- a) ha utólagosan megállapítást nyer, hogy a kérelmező a kiadó hatóságot megtévesztette, vagy félrevezette, illetve
- b) a jogosult kérelmére.”

24. §

(1) A Vhr. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 20. §-a (1) bekezdésének alkalmazásában a vámáru vámterületre való bekerülése alatt azt az időpontot kell érteni, amikor a vámszabadterületi betárolásra, vámraktározásra, aktív feldolgozásra, vámfelügyelet melletti feldolgozásra vagy belföldi forgalom számára történő vámkezelésre vonatkozó árunyilatkozatot a vámhivatal elfogadta.”

(2) A Vhr. 33. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

- „(3) Nem fogadható el a Vámértékbevallás, ha:
 - a) adatai olvashatatlanok,
 - b) adatai eltérnek a vámkezelni kért vámárura vonatkozó adatoktól,
 - c) a Vámértékbevallást nem a PM rendeletben közzétett nyomtatványon vagy nem a rovatoknak megfelelően töltötték ki,
 - d) azon a kiállító által nem igazolt javítás, törlés, átírás tapasztalható és az igazolás pótlásáról nem gondoskodtak.”

25. §

A Vhr. 44/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44/A. § (1) A tv. 29. §-a második mondatának alkalmazásakor, ha a vámfizetésre kötelezett a bevallott vámérték és az összehasonlító érték különbözetére biztosítékot nem

nyújt, a vámhivatalnak az árunyilatkozatot vissza kell utasítania arra való hivatkozással, hogy a tv. rendelkezései szerint a vámkezelés csak biztosíték nyújtása esetében végezhető el.

(2) Amikor a vámszerveknek további vizsgálat nélkül nem áll módjukban a tv. 21. §-a szerint kimunkált vámértéket elfogadni, lehetőséget kell biztosítani a vámfizetésre kötelezett részére olyan részletes adatok szolgáltatására, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a vámszervek képesek legyenek az eladás körülményeinek megvizsgálására és a vámérték elfogadására. Ha a kétség továbbra is fennáll, a vámszerv köteles a végleges döntést megelőzően közölni — kérelemre, írásban — a vámfizetésre a kétség okait és megfelelő lehetőséget biztosítani a válaszára. A végleges döntést és annak indokait határozattal kell közölni a vámfizetésre kötelezettel.

(3) Abban az esetben, ha azonos eladó, azonos vevő részére, azonos kereskedelmi feltételekkel folyamatosan azonos árut szállít, és egy esetben a kimunkált vámértéket a vámszervek már jogerősen elfogadták, nem szükséges a tv. 29. §-ában foglaltak szerint a kimunkált vámértéket felülvizsgálni.”

26. §

A Vhr. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § (1) A kiléptetés során a kiviteli okmányokat (így különösen: árunyilatkozat, fuvarlevél, a devizahatóság által jóváhagyott apportlista) a kiléptetés tényének megállapítását tartalmazó záradékkal kell ellátni. A vámhivatalnak ellenőriznie kell, hogy az áru/vámáru a vámterületet elhagyta-e. Ha ez nem történik meg, vagy a szomszédos állam vámszerve az árut/vámárut nem léptette be és azt a vámterületre visszahozzák, a kiléptetési záradékot a vámhivatalnak törölnie kell. Vámáru esetén ilyenkor gondoskodni kell a vámfelügyelet fenntartásáról. A Magyar Köztársaság által elfogadott nemzetközi egyezmény alapján szállított áru/vámáru kiléptetését — amennyiben törvény másként nem rendelkezik — a vonatkozó egyezményben meghatározottak szerint kell elvégezni az e §-ban meghatározott előírások biztosítása mellett.

(2) Határvámhivatalnak kell tekinteni:

a) a vámszabadterületre, illetve árunak közvámraktárba való kiléptetésnél a vámszabadterületet, a közvámraktárt felügyelő vámhivatalt,

b) a postaforgalmat ellenőrző vámhivatalt.

(3) Amennyiben az áru/vámáru a vámterületet ténylegesen elhagyta és a határvámhivatalnál a kivitelben elszámolt vámokmányról az igazolás hiányzik, úgy a kiléptetés igazolása a kiléptetést végző határvámhivatalnál utólag elvégezhető.

Kiléptetés utólagos igazolására szolgál a határvámhivatalnál benyújtott

a) külső árutovábbítási eljárás egyidejű alkalmazása esetén az árutovábbítás rendeltetési vámhivatalnál történt

bemutatást igazoló nemzetközi egyezményben meghatározott okmány vagy igazolás, illetve

b) olyan rendeltetési ország vámhatóságának igazolásával ellátott vámokmány vagy nemzetközi fuvarlevél, amellyel a Magyar Köztársaság vámegyüttműködési megállapodást kötött.”

27. §

A Vhr. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Az árubejelentési kötelezettséget:

a) Magyar Közlönyben kihirdetett vagy közzétett nemzetközi szerződésben előírt vám- és egyéb okmányok benyújtásával, vagy

b) vasúti forgalomban „vonatjegyzékkel”,

c) hajózási forgalomban — a magánhasználatra szolgáló vízijármű kivételével — „érkezési-indulási jelentéssel”,

d) légi forgalomban „áru és postajegyzékkel” (Manifest),

e) közúti forgalomban „rakományjegyzékkel”,

f) postaforgalomban „zárlatjegyzékkel”, „rovatlap vámküldemények rovatolásához” nyomtatvánnyal, vagy „rovatlappal”,

g) csővezetéken, elektromos vezetéken beérkező, illetve külföldre kiszállított vámáruról/áruról „jegyzék” benyújtásával kell teljesíteni.

(2) Az e § (1) bekezdésének a)–g) pontjában meghatározott árubejelentésre szolgáló okmányok adattartalmát és kezelésükre vonatkozó részletes szabályokat a PM rendelet tartalmazza.”

28. §

A Vhr. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. § Természetes személyek által behozott vagy kivitt, nem útiholmi jellegű, értékére, mennyiségére tekintettel kereskedelminek minősülő áru/vámáru esetében általános árubejelentésnek minősül a benyújtott árunyilatkozat.”

29. §

A Vhr. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) Amennyiben a csővezetéken magyar területen átfolyásmérő készüléket helyeznek el, azt az Országos Mérésügyi Hivatalnak hitelesítenie, a vámhivatalnak vámzárral biztosítania kell. Belföldi átfolyásmérő hiányában, vagy ha nemzetközi magánjogi szerződés a külföldi mérőállomáson történő elszámolást rögzíti, a szállított áru/vámáru mennyisége a külföldi mérőállomás adatai alapján is elfogadható. Ha a csővezetéken sem belföldön, sem külföldön átfolyásmérő berendezés nem működik, a csővezeték üzemeltetője a szállított áru/vámáru mennyiségének ellen-

őrzése céljából köteles a telephelyére állandó vámfelügyeletet kérni.

(2) Az árubejelentéssel egyidejűleg EV benyújtásával kérni kell a áru/vámáru további vámkezelését. A belföldi forgalom számára történő vámkezelés — ha ez szükséges, az utólagos helyesbítés kötelezettségével — értéknylatkozaton alapján is elvégezhető. Az olyan esetekben, amikor az áru/vámáru behozatala nem adásvételi szerződés alapján történik, a vámkezeléshez elfogadható az üzemeltető által kiállított értéknylatkozaton is.”

30. §

A Vhr. 57. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az árubemutatásra kötelezett a vámhatáron átszállítani kívánt árut — ideértve az e rendelet 8. §-ának (2) bekezdésében foglalt esetet is — olyan módon köteles bemutatni a vámhivatalnak, hogy a vámhivatal által elvégzendő ellenőrző vizsgálat, valamint az elvégezhető vámvizsgálat feltételei biztosítottak legyenek.”

31. §

A Vhr. 59. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldről érkező légi jármű, ellenőrző vizsgálatát az utasok kiszállása és a rakomány kirakása után, a külföldre távozó légi jármű, ellenőrző vizsgálatát az áru berakása és az utasok beszállása előtt kell elvégezni.”

32. §

A Vhr. 62. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„62. § (1) A beléptetés megtagadása szempontjából a vámkezelésre vonatkozó kérelem különösen akkor nem tekinthető teljesíthetőnek, ha

a) a vámkezelésre vonatkozó árunityilatkozatot vissza kell utasítani;

b) a kért vámeljáráshoz vámbiztosítékot kell nyújtani, de az áru szállítója ezt nem teljesíti;

c) a szállítmány a vonatkozó jogszabályok rendelkezései alapján nem léptethető be, vagy beléptetésére nem az adott határátkelőhely jogosult (így különösen: állat- és növényegészségügyi korlátozással kapcsolatos előírás, környezetvédelmi, illetve a védett állatokkal és növényekkel kapcsolatos korlátozások, továbbá a fokozott ellenőrzés alá eső termékek esetén);

d) a határátkelőhely a járműforgalom számára nincs, vagy nem a belépni szándékozó állampolgárságú személyek vagy járművek részére van megnyitva;

e) a szállítmány vagy a szállítóeszköz belépéséhez engedély szükséges, és az engedély nem áll rendelkezésre. Az engedélyt eredeti vagy hitelesített másolati példányban lehet benyújtani.

(2) A beléptetés megtagadásának tényét és okát, az e § (1) bekezdésének *a)* pontja esetén a határozat számát is a fuvarokmányon és a vámokmányon fel kell tüntetni.”

33. §

A Vhr. 63. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„63. § (1) A kiléptetést meg kell tagadni különösen, ha *a)* a tv. 55. §-a (6) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjaiban meghatározott esetek fordulnak elő;

b) a kiviteli ellenőrzést a vámhivatal nem végezte el, és arra a kiléptetéskor sincs lehetőség;

c) a kiléptetéshez engedély, igazolás vagy bizonylat bemutatására van szükség és az nem áll rendelkezésre;

d) a külföldi forgalmi rendszámú gépjármű esedékessé vált adóját vagy biztosítási díját a kötelezett nem fizeti meg;

e) a határátkelőhely a járműforgalom számára nincs, vagy nem a kilépni szándékozó állampolgárságú személyekre vagy jármű számára van megnyitva;

f) az állategészségügyi bizonyítványt nem a felrakás helye szerint illetékes hatóság állította ki;

g) a kiléptésre jelentkező szállítmány a vonatkozó jogszabályok rendelkezései alapján az adott határátkelőhelyen nem léptethető ki (így különösen: állat- és növényegészségügyi korlátozással kapcsolatos előírás, környezetvédelmi, illetve a védett állatokkal és növényekkel kapcsolatos korlátozások, továbbá a fokozott ellenőrzés alá eső termékekkel kapcsolatos előírások érvényesítése céljából);

h) a kiléptetés nemzetközi egyezménybe ütközik.

(2) A kiléptetés megtagadásának tényét és okát, az e § (1) bekezdésének *a)* pontja esetén a határozat számát is a fuvarokmányon fel kell tüntetni.”

34. §

A Vhr. 64. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„64. § (1) A tv. 44. §-a (1) bekezdésének alkalmazásában csak a beléptetést követően vám elé állított vámáru áll átmeneti megőrzés alatt.

(2) Az átmeneti megőrzés alatt álló vámáru áruityilatkozatot adni — a tv. 44. §-a (5) bekezdésének *b)* pontjában foglaltak, illetve az engedélyköteles áruk kivételével — csak a vámáru címzettjének teljes szállítmányára vonatkozóan lehet.

(3) A tv. 44. §-a (4) bekezdésében meghatározott határidőt a vámáru nyilvántartásba vételének napjától kell számítani. Az árunityilatkozat visszautasítása — eltekintve a hatósági engedély hiányától — nem befolyásolja az átmeneti megőrzés határidejét.

(4) Az átmeneti megőrzésre biztosított határidő lejártát követő napon a vámhivatal azonnal intézkedik a vámáru közvetlen vámfelügyeletéről.

(5) Amennyiben az átmeneti megőrzőnek a vámhatóság zálogjogát megelőző zálogjoga van a vámáru felett, az üzleti szabályzatára vagy a fuvarozási szerződésre figyelemmel az átmeneti megőrzésre biztosított határidő lejárta előtt is intézkedhet a tv. 11. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján.

(6) A tv. 44. §-ának (4) bekezdése értelmében a vámáru a vámhivatal is csak a korlátozó és tiltó rendelkezések figyelembevételével értékesítheti. Az értékesítés érdekében végzett engedélyezési vagy vizsgálati díj értékesítési költségnek minősül.

(7) Nem tekinthető átviteli rendeltetésű vámárúnak a reexport ügylet keretében behozott vámáru.

(8) A tv. 44. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja szerinti raktár engedélyese köteles részletes nyilvántartást vezetni a rakhelyén e jogcímen tárolt vámárukról. A részletes nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a feladó és a címzett adatait,

b) a vámáru azonosításához szükséges adatokat (így különösen: kereskedelmi megnevezés, mennyiség, egyéb azonosítási jelek),

c) a vám elé állítás vámhivatali nyilvántartási tételszámát.

(9) Az átmeneti megőrzési raktár üzemeltetését a területileg illetékes vámhivatalnak be kell jelenteni. Az üzemeltetőnek bejelentésében nyilatkoznia kell arról, hogy az e rendelet 98. §-ában meghatározott feltételek rendelkezésre állnak. A bejelentés vámhivatali nyilvántartásba vételével az engedélyt megadottnak kell tekinteni. A raktár üzemeltetését az engedélyes a nyilvántartásba vételről szóló értesítés kézhezvétele napjától kezdheti meg. A vám elé állítás során a nyilvántartásba vétel számára hivatkozni kell.

(10) A tv. 44. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja szerinti kijelölt tárolási helyet és a vám biztosítására vonatkozó adatokat az összesítő bejelentésen — záradék formájában — fel kell tüntetni.

(11) Átmeneti megőrzési raktárként üzemeltetett raktárban az átmeneti megőrzés alatt álló vámáru más árutól/vámárutól elkülönítetten kell tárolni.”

35. §

A Vhr. 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65. § (1) Amennyiben a küldemény címzettje ismeretlen és a vámáru kiszolgáltatását ez a tény akadályozza, a fuvarozó, szállítmányozó az átmeneti megőrzés időtartama alatt — ha jogszabály nem tiltja vagy korlátozza—

a) a küldeményt saját költségére és veszélyére külföldre visszaviheti, kivéve a veszélyes hulladékot, amelyet köteles visszaszállítani, vagy

b) saját költségére és veszélyére intézkedik a vámáru vámhivatal felügyelet melletti megsemmisítésről, vagy

c) a vámáru az államnak értékesítésre felajánlhatja, vagy

d) érvényesítheti a saját zálogjogát a tv. 11. §-ának (2) bekezdése szerint.

(2) Amennyiben az e § (1) bekezdésének *a*)—*d*) pontjainban foglaltakkal a fuvarozó, szállítmányozó nem élt, a vámhivatal a vámáru a tv. 44. §-ának (4) bekezdése szerint értékesíti.”

36. §

A Vhr. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § (1) Aki a körülményekből feltehetően vámárúnak minősülő árut talál, köteles azt a legközelebbi vámhivatalnál, határőrségi, rendőrségi szervnél vagy jegyzőnél nyolc napon belül bejelenteni. A határőrség, rendőrségi szerv, jegyző a bejelentésről haladéktalanul értesíti a legközelebbi vámhivatalt.

(2) A vámhivatal a talált vámáru bejelentéséről jegyzőkönyvet készít és a vámáru a vámhivatal raktárába a tv. 45. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja alapján tárolja be.

(3) A vámhivatal által visszatartott vagy lefoglalt áru/vámárura, illetőleg a talált vámárura árunyilatkozatot adni nem kell.

(4) A szellemi tulajdonjogok védelme érdekében a vámárúnak a vámhatóság által üzemeltetett raktárba történő felvételét a tv. 45. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában foglaltak alapján kell elrendelni.

(5) A tv. 45. §-a (5) bekezdésének alkalmazásában:

a) robbanóanyagoknak kell tekinteni különösen a robbanószerkezet, minden salétromsavat, pikrinsavas és nitroglicerines vegyületet, mindenfajta gyújtózsínort, gyutacsot és gyújtókupakot, mindenfajta lőszert és tűzijátékot;

b) tűzveszélyes anyagok, különösen a nitrocellulózsból készült nem robbanó anyagok (így különösen: filmek, műselyem), a foszfor és annak minden vegyülete, mindenfajta ásvány- és növényolaj, kátrány, mindezek párlata és terméke, a gyufa, a kén és kénvirág, a terpentín, a szalmiákszesz, a benzín, a benzol és a motalkó, mindenfajta aetherikus olaj és párlata, mindenfajta szesz és azokból készült lakk és kence, az aether, aceton, acetilén, a disszugáz, a szénkéneg, a folyékony kolloidum, ezek gőzei és mindenfajta terméke, valamint az ezek hozzáadásával készült festék, lakk, világítógáz, hidrogén, földgáz, mindenfajta gyúlékony gáz és tűzveszélyes folyadék robbanógőze;

c) sugárzó anyagok a nukleáris, radioaktív anyagok és készítmények (izotóp);

d) gyorsan romló áruk alatt különösen az e rendelet 60. §-ának (2) bekezdésében felsorolt árukat kell érteni;

e) körülményesen kezelhetők különösen az élő állatok, valamint minden olyan áru, amelynek állagmegóvása szakszerű, rendszeres kezelést, gondozást igényel, továbbá

f) a hulladék.

(6) Amennyiben a tv. 45. §-a (5) bekezdésében meghatározott — vámhivatal által üzemeltetett raktárba fel nem vehető — áruval/vámáruval kapcsolatban merül fel a hivatalból történő tárolás igénye, a vámhivatalnak a következők szerint kell eljárnia:

a) engedélyezheti az árunak/vámárunak vámraktárba való elhelyezését;

b) engedélyezheti az árunak/vámárunak átmeneti megőrzési raktárba való elhelyezését, tartását;

c) a vámteher biztosítása mellett kijelölheti a vámárunak a vámáru felett rendelkezésre jogosult telephelyén történő tárolását,

d) intézkedhet az áru/vámáru erre a célra fenntartott különleges raktárba (pl. adóraktárba) való beszállítása iránt.

(7) Az e § (6) bekezdése szerinti eljárásnál az áru/vámáru feletti rendelkezési jogot korlátozni kell, a korlátozás azonban nem akadályozhatja az áru/vámáru állagának megővéséhez szükséges cselekmények elvégzését.”

37. §

A Vhr. a következő 66/A. §-sal egészül ki:

„66/A. § (1) A tárolásra vonatkozó határidők:

a) a talált vámáru esetében három hónap, amelyen belül a vámáru az igazolt tulajdonos részére a vámigazgatási eljárás lefolytatásával átadható;

b) az utasok által letétbe helyezett áruk esetében legfeljebb három hónap, figyelemmel a tv. 144. §-ának (7) bekezdésében foglaltakra is. A tárolási időn belül a letétbe helyezett áru annak adható ki, aki az árurol kiállított elismervényt bemutatja;

c) a visszatartott áru/vámáru esetében legfeljebb három hónap. A tárolási időn belül a visszatartott áru az elismervény bemutatójának, a vámáru a vámigazgatási eljárás lefolytatásával a rendelkezésre jogosultnak adható ki;

d) ha a vámfizetésre kötelezett a vámáru után esedékes vámterhet határidőre nem fizette meg, legfeljebb harminc nap;

e) az a)–d) pontokban nem említett tárolásnál a vámhivatal által szükségesnek tartott — általában a hatósági döntésekhez igazodó — idő, legfeljebb három év.

(2) A tv. 45. §-a (6) bekezdésének értelmében az áru/vámáru vámjogi sorsának rendezése alatt annak vám-eljárás alá vonását kell érteni. A vámraktárban vagy az átmeneti megőrzési raktárban tárolt áruval/vámáruval kapcsolatban, a törvényben meghatározott felszólítást a vámraktár vagy az átmeneti megőrzési raktár engedélyesén keresztül kell eljuttatni.

(3) Az olyan árut/vámárut, amely általános emberi értékeket, környezetet, közkerölcsöt, emberi jogokat sért, szellemi tulajdonjogok védelme miatt vagy egyéb okból nem vagy csak az előírt feltételekkel hozhatók forgalomba, értékesíteni nem szabad, illetőleg az értékesítésnél az e rendelet 64. §-a (6) bekezdésének rendelkezéseit figyelembe kell venni.

(4) A tárolt árut/vámárut kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult szervezetnek lehet értékesítésre átadni.

(5) Az értékesített vámáru után fizetendő vámot kereskedelmi forgalomban a Kereskedelmi Vámtarifa vámtételével, nem kereskedelmi forgalomban behozottak minősülő áru után a tv. 8. §-ának (3) bekezdése szerinti vámtétellel kell elszámolni. Az értékesített vámáru — a fogyasztási adó kivételével történő vámterhek elszámolása után — a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni.

(6) A vámhivatal az értékesítésre írásbeli megbízást ad az értékesítésre jogosult részére. A megbízásnak tartalmaznia kell az értékesítés feltételeit és az értékesítési ár átutalásának módját is. Az értékesítésre jogosultat az értékesítésben való közreműködéséért jutalék illeti meg. Az értékesítő az értékesítés során befolyt összeget — a jutalék levonása után — köteles haladéktalanul befizetni a megbízásban megjelölt számlára.

(7) A gyorsan romló áru/vámáru értékesítésre átadásáról három példányban jegyzőkönyvet kell készíteni, melynek egy példányát az értékesítést végzőnek kell átadni.

(8) Az áru értékesítéséből befolyt összegből az értékesítés és a tárolás költségeit, az esetleg felmerülő más költségek, vámáru értékesítése esetén fogyasztási adó kivételével a vámterhet is le kell vonni. A fennmaradó összeget — az e § (9) bekezdésében foglaltak kivételével — vámáru esetén a rendelkezésre jogosult részére, más áru esetében pedig annak kell kifizetni, akinek a vonatkozó igazolás a birtokában van. Külföldi jogosult esetében a kifizetés a devizajogszabályok rendelkezéseinek megfelelően történhet.

(9) Amennyiben a vámhatóság által üzemeltetett raktárba való tárolásra amiatt kerül sor, hogy a vámfizetésre kötelezett a vámáru után az esedékes vámterhet határidőre nem fizette meg, az e § (8) bekezdésében említett költségek, valamint a nem a vámhatóság javára fennálló törvényes zálogjog alapján esedékes tartozás biztosítása után fennmaradó összeget a vámfizetésre kötelezett vámtartozásának kiegyenlítésére kell fordítani. A fenti tartozások kiegyenlítése után fennmaradó összeget kell az ügyfél részére kifizetni.

(10) Talált vámáru értékesítése esetén a költségek és a vámteher elszámolása után fennmaradt összeget a vámáru igazolt tulajdonosának vagy megbízottjának a tárolás napjától számított egy éven belül lehet kifizetni.

(11) Az elkobzott, valamint az államnak ellenszolgáltatás nélkül felajánlott vámáru és jövedéki termék értékesítése esetén — a felmerült költségek kiegyenlítése után — az értékesítésből befolyt összegből a vámterheket a vámbevételek között, a fennmaradó összeget központi költségvetési bevételként kell elszámolni.

(12) A vámhatóság által üzemeltetett raktárban tárolt áru/vámáru értékesítésére vonatkozó szabályokat értelem-szerűen alkalmazni kell a nem a vámhatóság által üzemeltetett raktárban tárolt áru/vámáru vámhivatal által történő értékesítése során is.”

38. §

A Vhr. a következő új 66/B. §-sal egészül ki:

„66/B. § (1) Ha a vámhatóság által üzemeltetett raktárba tárolt árut/vámáru veszély fenyegeti és a rendelkezésre jogosultat erről előzetesen értesíteni nem lehet vagy az értesítés ellenére sem gondoskodik árujának biztonságba helyezéséről, akkor erről a rendelkezésre jogosult veszélyére a vámhivatal hivatalból gondoskodik.

(2) A vámhatóság által üzemeltetett raktárban tárolt áru/vámáru a tároló felszólítása nélkül, azonnal értékesíthető, ha

a) annak állapotában olyan változás következett be, amely miatt a raktárban tovább nem tárolható;

b) az e rendelet 66/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott áruk esetében az utas tároláskor adott nyilatkozata szerint az árura, illetve annak ellenértékére nem tart igényt;

c) az e rendelet 60. §-ának (2) bekezdése szerinti romlandó áru/vámáru esetén;

d) a vámhatóság azt állapítja meg, hogy az árut/vámáru a vámhatóság által üzemeltetett raktárba eredetileg sem lehetett volna felvenni.

(3) A törvényben szabályozott vámfelügyelet alkalmazásában a vámáru őrzésének vagy hivatalos kísérésének minősül, ha a vámhivatal — az ügyfél kérésére — ezzel a feladattal őrzésre vagy kísérésre szakosodott szervezetet bíz meg.

(4) Az e § (3) bekezdésében meghatározott esetben is az e rendelet 222. §-ának (4) bekezdésében meghatározottakat kell alkalmazni.

(5) A vámhivatal a tv. 45. §-ának (10) bekezdésében foglalt feltételek megtartását a vámfelügyelet időtartama alatt ellenőrizni köteles.

(6) A tv. 45. §-ának (1) bekezdése szerinti vámfelügyeletet akkor lehet megszüntetni, ha annak indokoltsága megszűnik, így különösen a kiléptetéssel, a vámáru jelleg megszűnésével, az adóraktárba való igazolt visszaszállítással és készletre vétellel, a tv. 45. §-ának (1) bekezdés a) pontja esetében a jövedéki termék készletre vételével, valamint a tv. 45. §-ának (11) bekezdésében említett feltételek teljesülésével.

(7) A közvetlen vámfelügyelet megszüntetése a áru/vámáru őrzésének, kísérésének megszüntetését, közvetett vámfelügyelet esetén a nyilvántartásból való kivetést jelenti.

(8) A Tranzitegyezmény keretében kiviteli céllal továbbított adózatlan jövedéki termék, előfinanszírozott áru a törvényben meghatározott vámfelügyeletét a vámhivatal köteles megszüntetni a kiléptetést követően.”

39. §

A Vhr. 67. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„67. § (1) A vámvizsgálat módját — a tv. 46. §-ának rendelkezései, továbbá a vámhatóság központi szerve által működtetett adatbázison alapuló kockázatelemzés figyelembevételével — a vámhivatal határozza meg. Az alkalmazott vámvizsgálati módot a vámhivatal nem indokolja.

(2) A vámhivatal tételes vámvizsgálatot köteles tartani, ha az áruval/vámáruval kapcsolatban jogsértő cselekmény elkövetésére van gyanú, valamint ha a vámbiztosíték vagy vámteher összegének megállapításához ez szükséges, továbbá, ha a HM MH szervek jövedéki terméket NATO okmány fedezetével hoznak be, illetve szállítanak külföldre.

(3) A szűrőpróbaszerű vámvizsgálat teljes okmányvizsgálatból, külső áruvizsgálatból és a vámvizsgálatot végző által tetszőlegesen kiválasztott küldeményrész belső áruvizsgálat alá vonásából áll.

(4) Az adminisztratív vámvizsgálat teljes okmányvizsgálatból áll.

(5) Amennyiben az egyszerűsített vámvizsgálat alkalmazása során az okmányok és a nyilatkozat, illetőleg a küldemény adatai között bármilyen eltérés tapasztalható, tételes vámvizsgálatot kell tartani.

(6) A vámvizsgálat tényét és módját, valamint szűrőpróbaszerű vámvizsgálat esetén annak eredményét — így különösen a vizsgálat alá vont csomagok mennyiségét, azonosító adatát és a vizsgálatot végző megállapításait — az árunyilatkozatra fel kell jegyezni.”

40. §

(1) A Vhr. 67/A. §-ának (1) bekezdése felvezető szakaszának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a vámhivatal tételes vámvizsgálatot nem végez, jövedéki termékekre — a gáz halmazállapotú termékek kivételével — adminisztratív vámvizsgálatot nem tartható.”

(2) A Vhr. 67/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ásványolaj termékek közül

a) a Kereskedelmi Vámtarifá 27 1000 71-től 27 1000 78-ig vámtarifaszámok alá tartozó fűtőolajok belföldi forgalom számára történő vámkezelésénél a szobahőmérsékleten folyékony fűtőolajok esetén tételes vámvizsgálatot kell tartani, egyéb fűtőolajok esetén szűrőpróbaszerű vizsgálat is tartható. A vámeljárás során vett mintaanyagokat szín tekintetében a vámvizsgálattal egyidejűleg egyszerűsített vizsgálati módszerrel, a szabvány egyéb előírásainak tekintetében a vámkezelést követően laboratóriummal kell megvizsgáltatni,

b) a benzin, a gázolaj és a jövedéki terméknek minősülő egyéb ásványolaj termék vámkezelésénél az e § (1) bekezdése szerinti feltételek megléte esetében a szűrőpróbaszerű vámvizsgálat is megengedett az azonos külkereskedelmi

szerződés alapján, azonos eladótól beérkező, azonos vám-tarifaszám alá tartozó ásványolaj termékekre, amennyiben azok vámkezelését azonos vámhivatalnál kérik. Ebben az esetben a külkereskedelmi szerződés alapján először beérkező küldeményre a vett minták vámlaboratóriumi megvizsgálásával tételes vámvizsgálatot kell tartani. Az ezt követő szállítmányoknál végezhető szűrőpróbaszerű vámvizsgálat. A szűrőpróbaszerű vámvizsgálatnál vett mintákat legalább kéthavonta egyszer a vámlaboratóriummal meg kell vizsgáltatni.”

41. §

A Vhr. 68. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vámlaboratórium korábbi szakvéleménye alapján a vámhivatal — a jövedéki termékek kivételével — elfogadhatja a benyújtott árunyilatkozatot, esetenkénti külön szakvélemény nélkül is, ha az árunyilatkozat ugyanattól a szállítótól származó, azonos összetételű árura vonatkozik és a szállítás folyamatos. A laboratóriumi szakvéleményt ilyen esetben évente legalább egy alkalommal meg kell ismételni.”

42. §

(1) A Vhr. 69. §-a (1) bekezdésének *a*), *d*), *f*) és *h*)—*k*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő új *l*)—*m*) ponttal egészül ki:

[A tv. 47. §-ának (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően:]

„*a*) a Magyar Köztársaság területén működő diplomáciai és konzuli képviseletek, nemzetközi szervezetek, továbbá ezek személyzetének tagjai és családtagjai használatára érkező, illetőleg általuk külföldi rendeltetéssel feladott áruk tekintetében (a szén és tűzifa kivételével) — amennyiben a küldeményből vagy a vonatkozó okmányokból egyértelműen megállapítható, hogy a címzett, illetve a feladó az említett személyi körbe tartozik — a belföldi forgalom számára vámkezelés, az ideiglenes behozatali eljárás, a raktározás, ideiglenes kiviteli és kiviteli ellenőrzésben való vámkezelés, valamint a kiléptetés céljából történő árutovábbítás elvégzésére budapesti és Pest megyei székhelyű (lakhelyű, telephelyű) személyek, szervezetek, képviseletek esetében a budapesti 7. számú Vámhivatal, légi forgalomban a székhelytől, telephelytől függetlenül — a gépjármű kivételével — az 1. és 2. számú Repülőtéri Vámhivatal, az illetékességi területén beérkező, illetőleg külföldi rendeltetéssel feladott Vámáru/áru esetében az 1. és 2. számú Repülőtéri vámhivatal, más esetekben a diplomáciai, konzuli képviselet vagy a nemzetközi szervezet székhelye (lakóhely, telephely) szerint illetékes vámhivatal,”

„*d*) postaforgalomban beérkező küldemények vámkezelésére a külföldi küldeményeket kicserélő postaszerv vámfelügyeletét ellátó 14. számú Vámhivatal, amely a légi forgalomban Budapest Ferihegyi repülőtérre érkező vagy onnan induló postajáratokon szállított áruk/vámáruk tekintetében, valamint a külön jogszabály rendelkezései szerint hatáskörébe rendelet kiléptetések során, határvámhivatalként,”

„*f*) a határmenti gazdálkodás keretében behozott, illetve kivitt áruk/vámáruk vámkezelésére a nemzetközi egyezmény alapján a vámszervezet központi szerve által kijelölt határvámhivatal,”

„*h*) a lefoglalt és a bíróság, a nyomozó, jövedéki vagy szabálysértési hatóság által visszaadni rendelt vámáruk vámkezelésére a Vámáruraktár, illetőleg az a vámhivatal, ahol a vámáru raktározódik,

i) aktív feldolgozási és ideiglenes behozatali vámeljárás alatt álló vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésére az a vámhivatal, ahol a vámáru a fenti vámeljárások alá vonták,

j) a kumulációs vámtéher kiszabására és visszafizetésére

1. normál eljárásban a vámszabadterületet, vámraktárt felügyelő, a vámáru aktív feldolgozásban nyilvántartó vagy az exportáruba való beépítés jogcímén vámentesen a belföldi forgalom számára vámkezelő vámhivatal,

2. egyszerűsített eljárásban a fővámhivatal,

k) a fokozott ellenőrzést igénylő termékek esetén a vámtörvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló pénzügyminiszteri rendeletben meghatározott vámhivatal,

l) az ideiglenes kiviteli, passzív feldolgozás vámeljárásból visszahozott vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésére az a vámhivatal, ahol az áru/vámáru a fenti vámeljárások alá vonták,

m) a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XL. törvényben a vámhatóság számára meghatározott hitelezői feladatok elvégzésére a megyeszékhelyen működő, Budapesten az 5. számú, Pest megyében a Budakörnyéki Vámhivatal”

(illetékes.)

(2) A Vhr. 69. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az egyszerűsített vámeljárások esetén

a) az intézési vámhivatal vámkezelési hatáskörén belül elvégzi

1. az egyszerűsített árunyilatkozat visszaadását, visszautasítását, elfogadását,
2. az áru/vámáru vámvizsgálatát — amennyiben szükséges a tv. 8. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja alapján a vámtéher biztosítását —,
3. az áru/vámáru átengedését,

b) a fővámhivatal a vámkezelési hatáskörén belül elvégzi

1. a kiegészítő árunyilatkozat visszaadását, elfogadását,
2. a vámtéher kiszabását, beszedését — ideértve a vámtéher helyesbítését és visszatérítését —,

3. a tv. 53. §-a (2) bekezdésének *c*) pontjában meghatározott helyi vámkezelés esetén az áruk/vám-
árak vámkezelését.”

43. §

A Vhr. 70. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vámvizsgálat helyét — a vámkezelést kérő kérelmét is figyelembe véve — a vámhivatal jelöli ki. Amennyiben a vámvizsgálatot az áruval rendelkezni jogosult telephelyére, lakóhelyére kérik, a vámhivatal akkor rendelheti el az árunak/vámárúnak a vámhivatal hivatalos vagy áruvizsgálatra kijelölt helyére való beszállítását, ha az áru és szállítóeszköz jellege ezt lehetővé teszi, és

a) a vámvizsgálatot a kért időpontban nem tudja elvégezni, és az általa javasolt új időpontot a vámkezelést kérő nem fogadta el, vagy

b) a vámkezelés kérő telephelyére kért korábbi házi szemlét ismételtelen nem lehetett elvégezni a megfelelő feltételek biztosításának hiányában (meghiúsult vámkezelés).

(4) Az áruvizsgálatra kijelölt helyeket a vámhivatal a forgalom nagyságát, tárgyi és személyi feltételeit figyelembe véve határozza meg, ezzel kapcsolatos kötelezettségeket a felek szerződésben határozzák meg.”

44. §

A Vhr. 71. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az áru/vámáru azonosságának biztosítására akkor fogadható el a külföldi vámhivatal, az engedélyezett feladó/címzett vagy vasút által alkalmazott sértetlen zár, ha annak felirata, jele, számjele jól olvasható.”

45. §

A Vhr. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. § A képviselő, megbízott útján történő vámkezelési kérelem benyújtása esetén a képviseleti, megbízotti jogosultságot a vámhivatal felhívására írásban igazolni kell.”

46. §

A Vhr. 74. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„74. § (1) A vámhatóság központi szerve a tv. 52. §-ának (1) bekezdése alapján annak engedélyezi az egyszerűsített árunyilatkozat elektronikus úton történő benyújtását (a továbbiakban: elektronikus vám elé állítás), akinek hiányos árunyilatkozat adással engedélyezte a fővámhivatal az

egyszerűsített vámeljárást és rendelkezik elektronikus vám elé állítási engedéllyel.

(2) Az elektronikus árunyilatkozat-adásra vonatkozó szabályok figyelembevételével a vámszervezet központi szerve engedélyezheti a vámellenőrzéshez kapcsolódó kötelezettségek elektronikus úton történő teljesítését, feltéve, hogy az ilyen úton adott adatok a vámellenőrzést meggyorsítják, folyamatossá, megbízhatóvá teszik, vámérdeket nem sértenek és az adatvédelemről szóló jogszabályoknak is megfelelnek.

(3) A vámkezeléshez — az e § (5) bekezdésében foglaltak kivételével — az áruforgalom formalitásainak egyszerűsítéséről szóló 84/1996. (VI. 14.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Korm. rend) meghatározott paraméterek alapján a vámigazgatás központi szervének engedélyével gyártott Egységes Vámárunyilatkozat (a továbbiakban: EV) fogadható el. Az EV-n a gyártást megrendelő és a gyártó cég nevét minden esetben fel kell tüntetni. A vámigazgatás központi szerve a gyártás során a paraméterek megtartását bármikor ellenőrizheti.

(4) EV benyújtásával kell kérni a páneurópai kumulációs térség országaival kötött szabadkereskedelmi megállapodásokban foglalt kedvezmény igénylése esetén fizetendő kumulációs vámtéher kiszabását is.

(5) A fővámhivatal vagy az összevont árunyilatkozat adást engedélyező vámhivatal az adott vámeljárásban engedélyezheti az írásbeli árunyilatkozat EV-től eltérő formában, de azonos adattartalommal történő benyújtását, annak aki:

a) rendelkezik egyszerűsített vámeljárásra vonatkozó vagy összevont árunyilatkozat adási tevékenységi engedéllyel,

b) az előző naptári évben kért vámkezeléseihez benyújtott árunyilatkozatokon a felhasznált tételsorok száma átlagosan az adott vámeljárásban a tízet meghaladta.

(6) Vissza kell vonni az e § (5) bekezdése alapján kiadott engedélyt, ha:

a) az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, továbbá

b) az engedélyes az engedélyben előírt kötelezettségeinek a felszólítás ellenére sem tesz eleget.

(7) A tv. 52. §-a (2) bekezdésében foglaltakon túl árunyilatkozatnak minősül:

a) a tv. 113. §-a (5)—(13) bekezdéseinek hatálya alá tartozók esetén árutovábbításra és raktározásra a Vámáru nyilvántartási könyv;

b) a tv. 77. §-a (1) bekezdésének *i*) pontja hatálya alá tartozó magyar állampolgár esetén ideiglenes behozatalra a Gépjármű útlevel;

c) a tv. 2. számú mellékletének hatálya alá tartozók esetén a Felszerelési füzet és a Vámkedvezmény nyilván-
tartási könyv;

d) alkalmazási körében a nemzetközi vámokmány;

e) feladott útiholmi esetében — ha az útiholmi jelleg kétségtelenül megállapítható — az útipoggyászvevény;

f) postai forgalomban nemzetközi postajáraton szállított küldemények árutovábbítási eljárás alá vonása esetén a CN jelű Átadójegyzék, valamint nem kereskedelmi forgalomban a 14. számú Vámhivatal és a belterületi vámhivatal közötti árutovábbítási eljárás és belföldi forgalom

számára történő vámkezelés esetében CN 23 Vámarunyilatkozat;

g) a külső árutovábbítási eljárás esetén a Korm. rendelettel kihirdetett, az áruforgalom formalitásainak egyszerűsítéséről szóló Egyezményben meghatározott — a részes államok hivatalos nyelvén gyártott — nemzetközi vámokmány;

h) az egyszerűsített vám eljárásoknál a fővámhivatal által a tevékenységi engedélyben meghatározott fuvarozási vagy kereskedelmi okmány;

i) vasúti forgalomban az egyszerűsített árutovábbítás szabályai szerint fuvarozott vámáru esetén a belföldi fuvarlevél;

j) a vám eljárás során alkalmazandó NATO okmányok köréről, alkalmazásáról, valamint kibocsátásuk eljárási rendjéről szóló 15/2000. (IV. 14.) PM—HM együttes rendeletben (a továbbiakban: a NATO okmányokról szóló rendelet) meghatározott NATO okmányokat.”

(8) Írásbeli árunyilatkozatnak kell tekinteni a következő árubejelentésre szolgáló okmányokat is:

a) vasúti forgalomban behozott és a határvámhivatal által továbbított vámáruk esetében a vasúti fuvarozó által kiállított „Vonatjegyzék”-et;

b) hajózási forgalomban belépéskor tranzitáruként továbbított vámáruk esetén az „Érkezési-indulási jelentés” elnevezésű nyomtatványt;

c) postaforgalomban a külön jogszabályban meghatározott okmányt;

d) a nemzetközi szerződésben meghatározott okmányt.”

47. §

A Vhr. 75. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. § (1) A kereskedelmi forgalomban benyújtott számla — az e § (5) bekezdésében foglaltak kivételével — akkor fogadható el, ha az tartalmazza:

a) az eladó és a vevő (címezett) nevét, címét, telephelyét;

b) a kiállítás keltét és a számla számát;

c) az áru/vámáru származási országát, ha az árut/vámárut kísérő egyéb okiratból az nem állapítható meg;

d) az áru/vámáru kereskedelemében szokásos megnevezését, tömegét, térfogatát, vételárát, egységárát (áru fajtánként külön-külön), valamint az azonosításhoz szükséges adatokat.

(2) A számla alakításához nem kötött. A benyújtott számlát el kell fogadni, ha az vagy a vámkezeléshez benyújtott egyéb okmányok az e § (1) bekezdésében foglalt adatokat tartalmazzák.

(3) A vámkezeléshez elfogadható az elektronikus úton küldött számla is.

(4) Ahhoz a vámkezeléshez, amelynek a behozatalhoz/kivitelhez adásvételi ügylet nem kapcsolódik vagy adásvételi ügylet esetében a vámkezelni kért küldemény vámértéke/értéke az e rendelet 22. §-ában foglaltaknak megfelelően közzétett értékhatár 25%-ának ezer forintra

keresített összegét nem haladja meg, olyan számla is elfogadható, amely az e § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően csak a következő adatokat tartalmazza: a behozott vámáru, kivitt áru megnevezését, vámértékét/értékét, a küldő és a címezett adatait.

(5) Nem fogadható el a számla, ha:

a) adatai olvashatatlanok,

b) adatai eltérnek a vámkezelni kért vámáru-ra vonatkozó adatoktól,

c) azon a kiállító által nem igazolt javítás, törlés, átírás tapasztalható és az igazolás pótlásáról nem gondoskodnak,

d) az e § (7) bekezdése szerinti igazolást nem tartalmazza.

(6) Számla csatolása nélkül végezhető el:

a) az árutovábbítás, kivéve az e rendelet 12. §-a (10) bekezdésének b) pontjában foglaltakat;

b) a belföldi térítáru, valamint az ideiglenes kiviteli eljárásból változatlan állapotban visszahozott belföldi áru belföldi forgalom számára való vámkezelése;

c) a vámáru alaktalanítása, megsemmisítése, ellenszolgáltatás nélküli felajánlása;

d) a tv. 20. §-ának (5) bekezdése alapján egyszerűsített vámérték megállapítással történő vámkezelés;

e) nem kereskedelmi forgalomban minden vámkezelés;

f) szervezetek részére ellenszolgáltatás nélkül ajándékozási okirattal érkező vámáruk vámkezelése;

g) az aktív feldolgozás során keletkezett hulladék vagy melléktermék vámkezelése;

h) a vámhatóság zálogjogát megelőző zálogjog érvényesítése esetében a belföldi forgalom számára való vámkezelés;

i) a csővezetéken — ideértve az elektromos vezeték is — érkező vámáruk belföldi forgalom számára történő vámkezelése azzal a feltétellel, hogy az értéknnyilatkozat alapján megállapított vámértéket a számla beérkezését követően szükség szerint helyesbíteni kell;

j) a tv. 77. §-a (1) bekezdésének c) és j) pontja szerinti jogcímen végzett vámkezelés;

k) a tv. 103. §-ának (3)—(4) bekezdése, a tv. 105. §-ában meghatározott a légi járműből lefejtésre kerülő üzemanyagra vonatkozó, továbbá a tv. 118. §-ának (1) bekezdése szerinti,

l) a NATO okmányok fedezetével szállított áru-ra/vámáru-ra vonatkozó vámkezelés.

(7) Amennyiben az e rendelet 4. számú mellékletében felsorolt vámáruk vámkezelését nem a tv. 20. §-ának (5) bekezdésében foglaltak alapján egyszerűsített vámérték megállapításával kéri, vagy annak alapján a vámkezelés nem végezhető el, a vámkezeléshez benyújtott számlának — az e § (1) bekezdésében meghatározottakon túl — tartalmaznia kell az exportőr ország — vámu-nió esetében a kiléptető ország — vámhatóságának eredeti bélyegzőlenyomatát.

(8) A tv. 52. §-ának (3) bekezdése alapján minden, az e § (6) bekezdésében nem említett vámkezeléshez a számla benyújtása kötelező.

(9) Nemzetközi megállapodás alapján a kiviteli irányú vámkezelésnél a vámhivatal a számlát bélyegzőlenyomattal láthatja el, illetőleg csak olyan vámáru vámkezelését végezheti el, amelyen az exportőr ország vámhatóságának bélyegzője szerepel.”

48. §

A Vhr. 76. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76. § (1) A nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtereken, a nemzetközi hajókikötőkben, valamint indokolt esetben a jelentős személyforgalmat lebonyolító közúti határátkelőhelyeken az országos parancsnok — a HOP országos parancsnokának véleményét figyelembe véve — „zöld folyosó”-t létesíthet. A zöld folyosót az utas akkor veheti igénybe, ha a tv. 52. §-ának (4) bekezdése alapján — a Vámjegy alkalmazása esetének kivételével — a szóbeli árunyilatkozat adás feltételei fennállnak. A „zöld folyosó”-n áthaladó vámárukat a vámhivatal szűrőpróbaszerűen ellenőrzi, és az ellenőrzés eredményének megfelelően jár el.

(2) Az utas vámköteles vagy engedélyköteles vámáruval csak az ún. „piros folyosó”-t veheti igénybe. A „piros folyosó”-n a vámhivatal vámvizsgálatot tart, és az utas által behozott vámárukat a vámjegy alkalmazása kivételével írásbeli árunyilatkozat alapján vámkezelik.

(3) A tv. 52. §-ának (8) bekezdése alapján a vámáru megtekintését annál a vámhivatalnál kell kérni, ahol a vámáru vám elé állítását kérik. A vámhivatal az e rendelet 70. §-a (1)—(3) bekezdéseiben foglaltakat értelemszerűen alkalmazza. Az eljárásról — beleértve a mintavételt is — jegyzőkönyvet kell készíteni.

(4) A vámkezelésre kerülő vámárunak az árunyilatkozat benyújtása előtti megtekintésére, kérelemre, a vámhivatal jelenlétével és általában akkor kerül sor, ha a rendelkezésre álló okmányokból az árunyilatkozat adásához szükséges adatok egyértelműen nem állapíthatók meg, vagy ilyen okmányok nem állnak rendelkezésre.

(5) A NATO okmányok fajtáit, alaki és tartalmi követelményeit a NATO okmányokról szóló rendelet tartalmazza.”

49. §

A Vhr. 77. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„77. § (1) A tv. 53. §-ának (1) bekezdésében meghatározott illetékességi terület alatt — a vámraktározás és a vámszabadterületi ki- és betárolások kivételével — a közigazgatási megye, illetve Budapest közigazgatási területét kell érteni.

(2) Intézési vámhivatalként — beleértve az engedélyt kiadó fővámhivatalt is — az a vámhivatal jelölhető ki, ahol az engedélyesnek a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapban az adott vámeljárást rendszeresen, legalább húsz alkalommal végezték el, vagy az üzleti terv alapján fogják elvégezni.

(3) A egyszerűsített árunyilatkozattal történő egyszerűsített vámeljáráások során a tv. 52. §-ának (9) bekezdésében foglaltakra figyelemmel:

a) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott hiányos árunyilatkozatként

1. kiviteli irányú vámeljáráások esetén az EV 1., 2., 3. példányait,
2. behozatali irányú vámeljáráások esetén — ideértve a vámraktározást is — az EV 6., 7., 8. példányait

a PM rendelet mellékletében meghatározott adattartalommal kiállítva kell benyújtani;

b) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott helyettesítő okmányként az a fuvarozási vagy kereskedelmi okmány fogadható el, amely tartalmazza a hiányos árunyilatkozaton kötelezően feltüntetendő adatokat;

c) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott helyi vámkezelésnél alkalmazott nyilvántartás adatainak körét és a nyilvántartás vezetésének, valamint hitelesítésének formáját az e rendelet 80. §-ának (9)—(11) bekezdései állapítják meg.

(4) A vámhivatal a hiányos árunyilatkozatot a kötelezően csatolandó okmányok benyújtása nélkül akkor fogadja el, ha:

a) az ügyfél nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó okmány létezik és érvényes, továbbá

b) az okmányt az árunyilatkozatot adó akaratán kívül álló okok miatt nem csatolták, valamint

c) a vámkezelés elvégzésének késedelme megakadályozná az áruk/vámáruk átengedését vagy magasabb vámteher kerülne alkalmazásra.

(5) Amennyiben az egyszerűsített vámeljáráásra vonatkozó árunyilatkozatot a kötelezően csatolandó okmányok benyújtása nélkül fogadta el a vámhivatal és a benyújtott okmányok kedvezőbb vámtétel alkalmazására vonatkoznak, az engedélyes a tevékenységi biztosíték számításánál a kedvezőbb vámtételt nem alkalmazhatja.

(6) A helyettesítő okmánnyal történő egyszerűsített árunyilatkozat adás abban az esetben engedélyezhető, ha a helyettesítő okmány a vámeljáráás alá vont árukra/vámárukra vonatkozó hiányos árunyilatkozaton feltüntetendő adatokat tartalmazza.

(7) A tevékenységi engedélyben az alkalmazható helyettesítő okmányokat meg kell határozni.

(8) A helyettesítő okmány eredeti és két másolati példányát — eredeti aláírással — kell benyújtani az intézési vámhivatalnak. Az intézési vámhivatal a helyettesítő okmányok magyar nyelvű fordítását az árunyilatkozatot benyújtótól megkövetelheti.

(9) Helyi vámkezelés esetén a vonatkozó vámeljárást alá vonás az engedélyes telephelyén, illetve a fővámhivatal által a tevékenységi engedélyben jóváhagyott más helyen végezhető.’’

50. §

A Vhr. 78. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„78. § (1) A tv. 53. §-ának (7) bekezdésében meghatározott egyszerűsített vámeljárást keretében történő összevont árunyilatkozat adására vonatkozó kérelemhez csatolni kell a tv. 54. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülését igazoló okmányokat. A vámhivatal az összevont árunyilatkozat adását határozattal engedélyezi.

(2) Az összevont árunyilatkozat adására vonatkozó engedély visszavonására a tv. 54. §-ának (3)—(4) bekezdéseiben foglaltakat kell alkalmazni.

(3) A vámhivatal az egyszerűsített árunyilatkozat elfogadását követően dönt a vámvizsgálat módjáról, valamint a vámáru kiadásáról.

(4) Az összevont árunyilatkozatot és a kötelezően csatolandó okmányok közül a még be nem nyújtott okmányokat legkésőbb az összevonási időszak leteltét követő harmadik munkanapon be kell nyújtani.’’

51. §

A Vhr. 79. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„79. § (1) A kiegészítő árunyilatkozatot és a még be nem nyújtott mellékleteit legkésőbb a tv. 53. §-ának (8) bekezdésében meghatározott összevonási időszak leteltét követő három munkanapon belül kell benyújtani. A kiegészítő árunyilatkozat adatait — a fővámhivatal által, az engedélyben meghatározott formában — közvetlen számítástechnikai feldolgozásra alkalmas módon rögzítve is be kell nyújtani.

(2) Amennyiben a benyújtott kiegészítő árunyilatkozat visszaadására kerül sor, úgy a visszaadás során három munkanapos határidőt kell meghatározni a kiegészítő árunyilatkozat ismételt benyújtására.

(3) Nem kell kiegészítő árunyilatkozatot benyújtani az árutovábbítás, vámraktározás egyszerűsített vámeljáráásokban.

(4) A tv. 53. §-ának (8) bekezdésében meghatározott vámmentes vámkezelés és vámmentes vámeljárást alatt a vám- és forgalmi adó mentes vámkezelést/vámeljárást kell érteni.’’

52. §

A Vhr. 80. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„80. § (1) Az egyszerűsített eljárás iránti kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a fővámhivatalnál előterjeszteni.

(2) Az egyszerűsített eljárás iránti kérelemhez a tv. 54. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat igazoló okmányokon túl csatolni kell:

a) tevékenységi engedély köteles vámeljárást esetén a tevékenységi engedélyt, vagy az arra vonatkozó kérelmet és mellékleteit;

b) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének a)—b) pontjai esetén azon áruk/vámárúk vámtarifaszámát (hat számjegyig), kereskedelmi és tarifális megnevezését, amelyeket az egyszerűsített eljárás alá kíván vonni;

d) amennyiben az e § (4) bekezdésének b) pontja alapján nem a saját import tevékenységére kéri, úgy a megbízási szerződést és ebben az esetben a megbízónak meg kell felelnie a tv. 54. §-a (1) bekezdésének a)—b) pontjában foglalt feltételeknek;

e) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének c) pontja esetén az e bekezdés b) pontjában foglaltakon túl az áruk/vámárúk cikkszámát is tartalmazó árujegyzéket;

f) amennyiben a tevékenységi engedélyt az e § (4) bekezdésének c) pontja alapján megbízottként kéri, úgy a megbízási szerződést. Ebben az esetben a megbízónak meg kell felelnie a tv. 54. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek.

(3) Az e § (1) bekezdése szerinti kérelem tárgyában a fővámhivatal alakszerű határozattal dönt.

(4) A fővámhivatal az egyszerűsített vámeljárást vonatkozó engedélyt:

a) a gazdasági vámeljárástok esetén az általa normál engedélyezési eljárással kiadott tevékenységi engedéllyel rendelkezőnek, vagy

b) vámteher kiszabással járó vámeljárástok esetén — az a) pontban meghatározottak kivételével — a vámfizetésre kötelezett rendelkezésre jogosultnak, vagy

c) az a)—b) pontban meghatározottak kivételével a vámkezelést kérőnek adja ki.

(5) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a fővámhivatallal az engedélyezési feltételekben bekövetkezett változásokat. A fővámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja, és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról.

(6) Az egyszerűsített vámeljárást vonatkozó engedély érvényességi idejét:

a) az adott vámeljárást vonatkozó, a fővámhivatal által normál engedélyezési eljárásban kiadott tevékenységi engedély érvényességével összhangban, vagy

b) a tv. 8. §-a (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott tevékenységi vámbiztosíték érvényességével összhangban, vagy

c) visszavonásig határozza meg a fővámhivatal.

(7) Az engedély érvényességi ideje több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltétele és indoklása fennáll.

(8) Az egyszerűsített eljárás engedélyese a fővámhivatal által — a tevékenységi engedélyezés során — jóváhagyott nyilvántartást köteles vezetni, amelyből megállapíthatók az egyszerűsített eljárás alatt álló áruk/vámáruk adatai.

(9) A nyilvántartásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) az engedély számát, az engedélyező fővámhivatal nevét, az egyszerűsített eljárás formáját,

b) az engedélyes, megbízó nevét, címét, ügyfél-azonosító számát, telephelyét vagy az eljárás végzésére a fővámhivatal által engedélyezett egyéb helyet,

c) a nyilvántartás sorszámát,

d) az egyszerűsített árunyilatkozat azonosító számát és az áruátengedés dátumát (év, hó, nap, óra, perc), helyi vámkezelés esetén a fővámhivatal által elektronikus úton adott nyilvántartási számot és annak dátumát (év, hó, nap, óra, perc),

e) az esetleges megelőző vám eljárás azonosítószámát,

f) a csomagok darabszámát, a csomagolás módját, jelét, számjelét,

g) az áru/vámáru

1. bruttó tömegét kg-ban, gáz halmazállapotú anyag esetén m³-ben,

2. nettó tömegét kg-ban, gáz halmazállapotú anyag esetén m³-ben,

3. nyilvántartás szerinti mennyiségi egységét, valamint mennyiségét,

4. kereskedelmi és tarifális megnevezését (gépjármű és fegyver esetében az egyedi azonosításhoz szükséges adatokat), vámtarifaszámát, származási országát,

5. értékét devizában és forintban kifejezve,

6. vámterhet forintban,

h) a kiegészítő árunyilatkozat azonosító számát és határozat dátumát (elintézésre vonatkozó adatok).

(10) Az e § (9) bekezdésében foglaltakon túl a helyi vámkezelés engedélyese köteles olyan a fővámhivatal által a tevékenységi engedélyezés során jóváhagyott kiegészítő nyilvántartást is vezetni, amelyből elkülönítetten kartonként megállapíthatók — figyelembe véve a vámtarifa előírásait, valamint a vámtarifa általános rendelkezéseiben foglaltakat is — az eltérő

1. vámtarifaszámú (10 számjegyig), cikkszámú,

2. származású,

3. vámteher fajtakódú,

4. devizanemű,

5. mennyiségi egységű,

6. egységáru,

egyszerűsített vám eljárás alatt álló áru/vámáru adatai.

(11) A kiegészítő nyilvántartásnak az e § (10) bekezdésében foglaltakon túl, tartalmaznia kell a következő adatokat:

1. a kiegészítő nyilvántartás karton- és sorszámát,

2. a nyilvántartás tételszámát,

3. az áru/vámáru mennyiségét, értékét,

4. a kedvezőbb vámtételre jogosító okmány megnevezését, érvényességét, számát, a felhasznált mennyiséget és/vagy értéket, továbbá a maradványt,

5. a tiltó, korlátozó rendelkezések betartására vonatkozó okmány megnevezését, érvényességét számát, felhasznált mennyiséget és/vagy értéket, továbbá a maradványt,

6. az elintézésre vonatkozó adatokat.

(12) Ha az engedélyes olyan kereskedelmi vagy könyvviteli nyilvántartással rendelkezik, amely tartalmazza az e § (9) bekezdésében, helyi vámkezelés esetén az e § (10)—(11) bekezdéseiben meghatározott adatokat is, melyek felhasználhatók ellenőrzés céljára, akkor a vámhatóság e nyilvántartást köteles — az egyszerűsített vám eljárásra vonatkozó szabályok alkalmazásával — elfogadni.

(13) A nyilvántartást az engedélyesnél hozzáférhetővé kell tenni a felügyeletet ellátó fővámhivatal számára.

(14) Az egyszerűsített vám eljárás alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha

a) az engedélyes az egyszerűsített vám eljárás alatt álló áruk/vámáruk tekintetében nem vezeti a tevékenységi biztosíték megállapítására vonatkozó az e rendelet 15. §-a (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott nyilvántartást,

b) a nyilvántartás adattartalmát olyan hiányosan vezeti, amely alapján nem ellenőrizhetők az egyszerűsített vám eljárás alatt álló áruk/vámáruk és/vagy a tevékenységi biztosítékra vonatkozó adatok,

c) az engedélyes a vámhivatal felszólítása ellenére a nyilvántartásában észlelt — a b) ponton kívüli — hiányosságot nem szüntette meg. Ilyen hiányosságnak tekinthető a nyilvánvaló tévedés, így különösen a név- vagy számelírás, a számítási hiba,

d) elszámolási kötelezettségének az e rendelet 79. §-ának (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül sem tesz eleget,

e) kumulációs vámteher fizetési kötelezettség esetén az e rendelet 208. §-ának (6) bekezdésében foglaltaknak nem tesz eleget.”

53. §

A Vhr. a 81. §-a kiegészül a következő címmel, egyidejűleg a § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Belföldi forgalom számára történő vámkezelés egyszerűsített eljárásának szabályai

81. § (1) A belföldi forgalom számára történő vámkezelésre vonatkozó hiányos árunyilatkozatnak tartalmaznia kell legalább az EV 1., 8., 14., 21., 31., 33., 36., 37., 40., 44., 54. számú rovatainak adatait, továbbá

a) az áruk/vámáruk kereskedelmi és tarifális megnevezését úgy, hogy abból ellenőrizhető legyen a Kereskedelmi Vámtarifa hat-, ha a vámterhet biztosítani kell tízjegyű vámtarifaszámai alá történő besorolás, és

b) a végleges vagy ideiglenesen elfogadott vámértéket (az EV 22., 42. rovataiba), ha a vámáru után vám-biztosítékot kell nyújtani vagy az adott vám eljárás során a vámterhet ki kell szabni, és

c) minden olyan további adatot, amelyet a vámhatóság szükségesnek tart az áruk azonosítása, a behozatali tiltó, korlátozó rendelkezések megtartása céljából.

(2) Ha a belföldi forgalom számára történő vámkezelés tarifális vámkedvezmények alkalmazásával történik, akkor a vámkedvezményre jogosító okmányt minden esetben be kell nyújtani a hiányos árunyilatkozathoz.

(3) A helyettesítő okmánnyal történő belföldi forgalom számára történő vámkezelés esetén az e § (1)—(2) bekezdéseiben foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni.

(4) A helyettesítő okmánnyal kért vámkezelés esetén a fővámhivatal engedélyezheti, hogy a helyettesítő okmánnyon a vámkezelést indítványozó szöveges kérelmet (EV 44. rovat) egy adott időszakra vonatkozó általános kérelem helyettesítsen. Az engedély számát a helyettesítő okmánnyon fel kell tüntetni.

(5) Helyi vámkezelési engedély annak adható, aki:

- a) engedélyezett címzetti jogosítvánnyal, vagy
- b) magánvámraktár tevékenységi engedéllyel, vagy
- c) aktív feldolgozás tevékenységi engedéllyel, vagy
- d) halasztott vámfizetési engedéllyel, vagy

e) olyan szerződéssel, amely szerint az engedélyezett címzetti tevékenységi engedéllyel rendelkező megbízottja végzi,

és — az e § (6) bekezdése kivételével — elektronikus vám-elé állítási engedéllyel rendelkezik.

(6) Amennyiben a helyi vámkezelés engedélyese az engedélyezéskor nem rendelkezik az elektronikus vám elé állításra vonatkozó külön engedéllyel, úgy tevékenységét csak az elektronikus vám elé állításra vonatkozó külön engedély birtokában kezdheti meg.

(7) A helyi vámkezelés engedélyese köteles a vám eljárás alá vonásról — az elektronikus vám elé állításra vonatkozó szabályok alkalmazásával — elektronikus üzenettel tájékoztatni a fővámhivatalt a vámáru kiadásának engedélyezése érdekében. A fővámhivatal elektronikus úton adott válaszát követően kell a küldeményt nyilvántartásba feljegyezni. A fővámhivatal az áru/vámáru hatékony vámfelügyelet alatt tartása érdekében köteles olyan rendszert üzemeltetni, amely biztosítja az elektronikus üzenetek feldolgozását.”

54. §

A Vhr. a következő 81/A. §-sal és címmel egészül ki:

„Gazdasági vám eljárások egyszerűsített eljárásának szabályai

81/A. § (1) Gazdasági vám eljárások esetén az e rendelet 77—81. §-aiban foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni az e § (2)—(5) bekezdéseiben meghatározott eltérésekkel.

(2) Vámraktározás egyszerűsített eljárás esetén az áru/vámáru vámtarifaszámát minden esetben a magyar al számmal bezárólag meg kell adni.

(3) Vámraktár normál eljárásban történő üzemeltetéséhez meghatározott készletnyilvántartást az egyszerűsített eljárás nyilvántartásaként el kell fogadni, amennyiben az, az egyszerűsített eljárás engedélyezéséhez szükséges valamennyi adatot tartalmazza.

(4) A vámáru kiraktározása, illetve elszámolásra alkalmas vám eljárás alá vonása során, a kivitelre, újrakivitelre vagy a belföldi forgalom számára történő vámkezelésre vonatkozó egyszerűsített eljárások külön engedéllyel alkalmazhatók.”

55. §

A Vhr. a következő 81/B. §-sal és címmel egészül ki:

„Kiviteli vám eljárások egyszerűsített eljárásának szabályai

81/B. § (1) Kiviteli vám eljárások esetén az e rendelet 77—81. §-aiban foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni az e § (2)—(8) bekezdéseiben meghatározott eltérésekkel.

(2) A kiviteli irányú vámkezelésre vonatkozó hiányos árunyilatkozatnak tartalmaznia kell legalább az EV 1., 2., 8., 14., 17., 31., 33., 35., 37., 38., 44., 54. számú rovatainak adatait, továbbá

a) az áruk/vámáruk kereskedelmi és tarifális megnevezését úgy, hogy abból ellenőrizhető legyen a Kereskedelmi Vámtarifa tízjegyű vámtarifaszámái alá történő besorolás,

b) a végleges vagy ideiglenesen elfogadott vámértéket (az EV 22. rovataiba), ha a vámáru után vám biztosítékot kell nyújtani vagy az adott vám eljárás során a vámterhet ki kell szabni,

c) minden olyan további adatot, amelyet a vámhatóság szükségesnek tart az áruk azonosítása, a kiviteli tiltó, korlátozó rendelkezések megtartása céljából.

(3) Az EV 3. számú példányának 44. rovatában fel kell tüntetni az „egyszerűsített export” bejegyzést.

(4) A helyettesítő okmánnyal történő egyszerűsített árunyilatkozat adás abban az esetben engedélyezhető, ha a vám eljárás alá vont áruk/vámáruk hiányos árunyilatkozattal történő vámkezelése pótlap csatolása nélkül elvégezhető lenne és az tartalmazza az e § (2) bekezdésben meghatározott hiányos árunyilatkozaton feltüntetendő adatokat.

(5) A kiviteli vám eljárások során helyi vámkezelési engedély

- a) az áru tulajdonosának, továbbá
- b) az újrakivitelre kerülő vámáru feladójának

(a továbbiakban: engedélyezett exportőr) adható.

(6) A helyi vámkezelés során kivitelre kerülő áruk/vámáruk kiléptetésének igazolására a kiviteli irányú hiányos árunyilatkozatával egyező adattartalmú EV 1., 2., 3. számú példányait kell alkalmazni. Az EV 1., 2., 3. számú példányainak hitelesítése történhet előzetesen az engedélyt ki-

adó fővámhivatal által, vagy az engedélyezett exportőr — PM rendeletben meghatározott — különleges bélyegzőjének alkalmazásával.

(7) Fővámhivatal által történő előzetes hitelesítés az EV „A” rovatában elhelyezett — dátumot nem tartalmazó — bélyegzőlenyomattal, sorszámval és aláírással történik.

(8) Az engedélyezett exportőr különleges bélyegzőlenyomata nyomdai úton is elhelyezhető az EV-n.”

56. §

A Vhr. a következő 81/C. §-sal és címmel egészül ki:

„Közös szabályok

81/C. § Az egyszerűsített vámeljáráások során az e rendelet 77—81/B. §-aiban nem szabályozott kérdésekben az adott vámeljáráásra vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni.”

57. §

A Vhr. 82. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„82. § (1) A vámhivatal az árunyilatkozatot alaki és tartalmi szempontból ellenőrzi és ennek eredményeként elfogadja vagy visszaadja. Az elfogadás vagy visszaadás pontos időpontját a vámhivatal írásban igazolja (év, hónap, nap, óra, perc).

(2) A tv. 55. §-a (3) bekezdésének alkalmazása szempontjából nyilvánvaló tévedésnek minősül minden olyan helytelen adat bejegyzése, amely szám elírásából, számszaki hibából adódik.

Nem tekinthető tévedésnek különösen:

a) a helytelen tarifális megnevezés és vámtarifaszám együttes téves alkalmazása;

b) nem számszaki hibából eredő vámérték és a mennyiség, mennyiségi egység együttes téves alkalmazása;

c) más ügyfél azonosító adatainak bejegyzése, saját azonosító adat téves feltüntetése.

(3) Amennyiben a vámhivatal az írásbeli árunyilatkozatot az ellenőrzés alapján visszaadja, annak okát — az árunyilatkozaton feljegyezve — közli a vámkezelést kérővel. Az el nem fogadott árunyilatkozatot az áru/vámáru vámjogi helyzetét nem változtatja meg és a vámkezelést kérőt nem mentesíti a jogszabályban előírt további kötelezettségei alól.

(4) A tv. 55. §-a (4) bekezdésének b) pontja alkalmazásában az árunyilatkozatot különösen akkor nem felel meg a vámjogszabályok rendelkezéseinek, ha

a) a kérelmet nem az előírt nyomtatványon, nem megfelelő példányszámban nyújtották be, és — amennyiben az szükséges — betétlapot nem csatoltak;

b) a kitöltött nyomtatvány, illetőleg valamelyik példánya olvashatatlan.

(5) Az árunyilatkozat tartalmi vizsgálata alkalmával ellenőrizni kell, hogy

a) az árunyilatkozathoz a számla, a vámértékbevallás és — ha szükséges — a pótlap csatolása megtörtént-e;

b) az árunyilatkozat egymással összefüggő rovatai között nincs-e feltűnő ellentmondás.

(6) Az elfogadott árunyilatkozat statisztikai célú ellenőrzésére a külkereskedelmi statisztikáért felelős szervezet jogosult.

(7) A vámszervezet központi szerve a vámkezelésnek az árunyilatkozat benyújtása napján való elvégzésére különösen akkor ad általános engedélyt, ha egyes áruk/vámáruk gyors szállításához alapvető érdek fűződik.”

58. §

A Vhr. 84. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„84. § (1) Az áruátengedést és/vagy a vámáru kiadását a vámhivatalnak írásban kell igazolnia. Az igazolásnak tartalmaznia kell az áruátengedés/vámáru kiadás pontos időpontját (év, hónap, nap, óra, perc).

(2) Az e § (1) bekezdésétől eltérően amennyiben az áruátengedésre és/vagy a vámáru kiadásra a vám eljárás befejezésekor kerül sor, ennek tényét és pontos időpontját, valamint a vám eljárás megtörténtét a benyújtott árunyilatkozaton kell igazolni. Az igazolásának tartalmaznia kell minden olyan információt és adatot, amely az elvégzett vámkezelésre vonatkozik (így különösen: az áru azonosítására, a mintavételre, a vámérték végleges meghatározásának elhalasztására, a vámkezelés során bevont okmányokra, az azonnali befizetés igazolására).”

59. §

A Vhr. 85. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„85. § (1) Az árutovábbítás vám eljárás során az áruátengedésről a vámteher biztosítását követően kell dönten.

(2) Az árutovábbítást — amennyiben nemzetközi egyezmény, a törvény vagy e rendelet másként nem rendelkezik — EV benyújtásával kell kérni.”

60. §

A Vhr. 86. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„86. § (1) A tv. 57. §-ának (1) bekezdése alkalmazásában a vámhivatal a vámkezelést kérő kérelmétől eltérően akkor jelöli ki a rendeltetési vámhivatalt, ha a továbbított vámáru vámkezelésére jogszabály különös illetékességi feltételt állapít meg.

(2) Az árutovábbítást kérő az árut/vámárut további vámkezelés céljából, meghatározott határidőn belül köteles a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítani, vagy a kilépte-

tést végző vámhivatalnál bemutatni és annak kiléptetését kérni.

(3) Amennyiben a körülmények indokolják, az árutovábbítást kérő a továbbított árut/vámárut a kijelölt rendeltetési vámhivaltól eltérő vámhivatalnál is bemutathatja és kérheti további vámkezelését. Ez esetben ez a vámhivatal rendeltetési vagy kiléptetést végző vámhivatalnak minősül.”

61. §

A Vhr. 87. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„87. § (1) Ha a továbbított vámáru szállítása során baleset miatt a vámzár megsérült vagy az áru megrongálódott, illetve megsemmisült, a fuvarozó köteles erről a legközelebbi vámhivatalt értesíteni. A vámhivatal a baleset körülményeit köteles megvizsgálni és annak eredményét — a nemzetközi egyezményekben foglaltakra is figyelemmel — jegyzőkönyvbe rögzíteni. A jegyzőkönyv egy másolati példányát a továbbító/átléptető vámhivatalnak meg kell küldeni.

(2) Amennyiben az árutovábbítás az eredeti árunyilatkozattal nem folytatható, akkor az áru/vámáru vámfelügyelet alá vételéről a vámhivatalnak gondoskodnia kell.

(3) Ha a továbbított vámárura vámteher fizetési kötelezettség keletkezik, vizsgálni kell, hogy a tv. 125. §-ának (2) bekezdésében meghatározott vámfizetési kötelezettség a továbbítást kérő fuvarozót, szállítót terheli-e.

(4) Továbbfuvarozás esetén a rakomány átrakását csak vámfelügyelet, valamint jogszabályban előírt esetekben más hatósági felügyelet (pl. állategészségügyi felügyelet, veszélyes hulladék esetében környezetvédelmi hatósági felügyelet) mellett lehet elvégezni. A helyettesítő járműben való továbbfuvarozás is csak a vámteher biztosításával történhet.”

62. §

A Vhr. 88. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. § (1) A tv. 1. §-a 11. pontjában rögzített árutovábbítási eljárás a tv. 59. §-ának értelmezése szempontjából külső árutovábbítási eljárás. A külső árutovábbítás a vámáruk nemzetközi fuvarozásával kapcsolatos, ún. indító vámhivaltól egy, nem az indító országban lévő rendeltetési vámhivatalig történő, nemzetközi vám- és garanciaokmánnyal biztosított árutovábbítási eljárás. A kiviteltre kerülő áruk/vámárúk esetében — amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik — a kiviteli vámkezelést követően nemzetközi vám- és garanciaokmány fedezetével azok külföldi rendeltetési vámhivatalhoz történő továbbítását jelenti a vonatkozó nemzetközi szerződésben meghatározott vámeljárási, okmányolási és biztosítéknyújtási rendben. A Tranzitegyezmény szerinti külső árutovábbítás szabályai értelemszerűen alkalmazhatók vámárunk a magyar vámterületen történő árutovábbításakor is.

(2) A Tranzitegyezmény II. függelékének 103. Cikke szerinti engedélyezett feladói engedély kérelemhez csatolni kell:

a) három hónapnál nem régebbi cégkivonatot vagy cégmásolatot, illetve egyéni vállalkozói igazolvány másolatát;

b) az aláírási címpéldány másolatát;

c) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a kérelmező rendszeresen — legalább heti egy alkalommal — szállít árut/vámárut (feladóként vagy főkötelezettként) a Tranzitegyezmény szerint;

d) azon vámhivatalok megnevezését, ahol a kérelem benyújtásáig kérték a Tranzitegyezmény szerinti árutovábbítást;

e) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy vállalja a vámhatóság által előírt számítógépes nyilvántartás vezetését, továbbá vámhivatalonként az elektronikus vám elé állítás megtételét;

f) az összekeszességi engedélyének számát, illetve másolatát, ha azt nem a székhelye szerint illetékes területi vám-szerv adta ki;

g) a tv. 1. §-ának 23. pontjában meghatározott igazolásokat arra vonatkozóan, hogy a kérelmező vámszempontról megbízható;

h) azon telephely(ek) megnevezését, pontos címét, ahol az engedélyezett feladói tevékenységet folytatni kívánják (amennyiben a kérelmező nem saját telephelyén kívánja folytatni a tevékenységet, úgy a terület tulajdonosának/birtokosának nyilatkozatát, hogy az engedélyezett feladói tevékenység kérelmező általi folytatásához hozzájárul);

i) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a kérelmező mely fuvarozási ágakban (így különösen: közút, vasút) kívánja tevékenységét folytatni.

(3) Az engedélyezett feladó/címzett tevékenységének gyakorlása során csak a vámszervezet központi szerve által jóváhagyott típusú zárat használhatja.

(4) A Tranzitegyezmény II. függelékének 111. Cikke szerinti engedélyezett címzetti engedélykérelemhez csatolni kell:

a) három hónapnál nem régebbi cégkivonatot vagy cégmásolatot, illetve egyéni vállalkozói igazolvány másolatát;

b) az aláírási címpéldányt;

c) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a kérelmező rendszeresen — legalább heti egy alkalommal — kap vámárut a Tranzitegyezmény szerint;

d) azon vámhivatalok megnevezését, ahol a kérelem benyújtásáig vámkezeltették a Tranzitegyezmény szerint érkezett árut/vámárukat;

e) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy vállalja a vámszervezet által előírt számítógépes nyilvántartás vezetését, továbbá vámhivatalonként az elektronikus vám elé állítás megtételét;

f) a tv. 1. §-ának 23. pontjában meghatározott igazolásokat arra vonatkozóan, hogy a kérelmező vámszempontról megbízható;

g) azon telephely(ek) megnevezését, pontos címét, ahol az engedélyezett címzetti tevékenységet folytatni kívánják (amennyiben a kérelmező nem saját telephelyén kívánja folytatni a tevékenységet, a terület tulajdonosának/birtokosának nyilatkozatát, hogy az engedélyezett címzetti tevékenység kérelmező általi folytatásához hozzájárul);

h) a nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy mely fuvarozási ágakban (így különösen: közút, vasút) kívánja tevékenységét folytatni.

(5) Amennyiben az engedélyezett feladó, engedélyezett címzett az engedélyben meghatározott feltételeket megszegi, a vámhatóság az engedélyt visszavonja. Ilyen esetben újabb engedélyezett feladói, engedélyezett címzetti engedély — az egyéb feltételek megléte esetén is — csak az engedély visszavonásától számított tizenkét hónap eltelte után adható.

(6) A tv. 59. §-ának (2) bekezdésében meghatározott normál vámeljáráásban történő árutovábbítás egyszerűsített szabályok alkalmazásával határvámhivaltól a belterületi, átviteli rendeltetésű áru (tranzitszállítás) esetén a kiléptető vámhivatalhoz, továbbá a belterületi vámhivaltól a határvámhivatalhoz történhet. Az egyszerűsített szabályok alkalmazásával történő árutovábbításhoz az árura/vámárura vonatkozó fuvarokmányt kell árunyilatkozatként felhasználni.

(7) A normál vámeljáráásban történő árutovábbítás egyszerűsített szabályai nem alkalmazhatók:

- a) kábítószerek, precurzorok,
- b) sugárzó anyagok,
- c) nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák,
- d) ha nemzetközi egyezmény eltérően nem rendelkezik a jövedéki és a fokozott ellenőrzést igénylő termékek,
- e) nemzetközi egyezmény és/vagy jogszabály által meghatározott veszélyes áruk,
- f) fegyver, robbanószer, pirotechnikai anyagok,
- g) nemzetközi egyezmények hatálya alatt álló védett állatok és növények,
- h) az előfinanszírozott áru továbbítása során.

(8) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti jogcímen vámkezelt, külföldi tulajdonában levő és külföldön vagy belföldön besorolt (lajstromozott) járművet és szállítótartályt az ideiglenes behozatalban történt vámkezelés időtartama alatt a vámhatár átlépésekor alakításág nélkül kell be-, illetve kiléptetni.”

63. §

A Vhr. 89. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„89. § (1) A vasúti forgalomban fuvarozott vámárukat — amennyiben nemzetközi egyezmény eltérően nem rendelkezik — a határvámhivaltól normál eljárásban az egyszerűsített szabályok alkalmazásával lehet a rendeltetési vagy kiléptető vámhivatalhoz továbbítani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott árutovábbítást két példányban benyújtott „Vonatjegyzékkel” és a vonatkozó fuvarlevelekkel kell kérni.

(3) A különböző címzettek részére teljes kocsirakományként érkező, valamint az egy belföldi lerakó állomásra irányított és poggyászkocsiban fuvarozott darabárukat és kisárukat a vasúti fuvarozó által benyújtott „Vonatjegyzék”-kel normál eljárás egyszerűsített szabályainak alkalmazásával kell továbbítani. A „Vonatjegyzék” mellé a fuvarozó köteles „Raktanúsítványt” is benyújtani.

(4) Normál eljárásban egyszerűsített szabályok alkalmazásával továbbíthatók a kiléptető vámhivatalhoz a határállomástól újrafeladással vagy az újrafeladás nélkül vasúti forgalomban továbbfuvarozott reexpediált küldemények is.

(5) A belépő határállomásra több fuvarlevéllel, különböző címzettek részére, átviteli rendeltetéssel érkező, ott állomási gyűjtőkocsiba berakott és egy kilépő határállomásra irányított vámáru továbbításához a Vonatjegyzéken kívül a vasúti fuvarozó három példányban kiállított „Raktanúsítvány”-t is köteles benyújtani.

(6) A kiléptetést végző vámhivatal a „Kilépő Vonatjegyzék”, a fuvarlevelek és a beléptető vámhivatal által ezekre (gyűjtőkocsik esetében a „Raktanúsítvány”-ra) vezetett záradék adataiból győződik meg a vámáruk átviteli jellegéről. Amennyiben az okmányok és a vámáru adatai egyeznek, a szállítmány külföldre kiléptethető. A kilépés megtörténtét a Vonatjegyzék megfelelő sorában a továbbítási adatok feljegyzésével igazolni kell.”

64. §

A Vhr. 90. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„90. § A külső árutovábbítás vasúti forgalomban alkalmazandó szabályait a Tranzitegyezmény tartalmazza.”

65. §

A Vhr. 91. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„91. § (1) Hajózási forgalomban fuvarozott vámáruk továbbítását vízi járművenként két példányban kiállított „Érkezési-indulási jelentés” benyújtásával és a vonatkozó fuvarokmányok csatolásával kell kérni.

(2) A továbbításra kerülő vámáruk fuvarleveleit a vámhivatal normál eljárásban az egyszerűsített szabályok szerinti árutovábbítás megtörténteire vonatkozó záradékkal látja el.

(3) A vegyes rendeltetésű (belföldi és átviteli) vámáru továbbítása esetén az árutovábbítás egyszerűsített szabályai nem alkalmazhatók.”

65/A. §

A Vhr. a következő 91/A. §-sal egészül ki:

„91/A. § A postaforgalomra vonatkozó egyszerűsített árutovábbítási szabályokat a tv. 212. §-ának (6) bekezdésé-

ben foglaltak alapján külön rendelet szabályozza. A Tranzitegyezmény szerinti engedélyezett címzettek az engedélyben meghatározottak szerint intézhetik postai küldeményeik árutovábbítását.”

66. §

A Vhr. 92. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92. § (1) A vámáru kiszolgáltatására vonatkozó engedélyt a rendeltetési vámhivatal vagy az erre feljogosító tevékenységi engedéllyel rendelkező, a fuvarlevélre vezetett záradékkal adja meg.

(2) A fuvarozó a vámáru csak a vámhivatal engedélyével adhatja át az azt tovább szállító másik fuvarozónak. A vámhivatal ilyen esetben az engedélyt a vám biztosítására vonatkozó szabályok figyelembevételével adhatja ki.”

67. §

A Vhr. 93. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„93. § (1) A vámáru vám elé állítása — az elektronikus vám elé állítás kivételével — legkésőbb az érkezést követő első munkanapon összesítő bejelentés benyújtásával történik. A nemzetközi vámokmány vagy az EV másolata összesítő bejelentésnek minősül. Az összesítő bejelentés alaki és tartalmi követelményeit a PM rendelet tartalmazza.

(2) A vámáru csak a vámhivatal engedélyével lehet a szállítóeszközből kirakni.

(3) A vámszervezet központi szerve engedélye alapján a vám elé állítás elektronikus úton is teljesíthető. Ebben az esetben a nyilvántartásba vételi tétele számot és a kirakási vagy kiviteli irányú vámeljáráskor esetén berakási engedélyt elektronikus válasz formájában adja meg a vámhivatal.

(4) A vámszervezet központi szerve elektronikus vám elé állítást annak engedélyez, aki

a) a tv. 44. §-a (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott átmeneti megőrzési raktárt üzemeltet; vagy

b) vállalja, hogy legkésőbb a vám elé állítást követő munkanapon a vámáru további vámkezelését kéri, és

1. halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkezik, vagy

2. egyszerűsített vámeljárással kapcsolatos tevékenységi engedéllyel rendelkezik, vagy

3. összevont árunyilatkozat adási engedéllyel rendelkezik, vagy

4. vámraktár vagy ipari vámszabadterület üzemeltetésére vonatkozó tevékenységi engedéllyel rendelkezik; továbbá

c) az a) és b) pontban foglaltakon túl az, aki vállalja a vámszervezet központi szerve által jóváhagyott — a PM rendelet mellékletében meghatározott — különleges bélyegző engedélyben meghatározott használatát.

(5) Az elektronikus vám elé állítási engedély birtokosa jogosult a vámhivatal kirakására vonatkozó engedélye alapján — a nemzetközi vámokmányok kivételével — a továbbítási és fuvarozási okmányok záradékolására, ha azt nemzetközi egyezmény lehetővé teszi.”

68. §

A Vhr. 94. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„94. § (1) Vámraktárban tárolható a vámraktározás vámeljárással nem álló áru is. A vámraktárban raktározott vámáru, továbbá a kivitelre kerülő áru tárolási helyét a készletnyilvántartásban meg kell jelölni. Amennyiben az áru jellegéből adódóan tárolási hely egyértelműen nem azonosítható, úgy a vámraktárban csak a vámraktározás vámeljárással álló áru/vámáru raktározható.

(2) Belföldi árut tartalmazó küldeményeknek a vámraktárba történő felvételéhez a felügyeletet ellátó vámhivatal adja meg az engedélyt, amennyiben annak külföldre történő kiszállításához a feltételek egyébként adottak, és a kiviteli ellenőrzést elvégezték.

(3) A beraktározott áruk nem export célú kitérő esetén az azok után igénybe vett vámvisszatérítés, exporttámogatás összegét vissza kell fizetni. A vámhivatal a belföldi forgalom számára történő kitérőt csak akkor végezheti el, ha az igénybe vett vámvisszatérítés és az igénybe vett exporttámogatás visszafizetését igazolják. A vámhivatal köteles a kiviteli ellenőrzésről kiállított EV visszavonásáról határozattal intézkedni és annak egy példányával az adóhatóság illetékes szervét tájékoztatni. A kiviteli céllal történő kitérő során az árutovábbítás szabályait kell alkalmazni. Jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek esetében a jövedéki előírásokat is be kell tartani.

(4) Ipari vámszabadterületről közvámraktárba beszállított vámáru kizárólag külföldi rendeltetési céllal raktározható ki.

(5) A közvámraktárból visszahozott vámáru külföldről behozott vámárúnak kell tekinteni.”

69. §

A Vhr. 95. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„95. § (1) Árunak/vámárúnak vámraktárba történő beraktározása az üzemeltető által benyújtott árunyilatkozat alapján történik.

(2) A beraktározó a közvámraktárban raktározott áruval/vámáruval kapcsolatos jogait és kötelezettségeit a törvény és a devizajogszabályok rendelkezéseinek figyelembe vételével ruházhatja át.

(3) A beraktározó személyében beállt változást a készletnyilvántartásban való átvezetéssel kell a vámhivatalnál bejelenteni.”

70. §

A Vhr. 96. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96. § (1) A vámraktározás vámeljárási során az áruátengedéssről az áru/vámáru azonosítását követően kell dönten.

(2) A kiraktározás ellenőrzése a további vámkezelési kérelem elfogadásával valósul meg.”

71. §

A Vhr. 97. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„97. § (1) A vámraktár létesítésére irányuló kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a vámraktár felügyeletét ellátó vámhivatalnál előterjeszteni.

(2) A kérelemhez az engedélyt kérőnek csatolnia kell

a) a raktár tulajdonjogát vagy bérletét igazoló okiratot, továbbá az üzemeltetési engedélyhez szükséges, a raktár jellegének megfelelő egyéb hatósági engedélyeket (így különösen: önkormányzati, Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat, tűzvédelmi hatósági engedély);

b) a raktárvezető három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványát;

c) a tv. 8. §-a (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott összegű vámbiztosítékot és a tevékenységi vámbiztosíték vezetésére szolgáló keret-nyilvántartási könyvet;

d) a vámszempontról megbízhatóság igazolására szolgáló okmányokat;

e) a raktár helyszínrajzát és helyrajzi kivonatát;

f) az üzleti tervet;

g) a vámraktárra és az abban tárolt vámárura/árura vonatkozó biztosítási szerződést;

h) amennyiben a vámraktárban csak jövedéki terméket, vagy jövedéki terméket is kíván tárolni, az érvényes adóraktári engedélyt.

(3) A vámraktár létesítése gazdaságilag különösen akkor indokolt, ha az üzleti terv szerint a raktárengedélyt kérő, raktározni kívánt — tényleges vagy tervezett gazdasági-kereskedelmi célokat szolgáló — áruforgalma szükségessé teszi. Gazdasági-kereskedelmi célokat szolgálnak többek között

a) reexport tevékenység lebonyolítása;

b) a belföldi székhelyű szervezet külföldi érdekeltségű vállalkozásával lebonyolított áruforgalma;

c) a vámáru folyamatos termelési céllal történő beszerzése;

d) bizományosi értékesítési tevékenység;

e) vevőszolgálati tevékenység.

(4) Magánvámraktár működtetése a raktározási tevékenységen túlmenően gazdaságilag akkor is indokolt, ha az abban tárolt vámáru aktív feldolgozási vámeljárási, illetve vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárási alá vonják, feltéve, hogy ezek a műveletek nem válnak elsődlegessé az áruk/vámárúk raktározásával szemben.

(5) A vámhivatal a vámraktárra történő nyilvántartásról a benyújtott kérelem alapján alakszerű határozattal dönt. Az engedélyt határozatlan időre kell kiadni.”

72. §

A Vhr. 98. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„98. § A vámellenőrzés szempontjából megfelelő az a hely (helyiség, terület)

a) amelynek nyílászáró szerkezete a biztonsági követelményeknek megfelelően zárható, szükség esetén vámmal biztosítható;

b) amely biztosítja a vámkezelések és a árukkal/vámárúkkal való raktárműveletek zavartalan elvégzését, így különösen

1. a rakodóterek megvilágításához, valamint a szállítóeszközök biztonságos közlekedéséhez szükséges feltételek,
2. a vámvizsgálat elvégzésénél közreműködő személyzet és szükséges eszközök,
3. a vámigazgatási eljárás lefolytatásához szükséges egyéb feltételek meglétét.”

73. §

A Vhr. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„99. § (1) A vámraktár üzemeltetője a vámellenőrzés végrehajtása érdekében olyan a vámhivatal által — a tevékenységi engedélyezés során — jóváhagyott készletnyilvántartást köteles vezetni, amelyből megállapíthatók:

1. a vámraktározási eljárás alatt álló (számszerűtlen) készlet, valamint

2. ténylegesen raktárkészleten lévő

áru/vámáru adatai.

(2) A készletnyilvántartásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) raktárengedély számát, engedélyező vámhivatal nevét, üzemeltetés formáját;

b) a készletnyilvántartás sorszámát;

c) a raktározási árnyilatkozat azonosító számát vagy a nyilvántartásba vétel tételek számát és az áruátengedés dátumát (év, hó, nap, óra, perc);

d) a vámeljárási formájának pontos megjelölését (normál, hiányos, helyettesítő, helyi);

e) a beraktározó nevét, címét, ügyfél-azonosító számát;

f) a csomagok darabszámát, a csomagolás módját, jelét, számjelét;

g) az áru/vámáru:

1. bruttó tömegét kg-ban, gáz halmazállapotú anyag esetén m³-ben,
2. nettó tömegét kg-ban, gáz halmazállapotú anyag esetén m³-ben,
3. nyilvántartás szerinti mennyiségi egységét, valamint mennyiségét,

4. kereskedelmi és tarifális megnevezését (gépjármű és fegyver esetében az egyedi azonosításhoz szükséges adatokat), vámtarifaszámát, származási országát;
5. értékét devizában és forintban kifejezve,
6. vámterhét forintban kifejezve;

h) az egyszerűsített formában üzemeltett vámraktár kivételével a raktározott áruk/vámáruk kijelölt tárolási helyét;

i) a tényleges készletre vétel dátumát (év, hó, nap, óra, perc);

j) elintézésre vonatkozó adatokat:

1. az egyszerűsített formában üzemeltetett vámraktár esetén a kiegészítő nyilvántartás karton- és sorszámát,
2. normál módon üzemeltetett vámraktár esetén a kiraktározására vonatkozó adatokat (kiraktározás idejét, a vámigazgatási eljárás azonosító számát).

(3) Ha a raktárengedélyes olyan kereskedelmi vagy könyviteli nyilvántartással rendelkezik, amely tartalmazza:

1. normál módon üzemeltetett vámraktár esetén az e § (2) bekezdésében,
2. egyszerűsített formában üzemeltetett vámraktár esetén az e § (2) bekezdésében és az e rendelet 100. §-ában

meghatározott adatokat, melyek felhasználhatók ellenőrzés céljára, akkor a vámhatóság e nyilvántartást köteles — a készletnyilvántartásra vonatkozó szabályok alkalmazásával — elfogadni.

(4) A készletnyilvántartást a vámraktárban hozzáférhetővé kell tenni a felügyeletet ellátó vámhivatal számára.

(5) A raktárengedélyes az azonos címzett részére érkező áruk/vámáruk beraktározását naponta a szállítmányok összevont adatait tartalmazó árunyilatkozással is kérheti.

(6) A bizományosi értékesítésre vagy vevőszolgálati igények kielégítésére létesített magánvámraktárból tíz nap alatt (dekádonként) belföldi forgalomba hozott vámáruk belföldi forgalom számára történő vámkezelését legkésőbb az összevonási időszakot követő harmadik munkanapon kell kérni, annál a vámhivatalnál, ahol a vámáru vámraktározás vámeljárás alatt áll. Ez a rendelkezés a csak szakosított vámkezelőhelyen vámkezelhető termékekre nem alkalmazható.

(7) Az üzemeltető az áruátengedést követően — a raktározási árunyilatkozat alapján — az áru/vámáru adatait haladéktalanul köteles készletnyilvántartásába felvenni. A készletnyilvántartásba felvett árut/vámárut legkésőbb két munkanapon belül tényleges készletre kell venni.

(8) A raktárengedélyes a tényleges raktárkészletről havonta a tárgyhónapot követő 15-éig köteles jegyzéket benyújtani a felügyeletet ellátó vámhivatalhoz. A jegyzéknek tartalmaznia kell:

- a)* a tárgyhónap napjain raktárkészleten lévő áruk/vámáruk vámterhének összegeit,
- b)* a tárgyhónapról a következő hónapra átvitt raktárkészlet vámterhét.”

74. §

A Vhr. 100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100. § (1) Egyszerűsített eljárásban üzemeltethető a vámraktár, ha az üzemeltető vállalja, hogy a készletnyilvántartáson túl olyan a vámhivatal által jóváhagyott kiegészítő nyilvántartást vezet, amelyből elkülönítetten kartononként megállapítható az eltérő

1. vámtarifaszámú (tíz számjegyig), cikkszámú
 2. származású,
 3. vámteher fajtakódú,
 4. devizanemű,
 5. mennyiségi egységű,
 6. egységárú,
- áru/vámáru adatai.

(2) A kiegészítő nyilvántartásnak az e § (1) bekezdésében foglaltakon túl, tartalmaznia kell a következő adatokat:

1. a kiegészítő nyilvántartás karton- és sorszámát,
2. a készletnyilvántartás tételszámát,
3. az áru/vámáru mennyiségét, értékét,
4. az elintézésre vonatkozó adatokat.”

75. §

A Vhr. 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § (1) Normál eljárásban kell üzemeltetni a vámraktárt, ha az üzemeltető az e rendelet 100. §-ában meghatározott adattartalmú kiegészítő nyilvántartás vezetését nem vállalja, vagy az adatok teljeskörűen nem állnak rendelkezésre.

(2) Amennyiben a beraktározott áru/vámáru kitárolása nem egy tételben történik, ezt a készletnyilvántartásban jelölni kell, és a készletnyilvántartásból a tételszámot kivezetni a teljes mennyiség kitárolását követően lehet.”

76. §

A Vhr. 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § A vámhivatal engedélyével a raktár engedélyese a magánvámraktárba beraktározott vámárut a vámraktár területén aktív feldolgozás eljárás, illetve vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárás keretében feldolgozhatja az arra vonatkozó külön tevékenységi engedély alapján. Az aktív feldolgozás vámeljárás, illetve vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárás alá vont vámáru nem tekinthető vámraktározási eljárás alatt lévőnek.”

77. §

A Vhr. 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„103. § (1) Az engedélyezett közvámraktárban a raktár-engedélyes a vámhivatal felé a tv. és e rendelet rendelkezé-

sei szerint, a beraktározó felé pedig a vele kötött szerződés szabályai szerint felel.

(2) A magánvámraktárban a raktár üzemeltetője a saját rendelkezése alatt álló vámárakat saját felelősségére tárolja.”

78. §

A Vhr. 104. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„104. § (1) Az áru/vámáru karbantartását, állagmegóvását az üzemeltető, a raktárművelet végzését a felügyeletet ellátó vámhivatal engedélyezi, két példányban benyújtott írásbeli kérelem alapján. Az engedély megadását a vámhivatal megtagadja, ha a raktárművelet az áru/vámáru állagának (tarifális besorolásának, lényeges jellemzőjének) megváltozását eredményezné. A vámhivatal az engedélyt a kérelemre vezetett záradékkal adja vagy tagadja meg.

(2) A vámáru állagát nem változtatja meg, az áru/vámáru átcsomagolása, megosztása, rendezése, tisztítása, abból történő mintavétel, a természetes párolgás vagy apadás raktárkészletéből történő kiegészítése, illetve utántöltése (a továbbiakban együtt: raktárműveletek).

(3) A vámraktározás során a raktározott áru/vámáru adataiban bekövetkezett változást, a vámhivatal engedélyével a nyilvántartásokban az eredeti adatok megtartása mellett fel kell tüntetni.”

79. §

A Vhr. 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„105. § (1) A raktárengedélyes kérelme alapján a vámhivatal a vámraktárban raktározott vámáru belföldön bemutatás céljából (így különösen: vásárra, kiállításra és más hasonló rendezvényre) történő ideiglenes kitárolását — jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek kivételével — a szükséges ideig, legfeljebb azonban két hónap időtartamra engedélyezheti, ha a kérelmező biztosítja a vámáru ideiglenes kiraktározásának ideje alatt a vámáru vámjogi sorsának ellenőrizhetőségét.

(2) Az engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a kitárolás indokát,
- b) a bemutatás helyét, időtartamát,
- c) a visszahozatal határidejét.

(3) Az ideiglenes kitárolás ideje alatt a vámárut — a kérelmező felelőssége mellett — raktározottnak kell tekinteni, és vámbiztosítékként a vámraktár tevékenységi biztosító szolgálatára bízható.”

80. §

A Vhr. 106. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„106. § (1) Vámraktárból másik vámraktárba a tv. 70. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján történő átszállítást az indítást végző vámraktár üzemeltetője kérheti a fogadó vámraktárba történő beraktározásra vonatkozó

árnyilatkozat benyújtásával a felügyeletet ellátó vámhivatalnál. A vámhivatal az árnyilatkozatra vezetett záradék formájában adja meg az engedélyt az átszállításra.

(2) A tv. 70. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában, ha a helyi vámkezelési engedély vámraktározás vám-eljárásra vonatkozik és a tv. 70. §-ának (2) bekezdésében foglalt feltétel fennáll, az átszállításra vonatkozó kérelem alapján a vámhivatal általános engedélyt ad ki.

(3) Az átszállításra kerülő áru/vámáru beraktározását a címzett vámraktár felügyeletét ellátó vámhivatalnál az átszállítás engedélyezését követő két munkanapon belül kell kérni. Amennyiben a címzett vámraktár helyi vámraktározási vámeljárásra vonatkozó engedéllyel rendelkezik, a vámáru beraktározása a nyilvántartásba vétellel valósul meg.”

81. §

A Vhr. 107. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„107. § A vámraktár megszűnése esetén a raktárban lévő áruk/vámárak vámjogi sorsának rendezése iránt a raktárengedélyes harminc napon belül intézkedni köteles, ellenkező esetben a vámhivatal az árut/vámárut közvetlen vámfelügyelet alá vonja.”

82. §

A Vhr. 108. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. § A vámraktározási eljárás alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha:

a) a raktárengedélyes a betárolt áruk/vámárak tekintetében egyáltalán nem vezeti a vámhatóság által engedélyezett készletnyilvántartást,

b) a készletnyilvántartás adattartalmát olyan hiányosan vezeti, mely alapján nem állapítható meg a vámraktárba betárolt áru/vámáru azonossága, illetve a tevékenységi vámbiztosítókra vonatkozó adatok,

c) az engedélyes a vámhivatal felszólítása ellenére a vámraktári nyilvántartásban észlelt — a b) pontban foglaltakat meg nem haladó — hiányosságot nem szüntette meg. Ilyen hiányosságnak tekinthető a nyilvánvaló tévedés, így különösen a név- vagy száméírás, a számítási hiba,

d) a raktárkészletben nem természetes folyamat következtében beállt változást a vámhivatalnak nem, vagy nem a valóságnak megfelelően jelentette be.”

83. §

A Vhr. 122. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„122. § (1) Az aktív feldolgozási vámeljárás alkalmazásában

a) *melléktermék*: a feldolgozási tevékenységből szükségszerűen származó, a végtermékkel nem azonos új termék;

b) *veszteség*: az aktív feldolgozás céljából behozott vám-áru azon része, amely a feldolgozási folyamat során megsemmisül vagy elvész (így különösen: apadás, kiszáradás, elpárolgás vagy szennyvízben való lefolyás révén);

c) *hulladék*: a feldolgozás, gyártás céljából behozott anyagból visszamaradt rész, amely az eredeti szerződés szerinti célra, valamint más, az eredeti anyag sajátosságainak megfelelő késztermék előállítására már nem alkalmas;

d) *maradék*: a gyártás során visszamaradt olyan anyag, amely sem hulladéknak, sem mellékterméknek nem minősíthető;

e) *mennyiségi kulcs szerinti elszámolás*: a különböző végtermékekbe beépített importárak arányának kiszámítása, az importárak mennyiségében kifejezve;

f) *érték kulcs szerinti elszámolás*: a különböző végtermékekbe beépített importárak arányának kiszámítása, a végtermékek értékében kifejezve;

g) *vámhányad*: az egységnyi végtermék előállításához felhasznált importárak után megfizetett vámteher — forintra kerekített — összege.

(2) A vámhivatal az engedélyezéskor vagy az engedély — a felhasználás ellenőrzését vagy az elszámolási kulcsot érintő — módosításakor dönt a feldolgozás alá vont vám-áru felhasználásának ellenőrzési módszeréről és legkésőbb az aktív feldolgozás vámeljárás alá vonásakor dönt az ügyfél által kimunkált elszámolási kulcs elfogadásáról vagy próbagyártás elrendeléséről. Amennyiben a vámhivatal próbagyártást rendelt el, melynek során közvetlenül ellenőrzi a feldolgozási folyamatot, az elszámolási kulcsot annak eredménye alapján fogadja el. Amennyiben az áru vagy a feldolgozás jellege elszámolási kulcs előzetes kimunkálását nem teszi lehetővé, a vámhivatal engedélyezheti a végtermék előállításához felhasznált import áruk mennyiségének vagy értékének utólagos kimunkálását (gyártási kalkuláció).

(3) Mennyiségi kulcs szerinti számítási módszert kell alkalmazni, ha:

a) csak egyfajta végtermék keletkezik az aktív feldolgozási műveletekből;

b) az importárak valamennyi eleme megtalálható valamennyi végtermékben.

(4) Az e § (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott mennyiségi kulcs szerinti számítási módszer kiválasztásánál a veszteségeket figyelmen kívül kell hagyni.

(5) Amennyiben az e § (3) bekezdésében foglalt mennyiségi kulcs szerinti számítási módszer nem alkalmazható, az értékkulcs szerinti számítási módszert kell alkalmazni.”

84. §

A Vhr. 123. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123. § (1) A jövedéki és az exporttámogatott végtermék előállításának kivételével, a vámáru mellett helyettesítő áru is felhasználható a végtermék előállításához, melyet a vámhivatal a tevékenységi engedélyezés során kérelemre

engedélyez. Jövedéki termék helyettesítő árukénti felhasználását a vámhivatal nem engedélyezi.

(2) Az engedély tartalmazza — a kérelemben foglaltak alapján — a helyettesítő áru és az importált vámáru (továbbiakban: helyettesített áru) a tv. 72. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott mértékű azonosságát igazoló adatokat és annak ellenőrzésére szolgáló módszereket.

(3) Amennyiben a tevékenységi engedély birtokosa az engedélyezés során a helyettesítő áru felhasználását nem kérte, de a végtermék előállításához helyettesítő árut kíván felhasználni, az engedély kérelmére módosítható.

(4) A helyettesített áru vámkezelésekor az aktív feldolgozás vámeljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az előzetes kivitel esetén a visszaviteli határidőnek az árunyilatkozat elfogadásának napját kell tekinteni az elszámolás vonatkozásában.

(5) Előzetes kivitel esetén az egy naptári negyedév alatt az aktív feldolgozásban vámkezelt helyettesített árukkal a negyedévet követő hónap 15-éig kell elszámolni.

(6) Amennyiben a helyettesítő áru felhasználásával előállított végtermék kiszállítása a helyettesített áru behozatala előtt megtörténik (a továbbiakban: előzetes kivitel), úgy a helyettesített áru aktív feldolgozás vámeljárás alá vonása a végtermék kiléptetésének napjától számított hat hónapon belül kérhető. A határidő egy alkalommal, indokolt esetben — az eredeti határidő lejárta után is — kérelemre meghosszabbítható, legfeljebb a végtermék kiléptetésétől számított 12 hónapig.

(7) Felfüggesztő aktív feldolgozás vámeljárásban:

a) amennyiben a végtermék kiszállítása a helyettesített áru behozatala után történik meg, a tv. 72. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában a helyettesítő áru és a helyettesített áru vámjogi helyzete az elszámolásra alkalmas vámeljárásra vonatkozó árunyilatkozat elfogadásának időpontjában változik meg,

b) előzetes kivitel esetén a tv. 72. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában:

1. a helyettesítő áru vámjogi helyzete a végtermék kiléptetésének napján, azzal a feltétellel, hogy a helyettesített áru aktív feldolgozás vámeljárás alá vonása az e § (4) bekezdésében foglalt határidőn belül megtörténik,

2. a helyettesített áru vámjogi helyzete a helyettesített áru aktív feldolgozás vámeljárásra vonatkozó árunyilatkozat elfogadását követő áruátengedés időpontjában változik meg.

(8) Vámvisszatérítés aktív feldolgozás vámeljárásban helyettesítő áru alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a végtermék kiszállítása a helyettesített áru behozatala után történik meg. A tv. 72. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában a helyettesítő áru és a helyettesített áru vámjogi helyzete az elszámolásra alkalmas vámeljárásra vonatkozó árunyilatkozat elfogadásának időpontjában változik meg.

(9) A helyettesítő áru és a helyettesített áru vámjogi helyzetének változása nem változtatja meg a kivitelre kerülő végtermék származását.”

85. §

A Vhr. 124. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„124. § (1) Az aktív feldolgozás tevékenység engedélyezésére irányuló kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a vámhivatalnál előterjeszteni.

(2) Az aktív feldolgozásban való vámeljárást normál eljárásban történő engedélyezéséhez a tv. 73. §-ának (2) bekezdésében meghatározottak igazolásán túl a kérelmezőnek be kell nyújtania a tv. 72. §-a (1) bekezdésének a) 1. pontja alapján végzett felfüggesztéses eljárásban az aktív feldolgozási tevékenységre vonatkozó külkereskedelmi szerződést a tv. 72. §-a (1) bekezdésének a) 2. pontjában, valamint a tv. 72. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt eljárásban az exportra (a feldolgozott végtermék adásvételére) vonatkozó külkereskedelmi szerződést vagy azzal egyenértékű okmányt (rendelés, rendelés visszaigazolás, ajánlat elfogadásra vonatkozó irat, export termelési célt igazoló nyilatkozat).

(3) A vámhatóság a feldolgozás alá vont vámáru felhasználását elsősorban a következő módszerekkel vizsgálja:

a) különleges jelzések vagy gyártók számának feltüntetése, illetve leírása,

b) ólomzár, pecsét, csipetűjelzés vagy egyéb megkülönböztető jelzés elhelyezése,

c) mintavétel, illusztráció vagy műszaki leírás,

d) elemzések végzése,

e) a raktári nyilvántartások vagy egyéb kiegészítő okmányok vizsgálata a szóban forgó ügyletre vonatkozóan (így különösen: szerződések, számlák), amelyek egyértelműen mutatják, hogy a végterméket importáruból állították elő.

(4) Az aktív feldolgozási tevékenység végzése gazdaságilag különösen a következő esetekben indokolt:

a) export termelési cél,

b) ha a belföldi gazdálkodó bér munka szerződés alapján, a külföldi megrendelő vagy megbízottja által a részére ellenszolgáltatás nélkül rendelkezésre bocsátott anyagokból, félkész termékekből díjfizetés ellenében kész- vagy félkész árut állít elő (bér munka),

c) a behozott csökkent használati értékű áru értékének helyreállítására irányul és az így javított áru kerül kiszállításra (javítás),

d) ha a behozott alkatrészeket összeállítják és az így elkészített áru kerül kiszállításra (összeszerelés),

e) karbantartás, amelynek során a működőképes, eredeti rendeltetésére alkalmas dolog további zavarmentes használatát, illetve meghibásodásának valószínűségét csökkentik,

f) külföldről behozott állatok etetése, súlygyarapodásuk elérése érdekében (bérhizlalás),

g) külföldről behozott állatok szaporítás céljából történő tartása (bértenyésztés),

h) külföldről behozott állatok ellenszolgáltatás fejében történő nevelése, betanítása, gyógyítása, továbbá más állattartási tevékenység, ide nem értve az f) pontban meghatározott bértenyésztést (bértartás),

i) növényi magvak és szaporító anyagok külföldről történő behozatala, elültetése, majd a termés külföldre való kiszállítása jelenti, amelynél a bér munkáért való ellenszolgáltatásként el lehet számolni a megtermelt mennyiség meghatározott részét is (bértermelés).

(5) Garanciális javítás a külföldre végleges rendeltetéssel kiszállított és a külkereskedelmi szerződésben meghatározott időn belül meghibásodás miatt újrabehozott terméken a visszaszállítás céljával végzett javítás. Az aktív feldolgozásban való vámeljárást könnyített eljárásban történő engedélyezéséhez a kérelmezőnek a garanciális javításra vonatkozó kötelezettséget is tartalmazó külkereskedelmi szerződést kell benyújtania.

(6) Az e § (1) bekezdése szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt. A vámhivatal az általa kiadott tevékenységi engedély érvényességi idején belül újabb engedélyt nem adhat ki.

(7) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a vámhivatallal az engedélyezési feltételekben bekövetkezett változásokat. A vámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja, és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról.

(8) Az engedély érvényességi ideje, illetve a visszaviteli határidő több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltétele és indokoltsága fennáll.”

86. §

A Vhr. 125. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„125. § Az aktív feldolgozás vámeljárást alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha:

a) a tv. 74. §-ának (5) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem tesz eleget elszámolási kötelezettségének,

b) amennyiben az anyag-felhasználási kimutatásban szereplő anyaghányadra vonatkozó adatok öt százalékot meghaladó mértékű eltérést a vámhivatalnak nem jelentette be,

c) az ellenőrzés során megállapításra kerül, hogy az elszámolás valótlan adatokon alapult.”

87. §

A Vhr. 126. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„126. § A vámhatóság az aktív feldolgozás vámeljárást alá vonáskor az azonosság biztosítását a tevékenységi engedélyben meghatározott módszerrel végzi.”

88. §

A Vhr. 127. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„127. § (1) A visszaviteli határidő meghosszabbítását — annak lejártá előtt legalább harminc nappal — az aktív feldolgozási eljárást felügyelő vámhivatalnál írásban kell kérni. A kérelemnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a tárolás és feldolgozás helye;
- b) a határozat száma;
- c) a határidő meghosszabbítására irányuló kérelem részletes indokolása.

(2) A kérelemhez csatolni kell a vonatkozó vámokmány ügyfélpéldányát, továbbá az e § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat alátámasztó, illetve azt bizonyító okmányokat is.

(3) A vámhatóság a visszaviteli határidő meghosszabbításának tényét feljegyzi az árunyilatkozat ügyfél- és a vámhivatali példányaira. Amennyiben a kérelem nem teljesíthető, a vámhivatal a visszaviteli határidő meghosszabbítását alakszerű államigazgatási határozattal utasítja el.

(4) Amennyiben a vámhivatal a határidő meghosszabbítási kérelmet a visszaviteli határidő lejártáig nem bírálja el, azt a határozat jogerőre emelkedéséig meghosszabbítottan kell tekinteni.

(5) A visszaviteli határidő lejártát követően, de az elszámolási határidőn belül benyújtott kérelmeknek a vámhivatal eleget tesz, ha a határidő elmulasztását elfogadhatóan igazolják. A határidő meghosszabbításának feltétele, hogy a visszaviteli határidő elmulasztása miatt kiszabott vámigazgatási bírságot megfizették.

(6) A visszaviteli határidő meghosszabbítása esetén az adott vámeljáráshoz vonatkozó feltételeknek fenn kell állniuk.”

89. §

A Vhr. 128. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„128. § (1) A tv. 74. §-ának (3) bekezdése szerinti végtermékbe beépített vámáru jóváírását a visszaviteli határidőt követően a tv. 74. §-ának (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül benyújtott elszámolással kell kérni annál a vámhivatalnál, ahol a vámáru aktív feldolgozás vámeljárással áll.

(2) Az elszámoláshoz be kell nyújtani:

- a) az aktív feldolgozási eljárásról szóló árunyilatkozat igazolásul szolgáló ügyfélpéldányát;
- b) a feldolgozott áru azonosságát és az elszámolásra alkalmas vámeljárással alá vonást igazoló árunyilatkozat ügyfélpéldányát;
- c) az elszámolási kulcs alapján elkészített anyag-felhasználási kimutatást;
- d) a tv. 72. §-a (1) bekezdésének b) pontja esetében a befizetést igazoló okmányokat,
- e) a hulladék, maradék, melléktermék vámkezelésére vonatkozó árunyilatkozatot, és/vagy

f) a hulladék, melléktermék vámkezelését igazoló árunyilatkozat ügyfélpéldányát.

(3) Az elszámolást egyszerűsített formában a tevékenységi engedéllyel összhangban külön határozattal a vámhivatal annak engedélyezheti, aki olyan készletnyilvántartást vezet, amelyben az eljárás alá vont importáruk és a végtermékek adatai megállapíthatók, valamint a feldolgozási folyamat ellenőrizhető. Az egyszerűsített formában történő elszámoláshoz az e § (2) bekezdésének c)—e) pontjaiban meghatározott okmányokat kell benyújtani.

(4) Nem engedélyezhető egyszerűsített formában történő elszámolás, ha az importáru és/vagy a végtermék

- a) jövedéki termék, vagy
- b) a jogszabály alapján exporttámogatásban részesíthető, vagy
- c) az e rendelet 88. §-ának (7) bekezdésében meghatározott áru.

(5) Az e § (3) bekezdésében meghatározott engedélyt a vámhivatal visszavonja, amennyiben az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn. Újabb engedély a visszavonástól számított hat hónap elteltével adható.

(6) A tv. 142. §-ának (2) bekezdésében foglaltak érvényesítése érdekében, ha az aktív feldolgozást közvámraktárba, kivétel céljából történő beraktározással számolják el, a kamat összegét a vámhivatalnak meg kell állapítania és a vámokmányokon fel kell tüntetnie azzal a záradékkal, hogy a vámáru esetleges belföldi forgalom számára történő vámkezelésekor a kamatfizetési kötelezettséget érvényesíteni kell. Nem kell a kamatfizetési kötelezettséget érvényesíteni, amennyiben a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelése nem az aktív feldolgozást végző részére történik.

(7) A vámfizetésre kötelezett a hulladék és melléktermék vámkezelését, a tv. 30. §-ának (2) bekezdése és a tv. 50. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával, ahhoz az árunyilatkozathoz kapcsolódóan is kérheti, amely esetén az a számára legkedvezőbb feltételekkel végezhető el, feltéve, hogy az ilyen címen vámkezelendő mennyiség nem haladja meg az adott árunyilatkozaton aktív feldolgozásban vámkezelt mennyiséget.

(8) A tv. 74. §-a (3) bekezdésének d) pontja szerinti újabb aktív feldolgozási eljárásba vonás feltételei megegyeznek az általános szabályokkal. Az újabb aktív feldolgozásban történő vámkezelés csak a másik tevékenységi engedély, valamint az eredeti aktív feldolgozás vámeljárást igazoló ügyfélpéldány benyújtásával kérhető az eredetileg behozott vámáru feldolgozására vagy az előző eljárás végtermékére. Az eredeti aktív feldolgozásra megállapított visszaviteli határidőt az újabb aktív feldolgozásba vételt követő napon lejártan kell tekinteni.

(9) A tv. 74. §-a (4) bekezdésének a) pontja végrehajtásában a közvetlen vámfelügyelet alá vonás érdekében a vámhivatalnak a következőket kell végrehajtania:

- a) elrendeli a vámárunak vámhatóság által üzemeltetett raktárba történő beszállítását;
- b) ha a gazdálkodó a közvetlen vámfelügyelet alá vételről szóló határozatban foglalt kötelezettségének nem tesz

eleget, úgy a vámárut felelősségére, veszélyére és költségére kell a vámhatóság raktárába beszállítani.

(10) A betárolással egyidejűleg a vámáru felett rendelkezésre jogosult figyelmét fel kell hívni arra, hogy a tárolási határidő elteltéig módjában áll elszámolásra alkalmas vámeljárást kérni. A kért vámeljárással megállapított feltételek megfelelő igazolása esetén a vámáru közvetlen vámfelügyelete — az esedékes költségtérítés megfizetése után — megszüntethető.”

90. §

A Vhr. 129. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„129. § (1) Az anyag-felhasználási kimutatásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a tevékenységi engedély számát;
- b) az árunyilatkozat(ok) azonosító számát;
- c) az aktív feldolgozásba vont vámáru vámtarifaszámát, mennyiségét, értékkulcs szerinti elszámolás esetén értékét, a megfizetett vámteher összegét, valamint — ha a késztermék kiszállítása olyan nemzetközi megállapodás alapján történt, amelyben az importőr országban vámkedvezményt irányoztak elő — a származási országot és a kedvezményes vámeljárást alapjául szolgáló származást igazoló okmány számát;
- d) az elszámolásra alkalmas vámeljárást alá vont végtermék
 1. megnevezését, mennyiségét, értékkulcs szerinti elszámolás esetén értékét,
 2. után vámhányad számítással kimunkált teljes, valamint a visszaigényelhető vámteher összegét,
 3. nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a kiszállítás Magyarország és meghatározott országok vagy országcsoportok közötti megállapodás alapján történt-e, vagy sem;
- e) a maradék mennyiségét és vámértékét (elkülönítve a külföldre kiszállított részt);
- f) az egységnyi mennyiségű (így különösen: darab, méter, pár) készáru előállításához felhasznált — és elszámolásra alkalmas vámeljárást alá vont — aktív feldolgozás vámeljárást alá vont vámáru mennyiségét/értékét;
- g) az egységnyi mennyiségű készáru előállítása során keletkezett és figyelembe vehető veszteség mennyiségét/értékét;
- h) valamennyi, az adott elszámolási kérelemmel érintett, elszámolásra alkalmas vámeljárást alá vont végtermék után elszámolható vámáru mennyisége (végtermékbe beépített és veszteség);
- i) a gyártás során keletkezett hulladék, melléktermék megnevezését, mennyiségét, vámértékét, vámtarifaszámát;
- j) eljárás alá vont helyettesítő árukat;
- k) a vámfizetésre kötelezett cégszerű aláírását.

(2) A két példányban benyújtott anyag-felhasználási kimutatást a vámhivatal az elszámolásra vonatkozóan záradékolja, eredeti példányát bevonja, másolati példányát pedig a benyújtott egyéb okmányokkal együtt a vámfizetésre kötelezett részére visszaküldi.

(3) Amennyiben az anyag-felhasználási kimutatásban szereplő anyaghányadra vonatkozó adatok öt százalékot meg nem haladó mértékben eltérnek az elszámolási kulcs alapján számítottaktól, a vámhivatal az anyag-felhasználási kimutatást elfogadja.

(4) Az anyag-felhasználási kimutatás figyelembevételével az árunyilatkozatokon fel kell tüntetni az elszámolásra alkalmas vámeljárást alá vont végtermékben, aktív feldolgozásban vámkezelt vámáru mennyiségét, a gyártás során keletkezett veszteséget, továbbá a hulladék és a maradék mennyiségét. A leírt mennyiséget — több részletben történő kiszállítás esetén — mindig a korábban megállapított maradványból kell kivonni, és így kell az újabb maradványt megállapítani. A záradékban hivatkozni kell arra is, hogy a hulladék, melléktermék és a külföldre vissza nem szállított maradék belföldi forgalom számára való vámkezelése milyen azonosító szám alatt történt.

(5) Ha a készáruban kiszállított, aktív feldolgozási eljárásban vámkezelt vámáru több vámhivatal vont ilyen eljárásba, az árunyilatkozatot rész-záradékolni kell, megjelölve a jóváírt mennyiséget és a maradványt.

(6) A vámhivatal az aktív feldolgozási vámeljárást elszámolási adatait ellenőrzi és az elszámolható vámárut jóváírja.

(7) Ha az aktív feldolgozás vámeljárást alá vont vámáru a belföldi forgalom számára vámkezelik:

- a) a felfüggesztő eljárásban
 1. a vámértéket a tv. 21—29. §-ában foglaltak alapján kell megállapítani, és
 2. a vámterhet — a forgalmi adók kivételével — az aktív feldolgozásra vonatkozó árunyilatkozat elfogadásakor érvényes szabályok szerint,
 3. a forgalmi adókat belföldi forgalom számára való vámkezelésre vonatkozó árunyilatkozat elfogadása napján érvényes szabályok szerint kell kiszabni;

b) a vám-visszatérítési eljárásban a még ki nem szabott vámteher beszedése iránt kell intézkedni.

(8) Az e § (7) bekezdése alapján történő belföldi forgalom számára való vámkezelés során az importra vonatkozó külön jogszabályban meghatározott korlátozásokat is érvényesíteni kell.

(9) Ha a végtermék előállításához szükséges vámáru számszámlás adásvételi ügylet keretében szerzi be az engedélyes, akkor a tíz nap alatt (dekádonként) belföldi forgalomba hozott végtermékek belföldi forgalom számára történő vámkezelését legkésőbb az összevonási időszakot követő második munkanapon kell kérni, annál a vámhivatalnál, ahol a vámáru aktív feldolgozás vámeljárást alá áll.”

91. §

A Vhr. 130. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„130. § (1) Az aktív feldolgozás keretében a feldolgozás egyes fázisainak elvégzése céljából a vámáru ideiglenes

külföldre történő kiszállításához a vámhivatal a tevékenységi engedélyben hozzájárul.

(2) Amennyiben a tevékenységi engedély birtokosa az engedélyezés során az ideiglenes külföldre kiszállítást nem kérte, de az a feldolgozás egyes fázisainak elvégzése céljából szükséges, az engedély kérelmére módosítható.

(3) Passzív feldolgozás keretében történő kiszállítás akkor minősül elszámolási jogcímmel, ha az újrabehozatal az aktív feldolgozás visszaviteli határidején belül nem történik meg.

(4) Az aktív feldolgozás vámeljárást alá vont, passzív feldolgozás keretében ideiglenesen külföldre kiszállított vámára a külföldi feldolgozás ideje alatt is — a jóváírásig — aktív feldolgozás vámeljárást alá áll.

(5) Az e § (4) bekezdésének alkalmazásában az újrabehozatal során a külföldön hozzáadott értékre kiszabható vámteher megállapítása a tv. 106. §-ában meghatározott részleges vagy teljes vámentesség alkalmazásával történik. Az újrabehozatalt követően kizárólag a külföldön hozzáadott anyag és alkatrész tekintendő belföldi forgalom számára vámkezelteknek.”

92. §

A Vhr. 131. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„131. § (1) A tv. 75. §-ában foglaltak alapján ideiglenes behozatalban nem vámkezelhetők olyan vámárúk, amelyek használatuk során jellegükből adódóan megsemmisülnek, átalakulnak, vagy azokat felhasználják így változatlan állapotban való visszavitelükre nincs lehetőség.

(2) A vámhivatal az azonosság biztosítása során olyan módszert, eljárást köteles alkalmazni, amely alapján ellenőrizni tudja, hogy a behozott és a kiszállításra kerülő vámáru azonos az eredetileg vámkezelt vámáruval.

(3) A tv. 75. §-ának (5) bekezdése alapján a vámteher biztosítására a tv. 77. §-a (1) bekezdésének *b)*, *d)*, *e)* pontjaiban meghatározott jogcímei esetén tevékenységi, egyéb esetekben egyedi vámbiztosítékot kell nyújtani.

(4) A göngyöleg azonosítását a vámáru leírásával kell biztosítani.

(5) Az ideiglenes behozatal vámeljárást során az áruátengedésről,

a) normál engedélyezési eljárásban a vámáru azonosítását követően,

b) könnyített engedélyezési eljárásban a vámteher biztosítását követően kell döntenek.”

93. §

A Vhr. 132. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„132. § (1) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja alapján külföldi természetes személy által hat hónapot meg nem haladó magyarországi tartózkodás idejére, ideiglenes

használat céljára behozott személygépkocsit és motorkefépárt — ideértve a hozzákapcsolt utánfutót és lakókocsit is — szóbeli árunyilatkozat alapján, alakiság nélkül lehet ideiglenes behozatali eljárásban vámkezelni.

(2) Az üzletszerűen gépjármű bérbeadásával foglalkozó külföldi vállalkozás tulajdonában lévő személygépkocsi — amennyiben a belépés során a használatra vonatkozó jogosultság igazolt — alakiság nélkül vámkezelhető 6 hónapot meg nem haladó időtartamra ideiglenes behozatali vám-eljárásban.

(3) A külföldi forgalmi rendszámú személyfuvarozást végző autóbuszok a külföldi székhelyű vállalkozás számára — függetlenül a szállítható személyek számától — alakiság nélkül vonhatók ideiglenes behozatali vámkezelés alá.

(4) A külföldi forgalmi rendszámú közúti kereskedelmi gépjármű, továbbá a hozzákapcsolt pótkocsi a külföldi számára — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — alakiság és vámbiztosíték követelése nélkül vámkezelhető ideiglenes behozatalban a fuvarozási szerződésben foglalt teljesítésének idejére. Indokolt esetben a járműszerelvény vámhivatali felügyelet mellett megbontható, ezt a tényt azonban a fuvarokmányon a felügyeletet végző vámhivatalnak igazolnia kell.

(5) Annak a járműszerelvénynek, amelynek egyik része magyar, a másik része pedig külföldi honosságú (vegyes honosságú szerelvény), külföldi gépjárműrészét „Carnet de passages en douane” (a továbbiakban: Carnet), Triptyque vagy Diptyque nemzetközi vámigazolvány benyújtásával lehet ideiglenes behozatalban vámkezelni.

(6) Amennyiben a vegyes honosságú gépjármű üzemeltetője az e § (5) bekezdésében meghatározott nemzetközi vámigazolvánnyal nem rendelkezik, az ideiglenes behozatali vámkezelés elvégzése előtt a szerződés, fuvarmegbízás vagy más erre alkalmas okmány alapján vizsgálni kell a használat jogszerűségét. A használat jogszerűségét igazoló szerződés, fuvarmegbízás vagy más erre alkalmas okmány másolatát a fuvarozás teljesítése során a gépjármű vezetője köteles magánál tartani.

(7) Az e § (4)–(5) bekezdésében foglalt vámeljárást elvégzésének feltétele, hogy a jármű az egyéb jogszabályokban meghatározott engedélyekkel rendelkezzen.

(8) Az ideiglenes behozatali vámeljárást során a tehergépjármű minősítése a külföldi forgalmi engedély adatai alapján történik.

(9) A külföldi tulajdonában levő és külföldön besorolt (lajstromozott) vasúti, vízi és légi járművet, szállítótartályt, ha az nem tartozik a tv. 77. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja hatálya alá — alakiság nélkül kell ideiglenes behozatalban vámkezelni.

(10) A nemzetközi utasforgalmat bonyolító, bérleti jogcímen vámkezelt repülőgépek üzemeltetését biztosító főegység vagy alkatrész javítási célú külföldre történő kivitele és visszahozatala — a repülőgépek ideiglenes behozatali időtartama alatt — alakiság nélkül végezhető el.

(11) Ha az ideiglenes behozatali eljárást a vámhivatal alakiság nélkül végezte el, sem a kiléptetés igazolására, sem elszámolási kérelemre nincs szükség.”

94. §

A Vhr. 133. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„133. § (1) Az ideiglenes behozatali vámeljárás tevékenység engedélyezésére irányuló kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a vámhivatalnál előterjeszteni.

(2) Az e § (1) bekezdése szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt.

(3) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján történő ideiglenes behozatal tevékenységi engedélyezése során figyelembe kell venni a vállalkozási szerződésben foglaltakat.

(4) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a vámhivatallal az engedélyezési feltételekben bekövetkezett változásokat. A vámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról.

(5) Ha az érvényesség időtartama meghaladja a huszonegy hónapot, az engedélyezés feltételeit az engedélyben meghatározott időközönként — de legalább huszonegy hónaponként — rendszeresen felül kell vizsgálni. Az engedély érvényességi ideje, illetve a visszaviteli határidő indokolt esetben több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltételei fennállnak.”

95. §

A Vhr. 134. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„134. § (1) A nemzetközi vámokmány fedezetével történő ideiglenes behozatalra a vonatkozó nemzetközi egyezmény szabályait kell alkalmazni.

(2) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az ideiglenes behozatali vámeljárásra vonatkozó alakiség nélkül kell ideiglenes behozatalban vámkezelni a postazsákot, valamint a külföldi tulajdonában lévő göngyölegyet, valamint raklapot. Göngyölegnek minősülnek a behozott állapotukban áruk külső vagy belső csomagolására szolgáló, többször felhasználható eszközök.

(3) Az e § (2) bekezdésében meghatározott ideiglenes behozatali eljárás abban az esetben alkalmazható, ha az ilyen göngyölegeket:

a) megtöltve hozzák be, és az adott vámeljáráshoz kapcsolódó árunyilatkozaton jelzik, hogy azok üresen vagy megtöltve újra kivitelre fognak kerülni,

b) üresen hozzák be, és az írásbeli árubejelentés során jelzik, hogy azok megtöltve kerülnek újra kivitelre.

(4) Az alakiség nélkül ideiglenes behozatali vámeljárás alá vont göngyölegek még eseti jelleggel sem használhatók belföldi forgalomban, kivéve az újrakivitel esetét. Abban az esetben, ha a göngyölegek megtöltve kerülnek behozatalra, ez a tilalom csak attól az időponttól érvényes, amikor kiüritik azok tartalmát.

(5) A göngyölegek legfeljebb hat hónapig maradhatnak alakiség nélkül az ideiglenes behozatali vámeljárásban.”

96. §

A Vhr. 135. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„135. § A tv. 77. §-a (1) bekezdésének c) pontjában említett megállapodás alatt a külföldivel kötött haszonkölcsön, haszonbérleti, bérleti vagy csereszerződést kell érteni. E pont alapján kell vámkezelni ideiglenes behozatalban a nemzetközi menetrendszerű személy- és áruszállítást végző tizenötezer kilogramm öntömeget meghaladó, a Magyarországon tartózkodás idejére belföldi lajstromjellel ellátott polgári repülőgépeket is.”

97. §

A Vhr. 136. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„136. § A vállalkozási szerződés teljesítése során felhasználásra kerülő, gyors kopásnak kitett, elhasználódó anyagok (így különösen: vágó- és köszörűkorong, ékszíj, hegesztő elektróda), továbbá a gépek üzemeltetéséhez szükséges üzemanyag, kenőanyag nem vámkezelhető ideiglenes behozatalban. Nem vámkezelhetők ideiglenes behozatalban azok a vámárúk sem, amelyeket rendeltetészerű felhasználásuk érdekében épületbe, építménybe beépítenek, vetőmagként, állatok etetésére vagy más hasonló módon felhasználnak.”

98. §

A Vhr. 137. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„137. § (1) Idényjellegű mezőgazdasági munkák végzése céljából ideiglenes behozatali eljárásban azok az erő- és munkagépek vámkezelhetők, amelyek talajmegmunkáláshoz, növény- és állattenyésztéshez, betakarításhoz, valamint erdőgazdasági munkálatokhoz szükségesek.

(2) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének g) pontja alkalmazásában:

a) *mintadarab*: az az áru, amelyet az aktív feldolgozáshoz vagy exportáru előállításához azzal a céllal hoznak, küldenek be, hogy azt a gyártás vagy minőségellenőrzés során modellként használják fel;

b) *minta*: az az áru, amely a gyártás során, a munkafolyamatban használva a méret vagy a forma kialakítását segíti elő (így különösen: szabásminta, öntőminta, hímzés-minta, présminta).

A vámkezelés során a mintadarabok és minták azonosításának biztosításáról — figyelembe véve a felhasználó kívánságát is — úgy kell gondoskodni, hogy az azonosítási jelek a használhatóságot ne korlátozzák.

(3) A megsérült és nem használható magyar gépjármű helyett a javítás megtörténteig a külföldi biztosító társaság által a magyar állampolgár részére rendelkezésre bocsátott külföldi rendszámú gépjármű ideiglenes behozatali eljárásban történő vámkezelését a belépés alkalmával a határ-vámhivatalnál kell kérni. A vámhivatal a használat jogszerűségét a külföldi biztosító igazolása alapján vizsgálja.

(4) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének *i*) pontja hatálya alá tartozó, gépjárművezetői engedéllyel rendelkező

a) magyar állampolgár által ideiglenes tartózkodására behozott személygépkocsi behozatali és kiviteli vámkezelése „Gépjármű útlevél” benyújtásával is kérhető;

b) külföldi természetes személyek hat hónapot meghaladó időtartamra hozott gépjárműveinek ideiglenes behozatalban való vámkezelését EV benyújtásával kell kérni az illetékes vámhivatalnál.

(5) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének *j*) pontjában meghatározott jogcímen vámkezelt vámáru esetében a kölcsönadás tényét igazoló okmányt kell a vámkezelésnél bemutatni, mely esetben a visszaviteli határidő hatvan napnál több nem lehet.

(6) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének *k*) és *l*) pontja alapján történő vámkezelés során a vonatkozó nemzetközi szerződés, valamint a NATO okmányokról szóló rendelet szabályait is alkalmazni kell.”

99. §

A Vhr. 138. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„138. § (1) Ha a tv. 77. §-a (1) bekezdésének *b*) és *d*) pontjai szerinti ideiglenes behozatalban történő vámkezelés időtartama a vámkezelés napjától számítva eléri az ötvenedik hónapot, annak első napjával — az általános forgalmi adót és fogyasztási adót nem tartalmazó — kiszabott vámterhe esedékessé válik. A vámfizetésre kötelezett a vámteher megfizetését az esedékességtől számított legkésőbb öt munkanapon belül a vámhivatalnál igazolni köteles.

(2) Az e § (1) bekezdése alapján esedékessé vált vámterhet a számlavezető vámszervnél az ideiglenes behozatalba vétellel kell előírásaként nyilvántartásba venni.

(3) Amennyiben a vámfizetésre kötelezett a kiszabott vámteher megfizetését a vámhivatalnál az e § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem igazolja, a vámhivatal intézkedik az esedékes vámtehernek a tv. 143. §-ának (1)—(2) bekezdése szerinti késedelmi pótlékkal növelt összege beszedésére.

(4) A tv. 77. §-a (1) bekezdésének *b*) és *d*) pontjai alapján ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáru a kiszabott vámteher megfizetése után az eredeti visszaviteli határidő lejártáig kell elszámolni.

(5) A versenyre vagy edzés céljából behozott postagalambokat a tv. 77. §-ának (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel bemutatás jogcímen kell a vámhivatalnál ideiglenes behozatalban vámkezeltetni. A vámkezeléshez be kell mutatni a Magyar Postagalamb Szövetség vagy annak területi szövetsége meghívólevelét vagy igazolását arról, hogy a postagalambokat versenyre vagy edzés céljából történő felreptetésre hozzák be. A határvámhivatal az ideiglenes behozatalban történő vámkezelést — vámbiztosíték követeleése nélkül — azonnal elszámoltnak tekinti. Ezt követően a postagalambok felreptetésénél a vámhivatal jelenléte nem kötelező.”

100. §

A Vhr. 139. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„139. § A visszaviteli határidőt a vámhivatal legfeljebb a tevékenységi engedély érvényességéig állapítja meg.”

101. §

A Vhr. 140. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„140. § (1) A jóváírás feltétele az elszámolási határidőn belül annak igazolása, hogy az ideiglenes behozatali eljárásba vont vámáru a megállapított visszaviteli határidőn belül elszámolásra alkalmas eljárás alá vonták.

(2) A jóváírást a vámkezelést végző vámhivatalnál kell kérni. A jóváírás elvégzéséhez be kell nyújtani:

a) a vámkezelésről szóló árunyilatkozat igazolásául szolgáló ügyfél példányát;

b) a vámáru azonosságát és az elszámolásra alkalmas vám eljárás alá vonását igazoló árunyilatkozat ügyfél példányát.

(3) A vámáru újbóli ideiglenes behozatal vagy aktív feldolgozás vámeljárás alá vonásával történő elszámolást az eredeti vámfizetésre kötelezettnek kell kérnie és az új vámfizetésre kötelezettnek egyidejűleg kérnie kell az ideiglenes behozatali eljárásban, illetve az aktív feldolgozásban való vámkezelést. A kiléptetés napjának a fenti esetekben az új vámeljárásra vonatkozó árunyilatkozat elfogadásának napját kell érteni.

(4) Ha a vámáru a belföldi forgalom számára vámkezelik, a vámértéket a tv. 21—29. §-aiban foglaltak alapján kell megállapítani és az importra vonatkozó külön jogszabályban meghatározott korlátozásokat is érvényesíteni kell. Az ideiglenes behozatal vámeljárás alatt álló vámáru teljes mennyiségének belföldi forgalom számára való vámkezelésével a vámáru elszámoltnak kell tekinteni.

(5) Az e rendelet 138. §-ának alkalmazása esetén az elszámolásnál a vámhivatalnak a következők szerint kell eljárnia:

a) amennyiben az elszámolás külföldre való visszaviteli igazolásával történik további vámterhet beszednie nem kell;

b) a vámáru belföldi forgalom számára való vámkezelése esetén

1. intézkednie kell a forgalmi adókat is magába foglaló vámtehernek a vámáru belföldi forgalom számára való vámkezelésekor fennálló vámérték alapján történő kiszabására és beszedésére. Az ideiglenes behozatalkor kiszabott és az ötvenedik hónapban megfizetett vámteherrel és a vámot ki egyenlítettnek kell tekintenie, kivéve azt az esetet, ha ez a vámteher az ügyleti érték alapján számítva magasabb összegű. Utóbbi esetben intézkednie kell a különbözet beszedésére,

2. intézkednie kell az ideiglenes behozatalkor kiszabott vámteher után a tv. 142. §-ának (2) bekezdése szerinti kamat kiszabására;

c) a közvámraktárba való beraktározással történő elszámolás esetében meg kell határozni a betárolási értéket, azt a raktározási vámkormányon fel kell jegyezni, és mindaddig nyilván kell tartani, amíg a vámárut külföldre ki nem szállítják, illetőleg a belföldi forgalom számára nem vámkezelik. Ha a vámárut a vámraktárból külföldre szállítják vagy a belföldi forgalom számára vámkezelik, úgy kell tekinteni, mintha a kivitel, illetőleg a belföldi forgalom számára való vámkezelés közvetlenül az ideiglenes behozatali eljárásból történt volna, és ennek megfelelően — a beraktározás időpontjában érvényes rendelkezések figyelembevételével — az a), illetőleg b) pont szerint kell eljárni,

d) az ideiglenes behozatal jogcímének vagy a vámfizetésre kötelezett személynek megváltozása, illetve aktív feldolgozásban való vámkezelés esetén az elszámoláskor a vámteher beszedésére nem kell intézkedni.

(6) A vámhivatalnak elszámolás hiányában intézkednie kell a forgalmi adók és a tv. 142. §-ának (2) bekezdése szerinti kamat kiszabásáról és beszedéséről.

(7) Az e § (5) bekezdésének c) pontjában foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell akkor is, ha a tv. 77. §-a (1) bekezdéseinek b) és d) pontjai alapján ideiglenes behozatali eljárásban vámkezelt vámáru elszámolását a vámteher esedékessége előtt kéri vámraktárba való beraktározással vagy aktív feldolgozási eljárásba vonással.

(8) Aze rendelet 131—141/A. §-aiban nem szabályozott kérdésekben az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó szabályokat értelemszerűen alkalmazni kell az ideiglenes behozatalra is.”

102. §

A Vhr. 141. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„141. § (1) A tv. 78. §-ának (3) bekezdése végrehajtásában a belföldi forgalom számára való vámkezelés feltételeinek tisztázása tekintetében a vámhivatalnak a következőket kell végrehajtania:

a) hivatalból kell megállapítania, hogy a vámáru importként történő behozatala esetén valamilyen korlátozás alá tartozik-e. Ha nem, akkor az általános szabályok szerint gondoskodik a vámteher és a kamat beszedéséről, azt követően a vámárut a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni;

b) ha a vámáru behozatala valamely korlátozás alá esik, akkor a kiszabott vámteher esedékessé tételéről, valamint a még ki nem szabott vámteher kiszabásáról szóló határozatban fel kell szólítania a vámáru felett rendelkezésre jogosultat, hogy öt munkanapon belül igazolja, rendelkezik-e a vámáru belföldi forgalomba kerüléséhez szükséges feltételekkel;

c) amennyiben a vámáruval rendelkezni jogosult a határidőn belül igazolja a feltételek meglétét, a továbbiakban az általános szabályok szerint gondoskodik a vámteher

beszedéséről, ezt követően a vámárut a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni.

(2) A belföldi forgalom számára való vámkezelés feltételeinek hiányában intézkednie kell a vámáru közvetlen vámfelügyelet alá vétele iránt. Amennyiben erre a vámáru jogellenes felhasználása miatt nem kerülhet sor, intézkednie kell a szükséges eljárás megindítására.”

103. §

A Vhr. 141/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„141/A. § Az ideiglenes behozatali vámeljárás alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha

a) az engedélyes az ideiglenes behozatali vámeljárás alatt álló vámáruk tekintetében nem vezeti a tevékenységi biztosíték megállapítására vonatkozó, az e rendelet 15. §-a (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott nyilvántartást,

b) a nyilvántartás adattartalmát olyan hiányosan vezeti, mely alapján nem ellenőrizhetők a tevékenységi biztosítékra vonatkozó adatok,

c) az engedélyes a vámhivatal felszólítása ellenére a nyilvántartásában észlelt — a b) ponton kívüli — hiányosságot nem szüntette meg. Ilyen hiányosságnak tekinthető a nyilvánvaló tévedés, így különösen a név- vagy száméírás, a számítási hiba.”

104. §

A Vhr. 142. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„142. § (1) A belföldi forgalom számára való vámkezelés során az áruátengedésről normál eljárásban — az összevont árunyilatkozat adás kivételével — a vámteher közlését követően kell dönteni.

(2) Az összevont árunyilatkozat adását normál vámeljárásban a vámhivatal legfeljebb tíz munkanapos határidővel engedélyezheti. Nem engedélyezhető összevont árunyilatkozat adás a jövedéki termékre, illetve az olyan vámárúkra, amelyek behozatalát jogszabály tiltja vagy szállítmányonként bemutatandó engedélyhez, igazoláshoz köti.

(3) Az összevont árunyilatkozat adására vonatkozó kérelmet annál a vámhivatalnál kell előterjeszteni, ahol a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelését kérni fogják. A kérelemhez csatolni kell a tv. 8. §-a (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott vámbiztosítékokat. A vámhivatal az összevont árunyilatkozat adását határozattal engedélyezi.

(4) Az összevont árunyilatkozat adására vonatkozó engedélyt a vámhivatal visszavonja, ha az engedélyben meghatározott feltételek már nem állnak fenn vagy azokat az engedélyes megszegi.

(5) Belföldi forgalom számára történő vámkezelést összevont árunyilatkozat adással a tv. 53. §-a (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott árunyilatkozattal lehet

kérni. A vámhivatal az árunyilatkozat elfogadását követően dönt a vámvizsgálat módjáról, valamint az áruátengedésről és/vagy a vámáru kiadásáról.

(6) Az összevont árunyilatkozatot legkésőbb az engedélyben meghatározott összevonási időszak leteltét követő harmadik munkanapon be kell nyújtani. Az összevont árunyilatkozat alapján végzett belföldi forgalom számára történő vámkezelést az e § (5) bekezdésében meghatározott árunyilatkozat elfogadásának napján érvényes szabályok szerint kell elvégezni.

(7) A vámtarifá 8704 21 10 01, 8704 21 31 01, 8704 21 91 01, 8704 21 10 02, 8704 21 31 02, 8704 21 91 02, 8704 21 10 03, 8704 21 39 00, 8704 21 99 00, 8704 31 10 01, 8704 31 91 01, 8704 31 10 99, 8704 31 31 00, 8704 31 39 00, 8704 31 91 99, 8704 31 99 00 vámtarifaszámai alá osztályozott tehergépkocsiknak közötti forgalomban utólagos átalakítást követően, személygépkocsinkénti üzemeltetése esetén — a belföldi forgalom számára történő vámkezelés napjától számított öt éven belül — a vámfizetésre kötelezett importőrnek meg kell fizetnie a személygépkocsi és a tehergépkocsi közötti vámteher különbözetét a vámkezeléskor hatályos jogszabályok figyelembevételével. A vámfizetésre kötelezett importőr mentesül a vámteher különbözet megfizetése alól, ha a tehergépkocsi értékesítésekor igazoltan felhívta a vevő figyelmét a fenti korlátozásra. Ilyen esetben a vámteher különbözetet a gépjárművet átalakító tulajdonos köteles megfizetni.

(8) Az e rendelet 213. §-a (3) bekezdésében meghatározott központi költségvetési szerv illetékes vezetője nyilatkozata alapján a belföldi forgalom számára vámkezelt vámáru a vámhivatal a központi költségvetési szerv részére kiadja.

(9) Az egyes nemzetközi tartozások ellentételeként beérkező szállítások pénzügyi elszámolásáról szóló 1994. évi XIII. törvény hatálya alá tartozó vámáruk a vámkezelést kérő részére az áruátengedést követően kiadhatók.’’

105. §

A Vhr. a következő 142/A. §-sal egészül ki:

„142/A. § (1) A vámhivatal a vámáru alaktalanítását, denaturálását, illetőleg megsemmisítését az ügyfél által a nyilvántartó vámhivatalnál benyújtott árunyilatkozat elfogadásával engedélyezi.

(2) Vámáru — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — csak abban az esetben semmisíthető meg, ha azt már sem az eredeti rendeltetésére, sem más célra nem lehet felhasználni. Ezt az árunyilatkozatot adónak kell tanúsítania. Nem kell igazolást megkövetelni a külföldi tulajdonában lévő vámáru esetében, ha a megsemmisítést a külföldi kérte. Az erre irányuló nyilatkozatot az árunyilatkozathoz csatolni kell.

(3) A Környezetvédelmi Minisztérium (a továbbiakban: KöM) területi szervei, illetőleg az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) előzetes véleményét ki kell kérni a vámáru megsemmisítése során alkalmazandó eljáráshoz.

(4) A megsemmisítést úgy kell elvégezni, hogy a megsemmisített árunak még a hulladékát se lehessen felhasználni.

(5) A vámáru alaktalanításáról, illetve megsemmisítéséről jegyzőkönyvet kell készíteni.

(6) A jövedéki törvény hatálya alá tartozó áruk/vámáruk denaturálása és megsemmisítése tekintetében a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 35/1997. (XI. 26.) PM rendeletben foglaltak az irányadók.’’

106. §

A Vhr. 143. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„143. § (1) A vámfelügyelet melletti feldolgozás alá vonható árukört és az azzal végezhető feldolgozási műveleteket az e rendelet 5. számú melléklete határozza meg.

(2) A vámfelügyelet melletti feldolgozás alkalmazásában a fogalmak meghatározása, a próbagyártás elrendelése, valamint a számítási módszer meghatározása (mennyiségi/érték kulcs) tekintetében az e rendelet 122. §-ában foglaltakat kell érteni.

(3) A tv. 82. § (2) bekezdése alapján a vámteher biztosítására — a tv. 9. § (1) bekezdés *h*) pontjának kivételével — a behozott vámáru után egyedi vámbiztosítékot kell nyújtani.

(4) A vámfelügyelet melletti feldolgozás tevékenység engedélyezésére irányuló kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a feldolgozást végzőnek a vámhivatalnál előterjeszteni.

(5) A vámhivatalnak az azonosság biztosítása során olyan módszert, eljárást kell alkalmaznia, amely alapján a feldolgozást felügyelni, továbbá ellenőrizni tudja abból a célból, hogy a feldolgozott terméket a vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárásban vámkezelt vámáruból állították-e elő. A behozott vámáru azonosítása az e rendelet 124. §-ának (3) bekezdésében foglalt módszerekkel történik.

(6) Az e § (4) bekezdése szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt.

(7) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a vámhivatallal az engedélyezési feltételekben bekövetkezett változásokat. A vámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról.

(8) Az engedély érvényességi ideje huszonegy hónapon túl egy alkalommal — legfeljebb tizenkét hónappal — meghosszabbítható. A feldolgozási határidő — a tevékenységi engedély érvényességén belül — több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltétele és indoklása fennáll.

(9) A vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárás folytatására — beleértve az árunyilatkozat elfogadását, a feldolgozás felügyeletét és az elszámolást is — normál eljárásban az engedélyező vámhivatal az illetékes.’’

107. §

A Vhr. a következő 143/A. §-sal egészül ki:

„143/A. § (1) A tv. 82. §-ának (6) bekezdésében foglaltak fenntartása mellett az engedélyesnek lehetősége van a feldolgozási határidő lejárta előtt is a vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárással álló vámáru rész mennyiségének elszámolására.

(2) A vámfelügyelet melletti feldolgozás elszámolására az e rendelet 128—129. §-ának rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni. A feldolgozás során keletkezett hulladékkal, maradékkal legkésőbb a feldolgozási határidő lejártakor kell elszámolni.

(3) A vámteher kiszabása és az elszámolás céljából benyújtott árunyilatkozat vámellenőrzése során a belföldi forgalom számára történő vámkezelés szabályait a tv. 82. §-ának (8) bekezdésében foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(4) A vámfelügyelet melletti feldolgozás vámeljárással alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha

a) az ellenőrzés során megállapításra kerül, hogy az elszámolás valótlán adatokon alapult,

b) az engedélyes a tv. 82. §-ának (6) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem tesz eleget elszámolási kötelezettségének.”

108. §

A Vhr. 145. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„145. § (1) A kiviteli ellenőrzés során az áruátengedésről az áru azonosítását, adózatlan jövedéki termék esetén a vámteher biztosítását követően kell dönteni.

(2) A kivitelre kerülő áru/vámáru vámvizsgálata az áruk/vámáruk adatait tartalmazó, három példányban kiállított részletes jegyzék (konszignáció) benyújtásával kérhető, ha az nem az áru/vámáru feladásával vagy szállítóeszközbe történő berakásával egyidejűleg történik (előzetes áruvizsgálat). A konszignációnak az exportálni kívánt áru/vámáru vonatkozó mindazon adatokat tartalmaznia kell, amelyeket a kiviteli ellenőrzéshez benyújtott árunyilatkozatnak tartalmaznia kell.

(3) Az előzetes áruvizsgálat annál a vámhivatalnál kérhető, amely illetékességi területén az áru/vámáru előállították, vagy feldolgozták. Az előzetes áruvizsgálat során, ha az áru/vámáru nem a vámhivatal hivatalos helyén vagy állandó vámfelügyeleti helyén mutatják be, a házi szemlére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) A vámvizsgálat igazolásával ellátott részletes jegyzék alapján a kiviteli ellenőrzés — a jövedéki termékek kivételével — újabb vámvizsgálat tartása nélkül elvégezhető, ha az áru/vámáru azonossága kétséget kizáróan megállapítható.

(5) A bizományosi vagy vevőszolgálati szerződés keretében kiszállításra kerülő áru kiviteli ellenőrzés alá kell vonni, amennyiben az ügyfél ezt kéri.”

109. §

A Vhr. 146. §-nak (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„146. § (1) Fuvarozó vállalat által fuvarozott áru kiviteli ellenőrzését normál vámeljárással a határvámhivatalnál — az e § (2) bekezdésében említett kivétellel — csak abban az esetben lehet kérni, ha a vámkezelés a forgalom gyors lebonyolítását és zavartalanságát nem akadályozza, és annak megtartásához a feltételek biztosítottak.”

110. §

A Vhr. 147. §-nak (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Postaforgalomban kivitelre kerülő küldemények — a kiviteli ellenőrzéshez szükséges engedélyek és okmányok csatolása mellett — vámvizsgálat nélkül is feladhatók. Az így feladott küldeményt a posta a vonatkozó postai szabályzatok szerint köteles kiviteli ellenőrzés céljából a postaforgalmat ellenőrző vámhivatalnak bemutatni.”

111. §

A Vhr. 148. §-nak (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kiviteli ellenőrzés alkalmával az adózatlan jövedéki termékek, valamint az e rendelet 88. §-ának (7) bekezdésében meghatározott esetben az árutovábbítás szabályait is alkalmazni kell. Nem kell ismételt kiviteli ellenőrzés alá vonni az export céllal beraktározott árukat az e rendelet 94. §-ának (3) bekezdése alapján történő kitárolás során.”

112. §

A Vhr. 149. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„149. § Újrakiviteli eljárás alkalmával a kiviteli ellenőrzés során — amennyiben a PM rendelet másként nem rendelkezik — be kell mutatni a behozatali célú vámkezelésre vonatkozó árunyilatkozat ügyfél példányát, vagy a vámkezelést végző vámhivatal által hitelesített másolati példányát is.”

113. §

A Vhr. 150. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„150. § (1) Amennyiben az áru/vámáru felett rendelkezésre jogosult az áru származását a vámhatósággal hitelesített kívánja, legkésőbb a kiviteli ellenőrzéshez megfelelően kitöltött származási bizonyítványt is csatolnia kell.

(2) Előzetes áruvizsgálat során az exportáru származásának vámhatóság általi hitelesítése a kiviteli ellenőrzés

előtt akkor kérhető, ha az ellenőrzött áru/vámáru egyedi azonosítása megoldható.

(3) Ha a vámhivatal a származási bizonyítvány hitelesítését megtagadja, de az előzetes áruvizsgálatnak, vagy a kiviteli ellenőrzés elvégzésének jogszabályi feltételei biztosítottak, ügyféli kérelemre az előzetes áruvizsgálatot, illetve a vámkezelést el kell végezni.

(4) Ha a kiviteli ellenőrzéskor a vámvizsgálaton kívül más vizsgálatot is el kell végezni (így különösen: növényegészségügyi, állategészségügyi) azt lehetőleg a vámvizsgálattal egyidejűleg kell végrehajtani. A kiviteli ellenőrzésnek nem akadálya a más hatósági vizsgálat elmaradása. Ilyen esetben az illetékes szerv a vizsgálatát — az állategészségügyi vizsgálat kivételével — az áru kiléptetése előtt a határvámhivatalnál tartja meg.”

114. §

A Vhr. 151. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„151. § Az elvégzett kiviteli ellenőrzés alapján az áru/vámáru kiléptetését a kiviteli ellenőrzés időpontjától számított 30 napon belül kell kérni. Amennyiben a kiléptetés a fenti határidőn belül nem történik meg, erről a vámkezelést kérő a kiviteli ellenőrzést végző vámhivatalt az eredeti okmányok benyújtásával, a határidő lejártát követő öt munkanapon belül tájékoztatni köteles, melynek során a vámhivatal intézkedik a kiviteli ellenőrzés visszavonására. Az áru/vámáru kivitele ezt követően csak újabb kiviteli ellenőrzés után történhet.”

115. §

A Vhr. 152. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ideiglenes kivitel során az áruátengedésről az áru azonosítását követően kell dönteni.

(2) Az ideiglenes kiviteli vámkezelést — az e § (4) bekezdésében foglaltak kivételével — nemzetközi vámokmánnyal vagy ennek hiányában EV kiállításával kell kérni. Az árnyilatkozatban meg kell jelölni az ideiglenes kivitel célját, az áru azonosítási lehetőségeit, illetve az azonosításra vonatkozó javaslatot, továbbá — amennyiben a kivitelhez külön engedély szükséges — annak számát is.

(3) Az ideiglenes kiviteli vámkezelés során a kiviteli ellenőrzésre vonatkozó előírásokat kell értelemszerűen alkalmazni azzal, hogy meg kell állapítani a visszahozatali határidőt is, és biztosítani kell a visszahozott árunak a kivitelre került áruval való azonosíthatóságát.

(4) Belföldi forgalmi rendszámú gépjárművet szóbeli árnyilatkozat alapján lehet ideiglenes kivitelben vámkezelni, ha azt belföldinek minősülő személy viszi magával. Ha a gépjárművet nem a tulajdonos viszi ki, a vámkezelésnél a közúti közlekedés rendőrhatalósági igazgatásáról szóló 48/1997. (VIII. 26.) BM rendelet előírásait is figyelembe kell venni.

(5) A külföldi, a magánszemély tulajdonát képező belföldi rendszámú gépjárművet csak a tulajdonos vagy az üzemben tartó engedélye alapján viheti ki külföldre. Az engedélyen szereplő tulajdonos vagy üzemben tartó névaláírásának valódiságát közjegyző tanúsítja.

(6) A magyar honosságú szállítóeszközök akkor vámkezelhetők árnyilatkozat benyújtása nélkül ideiglenes kivitelben, ha a jármű és vezetője rendelkezik a fuvarozás, szállítás lebonyolításához szükséges, külön jogszabályban meghatározott engedéllyel. A tv. 86. §-ának (3) bekezdése alapján a nem fuvarozási tevékenység (így különösen: bérlet, haszonkölcsön, csereszerződés) céljából történő ideiglenes kivitel csak az általános szabályok szerint, EV benyújtásával kérhető. Az ideiglenes kivitel időtartama alatt a Tranzitegyezmény szerinti külső árutovábbítási eljárás is alkalmazható.”

116. §

A Vhr. 153. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„153. § Az ideiglenes kivitel vám eljárás alá vont göngyöleg azonosítását az áru leírásával kell biztosítani.”

117. §

A Vhr. 154. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„154. § (1) Az ideiglenes kiviteli eljárásban vámkezelt áruval a megállapított visszahozatali határidő lejártát követő harminc napon belül — az e § (4) bekezdésében foglaltak kivételével — el kell számolni. Az elszámolás történhet:

a) az áru belföldre való visszahozatalával és további vám eljárás alá vonásának igazolásával;

b) garanciális csere vagy csere esetében a csereáru behozatalának és a belföldi forgalom számára történt vámkezelésének igazolásával;

c) az ideiglenesen kivitt áru külföldön történő értékesítésének igazolásával;

d) az ideiglenesen kivitt áru megsemmisítésének, megsemmisülésének, eltulajdonításának a külföldi hatóság által történő igazolásával.

(2) Az elszámoláshoz — az e § (3) bekezdésében foglaltak kivételével — az ideiglenes kiviteli eljárásról szóló árnyilatkozat igazolásul szolgáló ügyfélpéldányán túl kell nyújtani:

a) az e § (1) bekezdésének a) és b) pontjai esetén a vám eljárás alá vonást igazoló árnyilatkozat ügyfélpéldányát,

b) az e § (1) bekezdésének c) pontja esetén be kell nyújtani az adásvételről szóló számlát,

c) az e (1) bekezdésének d) pontja esetén a külföldi hatóság igazolását.

(3) Az e § (1) bekezdésének c) pontja esetén az elszámolást egyszerűsített formában külön határozattal a vámhivatal annak engedélyezheti, aki olyan nyilvántartást vezet,

amelyből az ideiglenes kiviteli vámeljárással álló árukból adásvétellel értékesített termékek adatai megállapíthatók. Ebben az esetben az elszámoláshoz elegendő az adásvételről szóló számlák benyújtása.

(4) Hároméves visszahozatali határidőt lehet megállapítani, ha az ideiglenes kivitel bizományosi vagy vevőszolgálati szerződés teljesítése céljából történik. Ha a vámkezelést kérő az elszámolási határidőn belül értékesíti az árukat, úgy azokat az Áfat. alapján véglegesen kiszállítottak és elszámoltak kell tekinteni.

(5) A versenyzés vagy erőnléti edzés céljából kivitt postagalambokat a határvámhivatalnál ideiglenes kivitelben kell vámkezelni. A vámkezeléshez be kell mutatni a külföldi szövetség vagy egyesület meghívólevelét vagy a Magyar Postagalamb Szövetség vagy területi szövetsége igazolását arra vonatkozóan, hogy a kivitel az említett célból történik. A határvámhivatal a kiléptetéssel egyidejűleg az ideiglenes kivitt elszámoltak tekinti. Ezt követően a postagalambok külföldön történő felreptetését igazolni nem kell.

(6) Amennyiben az ideiglenes kivitelben vámkezelt áru kiléptetése a vámkezeléstől számított harminc napon belül nem történik meg, erről a vámkezelést kérő a vámkezelést végző vámhivatalt az eredeti vámokmányok benyújtásával, a határidő lejártát követő öt munkanapon belül tájékoztatni köteles. A vámkezelést végző vámhivatal intézkedik az ideiglenes kivitelben történő vámkezelés visszavonására. Az áru ideiglenes kivitele ezt követően csak újabb vámkezelés esetén lehetséges.

(7) Nem kereskedelmi forgalomban ideiglenes kivitelben vámkezelt és az e § (1) bekezdésben meghatározott határideig el nem számolt árukat a vámigazgatási bírság kiszabását követően elszámoltak kell tekinteni.”

118. §

A Vhr. 157. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„157. § Az ideiglenes kiviteli vámeljárással alá vont export áru szállítás alatti védelmét szolgáló csomagolóanyagok (így különösen: ládák, rekeszek, zsákok) azonosságának biztosítása általában mellőzhető. A visszahozatalra kerülő csomagolóanyagok mennyiségének, minőségének, állapotának és befogadóképességének azonban ugyanolyannak kell lennie, mint amilyen a kiszállítottaké volt. Ezeket, továbbá az áru azonosságának biztosítására szolgáló adatokat az árunyilatkozaton a vámhivatalnak igazolnia kell.”

119. §

A Vhr. 159. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„159. § (1) Alakíság nélkül kell ideiglenes kivitelben vámkezelni a belföldi szervezet tulajdonában lévő, az e rendelet 134. §-ának (2) bekezdésében meghatározott göngyölegket.

(2) Az e § (1) bekezdésében meghatározott ideiglenes kiviteli eljárás abban az esetben alkalmazható, ha az ilyen göngyölegeket:

a) megtöltve viszik ki és az adott vámeljáráshoz kapcsolódó árunyilatkozaton jelzik, hogy azok üresen vagy megtöltve újrabehozatalra fognak kerülni,

b) üresen viszik ki és a kiléptetés során írásban bejelentik, hogy azok megtöltve kerülnek újrabehozatalra.

(3) A göngyölegek legfeljebb hat hónapig maradhatnak alakíság nélkül az ideiglenes kivitel vámeljárással.”

120. §

A Vhr. 160. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„160. § (1) A passzív feldolgozásban való vámkezelés jogcímei alatt az e rendelet 124. §-ának (4) bekezdésében meghatározottakon felül a következőket kell érteni:

a) megmunkálás: külföldi gazdálkodó a belföldi megrendelő által a részére ellenszolgáltatás nélkül rendelkezésre bocsátott anyagokból, félkész termékekből díjfizetés ellenében kész- vagy félkész árut állít elő,

b) karbantartás: a működőképes, eredeti rendeltetésére alkalmas áru további zavarmentes használatát biztosító, illetve meghibásodásának valószínűségét csökkentő műveletek összessége.

(2) A feldolgozásra kerülő áru/vámáru azonosságának biztosítására az e rendelet 124. §-ának (3) bekezdésében meghatározott módszerek szolgálnak.

(3) A passzív feldolgozás során az áruátengedéssről az áru/vámáru azonosságának biztosítását követően kell dönteni.

(4) A passzív feldolgozás céljából történő vámkezelés során a kiviteli ellenőrzésre vonatkozó előírásokat is alkalmazni kell.”

121. §

A Vhr. 161. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„161. § (1) A passzív feldolgozás tevékenység engedélyezésére irányuló kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell a vámhivatalnál előterjeszteni.

(2) A passzív feldolgozás vámeljárással könnyített eljárásban történő engedélyezéséhez, az árunyilatkozathoz csatolni kell:

a) a nem kereskedelmi forgalomban történő javítás, feldolgozás kivételével a vonatkozó külkereskedelmi szerződés magyar nyelvű fordítását,

b) a Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) által kiadott külön (tevékenységi) engedélyt — kivéve, ha azt külön jogszabály rendelkezései szerint megadottnak kell tekinteni, vagy ha a javítás díjmentesen történik (garanciális kötelezettség, szerződésen alapuló kötelezettség, gyártási hiba) —, továbbá a

112/1990. (XII. 23.) Korm. rendelet 1/a. melléklete szerint a Hivatal kiviteli (forgalmi) engedélyét.

(3) Az e § (1) bekezdése szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt. A vámhivatal az általa kiadott tevékenységi engedély érvényességi idején belül újabb engedélyt nem adhat ki.

(4) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a vámhivatallal az engedélyezési feltételekben bekövetkezett változásokat. A vámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról.

(5) Az engedély érvényességi ideje, illetve a visszaviteli határidő több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltétele és indokoltsága fennáll.

(6) A passzív feldolgozás vámeljárásban a helyettesítő termék behozatalához a tv. 88. §-ának (1) bekezdésében meghatározott tevékenységi engedély szükséges. Könnyített engedélyezési eljárás esetén a tevékenységi engedély az áru kivitelét követően, utólag is megkérhető. Az így kiadott engedély visszamenőleg — a könnyített engedélyezési eljárás során benyújtott árunyilatkozat elfogadásának időpontjától — hatályos.”

122. §

A Vhr. 162. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„162. § A passzív feldolgozás vámeljárás alkalmazása szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha a tv. 89. §-ának (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem tesz eleget elszámolási kötelezettségének.”

123. §

A Vhr. 163. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„163. § (1) Az elszámolás történhet

a) a visszahozott vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésével,

b) a passzív feldolgozásban vámkezelt áru, annak végterméke, mellékterméke, hulladéka külföldi értékesítésének külkereskedelmi szerződéssel való igazolásával,

c) a passzív feldolgozásban vámkezelt áru, annak mellékterméke, hulladéka megsemmisülésének, megsemmisítésének külföldi hatóság által való igazolásával,

d) az aktív feldolgozásból passzív feldolgozás keretében kiszállított vámáru visszahozatala esetén, az e rendelet 130. §-ának (5) bekezdésében foglaltak alapján meghatározott vámtéher megfizetésének igazolásával.

(2) Ha a visszahozatali határidőn belül a kivitt áruval/vámáruval nem számoltak el, a visszahozatali határidő leteltét követő napon az árut/vámárut végleges rendelkezéssel kiszállítottaknak kell tekinteni.”

124. §

(1) A Vhr. 164. §-ának (3) és (6)—(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tv. 90. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában a KöM, illetve a BM alatt a KöM, illetve a BM által kijelölt szervet kell érteni.”

„(6) A vámszabadterületen az üzemeltető külön kérelmére állandó vámfelügyeleti hely létesíthető.

(7) Nem szükséges külön tevékenységi engedély a tv. 90. §-a (4) bekezdésének c) pontjában meghatározott szolgáltató tevékenység végzéséhez akkor sem, ha azt nem a vámszabadterület üzemeltetője végzi. A vámszabadterületen szolgáltató tevékenységet végzőkre a vámszabadterület működésére és vámügyi rendtartására vonatkozó szabályok az irányadók.”

(2) A Vhr. 164. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) A tv. 90. §-a (5)—(6) bekezdésének alkalmazásakor el lehet tekinteni a termék statisztikai besorolásának megváltozásától, amennyiben a feldolgozás bér munka szerződés keretében történik.”

125. §

A Vhr. 165. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ipari vámszabadterületről a tv. 90. §-ának (6) bekezdése alapján aktív feldolgozás vámeljárás céljából kitarolt vámáru csak külföldre történő — ideértve a vámszabadterületet és a közvámraktárat is — kiszállításával számolható el.”

126. §

A Vhr. 167. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A vámhivatal kérelemre a termelőeszköz belföldön történő javítás céljából történő ideiglenes kiszállítását engedélyezheti a szükséges ideig. Az ideiglenes kitarolás ideje alatt vámbiztosítékként az ipari vámszabadterületre érvényes tevékenységi garancia szolgál. Az ideiglenes kiszállítás feltételeinek megszegése egy tekintet alá esik a vámszabadterületre vonatkozó vámügyi rendtartás megszegésével.”

127. §

(1) A Vhr. 168. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A vámszabadterületre be-, valamint az onnan kivitelre kerülő termelőeszközök, továbbá a feldolgozandó, vagy raktározandó áruk/vámáruk vámkezelését EV-vel kell kérni.”

(2) A Vhr. 168. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A tv. 92. §-ának (4) bekezdése tekintetében az e rendelet 106. §-ában foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni.”

128. §

A Vhr. 171. §-ának (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az engedélyjegyes eljárást — a külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint — a Vám- és Pénzügyőrség Közép-Magyarországi Regionális Parancsnoksága (a továbbiakban: VPKMRP) engedélyezi. Az engedélyben meg kell határozni a felhasználás célját, határidejét, valamint a felhasználás igazolásának módját. Az engedélyjegyes eljárásra vonatkozó kérelem tartalmi követelményeit a pénzügyminiszter tájékoztatóban teszi közzé.”

„(4) Az engedélyjegyes eljárásban vámkezelt vámárak a tv. 45. §-a (1) bekezdésének a) pontja és a tv. 45. §-ának (10) bekezdése alapján vámfelügyelet alatt állnak mindaddig, amíg azoknak az engedélyezett célra való felhasználását nem igazolják.”

129. §

A Vhr. 172. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az engedélyjegyes eljárással vámkezelt vámáraknak az előzetesen meghatározott céltól eltérő felhasználása esetén a vámteher különbözetének kérelemre történő bevételezése során a tv. 142. §-ának (4) bekezdésében meghatározott kamatot is érvényesíteni kell.”

130. §

A Vhr. 173. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az engedélyjegyes eljárásba történő utólagos bevonást az e rendelet 171. §-ának (2) bekezdésében meghatározott területi vámszerv határozattal engedélyezi.”

131. §

A Vhr. 174. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 100. §-ának (1) bekezdésében biztosított vámmentességet kell alkalmazni abban az esetben is, ha a vámáru külföldről, vagy közvámraktárból a Magyarország által kötött szabadkereskedelmi megállapodásokban meghatározott, magyar származást igazoló eredeti okmánnyal változatlan állapotban érkezik vissza, feltéve, hogy a kiszál-

lított áruba beépített nem származó importárakra vámmentességet, vámteher visszatérítést nem vettek igénybe vagy azokra a kumulációs vámterhet megfizették és/vagy a kiszállított áru exporttámogatásban nem részesült. E § alkalmazásában nem feltétel az, hogy a vámáru a feladó részére érkezzen vissza és a vámmentesség igazolásához csatolják az e § (1)—(3) bekezdésében meghatározott okmányokat.”

132. §

A Vhr. 175. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ipari vámszabadterületen előállított és a kedvezményes piacra jutási feltételeket szabályozó szabadkereskedelmi megállapodások szerint magyar származónak minősülő vámárut a 100. § (1) bekezdése alapján kell a belföldi forgalom számára vámmentesen vámkezelti, mint térti-árut, ha a vámáru külföldről a Magyarország által kötött szabadkereskedelmi megállapodásokban meghatározott, magyar származást igazoló eredeti okmánnyal változatlan állapotban érkezik vissza, feltéve, hogy a kiszállított áruba beépített nem származó importárakra vámmentességet, vámteher visszatérítést nem vettek igénybe vagy azokra a kumulációs vámterhet megfizették, és/vagy a kiszállított áru exporttámogatásban nem részesült. E § alkalmazásában nem feltétel az, hogy a vámáru a feladó részére érkezzen vissza és a vámmentesség igazolásához csatolják az e § (1)—(3) bekezdésben meghatározott okmányokat.”

133. §

A Vhr. 177. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„177. § (1) A tv. 103. §-ának (1) bekezdésében említett vámmentesség alkalmazásához benyújtott szerződésnek tartalmaznia kell, hogy melyek azok a termékek, amelyeket a külföldi ellenszolgáltatás nélkül küld a részére gyártott áruhoz.

(2) Az elszámoláshoz a kiviteli és behozatali vámokmányok eredeti példányát és az e rendelet 129. §-ában meghatározott tartalmú anyag-felhasználási kimutatást kell benyújtani.

(3) A tv. 103. §-ának (4) bekezdésében meghatározott vámmentes vámkezelés feltétele, hogy a belföldi fél a sérült alkatrész vagy felszerelési tárgy külföldre kiszállítását, valamint vámhivatali felügyelet melletti megsemmisítését a vámmentes vámkezeléstől számított hatvan napon belül igazolja. Amennyiben a sérült alkatrészt vagy felszerelési tárgyat az állam javára ellenszolgáltatás nélkül felajánlják, a vámmentes vámkezelés csak akkor végezhető el, ha a vámárukat az állam elfogadta.

(4) Az importáru szállítás alatti védelmét szolgáló anyag (így különösen: láda, rekesz, zsák, hordó, faforgács, fagyapot és egyéb csomagolóeszköz) akkor kezelhető vámmentesen, ha abban vagy azzal védve vámáru is érkezik. A tv.

103. §-ának (4) bekezdése alapján nem vámkezelhető vámmentesen a többször felhasználható csereburkolat.

(5) A tv. 103. §-ának (5)—(6) bekezdésében meghatározott vámárúk vámmentes vámkezelése alaktság nélkül nem végezhető el abban az esetben, a vámárura külön jogszabály környezetvédelmi termékdíj fizetési kötelezettséget határoz meg. Ebben az esetben a vámmentes vámkezelést a csomagolóeszközökre vonatkozó EV-n kell elvégezni.”

134. §

A Vhr. 178. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„178. § A tv. 104. §-a (3) bekezdésében meghatározott igazolási kötelezettség elmulasztása esetén a vámterhet a vámmentes vámkezelés napján hatályos jogszabály szerint kell megállapítani.”

135. §

(1) A Vhr. 179. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámmentesen vámkezelhető üzemanyag mennyiségéről szóbeli árnyilatkozat adható, a légi járműből vámmentesen lefejtett üzemanyag kivételével.”

(2) A Vhr. 179. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vámmentesen vámkezelhető üzemanyag összes mennyisége több motor működtetése esetében sem haladhatja meg a kétszáz litert vagy a nemzetközi egyezményben meghatározott mennyiséget, kivéve a légi járműből lefejtésre kerülő üzemanyag mennyiségét.

(4) A vámmentesen vámkezelhető üzemanyag elidegenítése esetén a tv. 128. §-ának (2) bekezdése alapján a vámterhet és a vámhiány utáni vámigazgatási bírságot ki kell szabni és be kell szedni. A légi járműből lefejtésre kerülő üzemanyag elidegenítésére csak a vámhatóság felé történő bejelentés és a vámteher megfizetése után kerülhet sor.”

136. §

(1) A Vhr. 180. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A visszahozatali határidő lejártán belül, megengedett változtatással visszahozott vámáru vámkezeléséhez az alábbi okmányokat kell benyújtani:

a) a passzív feldolgozás céljából kiszállított áru kiviteli vámmokmányának ügyfélpéldányát,

b) az annak igazolására szolgáló okmányt vagy külkereskedelmi szerződést, hogy a behozott vámáru a kivitt áru felhasználásával készült,

c) anyag-felhasználási kimutatást, amely tartalmazza a visszahozott végtermék előállításához felhasznált, feldolgozásra kiszállított áru adatain felül a kiszállított árura a

tv. 106. §-a (2)—(3) bekezdése alapján kalkulált (levonandó) vámterhet is.”

(2) A Vhr. 180. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) A tv. 106. §-a (2) bekezdésében meghatározott részleges vagy teljes vámmentesség alkalmazásánál a visszahozott vámárura vonatkozó kedvezményes vámtételt a kivitt árukra vonatkozó vámteher összegének kiszámításánál is figyelembe kell venni.”

137. §

A Vhr. 181. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 106. §-a (8) bekezdésének alkalmazásában a külföldi biztosító által szolgáltatottnak minősül az olyan gépjármű és gépjármű alkatrész is, amelyeket a külföldi biztosító által a gépjárműben bekövetkezett kár megtérítéseként adott pénzüsszegeből vásároltak. Nem képezheti a vámmentesség alapját a külföldi biztosító által poggyászkár, fájdalomdíj, élelmezési és ápolási díj vagy más hasonló címen adott pénzből történt gépjármű, illetőleg gépjármű alkatrész vásárlás.”

138. §

A Vhr. 183. §-ának jelenlegi szövege (1) bekezdés jelölést kap, egyidejűleg a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A vasúti étkező- és hálókocsi utasainak, illetve a személyzet ellátására szolgáló készlet vámmentes vámkezelése a „Készlet a határon” nyomtatvány alapján történik.”

139. §

A Vhr. 185. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A külföldön állandó lakóhellyel rendelkező természetes személy (a továbbiakban: turista) saját használatára vámmentesen behozhat a tv. 1. számú mellékletében foglaltakon kívül:

a) 200 darab szivarkát vagy 50 darab szivart, vagy 250 g dohányt, vagy ezen termékek 250 grammig terjedő összeállítását,

b) 1 üveg bort és 1/4 liter égetett szeszes italt,

c) 1/4 liter kölnvizet és kis mennyiségű (100 ml) parfümöt,

d) vadász- vagy sportrendezvényen részt vevő turista a külön jogszabályban meghatározott mennyiségű, vadászat és sportlövészet céljára szolgáló fegyvert és lőszert.

(5) Az e § (4) bekezdésének a)—c) pontjában meghatározott vámáru behozatalának feltétele, hogy a turista leg-

kevesebb 24 órát tartózkodjon a vámterületen. Az e § (4) bekezdésének a)–b) pontjában meghatározott termékek a 17. életévüket be nem töltött turisták részére útiholmi-ként nem vámkezelhetők.”

140. §

A Vhr. 200. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 117. §-ának (4) bekezdése alapján a vámáru akkor kezelhető vámmentesen, ha a vámkezelést kérő igazolja, hogy a védetté nyilvánításhoz szükséges kérelmet a Kulturális Örökség Igazgatósághoz benyújtotta. Amennyiben a vámkezelést kérő a vámkezeléstől számított három hónapon belül a vámáru védetté nyilvánítását nem igazolja, vagy kérelmét elutasították, a vámhivatal intézkedik a vámterhek, valamint a tv. 142. §-ának (4) bekezdése szerinti kamat beszedésére.”

141. §

A Vhr. 201. §-ának (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 118. §-a (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából kis értékűnek kell tekinteni az olyan reklám- és propagandaanyagot, amelynek egyedi értéke a négyezer, összértéke pedig küldeményként az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg 2%-át, de legfeljebb negyvenezer forintot nem haladja meg.”

„(4) A tv. 118. §-ának (3) bekezdése alapján az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg 20%-át és 2%-nyi egyedi értéket kell a vámmentesség alkalmazásánál figyelembe venni.”

142. §

A Vhr. a következő 206/A. §-sal egészül ki:

„206/A. § A tv. 123/B. § alkalmazásában beérkező küldemények vámkezelését a szállítmányozó, vagy a fuvarozó naponta saját nevében és saját számlájára összevont áru-nyilatkozattal is kérheti.”

143. §

A Vhr. 207. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„207. § (1) A tv. 125. §-ának alkalmazásában — amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik — a vámfizetésre kötelezettség alatt vámteher fizetési kötelezettséget kell érteni. E rendelkezés alkalmazása során az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvénynek (a továbbiakban: Áfat.), valamint a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmának különös szabályairól

szóló 1997. évi CIII. törvénynek (a továbbiakban: Jöt.) az adófizetésre kötelezett személyére vonatkozó szabályait is figyelembe kell venni.

(2) A vámkezelést kérőnek az EV-n nyilatkoznia kell arról, hogy az Áfat., valamint a Jöt. alapján ki kötelezett az általános forgalmi adó, illetve a jövedéki adó megfizetésére, amennyiben az általános forgalmi adót a más jogcímen keletkezett forgalmi adójából le kívánja vonni, vagy a megfizetett jövedéki adót vissza kívánja igényelni.

(3) A vámáru felett rendelkezésre jogosult tulajdonosi jogállásban nem lévő címzett alatt az ideiglenes behozatal, valamint az aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás címén behozott vámáru címzettjét kell érteni.

(4) A tv. 125. §-a (2) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezés alapján vámfizetésre kötelezett az, aki nem nyílt árusítású üzletből olyan árut vásárolt, vagy más módon szerzett meg, amelynek jellegéből, jelzéséből vagy az árura vonatkozó egyéb körülményekből nyilvánvalóan megállapítható, hogy az áru külföldi származású, ennek ellenére nem győződik meg arról, hogy annak a belföldi forgalom számára való vámkezelése megtörtént-e, illetőleg, hogy az után a vámterhet megfizették-e.

(5) A tv. 125. §-a (5) bekezdése alapján az egyetemlegeség egyidejű alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a tv. 148. §-ának (1) bekezdésében előírt törvényes zálogjog nem érvényesíthető.”

144. §

A Vhr. 208. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„208. § (1) A vámteher megállapításának alapja a vámáru vámértéke és mennyisége. A vámteher megállapításakor — a tv. 128. §-a (2) bekezdésében foglaltak és az e § (2) bekezdése kivételével — a vámárúnak az áru nyilatkozat elfogadásának napján fennálló jellegét kell alapul venni.

(2) Az egyszerűsített vámeljárások során, továbbá a normál eljárásban összevont áru nyilatkozattal történő belföldi forgalom számára való vámkezelésnél a vámárúnak az egyszerűsített áru nyilatkozat elfogadása, vagy a helyi vámkezelés során a nyilvántartásba való bejegyzés napján fennálló jellegét kell alapul venni.

(3) A kumulációs vámteher kiszabása a tv. 20. §-ának (1) bekezdése szerinti vámérték figyelembevételével történik.

(4) Az egyes szabadkereskedelmi megállapodásokban meghatározott kumulációs vámteher mértékét a PM rendelet is tartalmazza.

(5) A kumulációs vámteherként fizetendő egyes jogcímek kiszabása sorrendjének megállapításánál a tv. 135. §-ának (6) bekezdésében foglaltak az irányadók.

(6) A tv. 128. §-ának (1) bekezdése alapján a kumulációs vámteher kiszabását

a) a kedvezményes származási igazolás kiadása előtt — a b) pontban foglaltak kivételével — olyan időben kell kezdeményezni, hogy a befizetés a kedvezményes származást igazoló okmány kiadása előtt igazolható legyen,

b) az egyszerűsített vám eljárások során a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásával együtt kell kezdeményezni.

(7) Amennyiben az elfogadott árunyilatkozatot a vámhivatal a tv. 55. §-ának (6) bekezdése alapján visszautasította, a vámteher kiszabásának szempontjából a benyújtandó új árunyilatkozat elfogadásának időpontját kell figyelembe venni.

(8) A tv. 128. §-a (1) bekezdésében meghatározott aktív feldolgozás vám eljárás alatt a vám visszatérítési eljárást kell érteni.

(9) A tv. 128. §-a (4) bekezdésében foglaltak végrehajtásánál, amennyiben az adójegy ellenértékének megfizetésére halasztást adtak, amelynek határideje a vámkezeléskor már lejárt és az adójegy ellenértékének megfizetését a vámkezeléskor nem igazolják, a forgalmi adókat — az egyéb vámterhekkkel együtt — a vámkezeléskor meg kell fizetni.”

145. §

A Vhr. 210. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„210. § (1) Az aktív feldolgozásban vámkezelt vámáru feldolgozása során keletkezett hulladékokra és melléktermékekre vonatkozó vámterhet a hulladék és melléktermék vámtételének alapulvételével kell megállapítani.

(2) A tv. 129. §-ának (2) bekezdése alapján a javítás passzív feldolgozás vám eljárásból visszahozott vámáru esetében a javítási művelet ellenértékébe be kell számítani a visszahozott áru csomagolására, kiszerezésére szolgáló anyagokat is az árunak a szállítás ideje alatti megóvására szolgáló csomagolóeszközök kivételével.

(3) A vámteher kiszabása során a vámértéket és a jogcímenként kiszabott összegeket egész számra kell kerekíteni.”

146. §

A Vhr. 211. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

(3) A kezes részére egyetemlegesség okán megállapított vámteherfizetési kötelezettség az e rendelet 225/A. §-ának (2) bekezdése alapján a vámtartozás megfizetésére szóló felhívás kézhezvételének napján válik esedékessé.

(4) A kumulációs vámterhet a kiszabást kérővel legkésőbb a kiszabás napjától számított három munkanapon belül közölni kell. A tv. 131. §-ában foglalt esedékesség szabályait ez esetben nem kell alkalmazni.”

147. §

A Vhr. 212. §-ának a helyébe a következő rendelkezés lép:

„212. § (1) A vámteher megfizetésénél az e rendelet 11. §-a (2)—(4) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(2) A vámteher megfizetését igazoló okmányoknak tartalmazniuk kell az e rendelet 11. §-ának (4) bekezdése szerinti adatot. A vámbiztosíték számla helyett megfelelő államháztartási számlák, a vámbiztosíték azonosító helyett határozatszám feltüntetése értendő.

(3) Az összevont (kötegelt) átutalás teljesítésére vonatkozóan a vámfizetésre kötelezettnek a számlavezető vámszervvel megállapodást kell kötnie.”

148. §

A Vhr. 213. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 132. §-ának (1) bekezdésében meghatározott azonnali vámfizetés esetében az esedékes vám megfizetésének elmulasztása miatt a számlavezető vámszerv a fizetési kötelezettséget megállapító vámszerv rendelkezése alapján akkor bocsát ki azonnali beszedési megbízást. A fizetési kötelezettséget megállapító vámszerv akkor rendelkezhet, ha a vámáru után esedékes vámteher, a törvényes zálogjog alkalmazásával nem biztosítható.

(2) A számlavezető vámszerv a vámszerv értesítésének kézhezvételétől számított kettő munkanapon belül köteles az azonnali beszedési megbízást a vámfizetésre kötelezettek számlája ellen benyújtani. A vámterhek beszedéséről a számlavezető vámszerv a beszedéstől számított kettő munkanapon belül köteles értesíteni a vámszerv.

(3) A központi költségvetési szerv illetékes vezetőjének a kincstári finanszírozás terhére történő vámkezelésénél nyilatkoznia kell arról, hogy a vámáru terhelő vámterheket a kincstárnál kezelt pénzeszközökből fogja kiegyenlíteni. A központi költségvetési szerv tizenöt munkanapon belül igazolni köteles, hogy a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) felé történő átutalási intézkedését a Kincstár elfogadta. A központi költségvetési szervnek nem a Kincstáron keresztül lebonyolított forgalmában beérkező vámáruk után a vámterheket az általános szabályok szerint kell megfizetni.

(4) A tv. 128. §-ának (1) bekezdése alapján kiszabott kumulációs vámterhet

a) az e rendelet 208. §-a (7) bekezdésének a) pontja alapján, de legkésőbb kilencven napon belül lehet megfizetni,

b) az e rendelet 208. §-a (7) bekezdésének b) pontja alapján, amennyiben az összevonási időszak alatt kedvezményes származás igazolására került sor a közlést követő öt munkanapon belül kell megfizetni

és a megfizetés tényét a tv. 132. §-ának (4) bekezdése alapján igazolni kell.

(5) A tv. 132. §-a (5) bekezdésének e) pontjában említett cégjegyzékbe való bejegyzést igazoló okmány alatt a cégmáskolatot vagy a cégkivonatot kell érteni.

(6) Az e rendelet 142. §-ának (9) bekezdése szerinti vámárúkra vonatkozóan közölt és esedékessé váló vámterheket a vámkezelést kérő attól a naptól számított tizenöt munkanapon belül tartozik megfizetni, amikor az ott hivatkozott törvény szerint részére járó fedezetet a számlájára átutalták.”

149. §

A Vhr. 214. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„214. § Ha a tv. 134. §-ának (1) bekezdése alapján a részletfizetési kedvezmény visszavonásra kerül, a még meg nem fizetett vámteher és a tv. 142. §-ának (1) bekezdése alapján felszámítható kamat beszedése iránt a vámhivatal intézkedik.”

150. §

A Vhr. 214/A. §-ának (3)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a vámfizetésre kötelezett fizetési kötelezettségének nem a megfelelő, hanem a vámhatóságnál vezetett más számlára történő befizetéssel tett eleget, a számlavezető vámszerv köteles az ügyfelet tételes megkereséssel vagy egyenleg küldésével egyeztetésre felkérni. Az ügyfél a megkeresésre egyeztetni köteles.

(4) A tv. 135. §-ának (8) bekezdése alkalmazásában jogcímnak az egy bevételi számlán kezelt vámterheket kell érteni. A meg nem fizetendő vámterhet a vámkezeléssel egyidejűleg törölni kell, a vissza nem térítendő összeget pedig vámbevételeként el kell számolni.

(5) A tv. 128. §-ának (1) bekezdése alapján kiszabott kumulációs vámteher elszámolására értelemszerűen alkalmazni kell a tv. 135. §-ának (1)—(2), (4)—(5), (7)—(8) bekezdéseiben foglalt előírásokat.”

151. §

(1) A Vhr. 215. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vámfizetésre kötelezettnek a helyesbítés indokait okmányyszerűen igazolni kell. A vámhivatalhoz benyújtott helyesbítési kérelemhez mellékelni kell a helyesbítés alapján szolgáló számla vagy egyéb okmány kézhezvételének időpontját igazoló okmányt is, ennek hiányában a vámfizetésre kötelezett ilyen értelmű nyilatkozatát. A határidő elmulasztása miatt vámgazgatási bírságot kell fizetni.

(3) Összevont helyesbítés akkor engedélyezhető, ha a helyesbítéssel érintett árunyilatkozaton azonos évben azonos vámtarifaszámú és fajtakódú vámárúk kerültek vámkezelésre. Az egyszerűsített vámeljárások során hozott határozatokra összevont helyesbítés nem engedélyezhető. Az engedély kiadására a szervezet székhelye szerinti illetékes területi vámszerv jogosult.”

(2) A Vhr. 215. §-a a következő (4)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Vissza kell vonni az összevont helyesbítésre vonatkozó engedélyt, ha

a) az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, továbbá

b) a területi parancsnokság által kiadott tevékenységi engedélyben meghatározott kötelezettségeit az engedélyes megszegi.

(5) Az engedélyes, akitől a vámhatóság az e § (4) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján vont vissza az engedélyt, újabb engedélyt 12 hónapon belül nem kaphat.

(6) A tv. 136. §-a (4) bekezdésének alkalmazásában az összevonással érintett valamennyi árunyilatkozatnál az új vámérték alapján a helyesbítésre vonatkozó időszak utolsó vámkezelésének napján érvényes szabályok szerint kell elvégezni a vámteher kiszabását. Az eredetileg kiszabott és a helyesbítést követően megállapított vámteher különbségeit egy összegben kell meghatározni és visszafizetni.”

152. §

Vhr. 216. §-ának (1) és (3) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„216. § (1) Vámteher visszatérítésre az ügyfél erre irányuló kérelme alapján kerülhet sor. A kérelemhez mellékelni kell a tv. 137. §-ában meghatározott feltételek igazolására szolgáló okmányokat (így különösen: alapvámkezelés vámkönyve, kiléptetés igazolása, szavatossági, jótállási igény fenntartására vonatkozó okmányok), továbbá a vám megfizetését igazoló bizonylatot. A tv. 137. §-a (1) bekezdése d) pontjának 2. alpontja alapján történő vámvisszatérítéshez anyagfelhasználási kimutatást kell mellékelni.”

„(3) A tv. 137. §-ának (1) bekezdése d) pontjának 1. alpontja alkalmazásában az importórt és az exportórt azonosnak kell tekinteni az átalakulással létrejött jogutódlás esetén is.”

„(6) A tv. 137. §-a (2) bekezdésében foglaltak végrehajtása érdekében a vámfizetésre kötelezett vagy az exportőr részére visszatéríthető vámteher harmadik személy vagy szervezet részére nem engedélyezhető.”

153. §

A Vhr. 217. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„217. § A tv. 137. §-ának (2) bekezdése alapján az állami adóhatóság és a társadalombiztosítási szerv a vámhatóságtól jogerős és végrehajtható vagy a jogorvoslattól függetlenül végrehajtható határozattal megállapított tartozás visszatartását kérheti. A megkeresésben fel kell tüntetni a tartozással rendelkező adószámát. A törvényben meghatározott 8 napos határidő számítása a visszatartó határozat jogerőre emelkedésének napjával kezdődik.”

154. §

A Vhr. 218. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tv. 138. §-ának (4) bekezdésében foglaltak alkalmazása esetén a kérelmező gazdálkodási tevékenysége el lehetetlenülésének vizsgálatához köteles az illetékes vámhatósághoz benyújtani:

a) a késedelmi pótlék teljes elengedése, illetve mérséklése iránti kérelem esetén a vámtartozás legalább 50% -ának megfizetéséről, a mérséklés iránti kérelem esetén a vámtartozás legalább 30% -ának megfizetéséről szóló igazolást;

b) a tárgyévvel megelőző három évre vonatkozó auditált mérlegeket a mérlegbeszámolóval;

c) a tárgyévre vonatkozó könyvvizsgáló által ellenjegyzett kimutatást a szállító- és vevőállományról, az egyéb befektetésekről és részesedésekről, a megelőző három évre vonatkozó vagyonszármazásáról;

d) a 30, 60 és 90 napos, továbbá a folyamatban lévő peresített követelésállomány kimutatását;

e) az igazolást arra vonatkozóan, hogy adó-, társadalombiztosítási és helyi adó tartozása nincs;

f) — ha van — az *e)* pont szerinti tartozások megfizetésének átütemezéséről szóló megállapodást;

g) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy folyik-e a kérelmező ellen csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás.”

155. §

A Vhr. a következő 218/A. §-sal egészül ki:

„218/A. § (1) A befizetett kumulációs vámterhet a vámhivatal kérelemre a kiszabástól számított három éven belül visszafizeti, ha a kérelmező — az e § (2) bekezdésében meghatározottak szerint — igazolja, hogy a kiadott kedvezményes származási igazolás felhasználására nem került sor.

(2) A kumulációs vámteher visszafizetése csak akkor végezhető el, ha

a) az eredeti EUR I szállítási bizonyítványt a vámhatóságnak visszaküldik, vagy az importáló állam vámhatósága írásos nyilatkozatot ad arról, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásban foglalt kedvezményt nem nyújtottak és nem is fognak nyújtani, és

b) az előállítás során felhasznált termékek vámvisszatérítésre vagy elengedésre lettek volna jogosultak, ha a kedvezmény igénybevételéhez származást igazoló okmányt nem állítottak volna ki.

(3) A vámteher, illetve a vámbiztosíték visszakövetelésére vonatkozó jog a befizetést követő öt év elteltével évül el, ha a tartozatlan befizetésről, túlfizetésről, illetve fel nem használt vámbiztosíték összegéről a számlavezető vámszerv a gazdálkodót hitelt érdemlően (tértivevény) kiértécsítette, de az elévülés időpontjáig arra ügyféli rendelkezés nem történt és fennálló tartozására sem számolható el.”

156. §

(1) A Vhr. 219. §-ának (1), (5) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámigazgatási bírságot a vámhatóság külön határozattal szabja ki. A vámigazgatási bírságot három munkanapon belül kell közölni, mely a határozat jogerőre emelkedését követő napon válik esedékessé. Az esedékessé vált vámigazgatási bírságot öt munkanapon belül kell megfizetni. A megfizetést legkésőbb a fizetési határidőt követő első munkanapon kell igazolni.”

„(5) A tv. 141. §-ának (4) bekezdése szerinti vámigazgatási bírság kiszabásának van helye, ha az exportőr vagy a beszállítói nyilatkozatot tevő a kumulációs vámteher fizetési kötelezettség tekintetében a vámhatóságot megtéveszti azzal, hogy

a) eltitkolja az exporttermék nem származó anyaghányadát, vagy

b) a valóságnál kisebb arányú, nem származó termékhányadot mutat ki.”

„(7) Amennyiben az (5) bekezdés szerinti kötelezettség-szegés megállapítására nem a külföldi vámhatóság megkeresése alapján kerül sor, származási okmányonként érvényesíteni kell a tv. 141. §-ának (4) bekezdése szerinti bírságot. Amennyiben a bírságot és a kumulációs vámterhet megfizetik, a vámhatóság nem intézkedik a származási okmány visszavonása felől.”

(2) A Vhr. 219. §-a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Amennyiben a vámigazgatási bírságot a vámszervezet területi, vagy központi szerve szabta ki, úgy a vámigazgatási bírság elengedését vagy mérséklését a felügyeletét ellátó vámszerv, vagy az országos parancsnok a tv. 141. §-a (8)—(9) bekezdésében foglaltak figyelembevételével végzi.”

157. §

A Vhr. 220. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„220. § (1) A tv. 142. §-ának (2) bekezdésében említett, a vámkezeléskor kiszabott és közölt vámterhek után fizetendő kamatot — ha annak érvényesítésére a tv. 78. §-ának (3) bekezdése alapján kerül sor — a vámhivatal visszatéríti, ha a vámáru után megfizetett vámterhet

a) a tv. 137. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján visszatéríti, illetve törli, vagy

b) a vámterhet az e rendelet 227. §-a (3) bekezdésének *i)* pontja alapján törli.

(2) A vámhivatal a tv. 103. §-ának (3) bekezdése alapján kiszabott és közölt vámteher után fizetendő kamatot is törli vagy visszatéríti, ha a vámterhet az e rendelet 227. §-a (3) bekezdésének *j)* pontja alapján törölték, vagy a tv. 137. §-a alapján visszatérítették.

(3) Nem kell kamatot felszámítani, ha a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelése a vámraktárban végzett aktív feldolgozás vámeljárásból történik.”

158. §

A Vhr. 221. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„221. § Amennyiben a tv. 143. §-ának (3) bekezdése szerint a vámhatóság késedelmi pótlékot köteles fizetni, a késedelmi pótlékot a számlavezető vámszerv — a késedelmes napok kimutatásával — a visszatérítendő vagy visszafizetendő összeggel együtt utalja át az ügyfélnek.”

159. §

A Vhr. 222. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„222. § (1) A tv. 144. §-ának (1) bekezdése alkalmazásában más költségnek minősül a vámteher vagy vámbiztosíték befizetésénél felmerülő bankköltség, aminek díja a befizetendő vámteher kettő ezreléke. A vámteher befizetése a vámhatóság által kibocsátott pénzforgalmi megbízás felhasználásával vagy azzal azonos tartalmú bizonylattal is történhet. A vámhatóság által kibocsátott pénzforgalmi bizonylat előállítási költsége a vámkezelést kérőre költségterítésként átruházható.

(2) A közúti járművek vámzár alatt történő nemzetközi áru fuvarozásra való alkalmassági vizsgálatáért — a vizsgálat eredményétől függetlenül — járműenként hatezer forint költségtérítést kell a vizsgálatot végző vámhivatalnál fizetni.

(3) A tv. 137. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja alapján végzett vámvisszatérítés esetén árunyilatkozatonként négyezer forint költségtérítést kell fizetni.

(4) A kérelemre végzett vámáru kísérése esetén, a tényleges költséget, de legalább óránként és a hivatalos kíséretet végző személyenként egyezer forint költségtérítést kell fizetni.

(5) A tv. 144. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában foglaltak szerint kell eljárni akkor is, ha a vámkezelést kérő a vámhivatal felszólítására nem nyújtja be az analízis bizonyítványt.

(6) A tv. 144. §-ának (3) bekezdése alapján a következő összegű szemledíjat kell fizetni:

a) nem kereskedelmi áru forgalomban megkezdett naponként ezer forint,

b) kereskedelmi áru forgalomban:

1. a munkaszüneti napon, heti pihenőnapon (szabadnapon) végzett vámkezelés esetén kettőezer forint,
2. az állandó vámfelügyeletet igénylő szolgálat ellátása esetén a megkezdett nyolc és fél órai szolgálat térítéseként személyenként nyolcezer forint,
3. minden más, a vámhivatal hivatalos idején belül végzett vámkezelés esetében szemlekerületenként kettőezer forint,
4. munkanapon, a vámhivatal hivatalos idején túl végzett vámkezelés esetében a 3. alpontban említett szemledíjat, továbbá megkezdett óránként ezer forint.

(7) Az e § (6) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott szemledíjat a vámhivatal — a 2. alpont kivételével — az eljárás megkezdése előtt szabja ki, és szedi be. A 2. alpontban meghatározott szemledíjat naptári hónaponként összesítve szabja ki, és szedi be.

(8) Ha a vámhivatal hivatalos helyén kívüli helyre kért eljárás a kérelmezőnek vagy megbízottjának felróhatóan elmarad, vagy egy órát meghaladó várakozás után kezdhető meg, illetőleg folytatható, felemelt szemledíjat kell fizetni. A felemelt szemledíj összege a várakozás minden teljes órája (hatvan perc) után négyezer forint. Meghiúsult eljárás esetében a felmerült kiküldetési költséget és a szemledíjat akkor is meg kell fizetni, ha az egy órát nem haladja meg. Meghiúsult eljárásnak kell tekinteni, ha a kért eljárás az árunyilatkozat, az áru vagy fuvarszköz (szállítóeszköz) hiánya miatt nem végezhető el. Nem minősül meghiúsult eljárásnak, ha a fuvarszköz hiánya az eljárást kérőnek nem róható fel.

(9) A szemledíj megfizetését a szemlebejelentés ügyfél-példányán igazolni kell. Meghiúsult eljárás esetén — amennyiben a szemledíj összegét az ügyfél vitatja — az esetről jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek tartalmaznia kell a szemle elmaradásának okát és a várakozás idejét (óra perctől óra percig). A szemledíj összegéről a jegyzőkönyv alapján a vámhivatal határozattal dönt.

(10) A tv. 144. §-a (5) bekezdésében foglaltak alapján a költségtérítés összege a Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete által vagy annak megbízása alapján elvégzett vizsgálat költsége, de legalább hatezer forint. A költségtérítést az érintettnek a vámlaboratórium által kiadott számla szerint kell átutalnia vagy postautalvány felhasználásával megfizetnie.

(11) A tv. 144. §-ának (6) bekezdésében meghatározottak alapján a költségtérítés mértéke az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg

a) az e rendelet 66/A. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott áruk esetén megkezdett 100 kg-onként és naponként 0,2%,

b) az e rendelet 66/A. §-a (1) bekezdésének *b*)—*c*) pontjában meghatározott áruk esetében — súlyukra és darabszámukra tekintet nélkül — megkezdett naponként 0,5%-a,

c) az e rendelet 66/A. §-a (1) bekezdésének *d*) pontjában meghatározott áruk esetén megkezdett 100 kg-onként és naponként 0,5%,

d) az e rendelet 66/A. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott áruk esetén megkezdett 100 kg-onként és naponként 0,2%.

(12) Az e § (11) bekezdése szerint megállapított költségtérítést száz forintra kell kerekíteni.

(13) Az e § (11) bekezdésében meghatározott költségtérítést akkor kell a vámteherrel együtt megfizetni vagy elszámolni, ha a vámhatóság által üzemeltetett raktárból való kitárolás belföldi forgalom számára való vámkezeléssel történik, vagy a vámárut a vámhatóság értékesíti. Amennyiben a vámárúnak a vámhatóság által üzemeltetett raktárból való kitárolása olyan további vámkezelés mellett

történik, amely közvetlen vámfizetéssel nem jár (így különösen: aktív feldolgozás, kiviteli ellenőrzés) a költségtérítést a vámárúnak a vámhatóság által üzemeltetett raktárból való kitárolása előtt meg kell fizetni.

(14) Amennyiben a közvetlen vámfelügyelet alá vételre a szellemi tulajdonjogok védelme érdekében került sor, a tárolás során felmerült költségtérítést az áru/vámáru felett rendelkezésre jogosultnak kell kiszabni, ha szellemi tulajdonjogok megsértése miatt a bíróság a rendelkezésre jogosultat elmarasztalta, vagy a szellemi tulajdonjog jogosultjával peren kívül egyezséget kötött. Egyéb esetben a költségtérítést a közvetlen vámfelügyelet alá vételt kérő részére kell kiszabni.

(15) A tv. 144. §-a (8) bekezdésének *c*) pontja alkalmazásában a kiadást elrendelő jogerős határozat kézbesítés időpontjának minősül — az ügyfél ellenkező tartalmú igazolása hiányában — a keletbélyegzőn szereplő dátumtól számított ötödik nap.

(16) A tv. 144. §-ának (9) bekezdésében meghatározott egyszerűsített eljárások alkalmazása során az igazoltan felmerült költségek, ideértve az okmányok továbbításának költségét is. Az így felmerült költségeket a fővámvivatal határozattal az elszámolás során szabja ki.”

160. §

A Vhr. a következő 222/A. §-sal egészül ki:

„222/A. § (1) A tv. 144. §-ának (10) bekezdése szerinti ideiglenes határnyitást — amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik — a Vámszervezet központi szerve a Határőrség Országos Parancsnokságával együttesen az e § alapján engedélyezi.

(2) Az ideiglenes határnyitásról szóló, a kérelmező és a területileg illetékes hatóság között létrejött megállapodásban meg kell határozni:

- a) az ellenőrző szolgálatot ellátó egység létszámát,
- b) a költségtérítés megfizetésének mértékét és módját.

(3) A költségtérítés mértékét aszerint kell meghatározni, hogy közérdekű, vagy egyéb határnyitás iránt nyújtották-e be a kérelmet. Közérdekű határnyitásnak minősül a szomszédos államok között megrendezésre kerülő kulturális, turisztikai, önkormányzati, egyházi vagy sportesemény, az egészségügyi szolgáltatás, illetőleg az e rendelet 60. §-ának (1) bekezdése alapján történő határnyitás.

(4) Az e § (3) bekezdésében nem szereplő ideiglenes határnyitás egyéb határnyitásnak minősül.

(5) A költségtérítés mértéke közérdekű határnyitás esetén az e rendelet 1. §-a (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg:

- a) 1% -a/fő/óra munkanapon 8.00—16.00 óráig
- b) az a) pontban meghatározott időn kívül 1,5% -a/fő/óra
- c) 2% -a/fő/óra munkaszüneti és ünnepnapokon.

Egyéb határnyitás esetén a költségtérítés mértékét, az ellenőrző szolgálat létszámának és a megkezdett órák számának figyelembevételével megállapított tényleges költsé-

gek alapján kell meghatározni. A megállapított költségtérítést száz forintra kell kerekíteni.

(6) A tényleges költség megállapításánál különösen a vámszolgálatot ellátó személyek bérét, járulékait, a helyszínre történő szállításukat, a nyitva tartáshoz kapcsolódó közüzemi díjakat és egyéb esetlegesen felmerülő költségeket kell figyelembe venni.”

161. §

A Vhr. 223. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 145. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján a vámhivatal köteles a hivatalos helyén hatályos Kereskedelmi Vámtarifát, valamint a vámkezelésre vonatkozó jogszabályokat tartani, és azokat az ügyfél kérésére rendelkezésére bocsátani.”

162. §

A Vhr. a következő 225/A. §-sal egészül ki:

„225/A. § (1) A tv. 148. §-a (1) bekezdésének alkalmazásában a vámhatóság az egyetemlegesség egyidejű érvényesítését megelőzően köteles a tv. 11. §-ában meghatározott zálogjogának érvényesítése iránt intézkedni.

(2) Az e § (1) bekezdése szerinti intézkedés eredménytelensége esetén a vámfizetésre egyetemlegesen kötelezetket a vámhatóság egyidejűleg hívja fel a vámtartozás megfizetésére.”

163. §

A Vhr. 227. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tv. 153. §-ának (1) bekezdésében foglaltakon túl törölni kell a kiszabott vámterhet

a) ha a vámárut a vám kiszabását követően az állam részére ellenszolgáltatás nélkül felajánlották, és azt a vámhivatal elfogadta;

b) a jogellenesen belföldi forgalomba hozott áruk után, ha a bíróság jogerős ítéletében vagy végzésében az elkobzás alá eső érték megfizetésére kötelezést a jogellenesen belföldi forgalomba hozott áru teljes értékének megfelelő összegben állapította meg. Ha a bíróság által megállapított összeg kevesebb, mint a jogellenesen forgalomba hozott áru értéke, az elkobzás alá eső érték összegével a vám alapját csökkenteni kell és a különbözet után esedékes vámot törölni kell;

c) ha a fizetési halasztásban vagy részletfizetési kedvezményben részesített vámárura a tv. 137. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján vám-visszatérítési igény keletkezik, a még meg nem fizetett vám erejéig;

d) vámáru értékesítésekor, amennyiben az értékesítésből befolyt összeg nem fedezi a kiszabott vámteher összegét, a fennmaradó összeget;

e) a vámterhet megállapító vámhatóság törölheti az kétezer forintot meg nem haladó vámtartozást, ha a tartozás nyilvántartása, a behajtása érdekében szükséges intézkedés megtétele a tartozással arányban nem álló költségeket eredményezne;

f) ideiglenes behozatal esetén, ha a vámfizetésre kötelezett az esedékes vámterhek beszedése előtt igazolja, hogy az el nem számolt vámáru a visszaviteli határidő előtt külföldre visszazállította, közvámraktárba beraktározta vagy belföldi forgalom számára vámkezelte. A törlés feltétele, hogy az elszámolási határidő elmulasztása miatt egyidejűleg kiszabott vámigazgatási bírságot megfizeti;

g) ha a vámfizetésre kötelezett a tv. 103. §-ának (3) bekezdése alapján kiszabott vámteher beszedése előtt igazolja, hogy a vámmentesen a belföldi forgalom számára vámkezelt vámáru exportáruban beépítette, exportáru csomagolásához, adjusztálásához felhasználta és azt a vámkezelés napjától számított tizenkét hónapon belül külföldre kiszállította, közvámraktárba beraktározta. A törlés feltétele, hogy az elszámolási határidő elmulasztása miatt egyidejűleg kiszabott vámigazgatási bírságot megfizeti;

h) a csőd-, felszámolási eljárás során keletkezett hitelezői veszteség behajthatatlansága címén;

i) a cégnyilvántartásból törölt vagy jogutód nélkül megszűnt gazdálkodók esetében, ha a tagi felelősség alapján történő végrehajtás sem vezet eredményre, behajthatatlanság címén;

j) ha a külügyi igazolás alapján továbbított segélyszállítmány esetén a tv. 125. §-a (2) bekezdésének c) vagy d) pontja alapján kerül sor a vámteher kiszabására, és az ügyfél a vámterhet megállapító határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelemhez csatolja a külföldi vámhatóság igazolását, amely szerint a továbbított vámáru az országba beléptették vagy ott belföldi forgalom számára vámkezelték.”

164. §

A Vhr. 234. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az utólagos ellenőrzésről szóló értesítésben megjelölt vizsgálati időtartamra vonatkozóan az ellenőrzött az értesítés átvételének időpontjától az ellenőrzés tárgyát képező üggyel kapcsolatban helyesbítést, módosítást, vámvisszatérítést, vámelengedést vagy mérséklést vagy más olyan eljárást, amely a vámteherrel kapcsolatos fizetési kötelezettségét, helyzetét megváltoztatja, nem kezdeményezhet. Ha ilyen intézkedésre mégis sor kerül, azokat az utólagos ellenőrzés megállapításainál nem lehet figyelembe venni.”

165. §

A Vhr. 236. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„236. § Az ellenőrzés felfüggesztése esetén az ellenőrzöttet a hiányosságok megszüntetésére írásban kell felszólítani és tájékoztatni kell a tv. 168. §-ának (2) bekezdésében foglaltakról.”

166. §

A Vhr. 237. §-a (1) bekezdésének b) pontja és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az utólagos ellenőrzésről készült jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell:)

„b) az ellenőrzés kezdő időpontját;”

„(3) Amennyiben az ellenőrzött a törvényben előírt határidőn belül a jegyzőkönyvben foglaltakra észrevételeket tett, és azok alapján a vizsgálat folytatása szükséges, az ellenőrzést végző vámhatóság a vizsgálatot folytatja. Ilyen esetben az esetleges új bizonyítékokról, adatokról kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni. Az ellenőrzés befejező időpontjának ez esetben a kiegészítő jegyzőkönyv átadásának, kézbesítésének időpontját, illetve azt az időpontot kell tekinteni, amikor a vonatkozó jogszabályok szerint a jegyzőkönyv kézbesítettnek minősül.”

167. §

A Vhr. 239. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„239. § (1) A határátkelőhelyek ideiglenes áruszállítás céljából történő megnyitását a vámszervezet központi szervehez benyújtott írásbeli kérelemmel kell kérni. A kérelemben fel kell tüntetni a kért határmegnyitás pontos helyét, az engedélyezni kért nyitvatartási időt, az ideiglenesen megnyitni kért határátkelőhelyen lebonyolítani tervezett forgalom várható nagyságát, valamint a kérelem indokait.

(2) A vámszervezet központi szerve a kérelemben foglaltakat a HOP-al, továbbá a KHVM-el, továbbá az állat- és növényegészségügyi hatóságokkal egyeztetni. Döntését a kérelmezővel határozatban közli, melyről a területileg illetékes vámhivatalt is értesíti. A vámhivatal az ideiglenesen megnyitott határátkelőhely forgalmát az engedélyben foglaltaknak megfelelően ellenőrzi.”

168. §

A Vhr. 241. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„241. § (1) Hatósági jogkörrel rendelkező vámszervek: az alsó fokú (helyi szervek) közül a vámhivatal, a nyomozó, a szabálysértési hivatal, a Vámáruaktár, a közép fokú szervek közül a vámszervezet igazgatási területi szervei, a Központi Repülőtéri Parancsnokság, a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága, a Központi Ellenőrzési Parancsnoksága, a Központi Járőrszolgálati Pa-

rancsnoksága (a továbbiakban: területi vámszervek), az Ügyvitelszervezési és Számítástechnikai Központja, Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete, továbbá felsőfokú szerv: a vámszervezet központi (országos) szerve a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága, valamint az országos parancsnok.

(2) Hatósági jogkörrel nem rendelkező vámszervek: azok a szervek, amelyek feladata a vámszervek technikai, anyagi eszközzel való ellátása, továbbá az állomány alapképzése és továbbképzése, valamint az egészségügyi, szociális és kulturális ellátás megszervezése.”

169. §

A Vhr. kiegészül a következő 242/A. §-sal:

„242/A. § (1) A tv. 175. §-a (3) bekezdésének *c*) pontjában megfogalmazott feladatok végrehajtása érdekében a jogsértések megelőzése, megakadályozása, mértékének felderítése, a bizonyítékok biztosítása és a tényállás tisztázása céljából a vámhatóság a szabálysértés elkövetésével gyanúsítható személyt és tanukat meghallgathatja, a bizonyítékul szolgáló vagy elkobzás alá eső dolgokat lefoglalhatja, továbbá helyiségellenőrzést végezhet. Jogsértés elkövetésének gyanúja esetén a kezdeményezett eljárás szabályai az irányadók.”

170. §

A Vhr. 243. §-ának *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazgatási területi vámszerv:)

„*e*) kiadja az elfogadott exportőri engedélyt,”

171. §

(1) A Vhr. 243/A. §-ának (3) bekezdése kiegészül a következő mondattal:

„Ellenőrzési tevékenysége során dönt a vámfelügyelet kérdésében.”

(2) A Vhr. 243/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete elsőfokú hatósági jogkörébe tartozik a kötelező felvilágosítás kiadása.”

172. §

A Vhr. 244. §-a (1) bekezdésének felvezető mondata és *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vámszervezet központi szerve:”

„*d*) másodfokon jár el a területi vámszervek elsőfokú határozatai, továbbá a kötelező felvilágosítás ellen benyújtott jogorvoslatok esetében;”

173. §

A Vhr. 258. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„258. § (1) Vámügynöki tevékenység végzésére feljogosító tevékenységi engedély iránti kérelmet a székhely szerint illetékes területi vámszervhez kell benyújtani a tv. 204. §-ában meghatározott feltételek meglétének igazolásával.

(2) A vámügynökség alkalmazottai részére a vámügynökség székhelye szerint illetékes területi vámszerv „Vámügynöki igazolványt” ad ki, amelynek számát az általa kért vámkezeléseknél, egyéb eljárásoknál fel kell jegyezni. A tv. 207. §-ában foglalt rendelkezések alkalmazásakor a vámügynökség alkalmazottjának vámügynöki igazolványát be kell vonni. Az engedély bevonásától számított két éven belül számára új engedély nem adható ki.”

174. §

A Vhr. 260. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„260. § (1) A vámügynök telephelyén szolgálati helyet vagy állandó felügyeletet a vámhatóság akkor létesít, ha azt a forgalom indokolja és tárgyi, személyi feltételei biztosítottak. A szolgálati hely vagy állandó felügyelet létesítése nem veszélyeztetheti a vámhivatal egyéb feladatainak zavartalan ellátását. A vámügynök székhelyén vagy telephelyén működő szolgálati hely vagy állandó vámfelügyelet a vámhivatal áruvizsgálatra kijelölt helye.

(2) A tv. 208. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában, az ott meghatározott feltételek betartása mellett, a mágneses adathordozóval, illetőleg mikrofilmmel egy tekintet alá esik az adatoknak fénymásolattal történő megőrzése.”

175. §

A Vhr. 261. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„261. § A vámügynök székhelyén vagy telephelyén működő szolgálati hely a vámhivatal hivatalos helye, ott bárki kérhet — az általános szabályok szerint — vámkezelést. A vámügynök túrni köteles — felmerült költségei megtérítése mellett — az ezzel kapcsolatos járműforgalmat is, az áruvizsgálathoz szükséges eszközök és személyzet biztosítására azonban nem kötelezhető.”

176. §

A Vhr. 262. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„262. § A vámügynök a vámhivatal hivatalos helyén is folytathat vámközvetítést, ha számára a vámhivatal bérleti díj ellenében elhelyezést biztosít. Amennyiben az elhelyezést kérők száma meghaladja a rendelkezésre álló helyet, a vámhivatal pályázattal hirdeti meg az elhelyezést.”

177. §

A Vhr. 264. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„264. § (1) A vámügynöki tevékenység szempontjából az engedélyben előírt kötelezettségek súlyos megszegésének minősül, ha

a) a vámügynök a tv. 208. §-ának (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségének, nem tesz eleget, vagy

b) a tevékenysége gyakorlásához szükséges nyilvántartási kötelezettségét felszólítás ellenére sem teljesíti.

(2) A működési engedély visszavonása esetén a vámügynök vámközvetítésre vonatkozó új megbízást nem fogadhat el, a folyamatban levő vámkezeléseit és ezekkel összefüggő ügyeit pedig a szükséges időn, de legfeljebb harminc napon belül köteles véleg rendezni.”

178. §

A Vhr. 265. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tv. 1. számú melléklete alapján történő vámkezelésnél a tv. 15. §-ában meghatározott vámterhet a tv. 12. §-a (3) bekezdésének alkalmazása esetén — ha nemzetközi egyezmény eltérően nem rendelkezik — a 10%-os átlagvám mellett kell a vámkiszabáskor alkalmazni.”

179. §

A Vhr. 266. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem kereskedelmi forgalomban a természetes személyek által behozott vagy általuk fuvarozásra külföldön feladott vámáruk után nem kell a vámot megfizetni, ha azok személyenkénti együttes értéke az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott érték egyezer forintra kerekített 10%-át nem haladja meg. Ezt a kedvezményt — az e § (3) bekezdésében meghatározottakon túl — a vámkedvezményes értékhatárt meghaladó egyedi értékű vámárakra, továbbá a szeszes italra és dohánygyártmányra alkalmazni nem lehet. A kedvezményt egy árura összevonni együtt utazó családtagok esetében sem lehet. Ez a kedvezmény az utast többszöri beutazás esetén is csak naponta egy alkalommal illeti meg.

(2) Nem kereskedelmi forgalomban a természetes személyek részére fuvarozóval vagy posta útján külföldről ellenszolgáltatás nélkül beküldött vámáruk után nem kell a vámot megfizetni, ha azok címzettenkénti együttes értéke az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott érték egyezer forintra kerekített 10%-át nem haladja meg. Ezt a kedvezményt — az e § (3) bekezdésében meghatározottakon túl — a vámkedvezményes értékhatárt meghaladó egyedi értékű vámárakra, továbbá a szeszes italra és dohánygyártmányra alkalmazni nem lehet.”

180. §

A Vhr. 270. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Nem tagadható meg az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott értékhatárt meghaladó vámáru kiviteli vámkezelése, ha a természetes személy a vámkezelést a devizáról szóló 1995. évi XCV. törvény 67. §-ának d) pontja, 68. §-a (2) bekezdésének b) pontja, 68. §-ának (3) bekezdése vagy 70. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján kezdeményezi, és a kivitelre a devizatörvényben foglalt feltételek alapján kerül sor.”

181. §

A Vhr. 273. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(2) E rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival részben összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 2913/92/EGK rendelete a Közösség Vám-kódexének létrehozásáról,

b) a Tanács 2454/93/EGK rendelete a Közösségi Vám-kódex végrehajtásának szabályairól,

c) a Tanács 918/83/EGK rendelete a vámkönnyítések közösségi rendszerének felállításáról.”

„(15) A VPOP által a Vhr. módosításának életbelépése előtt kiadott elfogadott exportóri engedélyek évenkénti meghosszabbítását az engedély birtokosának székhelye szerint területileg illetékes regionális parancsnokságnál kell kezdeményezni.”

182. §

(1) E rendelet 1. számú melléklete szerint módosul a Vhr. 1. számú melléklete.

(2) A Vhr. 2. számú melléklete az e rendelet 2. számú melléklete szerint módosul.

(3) E rendelet 3. számú melléklete szerint módosul a Vhr. 3. számú melléklete.

(4) E rendelet 5. számú melléklete a Vhr. 5. számú melléklete helyébe lép.

(5) A Vhr. 7. számú mellékletének címe „Szemlekérelm”-re módosul.

183. §

Átmeneti és záró rendelkezések

(1) E rendelet az e § (2) bekezdésében meghatározottak kivételével 2000. július hó 1-jén lép hatályba. Rendelkezé-

seit a hatálybalépését követően indult vámigazgatási eljárásoknál kell alkalmazni.

(2) E rendelet 131. §-ával módosított, a Vhr. 174. §-ának (4) bekezdésében, valamint az e rendelet 132. §-ával módosított, a Vhr. 175. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat 2000. január 1-jétől kell alkalmazni.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Vhr. 9/A §-a, 14/A. §-a, 22. §-a 45. §-a, 52—56. §-a, 69. §-ának (2) bekezdése, a 70. §-ának (5) bekezdése, a 83. §-ának (5) bekezdése, a 109—121. §-a, a 156. §-a, a 168/A. §-a, a 179. §-ának (3) bekezdése, a 190. §-ának (2)—(3) bekezdése, valamint a 193. §-ának (1) bekezdése, 217/A. §-a, 219. §-ának (2) bekezdése, a 221. §-a előtti cím, a 224. §-a, 225. §-ának (3) bekezdése, 239. §-ának (3) bekezdése, 244. §-a (1) bekezdésének l) pontja, a 255. §—257. §-a, a 259. §-a, a 3. számú melléklet 2.7.2. pontja, a 2.8.7.1. pontja, a 3.3.2. pontja, a 3.3.3. pontja, a 4.1.2. pontja és a 6.1. pontja valamint a 6. és 8. számú melléklete.

(4) E § (7)—(13) bekezdése 2002. július 31-én hatályát veszti.

(5) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg, ahol a Vhr.-ben:

a) „vámáru/áru” szövegrész szerepel annak helyébe „áru/vámáru”,

b) „országos parancsnokság” szöveg vagy annak ragozott alakja szerepel, annak helyébe „vámszervezet központi szerve”,

c) „vámlaboratórium” szöveg vagy annak ragozott alakja szerepel, annak helyébe, „Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézet” vagy annak ragozott alakja szöveg kerül.

(6) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Vhr.-ben a „földművelésügyi miniszter” megnevezés helyébe „földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter”, a „Földművelésügyi Minisztérium” megnevezés helyébe „Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium”, a „Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium” megnevezés helyébe „Környezetvédelmi Minisztérium” lép.

(7) Amennyiben az export célú termeléshez történő felhasználásra behozott vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelése 2000. december 31-e előtt megtörtént és a vámkezelt árut az exportált termékbe igazoltan beépít(ik)ették, illetve annak előállításához felhasználták, továbbá az exportáru külföldre történő kiszállítása is megtörtént, a vám esedékessége napjától számított két éven belül a vámfizetésre kötelezettnek a vámteher visszatéríthető. A vámvisszatérítés további feltétele, hogy a vámfizetésre kötelezett a vámfizetési kötelezettségének igazoltan eleget tett, és az áru kiszállítását igazoló okmányokat csatolta. Amennyiben a kiszállítás a páneurópai kumuláció rendelkezései keretében valósult meg, a vámvisszatérítés e rendelkezések figyelembevételével történhet.

(8) Az e § (7) bekezdésében foglalt vámárakra egyszerűsített eljárásban történő rendszeres visszatérítést kérelemre a visszatérítésre illetékes vámhivatal felügyeletét ellátó területi vámszerv a belföldi forgalom számára vámkezelt

áru exporttermékbe történő beépítése esetén engedélyezheti, az e § (9) bekezdésben foglalt feltételekkel.

(9) Az egyszerűsített eljárást olyan ipari termelést folytató, halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet kérheti, amely

a) az exportra termeléshez szükséges alapanyagot, félkész terméket vagy csomagolóanyagot sajtószámlás ügylet keretében importálja, és

b) vállalja, hogy olyan nyilvántartást vezet, amelyből a vámvisszatérítés feltételeit és adatait a vámhivatal ellenőrizni tudja, és

c) az exporttermékbe beépített import utáni vámvisszatérítés összege negyedévenként meghaladja az ötvenmillió forintot.”

(10) Az egyszerűsített eljárás szerint

a) az engedéllyel rendelkező havonta kérheti az exportált termékbe beépített importáruk után fizetett vám visszatérítését. A kérelemnek az importáru megnevezését, a vámkezelés tételszámát, a befizetett vám összegét, az exportáru megnevezését és a tételszámát, a vámkezelés időpontját, valamint az exportáru értékét kell tartalmaznia;

b) a kérelmet az engedéllyel rendelkező szervezet gazdasági vezetője írja alá, a kérelemhez csatolni kell az a) pontban írt vámkezelés okmányait;

c) a vámhivatal a kérelem számszerű ellenőrzése után intézkedik a vámvisszatérítés iránt;

d) a vámhivatal évente legalább egy alkalommal ellenőrizni köteles az egyszerűsített vámvisszatérítési eljárás keretében visszatérített vám megállapításának jogszerűségét.

(11) Az exportáru előállításánál keletkezett selejt, hulladék, melléktermék utáni vámhányad akkor téríthető vissza, ha a hulladékot, mellékterméket, selejtet külföldre kiszállították, vagy a vámhivatal ellenőrzése mellett megsemmisítették.

(12) A gyártási folyamat során felhasznált, de a termékbe be nem épülő (megsemmisülő) alap-, adalék- és segédanyagok után is engedélyezhető a vámvisszatérítés. Ebben az esetben a vámvisszatérítési kérelemhez be kell mutatni a technológiai anyagfelhasználási normát. Ezt az eljárást a nem egyszerűsített vámvisszatérítés körében is alkalmazni kell.

(13) A területi vámszerv visszavonja az engedélyt, ha az engedéllyel rendelkező az abban foglalt feltételeknek nem tesz eleget.

(14) Azoknak a gazdálkodóknak, akik e rendelet hatálybalépésekor a vámvisszatérítéses rendszerben végezték exporttevékenységüket és a hatálybalépést követően az aktív feldolgozás szabályai szerint tervezik azt folytatni, az aktív feldolgozási engedély iránti kérelmet a rendelet hatálybalépésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani.

(15) A vámszabaderületi ki- és betárolási vámeljárás-hoz 2002. december 31-ig EV okmányként kell elfogadni a ki- és betárolási nyomtatványt.

(16) A pénzügyminiszter rendeletben szabályozza a vám-, a jövedéki és számviteli szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeit, valamint előírja azokat a munkaköröket, amelyek ezen szakképesítésekkel tölthetők be.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet
a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelethez

A Vhr. 1. számú melléklete kiegészül a következő rendelkezésekkel:

Bevezető megjegyzések a nem-származó anyagokon elvégzett, az előállított termékénél származó helyzetet eredményező vagy nem eredményező megmunkálások vagy feldolgozások listájához

Általános megjegyzések

1. Megjegyzés

1.1. A Melléklet listáinak első két oszlopa az előállított terméket írja le. Az 1. oszlop tartalmazza a Kereskedelmi Vámtarifában használt vámtarifaszámot, vagy árucsoport számot, a 2. oszlop tartalmazza az adott vámtarifaszámhoz vagy árucsoportához tartozó árumegnevezést. Az első két oszlopban szereplő minden egyes tételre egy — a 3. oszlopban megállapított szabály vonatkozik. Ha az 1. oszlopban szereplő tételt egy „ex” előzi meg, ez azt jelenti, hogy a 3. oszlopban megadott szabály az adott vámtarifaszámnak, vagy árucsoportnak csak a 2. oszlopban leírt részére vonatkozik.

1.2. Ha az 1. oszlopban több vámtarifaszám szerepel összevontan, vagy egy árucsoport száma található, és ezért a 2. oszlopban a termék leírására általános kifejezéseket adtak meg, a 3. oszlop azonos sorában szereplő szabály mindazokra a termékekre vonatkozik, amelyek — a Kereskedelmi Vámtarifája szerint az adott árucsoport vámtarifaszámjai, vagy az 1. oszlopban összevont bármely vámtarifaszám alá tartoznak.

1.3. Ha a listákban egy vámtarifaszámon belüli különböző termékekre különböző szabályok vonatkoznak, minden egyes termékre külön bekezdés tartalmazza a vámtarifaszám azon részének a leírását, amelyre a 3. oszlop azonos sorában szereplő szabály vonatkozik.

2. Megjegyzés

2.1. Az „előállítás” kifejezés mindenfajta megmunkálást vagy feldolgozást jelent, beleértve az „összeszerelést” vagy a specifikus műveleteket is.

2.2. Az „anyag” kifejezés a termék előállítása során felhasznált valamennyi alkotóelemet, nyersanyagot, komponenszt vagy alkatrészt stb. jelenti.

2.3. A „termék” kifejezés az előállított terméket jelenti, még abban az esetben is, ha azt egy másik előállítási műveletben történő későbbi felhasználásra szánják.

3. Megjegyzés

3.1. A 3. oszlopban szereplő valamelyik szabály által előírt megmunkálást vagy feldolgozást csak a felhasznált nem-származó anyagok esetében kell elvégezni. A 3. oszlopban található szabályokban foglalt korlátozások ennek megfelelően a felhasznált nem-származó anyagokra vonatkoznak.

3.2. Ha egy termék — mely nem-származó anyagokból készült, de az előállítása során származóvá vált — egy másik termék előállítása során az előállítási folyamatban anyagként felhasználásra kerül, akkor a listában szereplő, azon termékre vonatkozó szabály, amelyikbe az előző termék beépítésre került, nem alkalmazandó.

Például:

A nem-hímzett anyag elnyeri a származó helyzetet, ha fonalból szövök. Ha aztán ezt hímzett ágynemű készítésére használják fel, akkor a nem-hímzett anyagok felhasználására vonatkozó százalékos korlátozás ebben az esetben nem alkalmazandó.

4. Megjegyzés

4.1. A listákban szereplő szabályok a megkövetelt minimális mennyiségű megmunkálást vagy feldolgozást jelentik, és több megmunkálás vagy feldolgozás elvégzése szintén származó helyzet megszerzését eredményezi, viszont a kevesebb megmunkálás vagy feldolgozás elvégzése nem eredményezhet származó helyzetet. Következésképpen, ha egy szabály úgy szól, hogy az előállítás egy bizonyos szintjén nem-származó anyag felhasználható, akkor az előállítás korábbi szakaszában ilyen anyag felhasználása megengedett, de a gyártás későbbi szakaszában már nem.

4.2. Ha a lista egyik szabálya úgy szól, hogy egy terméket egynél több anyagból is elő lehet állítani, ez azt jelenti, hogy az anyagok bármelyike vagy több ilyen anyag is felhasználható. Ez nem jelenti azt, hogy mindegyiket fel kell használni.

Például:

A fonalakkal kapcsolatos szabály kimondja, hogy természetes szálak használhatók, és hogy más anyagok mellett vegyi anyagok is felhasználhatók. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy mindkettőt fel is kell használni; lehet egyiket vagy másikat, vagy lehet mindkettőt is felhasználni.

4.3. Ha a lista egy szabálya meghatározza, hogy egy terméket egy bizonyos anyagból kell előállítani, a feltétel nyilvánvalóan nem tiltja más olyan anyagok felhasználását, amelyek első természetüknél fogva nem tudják kielégíteni a szabályt.

5. Megjegyzés

A Melléklet A) listájában nem említett termékek esetében (nem a XI. Áruosztályba tartozó, textilektől eltérő termékek), a származást esetről esetre kell meghatározni, a termékek bármilyen feldolgozásának vagy kezelésének a tv. 16. §-ának (4) bekezdésében említett utolsó lényeges megmunkálásra vonatkozó kritérium alapján.

6. Megjegyzés

6.1. A Melléklet A) listájában szereplő „szálak” kifejezés az 5501—5507 vámtarifaszám alá tartozó „természetes szálakat” és „műszálakat”, valamint a papír előállításához használt szálfajtákat jelenti.

6.2. A Melléklet A) listájában használt „természetes szálak” kifejezés a mesterséges és szintetikus szálakon kívüli egyéb szálakra vonatkozik, és a fonást megelőző fázisokra korlátozódik, beleértve a hulladékot is, és — hacsak másként nem jelölik — a „természetes szál” kifejezés magában foglalja a kártolt, fésült vagy másként feldolgozott — de nem fonott — szálakat.

6.3. A „természetes szálak” kifejezés magába foglalja az 05.03 vámtarifaszám alá tartozó lószórt, az 5002 és 5003 vámtarifaszám alá tartozó selymet, valamint az 5101—5105 vámtarifaszámok alá tartozó gyapjúszalakat, a finom vagy durva állati szőröket, továbbá az 5201—5203 vámtarifaszámok alá tartozó pamutszalakat és az 5301—5305 vámtarifaszámok alá tartozó más növényi eredetű rostokat is.

6.4. A Melléklet A) listájában használt „műszál” kifejezés az 5501—5507 vámtarifaszámok alá tartozó szintetikus vagy mesterséges fonókábel, vágott szál vagy hulladék megjelölésére szolgál.

6.5. A Melléklet A) listájában használt „textilpép” és „vegyi anyagok” kifejezések azon nem-textil anyagok leírására szolgálnak, (ezek nem osztályozhatók az 50—63. Árucsoportokba), amelyeket mesterséges vagy szintetikus szálak vagy fonalak, vagy papír gyártásához használt szálak előállítására használnak fel.

6.6. A két vagy több textilanyagból előállított termékek esetében a 3. oszlop rendelkezéseit kell alkalmazni minden egyes olyan textilanyagra, amelyből maga a keverék áll.

7. Megjegyzés

7.1. A Melléklet A) listájában szereplő „előfehérített” kifejezés azt a szükséges megmunkálási szintet jelenti, ami-

kor bizonyos nem származó anyagok — bizonyos fonalak, szövött anyagok és kötött vagy hurkolt anyagok, amelyek a fonási vagy szövési eljárás után csak mosáson mentek keresztül — kerülnek felhasználásra.

Az előfehérített termékek az előállítási folyamat korábbi fázisában vannak, mint a fehérített termékek, már néhány fehérítőszerből álló (oxidálószer, mint a hidrogén-peroxid és redukáló szerek) fürdőn mentek keresztül.

7.2. A Mellékletben használt „teljes kikészítés” kifejezés azokat a műveleteket jelenti, amelyek az anyagoknak formára történő vágását, kötését, illetve horgolását követően kell hogy elvégzésre kerüljenek.

Ugyanakkor azonban a kikészítés nem feltétlenül minősül befejezetlennek abban az esetben, ha egy vagy több befejező művelet nem kerül elvégzésre.

A befejező műveletek például a következők:

- gombok és/vagy másfajta rögzítések odaillesztése,
- gomblyukak készítése,
- nadrágszárak és mandzsetták végeinek eldolgozása, vagy szoknyák és ruhák aljának beszegése,
- díszítések, valamint olyan kiegészítők mint a zsebek, címkék, jelzések rögzítése,
- a ruhanemű „teljesen készen” történő eladásához szükséges vasalás, illetve más előkészületek.

Megjegyzések a befejező műveletekkel kapcsolatban — Speciális esetek

Lehetséges, hogy bizonyos előállítási tevékenységek esetében a befejező műveletek elvégzése — különösen akkor, ha ehhez több különböző tevékenység kombinálására van szükség — olyan nagy jelentőségű, hogy ezeket a tevékenységeket az egyszerű befejező műveleteknél fontosabbnak kell minősíteni.

Az ilyen speciális esetekben a befejező műveletek be nem fejezése a teljességtől fosztja meg az árut.

7.3. Az „impregnálás, bevonás, beborítás vagy rétegelés” kifejezések nem vonatkoznak azokra a tevékenységekre, amelyek célja az anyag összeillesztése.

A nem-származó anyagokon elvégzett, az előállított terméknél származó helyzetet eredményező vagy nem eredményező megmunkálások vagy feldolgozások listája

A) A XI. ÁRUOSZTÁLYBA TARTOZÓ TEXTILEK ÉS TEXTIL TERMÉKEK

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)

ex 5101

Gyapjú nem kártolva, nem fésülve:
— zsírtalanított, nem karbonizált

Előállítás: zsíros gyapjúból (beleértve a hulladékot), melynek értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 50%-át

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
	— karbonizált	Előállítás: zsírtalanított, nem karbonizált gyapjúból, melynek értéke nem haladja meg a termék gyártelevi árának 50%-át
ex 5103	Gyapjú, vagy finom és durva állati szőr hulladéka, karbonizált	Előállítás: nem-karbonizált hulladékból, amelynek értéke nem haladja meg a termék gyártelevi árának 50%-át
ex 5201	Pamut, nem kártolt, nem fésült, fehérített	Előállítás: nyers pamutból, melynek az értéke nem haladja meg a termék gyártelevi árának 50%-át
5501—5507	Műszál: — nem kártolt, nem fésült, vagy fonásra más módon nem előkészített — kártolt vagy fésült, vagy más	Előállítás: vegyi anyagokból vagy textil pépből Előállítás: vegyi anyagokból, vagy textil pépből, vagy az 5505 vámtarifaszám alá tartozó hulladékból
ex 50—55. Árucsoportok	Fonal, egyágú fonal és cérna, a papír fonal kivételével: — nyomott vagy festett — Más	Előállítás: — nem kártolt, nem fésült, fonásra más módon nem előkészített természetes szálból; — nyersselyemből vagy selyemhulladékból; — vegyi anyagokból, vagy textil pépből, vagy — nem kártolt, nem fésült, és fonásra más módon nem előkészített műszálból, fonókábelből, vagy szál hulladékból vagy — A fehérítetlen vagy előfehérített fonal vagy egyágú fonal nyomásához vagy festéséhez előkészítő vagy befejező művelet társul — a sodrás vagy texturálás nem minősülnek ilyeneknek —, ahol a nem származó anyagok értéke (beleértve a fonalat is) nem haladja meg a termék gyártelevi árának 48%-át Előállítás: — nem kártolt, nem fésült, fonásra más módon nem előkészített természetes szálból; — nyersselyemből vagy selyemhulladékból; — vegyi anyagokból vagy textil pépből, vagy — nem kártolt, nem fésült, és fonásra más módon nem előkészített műszálból, fonókábelből, vagy szálhulladékból
ex 50—55. Árucsoportok (folytatás)	Szövetek a papír fonalból készült szövetek kivételével: — nyomott vagy festett — egyéb	Előállítás: fonalból vagy A nem fehérített vagy előfehérített anyagok nyomásához vagy festéséhez előkészítő vagy befejező művelet társul. ^{1 2} Előállítás: fonalból

¹ Lásd a melléklet 7.1. bevezető megjegyzéseit.

² Annak ellenére, hogy származást eredményező megmunkálásnak vagy feldolgozásnak minősül, a hőnyomásnak az átadó papír nyomásával kell társulnia.

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
5601	Vatta textilanyagokból és ebből készült áruk; legfeljebb 5 mm hosszú textilszál (pihe), textil por és örölt elemi szál	Előállítás: szálból
5602	Nemez, impregnált, nem impregnált, bevont, beborított, vagy rétegelt: — nyomott vagy festett — impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt — Más	Előállítás: szálból, vagy A nem fehérített vagy előfehérített nemez nyomásához vagy festéséhez előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2} Nem szőtt, nem fehérített anyagok impregnálása, bevonása, beborítása, vagy rétegelése ³ Előállítás: szálból
5603	Nem szőtt textília, impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt is: — nyomott vagy festett — impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt — Más	Előállítás: szálból vagy Nem fehérített vagy előfehérített nem-szőtt anyagok festéséhez nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2} Nem fehérített, nem szőtt áruk impregnálása bevonása, beborítása vagy rétegelése ³ Előállítás: szálból
5604	Gumifonal és -zsineg, textilanyaggal bevonva, az 5404 vagy 5405 vámtarifaszám alá tartozó textilszál, -szalag és hasonló gumival vagy műanyaggal impregnálva, bevonva, beborítva, vagy ezekbe az anyagokba bemártva: — gumifonal és -zsineg, textil anyaggal bevonva — egyéb	Előállítás: textilanyaggal be nem vont gumifonalból és zsinemből Előállítás: nem fehérített textilonal és -szalag, és hasonló impregnálása, bevonása, beborítása, vagy bemártása
5607	Zsineg, kötel és hajókötel, sodrott vagy fonott is, és impregnált, vagy gumival vagy műanyaggal bevont, beborított, vagy bemártott is	Előállítás: szálból, kókuszrost fonalból, szintetikus vagy mesterséges szálú fonalból, vagy egyágú fonalból
5609	Fonalból, az 5404 vagy az 5405 vámtarifaszám alá tartozó szalagból és hasonlóból készült áru, másutt nem említett fonat, zsineg, kötel, hajókötel	Előállítás: szálból, kókuszrost fonalból, szintetikus vagy mesterséges szálú fonalból, vagy egyágú fonalból
5704	Szőnyeg és más textil padlóburkoló nemezéből, nem tűzve, nem pihésítve, konfekcionálva is	Előállítás: szálból
58. Árucsoport	Különleges szövetek; bolyhos szövetek; csipke; kárpit; paszomány; hímzés: — hímzés méteráruban, szalagban, vagy mintázott darabokban (5810 vámtarifaszám)	Előállítás: amelynek során a felhasznált anyagok értéke nem haladja meg a termék gyártelési árának 50%-át

³ Lásd a melléklet 7.3. bevezető megjegyzéseit.

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
	— nyomott vagy festett	Előállítás: fonalból vagy A nem fehérített, vagy előfehérített nemez, vagy nem-szótt szövetek nyomásához, vagy festéséhez előkészítő vagy befejező művelet járul ^{1,2}
	— impregnált, bevont vagy beborított	Előállítás: nem fehérített anyagból, nemezről vagy nem szótt anyagokból
	— Más	Előállítás: fonalból
5901	Szövetek mézgával vagy keményítő tartalmú anyaggal bevonva, amelyeket könyvfedélnek vagy hasonló célokra használnak; pausz vászon; előkészített festővászon; kalapvászon (kanavász) és hasonló merevített textilszövet kalapkészítéshez	Előállítás: nem fehérített anyagból
5902	Kerékköpeny kordszövet, magas szakítószilárdságú nejlon vagy más poliamid-, poliészter- vagy viszkóz-műselyem szálból	Előállítás: fonalból
5903	Szövet műanyaggal impregnálva, bevonva, beborítva vagy rétegelve, az 5902 vámtarifaszám alá tartozó szövetek kivételével	Előállítás: nem fehérített anyagból vagy A nem fehérített vagy előfehérített anyag festéséhez vagy nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2}
5904	Linóleum, kiszabva is; padlóborító, amely textil alapra alkalmazott bevonatból vagy borításból áll, kiszabva is	Előállítás: nem fehérített anyagból, nemezről vagy nem szótt anyagokból
5905	Textil falborító	Előállítás: nem fehérített anyagból vagy A nem fehérített vagy előfehérített anyag festéséhez vagy nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2}
5906	Gumizott szövet az 5902 vámtarifaszám alá tartozó kivételével	Előállítás: a fehérített kötött vagy hurkolt anyag festéséhez vagy nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2}
5907	Más módon impregnált, bevont vagy beborított szövet; festett szövet színházi vagy stúdió (műtermi) díszletek vagy hasonlók számára	Előállítás: Nem fehérített anyagból vagy A nem fehérített vagy előfehérített anyag festéséhez vagy nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1,2}
5908	Textil alapanyagokból szótt, fonott vagy kötött bél lámpához, tűzhelyhez, öngyújtóhoz, gyertyához és hasonlókhöz; fehér izzású gázharisnya és annak előállítására csőszerűen kötött gázharisnya szövet, impregnálva is	Előállítás: fonalból
5909	Textilanyagú öntöző csövek és hasonló textilanyagú tömlők, béleelve, vagy anélkül, más anyagból készült szerelékekkel vagy tartozékkal	Előállítás: fonalból vagy szálból

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
5910	Textil anyagból készült szállítószalag, meghajtó- vagy erőátviteli szíjak vagy szíjazat, fémmel vagy más anyaggal megerősítve is	Előállítás: fonalból vagy szálból
5911	Az 59. Árucsoport 7. Megjegyzésében meghatározott textil termékek és textiláru műszaki célra: — a nemeztől eltérő anyagból készült, fényezésre használatos lemezek vagy gyűrűk — Más	Előállítás: a 6310 vámtarifaszám alá tartozó fonalból, anyaghulladékból vagy rongyból Előállítás: fonalból vagy szálból
60. Árucsoport	Kötött vagy hurkolt anyagok: — nyomott vagy festett — Más	Előállítás: fonalból vagy A nem fehérített vagy előfehérített anyag festéséhez vagy nyomásához előkészítő vagy befejező művelet társul ^{1, 2} Előállítás: fonalból
61. Árucsoport	Kötött és hurkolt ruházati cikkek, kellékek és tartozékok: — fazonra szabott vagy közvetlenül fazonra készített kötött vagy hurkolt két vagy több darab összevarrásával vagy más módon történő összeállításával készítve — Más	Előállítás: teljes kikészítés ⁴ Előállítás: fonalból
62. Árucsoport	Ruházati cikkek, kellékek és tartozékok, a kötött és hurkolt áruk, kivéve a 6213 és 6214 vámtarifaszám alá tartozókat, amelyekre vonatkozóan az alábbi szabályok alkalmazandók: — befejezett vagy teljes — befejezetlen vagy nem teljes	Előállítás: teljes kikészítés ⁴ Előállítás: fonalból
6213 és 6214	Zsebkendő, sál, kendő, nyaksál, mantilla, fátyol és hasonlók: — hímzett — Más	Előállítás: fonalból vagy Nem hímzett anyagból, feltéve, hogy a felhasznált nem hímzett anyag értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 40%-át Előállítás: fonalból

⁴ Lásd a melléklet 7.2. bevezető megjegyzéseit.

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)

6301—ex 6306

Takaró és úti takaró, ágynemű, asztalnemű, testápolási és konyhai textília, függöny (beleértve a drapériákat) és belső vászonroló; ágyfüggöny; egyéb lakástextília (a 9494 vámtarifaszám alá tartozók kivételével); zsák és zacskó áruk csomagolására; vitorlavászon, ponyva és kemping felszerelés:

— Nemezből, vagy nem-szött anyagokból:

— nem impregnáltak, nem bevontak, nem beborítottak vagy nem rétegeltek

— impregnáltak, bevontak, beborítottak, és rétegeltek

— Más:

— kötött vagy hurkolt:

— nem hímzett

— hímzett

— nem kötött vagy nem hurkolt:

— nem hímzett

— hímzett

Előállítás: szálból

Előállítás: nem fehérített nemezből vagy nem szött anyagok impregnálása, bevonása, beborítása vagy rétegelése⁴

Előállítás: teljes kikészítés⁵

Előállítás: teljes kikészítés⁵

vagy

Nem hímzett kötött vagy hurkolt anyagból, feltéve, hogy a felhasznált nem hímzett kötött vagy hurkolt anyag értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 40%-át

Előállítás: fonalból

Előállítás: fonalból

vagy

Nem hímzett anyagból, feltéve, hogy a felhasznált nem hímzett anyag értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 40%-át

6307

Más kész textiláru (beleértve a szabásmintákat is), kivéve a legyezőket és a kézi törölköket, nem-mechanikusakat, azok kereteit és fogóit, valamint ezen keretek és fogók részeit:

— padló-, edény-, portörölő ruha, és hasonló törölrüha

— Más

Előállítás: fonalból

Előállítás: a felhasznált anyag értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 40%-át

6308

Szőnyeg, faliszőnyeg, hímzett asztalterítő vagy szalvéta és hasonló hímzett cikkek készítésére szolgáló, szövetből és fonalból álló készlet, tartozékokkal, kellékekkel is, a kiskereskedelmi forgalomban szokásos kiszereelésben

Előállítás: készletté való összeállítás, amelyben az összes nem származó áru értéke nem haladja meg a készlet gyártelepi árának 25%-át

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)

B) EGYÉB TERMÉKEK

0201	Szarvasmarhafélék húsa, frissen vagy hűtve	Előállítás: levágás, amelyet legalább három hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
0202	Szarvasmarhafélék húsa, fagyasztva	Előállítás: levágás, amelyet legalább három hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
0203	Sertéshús, frissen, hűtve vagy fagyasztva	Előállítás: levágás, amelyet legalább két hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
0204	Juh vagy kecske húsa frissen, hűtve vagy fagyasztva	Előállítás: levágás, amelyet legalább két hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
0205	Ló, szamár, öszvér, lóöszvér vagy szamár-öszvér húsa frissen, hűtve, vagy fagyasztva	Előállítás: levágás, amelyet legalább három hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
0206	Szarvasmarhafélék, sertés, juh, kecske, ló, szamár, vagy lóöszvér, vagy szamár-öszvér élelmezési célra alkalmas belsőségei frissen, hűtve vagy fagyasztva	Előállítás: levágás, amelyet legalább három hónapos, vagy sertés, juh, vagy kecske esetében legalább két hónapos hízlalási időszak előz meg ¹
ex 0408	Madártojás, héj nélkül, szárítva, és tojásárgája szárítva	Előállítás: az alábbiak szárítása (feltörés és szétválasztás után, értelemszerűen): — az ex 0407 vámtarifaszám alá tartozó madártojás héjában, frissen vagy konzerválva; — az ex 0408 vámtarifaszám alá tartozó madártojás héj nélkül, a szárított kivételével; — az ex 0408 vámtarifaszám alá tartozó tojásfehérjék, a szárított kivételével
ex 1404	Gyapothulladék (pamutlinters), fehérített	Előállítás: nyers gyapotból, melynek értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 50%-át
ex 2009	Szőlőlé, nem erjesztve, alkoholtartalom nélkül, függetlenül attól, hogy tartalmaz-e hozzáadott cukrot, vagy más édesítő anyagot	Előállítás: szőlőmustból
ex 2204	Bor friss szőlőből, vermut készítéséhez, friss szőlőből származó must tartalommal, koncentráltan is, vagy alkohol tartalommal	Előállítás: friss szőlőből készült borból
ex 2205	Vermut	Előállítás: friss szőlőből készült mustot tartalmazó, a 2204 vámtarifaszám alá tartozó friss szőlőből készült borból, koncentráltan vagy alkohol tartalommal
ex 3401	Nemez és nem szőtt anyag, szappannal vagy tisztító szerrel impregnált, bevont vagy beborított	Előállítás: nemezről vagy nem szőtt anyagból

¹ Ha a fenti feltételeknek nem felelnek meg, a húst (belsőseget) azon országból származónak kell tekinteni, ahol azokat az állatokat, amelyekből a húst (belsőseget) nyerték, a leghosszabb ideig hízlalták vagy nevelték.

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
ex 3405	Lábbeli-, bútor-, padló-, autókarosszéria-, üvegfenyesítők és fémpolírozók, krémek, súrolókrémek, porok és hasonló készítmények, az ezekkel impregnált, bevont, beborított nemez és nem szőtt szövet	Előállítás: nemezéből, vagy nem szőtt szövetből
ex 3502	Szárított tojásfehérje	Előállítás: az alábbiak szárítása (feltörés és szétválasztás után, értelemszerűen): — az ex 0407 vámtarifaszám alá tartozó márdártojás héjában, frissen vagy konzerválva; — az ex 0408 vámtarifaszám alá tartozó márdártojás héj nélkül, a szárított kivételével; — az ex 0408 vámtarifaszám alá tartozó tojásfehérjék, a szárított kivételével
ex 4203	Ruházati cikk bőrből, vagy rekonstruált bőrből	Előállítás: két vagy több bőr- vagy rekonstruált bőrdarab összevarrása
ex 4910	Bármiféle kerámia naptár, nyomtatott naptárblokkal, díszítve	Előállítás: a vonatkozó kerámia cikk díszítése, feltéve, hogy a díszítés eredményeként az előállított termék vámtarifaszáma eltér a felhasznált termék vámtarifaszámától
6401—6405	Lábbeli	Előállítás: bármely vámtarifaszám alá tartozó anyagból, a 6406 vámtarifaszám alá tartozó a belső talphoz erősített felsőrész, vagy más egyedi összetevők kivételével
ex 6911—ex 6913	Asztali, konyhai vagy más háztartási és tisztálkodási cikk kerámiából; szobrocskák és más dísz tárgyak kerámiából; díszítve	Előállítás: az érintett kerámia cikkek díszítése, feltéve, hogy a díszítés eredményeként az előállított termék vámtarifaszáma eltér a felhasznált termék vámtarifaszámától
ex 7117	Ékszerutáncat kerámiából, díszítve	Előállítás: az érintett kerámia cikkek díszítése, feltéve, hogy a díszítés eredményeként az előállított termék vámtarifaszáma eltér a felhasznált termék vámtarifaszámától
ex 8482	Golyós, görgős vagy tűgörgős csapágy, összeszerelve ²	Előállítás: összeszerelés, amelyet a külső és belső gyűrűk hőkezelése, csiszolása és fényezése előz meg
ex 8520	Magnetofon, lejátszó szerkezettel vagy a nélkül	Előállítás, melynek során az összeszerelési művelet kapcsán bekövetkezett értéknövekedés — értelemszerűen — és a származó alkatrészek beépítése az összeszerelési országban a termék gyártelepi árának legalább 45% -át adja Ha a termék nem felel meg a 45%-os szabálynak, a készüléket abból az országból származónak kell tekinteni, amelyik országból származó alkatrészek gyártelepi ára meghaladja a készülék gyártelepi árának 35%-át Ha a termék a 35%-os szabálynak két országban is eleget tesz, akkor a berendezést abból az országból származónak kell tekinteni, ahonnan a nagyobb százalékos arányt képviselő alkatrészek származnak

² Az „összeszerelt” kifejezés magába foglalja a részben összeszerelt termékeket, de nem tartalmazza azok nem összeszerelt részeit.

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)

- ex 8523 20 90 Felvételt nem tartalmazó, 3,5''-es mágneslemez, előformáltan is, a lemezbevonat minőségének ellenőrzését szolgáló analóg jellel is
- Előállítás: lemezek összeszerelése (beleértve a mágneslemez behelyezését és a védőburkolat összeszerelését is), és ezen túlmenően:
— vagy a mágneslemez (beleértve a fényezést is), vagy az alsó és felső védőburkolat előállítása
- Ha sem a lemez, sem az alsó és felső védőburkolat nem abban az országban kerül előállításra, ahol a magának a lemeznek az összeszerelése történik, akkor a lemezt abból az országból származónak kell tekinteni, ahonnan a gyártelepi ár legnagyobb százalékos arányát képviselő összetevők származnak. A lemezek összeszerelése (beleértve a mágneslemez behelyezését és a védőburkolatok összeszerelését), valamint a csomagolás önmagukban még nem eredményeznek származó helyzetet
- ex 8527 Rádióműsor-vevőkészülék a hangfelvevő vagy lejátszó készülékkel vagy órával közös házban is
- Előállítás, melynek során az összeszerelési művelet kapcsán bekövetkezett értéknövekedés — értelemszerűen — és a származó alkatrészek beépítése az összeszerelési országban a termék gyártelepi árának legalább 45%-át adja
- Ha a termék nem felel meg a 45%-os szabálynak, a készüléket abból az országból származónak kell tekinteni, amelyik országból származó alkatrészek gyártelepi ára meghaladja a készülék gyártelepi árának 35%-át
- Ha a termék a 35%-os szabálynak két országban is eleget tesz, akkor a berendezést abból az országból származónak kell tekinteni, ahonnan a nagyobb százalékos arányt képviselő alkatrészek származnak
- ex 8528 Televízió vevőkészülék (kivéve a videohangolókat, a televíziós vetítő berendezést és a video monitort), a rádióműsor-vevőkészüléket, vagy hangfelvevő vagy -lejátszó készülékkel egy házban is, de a video felvevő- vagy video lejátszó készülékkel nem egy házba építve
- Előállítás, melynek során az összeszerelési művelet kapcsán bekövetkezett értéknövekedés — értelemszerűen — és a származó alkatrészek beépítése az összeszerelési országban a termék gyártelepi árának legalább 45%-át adja
- Ha a termék nem felel meg a 45%-os szabálynak, a készüléket abból az országból származónak kell tekinteni, amelyik országból származó alkatrészek gyártelepi ára meghaladja a készülék gyártelepi árának 35%-át
- Ha a termék a 35%-os szabálynak két országban is eleget tesz, akkor a berendezést abból az országból származónak kell tekinteni, ahonnan a nagyobb százalékos arányt képviselő alkatrészek származnak

Vámtarifaszám	Árumegnevezés	A nem-származó anyagokon elvégzett, származó termék helyzetet eredményező megmunkálások vagy feldolgozások
(1)	(2)	(3)
ex 8542	Integrált áramkör	Előállítás: diffúziós tevékenység (amelynek során az integrált áramköröket egy megfelelő adalékanyag szelektív bevezetése segítségével félvezető alapzaton megformálják)
ex 9009	Optikai rendszerű vagy kontakt fénymásoló berendezés	Előállítás: fénymásoló berendezések összeszerelése, mely a hám, a dob, a görgők, az oldal lemezek, a görgőcsapágyak, a csavarok és anyák előállításával társul
ex 9113	Szűj, szalag és karkötő karórához, és ezek alkatrésze, textilből	Előállítás, melynek során a felhasznált anyagok értéke nem haladja meg a termék gyártélepi árának 40%-át
ex 9401 és 9403	Ülőbútor kerámiából (a 9402 vámtarifaszám alá tartozóktól eltérő), az ággyá, vagy más bútorrá alakítható is, és azok részei, díszítve	Előállítás: az adott kerámia áru díszítése, feltéve, hogy a díszítés eredményeként az előállított termék vámtarifaszáma eltér a felhasznált termék vámtarifaszámától
ex 9405	Kerámia lámpák és kerámia világító felszerelés, beleértve a keresőlámpát és a spot lámpát is, és mindezek másutt nem említett alkatrészei, vagy díszített példányai; megvilágított jelzések, reklámfeliratok, cégtáblák és hasonlóak, állandó fényforrással felszerelve, valamint mindezek másutt nem említett alkatrészei vagy díszített példányai	Előállítás: az adott kerámia áru díszítése, feltéve, hogy a díszítés eredményeként az előállított termék vámtarifaszáma eltér a felhasznált termék vámtarifaszámától

2. számú melléklet

a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelethez

A Vhr. 2. számú mellékletének 5. pontja az alábbiak szerint módosul:

„A származási nyilatkozatot általában géppel kell ráírni a számlára vagy más kereskedelmi dokumentumra, de megengedett a bélyegző alkalmazása, illetve a szöveg rányomtatása is.

Amennyiben a nyilatkozatot nem a számlán, hanem ahhoz csatolt pótlapon teszik meg, ennek tartalmaznia kell egy kétségbevonhatatlan hivatkozást. Harmadik személy által megakadályozandó visszaélések elkerülése érdekében az ilyen nyilatkozatot céges papíron kell megtenni, és az aláírás, valamint az aláíró nevének feltüntetése mellett az exportőr cégbélyegzőjével is le kell pecsételni.

Származási nyilatkozatot harmadik személy az exportőr megbízásából nem tehet.

Magyarország, a GSP rendszer keretében behozott áruk esetében, akkor fogad el számlanyilatkozatot, ha a szállítmány értéke FOB paritáson a 300 000 Ft-ot nem haladja meg.”

3. számú melléklet

a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelethez

A Vhr. 3. számú melléklete a következők szerint módosul:

(1) A Vhr. 3. számú melléklete A) Részének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

1. Általános előírások

„A Magyarország és meghatározott országok vagy országcsoportok közötti vámkedvezményt biztosító megállapodás alkalmazásának feltétele az exportőr országban az adott megállapodásban meghatározott módon kitöltött, a származást igazoló okmány benyújtása. (Kivételt képez a nem kereskedelmi áru.)

Származás igazoló okmányok lehetnek:

Vámterületen kívülről érkező vagy vámterületen kívülré szállított (értékesített) áruk esetében:

— EUR.1 Szállítási Bizonyítvány, amit a vámhivatal záradékol.

- Számlanyilatkozat:
 - = amit a szállítmány értékére tekintet nélkül az elfogadott exportőr állít ki,
 - = amit bizonyos értékhatárig minden exportőr kiállíthat.

Vámterületen belül értékesített áruk esetén:

- Beszállítói Nyilatkozat”

(2) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.2 pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

2.2. Exportőr

„A származást igazoló okmányt az exportőrnek kell kiállítania. Exportőrnek azon ország exportőre tekintendő, ahol a kiszállítani kívánt áru kiviteli vám eljárását kéri. Az exportőrnek belföldi illetékességűnek kell lennie. Exportőr lehet az előállító, illetve a kereskedő vagy minden olyan természetes vagy jogi személy, aki ezen feltételeknek megfelel. A kiviteli számla kiállítója és a szállítási bizonyítványon feltüntetett személy általában egy és ugyanaz. Különböző exportőrök szállítmányaihoz nem lehet egy szállítási bizonyítványt kiállítani.”

(3) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.2.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

2.2.1. Elfogadott exportőr

„A vámhatóság területi szervei felhatalmazhatják az olyan exportőrt, aki gyakran szállít szabadkereskedelmi megállapodás hatálya alá tartozó termékeket, hogy a termékek értékétől függetlenül számlanyilatkozatot tegyen. Az elfogadott exportőri engedélyt az a területi szerv adja ki, amelynek illetékességi területén az adott telephely található, ahol a gazdasági tevékenységet végzik. Amennyiben a gazdálkodó több telephellyel rendelkezik és ezeknek nincs önálló adószáma és több területi szerv illetékessége is szóba jöhet, az engedélyt annak területi szervnek kell kiadnia, ahol a gazdálkodó könyvelését vezetik.

Az ilyen felhatalmazást kérő exportőr a vámhatóság számára köteles megadni minden garanciát, ami a termék származó helyzetének, valamint a szabadkereskedelmi megállapodásokban megfogalmazott egyéb szabályok teljesítésének igazolásához szükséges. Vámügynök nem kaphat elfogadott exportőri jogcímet még akkor sem, ha egyébként eleget tesznek az előbbi feltételeknek.”

(4) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.2.1.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.2.1.1. „Elfogadott exportőr” minősítés iránti kérelem benyújtásának feltételei:

- az exportőr a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapban rendszeresen — átlagosan legalább heti egy alkalommal — szállított szabadkereskedelmi megállapodás keretében árut. (Rendszeres szállítás meghatározásánál a páneurópai kumulációs rendszerhez csatlakozó, Magyarországgal szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött országokkal folyó kedvezményes kereskedelem keretében bonyolódó kiszállításokat együttesen kell figyelembe venni.)
 - vámszempontról megbízható,
 - belföldi székhelyű,
 - az áru származására vonatkozó igazolási kötelezettségének minden esetben maradéktalanul eleget tett,

- az illetékes vámhivatalnak az EUR.1 okmányhitelesítését vagy a külföldi vámhatóság felkérésére végzett utólagos vizsgálat eredményeként a származást igazoló okmányok utólagos megerősítését a megelőző tizenkét hónapban jogerősen elutasítani nem kellett,

— igazolni tudja, hogy a jövőben is rendszeresen fog árut szállítani szabadkereskedelmi megállapodás keretében,

- nem indult ellene csődeljárás,

— a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban a vámhatóság a kérelmező „elfogadott exportőri minősítés” iránti kérelmét jogerősen nem utasította el.

Ha a fentiekben felsorolt feltételek bármelyike már nem áll fenn, a kiadott engedélyt azonnali hatállyal vissza kell vonni.”

(5) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.2.1.2. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.2.1.2. „Elfogadott exportőr” minősítés iránti kérelemhez benyújtandó okmányok

Az „elfogadott exportőri minősítés” iránti kérelemhez az alábbi okmányokat kell benyújtani, illetve az alábbiakról kell adatot szolgáltatni, vagy nyilatkozatot tenni:

— Egyéni vállalkozói igazolvány, három hónapnál nem régebbi cégbírósági bejegyzés másolata.

- Adóbejelentkezési lap másolata.

— A tv. 1. § 23. pontjában meghatározott igazolások arra vonatkozóan, hogy az exportőr vámszempontról megbízható.

— Külkereskedelmi szerződést, levelezést, ami igazolja, hogy a jövőben is rendszeresen fog exportálni szabadkereskedelmi megállapodás keretében.

— Nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapban rendszeresen — legalább heti egy alkalommal — szállított árut szabadkereskedelmi megállapodás keretében, továbbá kereskedő esetében arra vonatkozóan, hogy a szállítás az általa jövőben kizárólagosan exportálni kívánt termékekre vonatkozik. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy melyik szabadkereskedelmi megállapodás keretében exportálta áruját.

— Nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy nem áll csődeljárás alatt.

— Amennyiben a szabadkereskedelmi megállapodás keretében kiszállított árukra kiállított számlanyilatkozatot nem kívánja eredeti aláírásával ellátni, nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy teljes felelősséget vállal minden olyan számlanyilatkozatért, amely az általa kibocsátott szabályszerű számlán szerepel.

— A kérelemben fel kell tüntetni, hogy mely vámhivataloknál kérte ez idáig a kiviteli ellenőrzést [mely vámhivatal(ok)] hitelesítették az általa benyújtott EUR.1 Szállítási Bizonyítvány(oka)t.

— A kérelemben fel kell tüntetni exportálandó termék(ek) tarifális megnevezését, vámtarifaszámát.

— Az exportálandó termék származásának igazolására szolgáló dokumentáció benyújtása. Ezen belül külön kiemelve, hogy milyen mennyiségű és értékű nem származó

alapanyagokat használnak fel a késztermék előállítása során.

— Annak igazolását, hogy rendelkezik olyan nyilvánvaló tartással, amelyből a vámhivatal a termék származó voltát bármikor megállapíthatja.”

(6) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.2.1.3. ponttal egészül ki:

„2.2.1.3. Az elfogadott exportőr és a vámhatóság kötelezettségei:

Az elfogadott exportőr:

— köteles vállalni, hogy csak azokra az árukra ad ki számlanyilatkozatot, amelyre a kiállítás idején birtokában van minden szükséges származást igazoló okmány vagy nyilvántartási adat;

— teljes felelősséget vállal a felhatalmazás felhasználásának módjára, különösen a hibás származási nyilatkozatokért vagy a felhatalmazás más helytelen használatáért;

— felelősséget vállal, hogy biztosítja, hogy a vállalkozásban a számlanyilatkozatok kitöltéséért felelős személy ismeri és érti a származási szabályokat;

— vállalja, hogy a származást alátámasztó okmányokat a nyilatkozat kiállításának dátumától számított legalább három évig megőrzi;

— vállalja, hogy a vámhatóságnak bármikor bemutatja a származást igazoló okmányokat, és lehetővé teszi ezen hatóságok számára, hogy bármikor vizsgálatot végezzenek.

A vámhatóság köteles rendszeresen ellenőrzést végezni a felhatalmazással bíró exportőröknél.”

(7) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.3.1. ponttal egészül ki:

„2.3.1. Vámügynök

A vámügynöknek megengedhető, hogy azon személy meghatalmazott képviselőjeként járjon el, aki az áru tulajdonosa vagy hasonló rendelkezési joga van az áru fölött, és azokban az esetekben is, ahol ezen személynek az exportáló országban székhelye nincs, mindaddig, amíg az ügynök abban a helyzetben van, hogy az áru származó helyzetét bizonyítani tudja. Ilyen esetben teljes felelősséggel tartozik a származó helyzet igazolásáért.”

(8) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.8.5. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.8.5. Származási ország

A 4. rovatban a származási országot kell beírni, ennek a rovatnak a kitöltése kötelező. Az érintett ország rövidítését is meg lehet adni, használva az ISO jelöléseket. (Az ISO—ALFA kódokat a PM rendelet tartalmazza) Az Európai Unió országaiból beérkező áruk esetében származási ország megjelöléseként az Európai Unióra utaló megjelölés is szerepelhet.”

(9) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.8.5.1. ponttal egészül ki:

„2.8.5.1. Két vagy több országból, illetve területről származó áruk esete

Ha a szállítási bizonyítványon felsorolt termékek több mint egy országból, illetve területről származnak:

— a 4. — Származási ország, ország vagy terület — rovatban szerepeljen, hogy „lásd 8. rovat”; és

— a 8. — Sorszám; Jelek és Számok; A csomagok száma és fajtája; Árumegnevezés — rovatban felsorolt termékek mindegyike mellett szerepeljen minden érintett ország neve vagy hivatalos rövidítése.”

(10) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.8.6. pontja az alábbiak szerint módosul:

„2.8.6. Árumegnevezés

A 8. rovatban az áruk kereskedelmi megnevezését kell beírni. Minden tételt sorszámmal kell ellátni. A tételek között nem szabad üres helyeket hagyni. Közvetlenül az utolsó bejegyzés után egy vízszintes vonalat kell húzni és az alatta lévő részt átlósan át kell húzni.”

(11) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.8.6.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.8.6.1. Nagy szállítmányok esete

Ha az EUR.1 szállítási bizonyítványon, az áru részletes leírására szolgáló rovat nem bizonyul elegendőnek ahhoz — különösen nagy szállítmányok esetén —, hogy az áru azonosításához szükséges részleteket feltüntessék, akkor az exportőr részletezheti az árut — amire a bizonyítvány vonatkozik — az áru csatolt számláján, vagy ha szükséges, további kereskedelmi okmányokon, feltéve, hogy

a) a számlaszámokat feltüntetik az EUR.1 szállítási bizonyítvány 10. rovatában;

b) a számlákat és — ha az lényeges — a további kereskedelmi okmányokat még a vámhivatalnál történő bemutatásuk előtt a bizonyítványhoz erősítik; és

c) a vámigazgatások lebélyezik a számlát és a további kereskedelmi okmányokat, amelyeket hivatalosan a bizonyítványhoz csatolnak.

A 2.8.5.1. pontban ismertetett módon a származási országok neve vagy hivatalos rövidítése is szerepelhet a számlákon és — ha az lényeges — bármilyen további kereskedelmi okmányon.”

(12) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.8.6.2. ponttal egészül ki:

„2.8.6.2. Nem kizárólag származó anyagokból álló szállítmányok

Amennyiben a szállítmány származó és nem-származó anyagokat is tartalmaz, a szállítási bizonyítványra csak a származó árukat lehet rávezetni. Erre figyelemmel kell lenni a mennyiségi adatokat tartalmazó 9. rovat kitöltésénél is.”

(13) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.9.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.9.1. Exportőr nyilatkozata

Az EUR.1 Szállítási Bizonyítvány — második példány hátlapján lévő „Exportőr nyilatkozata” rovatának kitöltése az exportőr kötelessége. A nyilatkozat kitöltése során a „Kijelentem...” címszót követően az áru tarifális megnevezését és vámtarifaszámát kell feltüntetni. A vámtarifaszámnál elegendő az első négy számjegyet megjelölni.

A „Meghatározom...” címszót követően azt kell feltüntetni, hogy az áru származásának meghatározása a Jegyzőkönyv melyik cikke/cikkei alapján történt. [Például, ha az Európai Unió tagállamába kiszállításra kerülő készterméket harmadik országból behozott alapanyag felhasználás-

val állították elő, és a kiszállításra kerülő áru a 4. számú Jegyzőkönyv II. számú Mellékletében foglaltak alapján válik származóvá, akkor a következőket kell a rovatba bejegyezni:

„A termék megfelel az Európai Megállapodás 4. sz. Jegyzőkönyv II. számú Mellékletében található vámtarifaszámhoz (árucsoporthoz) tartozó előírásoknak.”]

Az exportőrnek itt kell nyilatkoznia arról is, hogy a termék előállításához nem származó anyagot felhasználtak-e. Nem származó alapanyag felhasználása esetén a nyilatkozatnak tartalmaznia kell azt is, hogy a kumulációs vámtérfizetési kötelezettségének eleget tett. Ennek igazolására — kivéve azon eseteket, amikor a jogszabály lehetőséget biztosít a kumulációs vámtérfizetésére a határozatot, valamint a közölt vámtérfizetését igazoló EV 8. példányát be kell mutatni.

Nem kell nyilatkozatot tenni, ha az okmány kiállítására olyan szabadkereskedelmi megállapodás keretében kerül sor, amely alapján nem kell kumulációs vámtérfizetést fizetni.”

(14) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.9.2. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.9.2. A nyilatkozat alátámasztása bizonylatokkal

A szállítási bizonyítvány kiállításával egyidejűleg a kiviteli ellenőrzésnél az exportőrnek rendelkezésére kell, hogy álljanak a származást igazoló okmányok.

Az „Exportőr Nyilatkozatá”-ban a „Bemutatom” címszót követően fel kell tüntetni, a származást igazoló okmányok számát valamint, hogy hol találhatóak ezek az okmányok.

A származási szabályokkal összhangban, ha a nem-származó anyagokat a behozatal alkalmával olyan vámeljárással részesítették, amikor is vámeljárással történő kötelezettség nem keletkezett, a kumulációs vámtérfizetését igazoló okmányokat a hitelesítéssel egyidejűleg záradékolni kell.

Amennyiben a vámtérfizetését tartalmazó határozaton szereplő árumennyiséget, feldolgozva nem egyszerre exportálják, az exportőr köteles a határozaton az egyes exportszállítmányokhoz felhasznált mennyiséget leírni. A vámhivatal a leírás elfogadását záradék alkalmazásával igazolja. A határozaton azt is igazolni kell, ha egy exportszállítmányhoz az abban szereplő árumennyiséget teljes egészében felhasználták.”

(15) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.9.2.3. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.9.2.3. Beszállítói nyilatkozat

A beszállítói nyilatkozattal a Magyarországon bejegyzett előállító vagy importőr ad információt a Magyarországon nyilvántartott kereskedőnek az áru származási helyéről. A beszállítói nyilatkozatot az exportőr használhatja bizonyítékként EUR.1 szállítási bizonyítvány, valamint számlanyilatkozat kiállításához.

A beszállító nyilatkozatot adhat változatlan állapotban vagy a szabadkereskedelmi megállapodásokban foglaltak szerint kielégítő mértékben megmunkált termékre, valamint amennyiben a beszállító által végzett feldolgozás nem tekinthető a szabadkereskedelmi megállapodások szerint

kielégítő mértékűnek, arra vonatkozóan is, hogy milyen megmunkálást vagy feldolgozást végzett.”

(16) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.9.2.3.1. ponttal egészül ki:

„2.9.2.3.1. Beszállítói nyilatkozat

A „beszállítói nyilatkozatot” a 2.9.2.3.2. pontban foglaltak kivételével az előállítónak vagy az importőrnek minden egyes szállítmányhoz ki kell állítania külön okmányon, kereskedelmi számlára, szállítólevélre vagy más kereskedelmi okmányra ráépelve, rányomtatva vagy rábélyegezve a mellékletben közölt formában. Ez a nyilatkozat bármikor megtehető, még az áruk leszállítását követően is.”

(17) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.9.2.3.2. ponttal egészül ki:

„2.9.2.3.2. Hosszú távú beszállítói nyilatkozat

Ha egy magyarországi előállító vagy importőr rendszeresen szállít ugyanazon vevőnek olyan árukat, melyek származása hosszabb időszakon keresztül állandó, „hosszú távú beszállítói nyilatkozatot” tehet. A hosszú távú beszállítói nyilatkozat megtételétől számított maximum egy éves időszakra adható ki. A beszállítónak azonnal tájékoztatnia kell a vevőt, ha a nyilatkozat tartalmát érintő lényeges körülmények tekintetében változás következik be.”

(18) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.9.2.3.3. ponttal egészül ki:

„2.9.2.3.3. Beszállítói nyilatkozatok ellenőrzése

A beszállító a beszállítói nyilatkozathoz, illetve a hosszú távú beszállítói nyilatkozathoz kapcsolódó bizonyító okmányokat a kiállítást követő minimum öt évig köteles megőrizni.

A beszállítónak ezen okmányokat a vámhatóság felhívására be kell mutatnia.

A beszállítói nyilatkozat tartalmának és adatainak valódiságáért a beszállító helytállni tartozik, ellenkező esetben magatartása miatt a tv. 141. § (4) bekezdésben foglaltak szerinti vámigazgatási bírság kiszabásának van helye.”

(19) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 2.9.2.3.4. ponttal egészül ki:

„2.9.2.3.4. A beszállítói nyilatkozatok formái

A PM rendeletben közölt beszállítói nyilatkozatok szövegét a lábjegyzetben szereplő megjegyzések figyelembevételével kell kiegészíteni. A táblázatokban szereplő sorok száma az igényeknek megfelelően a jelöltnél több vagy kevesebb is lehet.”

(20) A Vhr. 3. számú mellékletének 2.9.2.4. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„2.9.2.4. Importárak származását igazoló okmányok

Azoknak az áruknak és anyagoknak a származását, amelyek az egyezményt aláíró országok területéről kerülnek behozatalra, a vámkedvezmény igénybevétele érdekében, a hatályban lévő megállapodásoknak megfelelő okmánnyal kell igazolni. Ily módon pl. az Európai Unióban használatos belső bizonylatok a tarifális és kumulációs kedvezmény alkalmazásához nem fogadhatók el.

A vámkedvezményre jogosító származást igazoló okmányok adatai feljegyzésre kerülnek a vámkezelés elvégzését

igazolóló határozatban, az okmányokat a vámhatóság köteles bevonni.

Egyszerűsített vámeljáráások esetén az e rendeletben foglalt előírásoknak megfelelően kell az okmányokat a vámeljáráás során benyújtani és a vámhatósáágnak bevonni. Ez esetben is megkövetelt, amennyiben az exportőr a termékét kedvezményes kereskedelem keretében szállítja ki, a származást igazoló okmány kiállításának időpontjában a származóként figyelembe vett import anyagok származását igazoló okmánnyal rendelkeznie kell.”

(21) A Vhr. 3. számú melléklete 2.9.2.5. pontja az alábbiak szerint módosul:

„2.9.2.5. Import áruk származását igazoló okmányok elfogadásának megtagadása a kedvezmény alkalmazásához

Az EUR.1 Szállítási Bizonyítványt „Technikai okok” miatt vissza lehet utasítani, ha

— az EUR.1 Szállítási Bizonyítványt az előírtól eltérő formában gyártották ki (pl. nincs guilloch mintájú háttere, méretében vagy színében jelentősen eltér a mintától, nincs rajta sorszám, nem a hivatalosan előírt nyelvek egyikén nyomtatták ki;

— a kötelező rovatok egyikét (pl. az EUR.14 rovatát) nem töltötték ki;

— az EUR.1 Szállítási Bizonyítványt nem bélyegezték le és írták alá (azaz a 11. rovatot);

— az EUR.1 Szállítási Bizonyítványt egy nem felhatalmazott hatóság hitelesítette;

— a felhasznált bélyegző új, amelyről még nem küldtek értesítést;

— az EUR.1 Szállítási Bizonyítványt másolatban vagy fotómásolatban mutatják be az eredeti helyett;

— a 2. vagy 5. rovat bejegyzései olyan országra hivatkoznak, amely nem szerződő fele a Megállapodásnak (pl. Kuba).

Az okmányt — megjelölve az okokat — „NEM ELFOGADOTT OKMÁNY” megjegyzéssel kell a vámhatósáágnak ellátni, és visszaadni az importőrnek, hogy így egy új, visszamenőleges hatállyal kiadott okmányt szerezhessen be. (A kifejezést a szabadkereskedelmi megállapodásokat aláíró országok nyelvén a PM rendelet tartalmazza.)”

(22) A Vhr. 3. számú mellékletének 4.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„4.1. Számlanyilatkozat formai követelményei

a) A számlanyilatkozat szövegének összhangban kell lennie az adott szabadkereskedelmi megállapodás „származó termék fogalmának meghatározásáról és az adminisztratív együttműködés módszereiről szóló” Jegyzőkönyv vonatkozó mellékletében megadott szöveggel. A számlanyilatkozat szövegét a PM. rendelet tartalmazza.

Ha a számlanyilatkozaton felsorolt termékek több mint egy országból, illetve területről származnak, akkor a számlanyilatkozat szövegében szerepeljen minden érintett ország neve vagy hivatalos rövidítése vagy egy hivatkozás a számlán levő külön jelölésre. (Az ISO—ALFA kódokat a PM rendelet tartalmazza.)

A számlán vagy az ehhez hasonló okmányon felsorolt minden egyes termék mellett szerepeljen az ország neve vagy hivatalos rövidítése.

b) A nem származó anyagokra történő hivatkozás, és ezért az olyan termékek, amelyekre nem vonatkozik a számlanyilatkozat, nem szerepelhetnek magában a számlanyilatkozatban. A hivatkozásnak mindazonáltal olyan pontosan kell megjelennie a számlán, hogy minden félreértés elkerülhető legyen.

c) Számlamásolaton tett számlanyilatkozat elfogadható, feltéve, ha az ilyen nyilatkozat az exportőr aláírását ugyanolyan körülmények között tartalmazza, mint az eredeti. Azoknak az elfogadott exportőröknek, akiket felhatalmaztak arra, hogy ne írják alá a számlanyilatkozatot, nem kell aláírniuk a fotómásolat számlákon tett számlanyilatkozatot.

d) A számla hátoldalán levő számlanyilatkozat elfogadható.

e) A számlanyilatkozatot a számla külön lapján is meg lehet tenni, ha nyilvánvaló, hogy az a lap a számla része. Kiegészítő űrlapot nem lehet használni.

f) Elfogadható az olyan címkén megjelenő számlanyilatkozat, amelyet később illesztnek a számlára, feltéve, ha nincs kétség afelől, hogy a címkét az exportőr ragasztotta fel. Például, az exportőr bélyegzője vagy aláírása fedje mind a címkét mind pedig a számlát.”

(23) A Vhr. 3. számú mellékletének 4.2. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„4.2.A szállítmány fogalma

A 4. pontban foglaltak alapján a származó termék értéke egy szállítmányban az ott meghatározott értéket nem lépheti túl. A szállítmány olyan termékeket jelent, amelyeket vagy egyszerre küld az exportőr egy címzettnek, vagy az exportőrtől a címzetthez továbbított küldeményhez egyetlen fuvarokmány, vagy ilyen okmány hiányában egyetlen számla tartozik.”

(24) A Vhr. 3. számú mellékletének 4.2.1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„4.2.1. Részletekben történő feladás

Amennyiben az exportőr a küldő országban a speditőr részére az ugyanazon címzett részére küldendő szállítmányt több részletben adja át, de a speditőr azt egyszerre szállítja el a rendeltetési országba, akkor az így átadott részküldeményeket, amelyhez kereskedelmi okokból egy számlát állítottak ki, egy szállítmánynak kell tekinteni, vagyis egy szállítási bizonyítványt kell benyújtani.”

(25) A Vhr. 3. számú melléklete az alábbi 4.2.2.1. ponttal egészül ki:

„4.2.2.1. Résszállítás feltételei

Ha egy importőr ezen szabályozás előnyeit kívánja kihasználni, akkor a legelső résszállítmány kiszállítása előtt értesítenie kell az exportőrt, hogy csak egyetlen, az egész termékre vonatkozó származást igazoló okmányra van szükség.

Lehetséges, hogy minden egyes résszállítmány csak származó termékeket tartalmaz. Ahol az ilyen résszállítmányok mindegyikét származást igazoló okmány kíséri, ott

az importáló ország vámhatósága elfogadja az adott részszállítmányra kiadott származást igazoló okmányokat az egész termékre vonatkozó egyetlen származást igazoló okmány helyett.”

(26) A Vhr. 3. számú melléklete 4.3. pontjának utolsó mondata az alábbiak szerint módosul, egyidejűleg a továbbiakkal egészül ki :

„Vámfelhatalmazási szám alatt az elfogadott exportőri engedélyben megadott számot kell érteni.

Az elfogadott exportőr, e minőségben azon szállítmányok tekintetében jogosult számlanyilatkozatot adni, amelynek kiviteli ellenőrzésére az engedély jogerőre emelkedését követően került sor.”

(27) A Vhr. 3. számú mellékletének 6. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„6. Értékhatárok

A szabadkereskedelmi megállapodásokban: kicsomag meghatározás alatt az ötszáz eurót meg nem haladó (euró értékhatar fogalma alá tartozik az elszámoló egység is) értékű postai szállítmányt kell érteni. Az utasok és magán-személyek útipoggyásza, nem kereskedelmi célra behozott egyezerkettszáz eurót meg nem haladó áruját jelenti. Azon szállítmányok értéke, amelyre számlanyilatkozat adható, nem haladhatja meg a hatezer eurót.

Az értékhatarok nemzeti valutákban kifejezett összegét a PM rendelet tartalmazza.”

4. számú melléklet a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelethez

A Vhr. 5. számú melléklete helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vámfelügyelet melletti feldolgozási tevékenységek listája

Sorszám	1. oszlop	2. oszlop
	Azon áruk, amelyek esetében engedélyezett a feldolgozás vámfelügyelet alatt	Az elvégezhető feldolgozási tevékenységek
1.	Bármilyen fajta áru	Mintává való feldolgozás, ami vagy mintaként kerül bemutatásra, vagy pedig készletbe kerül
2.	Bármilyen fajta áru	Hulladékká, illetve törmelékké alakítás, illetve megsemmisítés
3.	Bármilyen fajta áru	Denaturálás
4.	Bármilyen fajta áru	Alkatrészek, illetve tartozékok felszerelése
5.	Bármilyen fajta áru	A megsérült részek eltávolítása, és/vagy megsemmisítése
6.	Bármilyen fajta áru	A bekövetkezett károsodás/sérülés kijavítása érdekében végzett feldolgozás
7.	Bármilyen fajta áru	A vámraktárakban, illetve vámszabadterületeken engedélyezett szokásos kezelési módok
8.	A Kereskedelmi Vámtarifa 24. Árucsoportjába tartozó dohányárúk	A Kereskedelmi Vámtarifa 2403 91 00 vámtarifaszáma alá besorolt „homogenizált” vagy „visszanyert” dohány, és a 2403 99 90 vámtarifaszám alá besorolt dohánypor előállítás
9.	A Kereskedelmi Vámtarifa 2401 10 vámtarifaszáma alá tartozó nyers vagy feldolgozatlan dohány A 2401 20 vámtarifaszám alá tartozó nyers vagy feldolgozatlan dohány részben vagy teljesen kocsány nélkül.	A Kereskedelmi Vámtarifa 2401 20 vámtarifaszáma alá tartozó részben vagy teljesen kocsány nélküli dohány és a 2401 30 00 vámtarifaszám alá tartozó dohányhulladékká történő feldolgozás

Sorszám	1. oszlop	2. oszlop
	Azon áruk, amelyek esetében engedélyezett a feldolgozás vámfelügyelet alatt	Az elvégezhető feldolgozási tevékenységek
10.	<p>A 1511 90 19 vámtarifaszám alá tartozó szilárd frakciói vagy A pálmaolaj 1511 90 19 vámtarifaszám alá tartozó folyékony frakciói vagy A 1513 11 10 vámtarifaszám alá tartozó kókuszdióolaj vagy A kókuszdióolaj ex 1513 19 30 vámtarifaszám alá tartozó folyékony frakciói vagy A 1513 21 11 vámtarifaszám alá tartozó pálmamagbélolaj vagy A pálmamagbélolaj ex 1513 29 30 vámtarifaszám alá tartozó folyékony frakciói vagy A 1513 21 19 vámtarifaszám alá tartozó babassuolaj</p>	<p>Az alábbi termékek készítése: — A következő vámtarifaszám alá tartozó zsírsavak keverékei: 1519 11 00, 1519 12 00, 1519 19 00, 1519 19 30 és 1519 19 90 — A következő vámtarifaszám alá eső zsírsavak: 2915 70 15, 2915 70 25, 2915 90 10, ex 2915 90 90, ex 2916 15 00 és ex 2916 19 90 — A ex 3823 90 98 vámtarifaszám alá eső zsírsavak metilésztereinek keverékei — A zsírsavak következő vámtarifaszám alá tartozó metilészterei ex 2915 70 20, ex 2915 70 80, ex 2915 90 90, ex 2916 15 00 és ex 2916 19 90 — A 1519 30 00 vámtarifaszám alá tartozó zsíralkoholok keverékei — A következő vámtarifaszám alá tartozó zsíralkoholok: 2905 16 90, 2905 17 00 és 2905 19 90 — A 1520 10 00 vámtarifaszám alá tartozó glicerin</p>
11.	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 30, 2707 99 91, 2707 99 99 és a 2710 00 vámtarifaszámai alá besorolt termékek</p>	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2710 00 71 vagy 2710 00 75 száma alá besorolt termékek előállítás</p>
12.	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2707 99 11 és a 2707 99 19 vámtarifaszámai alá besorolt nyers olajok</p>	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2707 10 90, 2707 20 90, 2707 30 90, 2707 50 91, 2707 50 99, 2707 99 30, 2902 20 90, 2902 30 90, 2820 41 00, 2902 42 00, 2902 42 00, 2902 43 00 és a 2902 44 90 vámtarifaszámai alá tartozó termékek feldolgozása</p>
13.	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2819 10 00 vámtarifaszáma alá besorolt dikrómtioxid</p>	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 8112 20 31 vámtarifaszáma alá besorolt króm előállítás</p>
14.	<p>A Kereskedelmi Vámtarifa 2710 00 69 vámtarifaszáma alá tartozó 0,2% kén tartalmat meghaladó gázolajok A 2710 00 55 vámtarifaszám alá tartozó kerozin</p>	<p>Az 1. oszlopban szereplő termékek keveréke, vagy az 1. oszlopban szereplő egy és/vagy más termék keveréke a 2710 00 69 vámtarifaszám alá tartozó 0,2% kén tartalmat meg nem haladó gázolajjal, a 2710 00 69 vámtarifaszám alá tartozó olyan gázolaj nyerése céljából, amely kén tartalma nem haladja meg a 0,2%-ot</p>

Sorszám	1. oszlop	2. oszlop
	Azon áruk, amelyek esetében engedélyezett a feldolgozás vámfelügyelet alatt	Az elvégezhető feldolgozási tevékenységek
15.	A Kereskedelmi Vámtarifa 1515 30 90 vámtarifaszám alá tartozó ricinusolaj	Feldolgozás: — 1516 20 10 vámtarifaszám alá tartozó hidrogénezett ricinusolaj, — 3823 19 10 vámtarifaszám alá tartozó 12-hidroxisztearinos sav (90%-nál alacsonyabb tisztaságú) — a 2918 19 90 vámtarifaszám alá tartozó 12-hidroxisztearinos sav (90%-nál nagyobb tisztaság) — a 2905 45 00 vámtarifaszám alá tartozó glicerin előállítása.
16.	A Kereskedelmi Vámtarifa 6402 19 00 és 6403 19 00 vámtarifaszámok alá tartozó korcsolya cipők felerősített korcsolya nélkül	Feldolgozás: — a 9506 70 10 vámtarifaszám alá tartozó jégkorcsolya előállítása — a 9506 70 30 vámtarifaszám alá tartozó görkorcsolya előállítása
17.	A Kereskedelmi Vámtarifa 8704 21 31 vámtarifaszáma alá tartozó gépjármű-alváz zárt kocsiszekrényvel felszerelve	A 8705 30 000 vámtarifaszám alá tartozó, beépített tűzoltó- és/vagy életmentő berendezésekkel felszerelt tűzoltókocsivá történő átalakítás
18.	Bármely olyan elektronikus típusú alkatrész, részegység, szerkezeti részegység (beleértve a szerkezeti részegységek részeit), vagy anyag (akár elektronikus, akár nem) ami alapvető fontossággal bír a feldolgozott termék elektronikus üzemi teljesítményére	Feldolgozás olyan információs technológiai termékeké, amelyek: — a Tanács 97/359/EK határozatának az „EC—ITA jegyzéke CXL szám” alatt található vámtarifaszám alá tartoznak, ahol az engedélyezés napjától vámentesség van érvényben, vagy — a Tanács 2216/97/EK rendelete 1., 2. vagy 3. cikkében foglalt vámtarifaszám alá tartoznak, ahol az engedélyezés napjától autonóm vámfelfüggesztés van érvényben
19.	A Kereskedelmi Vámtarifa 3921 90 60 vámtarifaszáma alá tartozó PVC anyag	A 9010 60 00 vámtarifaszám alá tartozó vetítővászonhoz való felhasználás”

A Kormány 90/2000. (VI. 20.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, 1998. május 2-án, Budapesten aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, 1998. május 2-án, Budapesten aláírt Egyezményhez kapcsolódó Végrehajtási Megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás) e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás
a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a szociális biztonságról 1998. május 2-án kötött Egyezmény végrehajtásáról**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya

a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között, 1998. május 2-án kötött, a szociális

biztonságról szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 36. Cikkelye 1. bekezdése alapján a következőkben állapotnak meg:

I. Szakasz

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikkely

Fogalommeghatározások

Az alábbi rendelkezésekben az Egyezményben szereplő fogalmakat az ott rögzített értelmezésben használják.

2. Cikkely

Tájékoztatási kötelezettségek

Az Egyezmény 36. Cikkelye 2. bekezdése szerint felállított összekötő szervek és az Egyezmény 36. Cikkely 4. bekezdése szerinti illetékes német teherviselőik feladata a saját illetékességi körükben való általános tájékoztatás az Egyezmény szerinti jogokról és kötelezettségekről.

3. Cikkely

Közlési kötelezettségek

(1) A 36. Cikkely 2. és 4. bekezdésében és a 28. Cikkelyben felsorolt szervezetek saját illetékességi körükben közölniük kell egymással és az érintett személyekkel az Egyezmény 2. Cikkelyének 1. bekezdésében említett jogszabályokból, az Egyezményből és jelen Megállapodásból adódó jogok és kötelezettségek biztosításához szükséges tényeket, és rendelkezésre kell bocsátaniuk az ehhez szükséges bizonyítékokat.

(2) Amennyiben valamely személy az Egyezmény 2. Cikkely 1. bekezdésében említett jogszabályok, az Egyezmény vagy jelen Megállapodás alapján köteles bizonyos tényeket közölni a teherviselővel vagy más szervvel, akkor ez a kötelezettség vonatkozik a másik szerződő állam területén vagy jogszabályai értelmében adódó megfelelő tényekre is. Ez akkor is érvényes, ha valamely személynek meghatározott bizonyítékokat kell bemutatnia.

4. Cikkely

Az alkalmazandó jogszabályokkal kapcsolatos igazolás

(1) Az Egyezmény 7., 10. és 11. Cikkelyei szerinti esetekben a szerződő állam azon illetékes teherviselője, amely-

nek a jogszabályait alkalmazni kell, az érintett foglalkoztatásra vonatkozóan igazolást állít ki arról, hogy a munkavállaló és a munkaadó ezen jogszabályok hatálya alá tartoznak. Ezt az Egyezmény 7. és 11. Cikkelye szerinti esetekben egy adott érvényességi határidővel kell ellátni.

(2) Amennyiben a német jogszabályok alkalmazandók, az igazolást a betegbiztosítás azon teherviselője állítja ki, amelynek a nyugdíjbiztosítási járulékokat fizetik, egyebekben a Bundesversicherungsanstalt für Angestellte, Berlin.

(3) Amennyiben a magyar jogszabályok alkalmazandók, akkor az igazolást az Országos Egészségbiztosítási Pénztár állítja ki.

5. Cikkely

Fizetési eljárás

A másik szerződő állam felségterületén lévő ellátásra jogosultnak járó pénzbeli ellátások közvetlenül, vagy az összekötő szervek, illetve az Egyezmény 36. Cikkely 4. bekezdése értelmében illetékes német teherviselőik közbeiktatásával teljesíthetők.

II. Szakasz

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

1. Fejezet

EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁS

6. Cikkely

A keresőképtelenség igazolása

(1) A készpénzellátásoknak azon szerződő állam felségterületén tartózkodás ideje alatt történő felvétele érdekében, amelyen az illetékes teherviselőnek nincs székhelye, az érintett személy ambuláns kezelés esetén a keresőképtelenség beálltától számított három napon belül köteles bemutatni a keresőképtelenségére vonatkozó orvosi igazolást a tartózkodási hely teherviselőjének. A tartózkodási hely teherviselője három napon belül ugyanolyan módon, mint saját biztosítottjai esetében ellenőrzi és igazolja ezen személy keresőképtelenségét, az eredményt pedig haladéktalanul közli az illetékes teherviselővel. A kontrollvizsgálat ugyanolyan módon történik, mint a saját biztosítottak kontrollvizsgálata esetén.

(2) Az előzetesen igazolt keresőképtelenség időtartamának meghosszabbodása esetén az 1. bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

7. Cikkely

A természetbeni ellátásokra jogosultság igazolása

Az Egyezmény 5., 15. és 16. szakaszai értelmében nyújtandó természetbeni ellátások igénybevételéhez a jogosult köteles bemutatni a tartózkodási hely teherviselőjének az illetékes teherviselő által kiállított igazolást.

2. Fejezet

BALESETBIZTOSÍTÁS

8. Cikkely

A keresőképtelenség igazolása

A 6. Cikkelynek a keresőképtelenség igazolásáról szóló rendelkezése értelemszerűen alkalmazandó.

9. Cikkely

A természetbeni ellátásokra való jogosultság igazolása

Az Egyezmény 5., 22. és 23. Cikkelye értelmében nyújtandó természetbeni ellátások teljesítése céljából a jogosult köteles bemutatni a tartózkodási hely szerinti teherviselőnek az illetékes teherviselő által kiállított igazolást.

10. Cikkely

Az üzemi baleset bejelentése

(1) Az üzemi baleset (foglalkozási betegség) bejelentésére azon szerződő állam jogszabályai érvényesek, amelyek értelmében a biztosítás fennáll.

(2) A bejelentést az illetékes teherviselő részére kell megtenni, amely haladéktalanul köteles erről értesíteni a tartózkodási hely szerinti teherviselőt. Amennyiben a bejelentés ehhez érkezik be, úgy ez is köteles azt haladéktalanul megküldeni az illetékes teherviselőnek.

3. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

11. Cikkely

A biztosítási idők átszámítása

(1) A német jogszabályoknak megfelelő igényjogosultság megállapításához a biztosítási időknek az Egyezmény 25. Cikkelye szerinti egybeszámításnál a magyar jogszabá-

lyok szerinti biztosítási idők az alábbi módon veendő figyelembe:

Egymásnak megfelelő időszaknak számít harminc nap és egy hónap, háromszázhatvan nap és tizenkét hónap.

A nevezett szabály alkalmazása nem vezethet oda, hogy az egy naptári évben megszerzett összes biztosítási időként több mint tizenkét hónap kerüljön beszámításra.

(2) Azok a napok, amelyek az 1. bekezdés értelmében rész hónapnak felelnek meg, teljes hónapnak számítanak.

12. Cikkely

Statisztikák

Az Egyezmény 36. Cikkelye 2. bekezdése értelmében felállított összekötő szervek és a 36. Cikkely 4. bekezdése értelmében illetékes német teherviselők évente, a december 31-i állapot szerint statisztikákat készítenek a másik szerződő állam felségterületére folyósított ellátásokról. Az adatoknak lehetőség szerint ki kell terjedniük az egyes nyugdíjnek szerint csoportosított nyugdíjak számára és ezek teljes összegére, illetve a megváltásokra. A statisztikákat a Felek kölcsönösen kicserélik.

III. Szakasz

ZÁRÓ RENDELKEZÉS

13. Cikkely

Hatálybalépés és a Megállapodás időbeli hatálya

(1) Jelen megállapodás azon a napon lép életbe, amikor a két szerződő állam közölte egymással, hogy a szükséges belső előfeltételek megteremtődtek a hatálybalépéshez.

(2) A jelen Megállapodás az Egyezmény hatálybalépésétől kezdve alkalmazandó és időbeli hatálya is azonos.

Készült Budapesten, 1998. május 2-án, két eredeti példányban, magyar, illetve német nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében	A Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya nevében''
--	--

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az Egyezmény hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelete

az emberi felhasználásra szolgáló tápszerekről

Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény 24. § (2) bekezdés *k*) pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendelem el:

A jogszabály hatálya

1. §

(1) Emberi felhasználásra szolgáló tápszert előállítani, kiszerezni, forgalomba hozni, forgalmazni és alkalmazni az e rendeletben meghatározott módon, illetve hatósági engedély birtokában lehet.

(2) A tápszer az orvos-szakmai javallatnak megfelelő speciális táplálkozási igényeknek a gyomor-bélhuzam útján történő teljes értékű vagy kiegészítő kielégítésére szolgál azok számára, akik

- a) betegség, illetve betegség megelőzése, vagy
- b) életkoruknak megfelelő sajátosságok, vagy
- c) egyéb sajátos élettani egészségi állapot

miatt az általános fogyasztásra használt szokványos vagy diétás élelmiszerekkel és/vagy a szokásos módon nem vagy csak részben táplálhatók.

(3) A (2) bekezdésben meghatározottakra figyelemmel tápszernek minősülnek azok a különleges gyártási eljárásokkal iparilag előállított, speciális táplálkozási célra készült és a (2) bekezdésben meghatározott igények kielégítésére alkalmas olyan élelmezésre használt anyagkeverékek vagy készítmények, amelyek

- a) emberi fogyasztásra szolgálnak, továbbá
- b) meghatározott és állandó összetételűek és tulajdonságúak, valamint
- c) meghatározott minőségi és higiénés követelményeknek megfelelnek.

(4) E rendelet alkalmazása szempontjából nem minősül tápszernek

- a) az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény (a továbbiakban: élelmiszer törvény) hatálya alá tartozó élelmiszer;
- b) a külön jogszabály alapján nyilvántartásba vett, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású anyag, illetve készítmény;
- c) a gyógyszer.

Fogalmak meghatározása

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) *tápszerkészítmény*: az 1. § (3) bekezdésben meghatározottak szerinti tápszer közvetlen emberi felhasználásra alkalmas formája;

b) *tápszertörzskönyv*: közhitelű hatósági nyilvántartás, amely a tápszer elnevezését, az azonosításához szükséges adatait, valamint összetételét és minőségi jellemzőit tartalmazza;

c) *tápszertörzskönyvezés*: a tápszertörzskönyvet vezető által lefolytatott eljárás, amely során ellenőrzik azt, hogy a termék megfelel-e rendeltetésének, a minőség és ártalmatlanság követelményeinek, illetve a hatósági előírásoknak;

d) *forgalomba hozatali engedély*: a tápszer forgalomba hozatalát engedélyező és a törzskönyvi bejegyzést igazoló hatósági határozat;

e) *forgalomba hozatali engedély jogosultja*: az a gazdálkodó szervezet, amely részére a hatóság az adott tápszer forgalomba hozatali engedélyét kiadta;

f) *vizsgálati készítmény*: a klinikai vagy egyéb vizsgálatra szánt vagy az alatt álló termék, valamint a vizsgálat során összehasonlításként alkalmazott tápszer;

g) *klinikai vizsgálat*: annak céljából végzett vizsgálat, hogy a vizsgálati készítmény megfelel-e a rendeltetésének, és ártalmatlansága bizonyítottan tekinthető;

h) *tápszer előállítás*: szigorúan meghatározott és ellenőrzött üzemi körülmények között végzett, szabályozott gyakorlati szakmai tevékenység, melynek eredményeként tápszer vagy tápszerkészítmény keletkezik;

i) *gyártási tétel*: az a mennyiség, amely ugyanazon előállítási és/vagy kiszerezési folyamatban vagy egy gyártási sorozatban készült;

j) *tápszerkiszérés*: a tápszer nagyobb mennyiségéből, fogyasztói felhasználásra alkalmas kisebb csomagolásba töltése;

k) *tápszer előállítója*: az a gazdálkodó szervezet, amely e tevékenység végzésére jogosító engedéllyel rendelkezik;

l) *tápszerkiadhatósága*: az adott tápszerre vonatkozó, a forgalomba hozatali engedélyben rögzített korlátozás, amely szerint a tápszer orvosi vényre, illetőleg vény nélkül adható ki;

m) *alkalmazási leírás*: a tápszer legfontosabb adatait és az alkalmazás feltételeit tartalmazó, szakembereknek szóló leírás;

n) *címkeszöveg*: a tápszer legfontosabb adatait és az alkalmazás módját tartalmazó, a közvetlen felhasználónak szóló tájékoztatás;

o) *véglegminta*: az üzemszerű termelésből származó, az első forgalomba hozatalra szánt tételből vett készítmény;

p) *különös méltánylást érdemlő betegellátási érdek*: akkor áll fenn, ha Magyarországon nem törzskönyvezett, vagy nem forgalmazott tápszer orvosi kezelés során történő alkalmazásával esélye lehet a kezelés sikerességének, és ez

Magyarországon már forgalomban lévő tápszertől nem várható;

q) *csecsemő*: 12 hónapos életkort be nem töltött gyermek;

r) *kisgyermek*: az 1—3. éves életkorú gyermek;

s) *anyatejet helyettesítő tápszer*: olyan tápszer, amely önmagában (kizárólagos táplálékként alkalmazva) biztosítja a 4—6 hónaposnál fiatalabb csecsemők egészséges fejlődéséhez szükséges tápanyagokat;

t) *anyatejet kiegészítő tápszer*: 4—6 hónaposnál idősebb csecsemők — nem kizárólagos — táplálására szolgáló készítmény, amely elősegíti e korcsoport egyre változatosabb táplálkozását, megkönnyíti az elválasztást és a felnőttek számára készült élelmiszerek fogyasztására történő átállást. Biztosítja a csecsemő tápanyag- és folyadékszükségletének nagy részét, és állaga megfelel az adott korú gyermekek étkezési igényeinek.

A tápszerek csoportosítása

3. §

A tápszerek összetételük és rendeltetésük egyidejű figyelembevételével az 1. számú melléklet szerinti csoportokba sorolhatók. A törzskönyvező és a forgalomba hozatal engedélyező hatóság a forgalomba hozatali engedélyben állapítja meg a szóban forgó tápszer csoportba sorolását, illetve jellegét.

A tápszerek előállítása

4. §

(1) A tápszer gyártására vonatkozóan az élelmiszer törvény előírásait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a tápszer előállítására jogosító működési engedélyt az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) a gyártás helyszíne szerint illetékes megyei (fővárosi) intézete (a továbbiakban: megyei intézet) adja ki.

(2) A tápszerek gyártásánál a Codex Alimentarius Hungaricus 1—2 18/1993. számú előírása szerint a veszélyelemzés kritikus szabályozási pontok (HACCP) rendszerét kell alkalmazni.

(3) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározottakon túl az anyatejet helyettesítő tápszerek előállítására használható fehérje forrásokat a 2. és 3. számú mellékletek tartalmazzák. Az anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek összetételének meg kell felelnie a 2. számú mellékletben foglaltaknak. Az egyéb élelmiszer összetevőknek meg kell felelnie a 4—6 hónaposnál fiatalabb csecsemők tudományos módon megállapított és általánosan elfogadott táplálékigényének.

(4) Az anyatejet kiegészítő csecsemőtápszerek előállításához használható fehérje forrásokat, valamint az anyatejet kiegészítő tápszerek összetételét a 4. számú mel-

léklet tartalmazza. Az egyéb élelmiszer összetevőknek meg kell felelniük a 4—6 hónaposnál idősebb csecsemők tudományos módon megállapított és általánosan elfogadott, születés utáni táplálékigényének.

(5) A (3)—(4) bekezdésben meghatározott tápszerek fogyasztásra alkalmas otthoni elkészítéséhez ivóvíz minőségű vízen kívül más anyag hozzáadására nem lehet szükség.

(6) A (3)—(4) bekezdésben meghatározott tápszerek előállításához az 5. számú mellékletben felsorolt anyagok használhatók fel annak érdekében, hogy a tápszerek

a) ásványi anyagok,

b) vitaminok,

c) aminosavak és egyéb nitrogéntartalmú vegyületek, és

d) más speciális táplálkozási célt szolgáló anyagok

tekintetében kielégítsék a csecsemők igényét.

(7) A (3)—(4) bekezdésben meghatározott tápszerek nem tartalmazhatnak olyan anyagokat, amelyek veszélyeztethetik a csecsemők egészségét. A vegyi tisztaság szempontjából e rendeletben, illetve a gyártási engedélyben foglaltak az irányadóak.

(8) A tápszerek nem tartalmazhatnak olyan mikroorganizmusokat vagy mikroba eredetű anyagokat, amelyek veszélyeztethetik az egészséget. A tápszerek mikrobiológiai tisztaságával kapcsolatos követelményeket, valamint a géntechnológiával módosított alapanyagok mennyiségét külön jogszabály, illetve a gyártási engedély tartalmazza.

A tápszerek törzskönyvezése és a forgalomba hozatal engedélyezése

5. §

(1) Tápszert — ha jogszabály másként nem rendelkezik — akkor lehet Magyarország területén forgalmazni, ha azt a „Fodor József” Országos Közegészségügyi Központ Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézete (a továbbiakban: OÉTI) törzskönyvezte, és forgalomba hozatalát az Országos Tisztifőorvosi Hivatal (a továbbiakban: OTH) engedélyezte. A tápszereknek a társadalombiztosítási támogatás alapjául elfogadott árát az egészségügyi miniszter a tárca hivatalos lapjában közzéteszi.

(2) A vizsgálati készítmény akkor törzskönyvezhető, ha

a) összetétele ismert,

b) az alkalmazás céljának megfelel,

c) javallatai és ellenjavallatai, tulajdonságainak állandósága valamint az, hogy — egyértelműen meghatározott vagy javasolt alkalmazás mellett — rendeltetésének megfelel, tudományosan bizonyított,

d) az előállításra előírt feltételeket teljesítették.

(3) A törzskönyvezésre irányuló kérelemhez a kérelmezőnek csatolnia kell a 6. számú mellékletben felsorolt adatokat, illetve — amennyiben rendelkezésre áll — mellékelnie kell a készítmény összetételére és várt hatásaira vonatkozó, tudományos folyóiratokban megjelent irodalmat is.

(4) A tápszertörzskönyvezési eljárás során az OÉTI a külföldön végzett klinikai vizsgálatok eredményét abban az esetben fogadja el, ha

a) azt nemzetközi egyezmény vagy megállapodás előírja, vagy

b) meggyőződött arról, hogy a külföldön végzett vizsgálatok megfelelnek a magyarországi követelményeknek.

(5) A törzskönyvezésre irányuló kérelemben a kérelmező nyilatkozni köteles arról, hogy a tápszer vagy a tápszer alapanyagának előállításánál alkalmaztak-e géntechnológiai eljárást.

(6) A forgalomba hozatali engedély kiadásának feltétele az alkalmazási leírásra és a címkeszövegre vonatkozó követelmények teljesítése is.

(7) A tápszertörzskönyvezési eljárás befejeztével az OÉTI a forgalomba hozatali engedély kiadása céljából, a törzskönyvi bejegyzés tényéről értesíti az OTH-t.

(8) Azt a tápszert, amelyet Magyarországon nem, de más országban a nemzeti vagy nemzetközi hatóság a tápszertörzskönyvbe bejegyzett, egyedi esetben akkor lehet rendelni, ha az alkalmazását különös méltányolást érdemlő betegellátási érdek indokolja és azt — az OÉTI véleménye alapján — az OTH engedélyezte.

(9) A tápszer kereskedelmi forgalomba akkor hozható, ha a forgalomba hozatali engedély jogosultja a törzskönyvezett és forgalomba hozatalra engedélyezett tápszer véglegmintáit az OÉTI-vel jóváhagyatta. A véglegmintákat az OÉTI által meghatározott mennyiségben kell jóváhagyásra beküldeni.

6. §

(1) A forgalomba hozatali engedély — a tápszer nevén kívül — tartalmazza a tápszer

- a) törzskönyvi számát,
- b) forgalomba hozatali engedélye jogosultjának megnevezését, címét,
- c) összetételét,
- d) az 1. számú melléklet szerinti típusát,
- e) kisserelési mennyiségét, csomagolása módját,
- f) kiadhatóságát.

(2) A törzskönyvi bejegyzést követően kiadott forgalomba hozatali engedély öt évig érvényes. Az engedély — az érvényességi idejének lejártát megelőzően legalább három hónappal benyújtott kérelemre — ismételt öt évre meghosszabbítható. Az eljárás során az OÉTI a tápszert az 5. § (2) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően újraértékeli.

(3) Ha a tápszer előállítója változik, az engedély jogosultja köteles a változást az OTH-nak bejelenteni.

(4) Az OÉTI a tápszert a törzskönyvből törli és az OTH a tápszer forgalomba hozatali engedélyét visszavonja, ha

a) a tápszer az újraértékelése során nem felel meg a törzskönyvezési követelményeknek, vagy

b) a forgalomba hozatali engedély jogosultja kéri, vagy

c) a forgalomba hozatali engedély jogosultja nem tesz eleget a (3) bekezdésében meghatározott bejelentési vagy a 8. § szerinti törzskönyvi, illetve a forgalomba hozatali engedély módosítását kezdeményező kötelezettségének, vagy

d) a forgalomba hozatali engedély jogosultja a tápszert az 5. § (1) bekezdés szerinti közzétételtől, illetve a forgalomba hozatali engedély jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül nem hozza forgalomba.

Klinikai vizsgálat

7. §

(1) A tápszerek klinikai vizsgálatának engedélyezése, illetve folytatása során az orvostudományi kutatásokról szóló külön jogszabály rendelkezéseit a (2)—(5) bekezdések szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az OÉTI előírja a klinikai vizsgálat szükségességét, a készítményt legalább egy hazai fekvőbeteg-gyógyintézetben kell kipróbálni. A kutatási terv és a vizsgáló intézet kijelöléséhez az OÉTI jóváhagyása is szükséges.

(3) A klinikai vizsgálatot kérő köteles a vizsgálati készítmény klinikai kipróbálást végző intézetekkel a 6. számú melléklet adatait — a h), j), l), o) pontban szereplők kivételével — közölni.

(4) A klinikai kipróbálást végző gyógyintézetnek a kipróbálást a vizsgálati terv alapján úgy kell végeznie, hogy az eredmények a külön jogszabályban meghatározott Helyes Klinikai Gyakorlat (GCP) tápszerekre vonatkozatható előírásain túlmenően választ adjanak az alábbi kérdésekre is:

- a) a készítmény alkalmas-e a meghatározott célra;
- b) milyen az általános tolerancia huzamosabb alkalmazás után;
- c) nem várt kedvezőtlen klinikai reakciók jellege, oka, súlyossága, azok elkerülésének lehetőségei, hatásuk csökkentésének módjai;
- d) az alkalmazásnak milyen esetleges veszélyei lehetnek,
- e) vannak-e ellenjavallatok, és milyen esetekben nem javasolható a tápszer alkalmazása.

A tápszerek forgalmazása

8. §

(1) A forgalomba hozatali engedély jogosultja köteles az OÉTI-nek bejelenteni minden olyan tudomására jutott körülményt, amely a törzskönyvezett tápszer alkalmazhatóságát befolyásolja. Amennyiben az engedély jogosultja az engedélyben foglalt tápszer nevén, csomagolásán, alkalmazási módján, javallatán, előállításának módján, összetétel-

telén változtatni kíván, a változtatáshoz az OTH engedélye szükséges.

(2) Indokolt esetben a törzskönyvezéskor megállapított követelményektől eltérő tápszer is forgalomba hozható, ha azt az OÉTI javaslata alapján az OTH engedélyezi.

(3) Az OÉTI javaslatát akkor adja meg, ha a változás bizonyítottan nem okoz egészségkárosodást.

A címkeszöveg és az alkalmazási leírás

9. §

(1) Tápszer közvetlen emberi felhasználásra külső és/vagy közvetlen csomagolással hozható forgalomba.

(2) A tápszer csomagolásán magyar nyelven, közérthetően fel kell tüntetni a tápszer

a) nevét, ízesítés esetén az íz magyar nyelvű megnevezését is;

b) javallatát, rendeltetését, ellenjavallatait, mellékhatásait, legfontosabb jellemzőit;

c) 6. számú melléklet c) pontjában szereplő adatokat;

d) az alkalmazás módját, ennek keretében

da) a fogyasztói kör javasolt életkorát,

db) annak megjelölését, hogy szájon át alkalmazható és/vagy szondatápszer,

dc) annak megjelölését, hogy teljes értékű és/vagy kiegészítő táplálásra szolgál,

dd) ha meghatározható, az adagolási javaslatot,

de) a „csak orvosi javallatra” szövegrészt;

e) a használati utasítást, melynek keretében meg kell határozni, hogy az elkészítésnek milyen higiénés személyi és tárgyi feltételei vannak

ea) por esetén elkészítési módjának szöveges leírását és egy ehhez készített sematikus rajzos vázlatot is, amely ábrázolja a tápszer elkészítéséhez szükséges munkafolyamatokat,

eb) a standard hígítás százalékos mértékét, az esetleges adagolókanál tömegmértékét,

ec) fogyasztásra, melegítésre vonatkozó előírásokat,

f) minősége megőrzésének határnapját;

g) a tárolás körülményeire vonatkozó előírásokat, továbbá annak feltüntetését, hogy felbontás után a tápszer, illetve a tápszerből készített oldatot mennyi ideig és milyen módon lehet tárolni;

h) a csomagolásban lévő tápszer mennyiségét;

i) a tápszer azonosító kódját, törzskönyvi számát, a gyártási tétel számát;

j) az előállító és a forgalomba hozatali engedély jogosultjának a nevét és székhelyét, import tápszerek esetében a származási hely (ország) megjelölését;

k) minden olyan tápszer esetén, mely csecsemők táplálására (is) szolgál, az alábbi szöveget:

„A csecsemő legjobb tápláléka az anyatej. A legegészebb táplálási mód a szoptatás. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő anyatej vagy a szoptatásnak más

akadálya van, a tápszer alkalmazása előtt kérdezze meg a gyermek orvosát, védőnőjét.”;

l) „A tápszer gyermekektől elzárva tartandó” szövegű külön figyelmeztetést;

m) a fogyasztásra kész tápszer energia értékét kJ/100 ml és kcal/100 ml egységekben, a fogyasztásra kész tápszer 100 ml-ben lévő fehérje, zsír és szénhidrát mennyiségét grammokban; az ásványi anyagok, vitaminok, a kolin, inozit, karнитin, esetlegesen jelen lévő egyéb anyagok mennyiségét grammokban, a fogyasztásra kész tápszer 100 ml-ében.

(3) A csecsemőtápszerek címkéjén a (2) bekezdésben meghatározottakon túl a következőket is fel kell tüntetni:

a) anyatejet kiegészítő tápszer esetében: határozottan és egyértelműen megfogalmazott tájékoztatást arról, hogy a tápszer 4—6 hónaposnál idősebb csecsemők részére készült, és nem alkalmas kizárólagos táplálékként a csecsemő szükségletének kielégítésére, hanem arra szolgál, hogy az étrendet változatosabbá tegye az anyatejes táplálás mellett;

b) anyatejet helyettesítő tápszer esetében: határozottan és egyértelműen megfogalmazott tájékoztatást arról, hogy a tápszer a születéstől fogva alkalmas kizárólagos táplálékként a csecsemő táplálására, ha az anyatejes táplálásra nincs lehetőség.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott csecsemőtápszerek csomagolásán nem szerepelhet olyan állítás vagy jelzés (fénykép, rajz stb.), amely idealizálja vagy azt a képzetet kelti, hogy a mesterséges táplálás egyenértékű a szoptatással, vagy annál értékesebb.

(5) A tápszert forgalmazó köteles olyan alkalmazási előírást készíteni, amely a tápszerekkel kapcsolatos információkat és dokumentumokat olyan részletességben mutatja be, hogy azok alapján a tápszert rendelő és forgalmazó személyek véleményt alkothassanak a tápszer alkalmazásáról. Az alkalmazási leírásban egyértelműen meg kell határozni, hogy az elkészítésnek milyen személyi, és tárgyi higiénés feltételei vannak. Az alkalmazási előírásban fel kell tüntetni azt is, hogy a tápszer kizárólag enterális felhasználásra javasolt, vagy parenterálisan nem alkalmazható.

A tápszerek előállításának (kiszerezésének) és forgalmazásának ellenőrzése

10. §

(1) A meghatározott előírások betartásának hatósági felügyeletéről az OTH — az országos tisztifőgyógyyszerész bevonásával — a megyei (fővárosi) tisztifőgyógyyszerészek útján gondoskodik. E feladatkörében a megyei (fővárosi) tisztifőgyógyyszerész jogosult:

a) a törzskönyvi követelményeknek nem megfelelő vagy felhasználásra alkalmatlan tápszerek forgalomból való kivonását kezdeményezni;

b) ellenőrizni a tápszerek minőségi ellenőrzése során alkalmazandó vizsgálati eljárásokat és a tápszerek minőség-ellenőrzését végző laboratórium működését;

c) a tápszer minőségvédelme céljából helyszínen ellenőrizni a tápszer előállítását, kiszerezését, az előállítás céljára szolgáló helyiségeket, berendezéseket, felszereléseket, felhasznált anyagok, a félkész és késztermékek minőségét, a nyersanyagok, félkész termékek, tápszerek raktározását, a raktározásra szolgáló helyiségeket, az előállításra, kiszerezésre, valamint forgalomba hozatalra vonatkozó rendelkezések megtartását;

d) az előállítónál a felhasznált alapanyagokból, félkész termékekből, továbbá a forgalomba hozónál a tápszerekből ellenőrzés céljára — jegyzőkönyv mellett — díjmentesen mintákat venni, vagy díjmentesen minták megküldését kérni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzésekben a megyei intézet megkeresésére az OÉTI munkatársai is részt vesznek.

Bejelentési kötelezettségek

11. §

(1) A tápszer, illetve a tápszer gyártási tételére vonatkozó — feltételezett — minőségi hiba a forgalomba hozatali engedély jogosultja, valamint a tápszert forgalmazó a tudomásra jutást követően haladéktalanul köteles az OÉTI-nek bejelenteni.

(2) A feltételezett minőségi hiba bejelentője a reklamáció okának leírásával együtt a kifogásolt mintát, továbbá — ha rendelkezésre áll — egy darab, a kifogásolt tápszerrel azonos gyártási sorozatú, zárt csomagolású mintát köteles beküldeni. A bejelentőnek közölni kell, hogy milyen készlettel rendelkezik a kifogásolt gyártási sorozatból.

(3) A minőségi hiba bejelentéséről az OÉTI az OTH-t értesíti. Az OTH a minőségi hiba gyanújának súlyát mérlegeli, és a kifogásolt tápszer gyártási tételének forgalmazását átmenetileg felfüggesztheti.

(4) A forgalomba hozatali engedély jogosultja — a tápszerek minőségi ellenőrzése céljából — köteles minden gyártási tételből legalább három-három csomagolási egysége megőrzéséről gondoskodni a lejáratú idő végéig, és azt kérésre az OÉTI rendelkezésére bocsátani.

(5) Amennyiben az OÉTI megállapítja, hogy a tápszer, illetve a gyártási tétel nem felel meg a forgalomba hozatali engedélyben rögzített követelményeknek, az OTH a tápszert, illetve a gyártási tételt a forgalomból kivonja, és erről a forgalmazásban résztvevőket közvetlenül és közszemlére tétel útján haladéktalanul értesíti.

(6) A tápszer forgalomból való kivonásának költségei — ideértve az (1)—(4) bekezdésekben foglalt eseteket is — a forgalomba hozatali engedély jogosultját terhelik.

12. §

(1) A forgalomba hozatali engedély jogosultja, a forgalmazó, valamint a tápszert alkalmazó orvos köteles az általa észlelt vagy tudomására jutott,

a) a tápszer címkeszövegében nem szereplő és súlyos valamint nemkívánatos, illetve,

b) a tápszer további alkalmazását megakadályozó mellékhatásokat az OÉTI-nek bejelenteni.

(2) Az OÉTI a bejelentéseket — a 11. § (2)—(5) bekezdés alkalmazásával — elbírálja, értékeli, és megteszi a szükséges intézkedéseket.

(3) Az OÉTI a bejelentésről és az azt követő intézkedésekről az OTH-t és a forgalomba hozatali engedély jogosultját közvetlenül értesíti. Az OTH a bejelentés eredményéről, illetve következményeiről a forgalmazásban résztvevőket, illetve a bejelentőt közvetlenül és közszemlére tétel útján értesíti.

Tápszerkereskedelem

13. §

(1) A tápszerekkel folytatott kiskereskedelmi tevékenység folytatására a kizárólag gyógyszertárakban forgalmazható termékekről szóló külön jogszabály rendelkezései az irányadóak.

(2) Tápszerekkel nagykereskedelmi tevékenységet csak olyan gazdálkodó szervezet folytathat, amely tápszer, gyógyszer vagy élelmiszer forgalomba hozatalára vagy forgalmazására jogosító engedéllyel rendelkezik.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott gazdálkodó szervezet a tápszerekkel folytatott nagykereskedelmi tevékenység megkezdését, illetve megszüntetését az OTH-nak köteles bejelenteni.

Tápszerek rendelése és kiadása

14. §

A tápszerek rendelésére és kiadására a gyógyszerekre vonatkozó jogszabályok az irányadók.

Tápszer forgalmazók ellátási felelőssége

15. §

(1) Ha a forgalmazó a tápszert Magyarországon a továbbiakban nem kívánja forgalmazni, ezt a tényt a forgalmazás várható megszüntetését megelőző legalább három hónappal — legkésőbb azonban az utolsó gyártási tétel nagykereskedőnek történő átadásakor — az OTH-val és az

OÉTI-vel, valamint a vele szerződéses jogviszonyban álló nagykereskedőkkel tudatni köteles.

(2) Ha a forgalomba hozatali engedély jogosultja a tápszert Magyarországon átmenetileg nem tudja forgalmazni, ezt a tényt az OTH-val, valamint a vele szerződéses jogviszonyban álló nagykereskedőkkel tudatni köteles.

Záró rendelkezések

16. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) E rendelet 4. §-ának (2) bekezdése 2002. január 1. napján lép hatályba.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) a gyógyszerárban forgalmazható termékekről szóló 43/1996. (XI. 29.) NM rendelet 1. számú mellékletének 1. és 3. pontjában a „gyógytápszerek” szövegrész helyébe a „tápszerek” szövegrész lép, és

b) a gyógytápszerek forgalmának és ellenőrzésének szabályozása tárgyában született 3180—89/1950. (IV. 1.) NM rendelet a hatályát veszti.

(4) E rendelet hatálybalépését megelőzően kiadott forgalomba hozatali engedélyek — e rendelet kihirdetésétől számított — öt évig érvényesek azzal, hogy az 1996. január 1-jét megelőzően kiadott engedélyeket 2001. december 31-ig meg kell újítani.

(5) Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek, valamint azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, az azt kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a Bizottság anyatejet helyettesítő és anyatejet kiegészítő tápszerekről szóló 91/321/EGK irányelvvel, valamint az azt módosító 96/4/EK, 1999/50/EK irányelveivel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

(6) Az esszenciális és szemiesszenciális aminosavak mennyiségét az anyatejben a 7. számú melléklet, a kazein és az anyatej esszenciális aminosavainak mennyiségét a 8. számú melléklet, a tehéntej ásványi anyagait a 9. számú melléklet, a csecsemők és kisgyermek számára készített táplálékok jelöléséhez használható táplálkozási referencia értékeket a 10. számú melléklet tartalmazza.

Dr. Gógl Árpád s. k.,
egészségügyi miniszter

1. számú melléklet a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

A tápszerek csoportosítása és jellegük meghatározása összetételük és rendeltetésük egyidejű figyelembevételével

a) SPECIÁLIS TÁPSZEREK

aa) Klinikai speciális tápszerek

aaa) Meghatározott tápanyagtartalmú polimer — standard — klinikai speciális tápszerek

aab) Módosított, meghatározott tápanyagtartalmú polimer klinikai speciális tápszerek

aaba) Módosított, meghatározott tápanyagtartalmú, általános rendeltetésű polimer klinikai speciális tápszerek

aabb) Módosított, meghatározott tápanyagtartalmú, különleges rendeltetésű polimer klinikai speciális tápszerek

aabba) cukorbeteg részére

aabbb) vesebeteg részére

aabbc) májbeteg részére

aabbd) légzési elégtelenségben szenvedők részére

aabbe) decubitus kezelésére és megelőzésére

aabbf) fehérjeszegény diétán élők számára tehéntej pótlására (adott esetben a tejpótló tápszer dúsítására)

aabbg) táplálék és energia kiegészítésre

aabbh) a szervezet védekezőképességének fokozására

aac) Elementáris táplálásra szolgáló monomér — kémiaiilag definiált — vagy szemielementáris táplálásra szolgáló

aaca) fehérjehidrolizátum bázisú klinikai speciális tápszerek

aacb) részben fehérjehidrolizátum bázisú klinikai speciális tápszerek

aacc) szintetikus aminosav bázisú klinikai speciális tápszerek

- aad*) Tápanyag modulok.
 - aada*) Fehérjepótló tápanyag modulok (fehérjeadalékok)
 - aadaa*) Fehérjepótló tápanyag modulok általános rendeltetéssel
 - aadab*) Fehérjepótló (intakt tehéntejfehérje vagy szintetikus aminosav bázisú tápanyag modulok különleges rendeltetéssel
 - aadaba*) májbetegség számára
 - aadabb*) vesebetegség számára
 - aadb*) Szénhidrát tápanyag modulok (maltodextrin készítmények).
 - aadc*) Zsírnemű tápanyag modulok
 - aadca*) MCT-készítmények
 - aadcb*) LCT-készítmények
 - aadcc*) Egyéb zsírnemű tápanyag modulok
 - ab*) *Meghatározott kórisméhez kötött speciális tápszerek*
 - aba*) Veleszületett aminosav anyagcsere zavarok kezelésére szolgáló speciális tápszerek
 - abb*) Tejcukor intolerancia kezelésére szolgáló tehéntejfehérje bázisú speciális tápszerek
 - abc*) Gyomor-bélhuzami betegségek kezelésére szolgáló speciális tápszerek
 - abca*) Orális rehidrációra szolgáló speciális tápszerek
 - abcb*) Kímélő (intakt tehéntejfehérje vagy fehérjehidrolizátum bázisú) speciális tápszerek
 - abcc*) Ételsűrítők
 - abd*) Táplálékfehérje iránti túlérzékenység
 - abda*) kezelésére szolgáló fehérjehidrolizátumok
 - abdb*) megelőzésére szolgáló, anyatej pótlására is alkalmas vagy anyatej kiegészítésére is alkalmas vagy kiegészítő táplálásra szánt fehérjehidrolizátumok
 - abdc*) egyben tejcukor intolerancia kezelésére is szolgáló, teljes értékű vagy kiegészítő táplálásra szánt szójafehérje bázisú speciális tápszerek
 - abdd*) egyéb speciális tápszerei
 - abe*) Egyéb, kizárólag szójafehérje bázisú speciális tápszerek
 - ac*) *Kis testtömegű újszülöttek (koraszülöttek) táplálására szolgáló [intakt tehéntejfehérje vagy fehérjehidrolizátum (fehérjefrakciók) bázisú]*
 - aca*) anyatejet helyettesítő speciális tápszerek
 - acb*) anyatejet dúsító speciális tápszerek
 - ad*) *Egyéb speciális tápszerek*
- b) TÁPSZEREK EGÉSZSÉGESEK TÁPLÁLÁSÁRA**
- ba*) *Csecsemőtápszerek*
 - baa*) Anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek
 - baaa*) Általános rendeltetésű anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek
 - baab*) „Antireflux” anyatejet helyettesítő (intakt tehéntejfehérje vagy fehérjehidrolizátum bázisú) csecsemőtápszerek
 - baac*) Egyéb anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek
 - bab*) Anyatejet kiegészítő — elválasztási — csecsemőtápszerek
 - bb*) *Tápszerek várandós és szoptató anyák számára*
 - bc*) *Egyéb tápszerek egészségesek táplálására*
- c) EGYÉB KÉSZÍTMÉNYEK**
- ca*) *Ízesítő készítmények a speciális tápszerek ízesítésére*
 - cb*) *Tápszerek minősülő egyéb készítmények*

(Az a)—c) pontok a továbbiakban együttesen: tápszer.)

2. számú melléklet
a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

**Az anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek
összetételével kapcsolatos követelmények**

(Az adatok az előállító által megadott utasítás szerint elkészített fogyasztásra kész tápszerre vonatkoznak.)

1. Energia

Minimum	Maximum
250 kJ/100 ml	315 kJ/100 ml
60 kcal/100 ml	75 kcal/100 ml

2. Fehérje

Fehérje = nitrogén × 6,38 tehéntej fehérje esetén.

Fehérje = nitrogén × 6,25 szója fehérje izolátumok és részlegesen hidrolizált fehérjék esetén.

A fehérje „kémiai index” kiszámításához minden egyes esszenciális aminosav esetében az aminosavnak a vizsgálandó fehérjében mért mennyiségi arányát kell osztani ugyanannak az aminosavnak a referencia fehérjében megadott arányával. A fehérje kémiai indexét a legkisebb hányados adja.

A fehérje kémiai indexe legalább 80%-a legyen az anyatejének (7. számú melléklet).

2.1. Tehéntej fehérjéből előállított készítmények

Minimum	Maximum
0,45 g/100 kJ	0,7 g/100 kJ
1,8 g/100 kcal	3 g/100 kcal

Azonos energia értékre számolva a minden esszenciális és szemiesszenciális aminosavból a készítménynek legalább annyit kell tartalmaznia, mint a referencia fehérjének, az anyatejnek, amint azt a 7. számú melléklet mutatja. A számítás szempontjából a metionin és a cisztein mennyiségét együttesen lehet figyelembe venni.

2.2. Részlegesen hidrolizált fehérjéből készült tápszerek

Minimum	Maximum
0,56 g/100 kJ	0,7 g/100 kJ
2,25 g/100 kcal	3 g/100 kcal

Azonos energia értékre számolva a minden esszenciális és szemiesszenciális aminosavból a készítménynek legalább annyit kell tartalmaznia, mint a referencia fehérjének, az anyatejnek, amint azt a 7. számú melléklet mutatja. A számítás szempontjából a metionin és a cisztein mennyiségét együttesen lehet figyelembe venni.

A felhasznált fehérjére jellemző fehérje hatékonysági aránynak (PER) és a nettó fehérje hasznosulásnak (NPU) legalább olyan értékűnek kell lenni, mint a kazeinre jellemző értékek.

A taurin mennyiségének legalább 10 μmol/100 kJ (42 μmol/100 kcal) és az L-karnitin mennyisége legalább 1,8 μmol/100 kcal) legyen.

2.3. Módosított (megváltoztatott kazein tejsav arányú) tehéntej fehérjét tartalmazó tápszerek

Minimum	Maximum
0,45 g/100 kJ	0,7 g/100 kJ
1,8 g/100 kcal	3 g/100 kcal

Energia értékre számolva a minden esszenciális és szemiesszenciális aminosavból a készítménynek legalább annyit kell tartalmaznia, mint a referencia fehérjének, az anyatejnek, amint azt a 8. számú melléklet mutatja.

2.4. Szója fehérjeizolátumot, valamint szója fehérjeizolátumot és tehéntej fehérjét tartalmazó készítmények

Minimum	Maximum
0,56 g/100 kJ	0,7 g/100 kJ
2,25 g/100 kcal	3 g/100 kcal

Kizárólag csak szója fehérjeizolátumot szabad felhasználni.

Energia értékre számolva a készítménynek a metionint legalább olyan mennyiségben kell tartalmaznia, mint a referencia fehérjének, az anyatejnek, amint azt a 8. számú melléklet mutatja, legalább 80%-át el kell érnie.

Az L-karnitin mennyisége nem lehet kevesebb, mint 1,8 μmol/100 kJ (7,5 μmol/100 kcal).

2.5. Minden csecsemőtápszer esetében a szabad L-aminosavak hozzáadása, csak a táplálkozási érték növelése érdekében és csak a szükséges mértékben engedhető meg.

3. Lipidek

Minimum	Maximum
1,05 g/100 kJ	1,5 g/100 kJ
4,4 g/100 kcal	6,5 g/100 kcal

3.1. A tápszerek előállításához nem szabad felhasználni szezámmagolajat és gyapotmagolajat.

3.2. A tápszerekben a laurinsav mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 15%-a.

3.3. A tápszerekben a mirisztinsav mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 15%-a.

3.4. A trigliceridek formájában jelen lévő linolsav mennyisége:

Minimum	Maximum
70 mg/100 kJ,	285 mg/100 kJ
300 mg/100 kcal	1200 mg/100 kcal

3.5 Az α-linolénsav mennyisége nem lehet kevesebb, mint 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal). A linolsav/α-linolénsav arány nem lehet kevesebb, mint 5, és nem lehet nagyobb, mint 15.

3.6. A transzsavak mennyisége nem haladhatja meg az összes zsír 4%-át.

3.7. Az erukasav mennyisége nem haladhatja meg az összes zsír 1%-át.

3.8. Hosszú szénlácú (20—22 szénatom) többszörösen telítetlen (LCP) zsírsavak hozzáadása megengedett. Ebben az esetben:

— az n-3 LCP zsírsavak mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 1%-a,

— az n-6 LCP zsírsavak mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 2%-a. (Az arachidonsav mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 1%-a),

— az eikozapentaénsav (20:5, n-3, EPA) mennyisége nem haladhatja meg a dokozahexaénsavét (22:6, n-3, DHA).

4. Szénhidrátok

Minimum	Maximum
1,7 g/100 kJ	3,4 g/100 kJ
7,0 g/100 kcal	13 g/100 kcal

4.1. Csak a következő szénhidrátokat szabad felhasználni: laktóz, maltóz, szacharóz, maltodextrin, glükóz, szirup és kristályos glükóz, valamint gluténmentes növényből előállított, előfőzött vagy gélesített keményítő.

4.2. A laktóz mennyisége minimum 0,85 g/100 kJ, illetve 3,5 g/100 kcal. Ez az előírás nem vonatkozik azokra a tápszerekre, amelyekben a szója fehérje izolátum mennyisége meghaladja az összes fehérje 50%-át.

4.3. A szacharóz mennyisége nem haladhatja meg az összes szénhidrát mennyiségének a 20%-át.

4.4. Az előfőzött keményítő és/vagy a gélesített keményítő mennyisége nem haladhatja meg a 2 g/100 ml értéket és nem lehet több, mint az összes szénhidrát 30%-a.

5. Ásványi anyagok

5.1. Tehéntej fehérjét tartalmazó készítmények:

	100 kJ		100 kcal	
	min.	max.	min.	max.
nátrium (mg)	5	14	20	60
kálium (mg)	15	35	60	145
klorid (mg)	12	29	50	125
kalcium (mg)	12	—	50	—
foszfor (mg)	6	22	25	90
magnézium (mg)	1,2	3,6	5	15
vas ¹	0,12	0,36	0,5	1,5
cink (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
réz (µg)	4,8	19	20	80
jód (µg)	1,2	—	5	—
szelén (µg) ²	—	0,7	—	3

¹ A vas hozzáadásával készült csecsemőtápszerek esetében a kalcium, foszfor arány nem lehet kisebb, mint 1,2, és nem lehet nagyobb, mint 2,0.

² Szelén hozzáadásával készült csecsemőtápszerek esetében, a kalcium, foszfor arány nem lehet kisebb, mint 1,2, és nem lehet nagyobb, mint 2,0.

5.2. Szója fehérjeizolátumot, valamint szója fehérjeizolátumot és tehéntej fehérjét együttesen tartalmazó készítményeknek meg kell felelni az 5.1. pontban leírt követelményeknek, kivéve a vasra és cinkre vonatkozóknak, amelyek ebben az esetben a következők:

	100 kJ		100 kcal	
	min.	max.	min.	max.
vas (mg)	0,25	0,5	1	2
cink (mg)	0,18	0,6	0,75	2,4

6. Vitaminok

	100 kJ		100 kcal	
	min.	max.	min.	max.
A-vitamin (µg)-RE ³	14	43	60	180
D-vitamin (µg) ⁴	0,25	0,65	1	2,5
Tiamin (µg)	10	—	40	—
Riboflavin (µg)	14	—	60	—
Nikotinamid (µg NE) ⁵	60	—	250	—
Pantoténsav (µg)	70	—	300	—
B ₆ -vitamin (µg)	9	—	35	—
Biotin (µg)	0,4	—	1,5	—
Folsav (µg)	1	—	4	—
B ₁₂ -vitamin (µg)	0,025	—	0,1	—
C-vitamin (mg)	1,9	—	8	—
K-vitamin (µg)	1	—	4	—
E-vitamin (mgα-TE) ⁶	—	—	—	—

7. Nukleotidok megengedett maximális mennyisége

	maximum mg/100 kJ	maximum mg/100 kcal
citidin 5'-monofoszfát	0,60	2,50
uridin 5'-monofoszfát	0,42	1,75
adenozin 5'-monofoszfát	0,36	1,50
guanozin 5'-monofoszfát	0,12	0,50
inozin 5'-monofoszfát	0,24	1,00

A nukleotidok koncentrációja összességében nem haladhatja meg az 1,2 mg/100 kJ (5 mg/100 kcal) értéket.

³ RE: végig transz retinol ekvivalens.

⁴ Kolekalciferol, 10 (µg) megfelel 400 nemzetközi egységnek.

⁵ NE: niacin ekvivalens, mg niacin+ ng triptofán/60.

⁶ α-TE: d-α-tokoferol ekvivalens, 0,5 mg/g linolsavban kifejezett többszörösen telítetlen zsírsav, de semmilyen esetben sem kevesebb, mint a táblázatban megadott érték.

3. számú melléklet a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

Az anyatejet helyettesítő csecsemőtápszerek megkülönböztetésére használható jelölések és alkalmazhatóságuk feltétele

Elnevezés	Az elnevezés használhatóságának feltétele
1. Adaptált fehérje	A fehérje mennyisége kevesebb, mint 0,6 g/100 kJ (2,5 g/100 kcal) és a savófehérje/kazein arány nem kisebb, mint 1,0.
2. Alacsony nátriumtartalom	A nátrium mennyisége kevesebb mint 9 mg/100 kJ (39 mg/100 kcal).
3. Szacharózmentes	Nem tartalmaz szacharózt.
4. Csak laktózt tartalmaz	Laktóz (tejcukor) az egyetlen szénhidrát a tápszerben.
5. Laktózmentes	Nem tartalmaz laktózt (tejcukrot).
6. Vassal dúsított	Vas hozzáadásával készült.
7. Tehéntejjel szembeni csökkent allergia veszély. Ez a jelölés utalhat a csökkent antigén jelleg alapján várt csökkent allergén hatására	<p>a) A készítménynek ki kell elégítenie a 3. számú melléklet 2.2. pontjában leírtakat, és az általánosan elfogadott módszerrel mért immuno-reaktív fehérje mennyisége nem lehet több, mint a készítményben levő nitrogéntartalmú anyagok 1%-a.</p> <p>b) A címkén jelölni kell, hogy a terméket nem szabad fogyasztani azoknak a csecsemőknek, akik allergiások arra az intakt fehérjére, amelyből a tápszer készült, kivéve, ha általánosan elfogadott klinikai módszerekkel igazolják, hogy az eredeti fehérjére túlérzékeny csecsemők 90%-a tolerálja a készítményt.</p> <p>c) A készítmény szájon át adagolva nem teheti érzékennyé a felhasználót arra a fehérjére, amelyet az előállításához felhasználtak.</p> <p>d) Objektív és tudományosan igazolt adatokkal kell bizonyítani, hogy a feltüntetett állítások valóságok.</p>

4. számú melléklet
a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

Az anyatejet kiegészítő csecsemőtápszerek összetételére vonatkozó előírások

(A paraméterek az előállító által megadott utasítás szerint elkészített, fogyasztásra kész tápszerre vonatkoznak.)

1. Energia

Minimum	Maximum
250 kJ/100 ml	335 kJ/100 ml
60 kcal/100 ml	80 kcal/100 ml

2. Fehérje

fehérje = nitrogén × 6,38 tehéntej fehérje esetén
fehérje = nitrogén × 6,25 szója fehérje izolátumok esetén

Minimum	Maximum
0,5 g/100 kJ	1 g/100 kJ
2,25 g/100 kcal	4,5 g/100 kcal

A felhasznált fehérje kémiai indexének az 8. számú mellékletben megadott kazeinnek legalább 80%-át el kell érnie.

A fehérje „kémiai index” kiszámításához minden egyes esszenciális aminosav esetében az aminosavnak a vizsgálandó fehérjében mért mennyiségi arányát kell osztani ugyanannak az aminosavnak a referencia fehérjében megadott arányával. A fehérje kémiai indexét a legkisebb hányados adja.

A fehérje kémiai indexe legalább 80%-a legyen az anyatejének (7. számú melléklet).

Szója fehérje tartalmú tápszerek előállításához függetlenül attól, hogy a szója fehérjét önmagában vagy tejfehérjével együtt alkalmazzák csak a szójából előállított fehérjeizolátumot szabad alkalmazni. Az anyatejet kiegészítő tápszerek előállításához aminosavakat csak a táplálkozási érték növelése érdekében és csak a szükséges mértékben szabad felhasználni.

Azonos energiaértékre számolva a készítményeknek legalább annyi metionint kell tartalmaznia, mint az anyatejnek, amint azt a 7. számú melléklet mutatja. A számítás szempontjából a metionin és a cisztein mennyiségét együttesen lehet figyelembe venni.

3. Lipidek

Minimum	Maximum
0,8 g/100 kJ	1,5 g/100 kJ
3,3 g/100 kcal	6,5/100 kcal

3.1. Tápszerek előállításához nem szabad felhasználni szezámmagolajat, gyapotmagolajat.

3.2. A tápszerekben a laurinsav mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 15%-a.

3.3. A tápszerekben a mirisztinsav mennyisége nem lehet több, mint az összes zsír 15%-a.

3.4. A trigliceridek formájában jelenlevő linolsav mennyisége minimum 70 mg/100 kJ, illetve 300 mg/100 kcal legyen a növényi olajokat is tartalmazó tápszerekben.

3.5. A transz zsírsavak mennyisége nem haladhatja meg az összes zsír 4%-át.

3.6. Az erukasav mennyisége nem haladhatja meg az összes zsír 1%-át.

4. Szénhidrátok

Minimum	Maximum
1,7 g/100 kJ	3,4 g/100 kJ
7,0 g/100 kcal	14 g/100 kcal

4.1. Gluten tartalmú alapanyagok felhasználása tilos!

4.2. Laktóz minimum 0,45 g/100 kJ, illetve 1,8 g/100 kcal. Ez az előírás nem vonatkozik a laktózmentes tápszerekre és azokra, amelyekben a szója fehérje izolátum mennyisége meghaladja az összes fehérje 50%-át.

4.3. Szacharóz, fruktóz mennyisége külön-külön, illetve együttes alkalmazás esetén a kettő együtt nem haladhatja meg az összes szénhidrát mennyiségének 20%-át.

5. Ásványi anyagok

5.1.

	100 kJ		100 kcal	
	min.	max.	min.	max.
Vas (mg)	0,25	0,5	1	2
Jód (µg)	1,2	—	5	—

5.2 Cink

5.2.1. Azokban a tápszerekben, amelyek kizárólag tehéntej fehérjét tartalmaznak:

Minimum	Maximum
0,12 mg/100 kJ	—
0,5 mg/100 kcal	—

5.2.2. Azokban a tápszerekben, amelyek szója fehérjét is tartalmaznak (akkor is, ha tehéntej fehérjével kever).

Minimum	Maximum
0,18 mg/100 kJ	—
0,75 mg/100 kcal	—

5.3. Egyéb ásványi anyagokat a tápszerek legalább olyan mennyiségben tartalmazzanak, mint a tehéntej. Ezek az értékek csökkenthetők olyan arányban, amilyen arányban a tej fehérje mennyiségét csökkentették az anyatejet kiegészítő csecsemőtápszer készítése során. A tej jellemző ásványi anyagainak koncentrációja a 9. sz. mellékletben található.

5.4. A kalcium/foszfor aránya nem lehet 2-nél nagyobb.

6. Vitaminok

	100 kJ		100 kcal	
	min.	max.	min.	max.
A-vitamin (µg)-RE ¹	14	43	60	180
D-vitamin (µg) ²	0,25	0,75	1	3
C-vitamin (mg)	1,9	—	8	—
E-vitamin (mg µ-TE) ³	0,1	—	0,5	—

7. Nukleotidok megengedett maximális mennyisége

	maximum	
	mg/100 kJ	mg/100 kcal
citidin 5'-monofoszfát	0,60	2,50
uridin 5'-monofoszfát	0,42	1,75
adenozin 5'-monofoszfát	0,36	1,50
guanozin 5'-monofoszfát	0,12	0,50
inozin 5'-monofoszfát	0,24	1,00

A nukleotidok koncentrációja összességében nem haladhatja meg az 1,2 mg 100 kJ (5 mg/100 kcal) értéket.

¹ RE: végig transz retinol ekvivalens.

² Kolekalciferol, 10 µg megfelel 400 nemzetközi egységnek.

³ µ-TE: dµ-tokoferol ekvivalens. A minimális igény 0,5 mg/g linolsavban kifejezett többszörösen telítetlen zsírsav.

5. számú melléklet
a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelehez

A csecsemőtápszerek készítéséhez felhasználható anyagok

1. Vitaminok

A-vitamin	Retinil acetát Retinil palmitát Retinol
A-provitamin	Beta karotin
D-vitamin	Ergocalciferol-D ₂ Kolecalciferol-D ₃
B ₁ -vitamin	Tiamin-hidroklorid Tiamin mononitrát
B ₂ -vitamin	Riboflavin Riboflavin-5'-foszfát nátrium só
Niacin	Nikotinsavamid Nikotinsav
B ₆ -vitamin	Piridoxin hidroklorid Piridoxin-5'-foszfát
Folsav	Folsav
Pantoténsav	D-pantoténsav kalciumsó D-pantoténsav nátriumsó Dexpantenol
B ₁₂ -vitamin	Cianokobalamin Hidroxikobalamin
Biotin	D-biotin
C-vitamin	L-askorbinsav Nátrium L-askorbát Kalcium L-askorbát Kálium L-askorbát Aszkorbil palmitát
E-vitamin	D-alfa-tokoferol DL-alfa-tokoferol D-alfa-tokoferol acetát DL-alfa-tokoferol acetát
K-vitamin	Fillokinon (Phytomenadion)

2. Ásványi anyagok

Cink (Zn)	Cink-acetát Cink-klorid Cink-laktát Cink-szulfát Cink-citrát Cink-glukonát Cink-oxid
Jód (I)	Kálim-jodid Kálium-jodát Nátrium-jodid

Kalcium (Ca)	Kalcium-karbonát Kalcium-klorid Kalcium-citrát Kalcium-glukonát Kalcium-glicerofoszfát Kalcium-laktát Kalciumhidroxid Ortofoszforsav kalcium sói
Kálium (K)	Kálium-bikarbonát Kálium-karbonát Kálium-klorid Kálium-glukonát Kálium-laktát Kálium-hidroxid Citromsav kálium sói Ortofoszforsav kálium sói
Magnézium (Mg)	Magnézium-karbonát Magnézium-klorid Magnézium-oxid Ortofoszforsav magnéziumsói Magnézium-szulfát Magnézium-glukonát Magnézium-hidroxid Ciromsav magnéziumsói
Mangán (Mn)	Mangán-karbonát Mangán-klorid Mangán-citrát Mangán-szulfát Mangán-glukonát
Nátrium (Na)	Nátrium-bikarbonát Nátrium-karbonát Nátrium-klorid Nátrium-citrát Nátrium-glukonát Nátrium-laktát Nátrium-hidroxid Ortofoszforsav-nátrium sói
Réz (Cu)	Réz-II-citrát Réz-II-glukonát Réz-II-szulfát Réz-II-lizin komplex Réz-II-karbonát
Szelén (Se)	Nátrium-szelenát Nátrium-szelenit
Vas (Fe)	Vas-II-citrát Vas-II-glukonát Vas-II-laktát Vas-II-szulfát Vas-III-ammónium citrát Vas-II-fumarát Vas-III-difoszfát (ferripirofoszfát)

3. *Aminosavak és egyéb nitrogén tartalmú vegyületek*

L-arginin és hidrokloridja
 L-ciszтин és hidrokloridja
 L-hisztidin és hidrokloridja
 L-izoleucin és hidrokloridja
 L-leucin és hidrokloridja
 L-lizin és hidrokloridja
 L-cisztein és hidrokloridja
 L-metionin
 L-fenilalanin
 L-treonin
 L-triptofán
 L-tirozin
 L-valin
 L-karnitin és hidrokloridja
 Taurin
 Citidin 5'-monofoszfát és nátrium sója
 Uridin 5'-monofoszfát és nátrium sója
 Adenozin 5'-monofoszfát és nátrium sója
 Guanozin 5'-monofoszfát és nátrium sója
 Inozin 5'-monofoszfát és nátrium sója

4. *Egyéb*

Kolin
 Kolin kloridja
 Kolin citrát
 Kolin bitartarát
 Inozit

6. számú melléklet

a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

A tápszerek törzskönyvezésre irányuló kérelemhez mellékelni kell a vizsgálati készítmény

a) nevét, ízesítés esetén az íz magyar nyelvű megnevezését (is);

b) összetevőit és azok minőségi jellemzőit;

c) részletezett összetételét (tápanyag-, ásványi anyag-, nyomelem- és vitamintartalmát), nedvesség-, illetve víztartalmát, rosttartalmát;

d) jellemző egyéb adatait (alak, energiaérték, energiamegosztás, ozmolaritás és/vagy ozmolalitás, glutenmentesség esetén azt tanúsító nyilatkozat, 6 hónapos életkor alatt ajánlott csecsemőknek, teljes értékű táplálásra alkalmas tápszer esetén a veseterhelés, speciális tápszerek esetén az esetleges egyéb fontos jellemzők, pl. koleszterin-, purin-, karragén-, Na-, laktóz- esetleg más szénhidrát-, rostmentesség (gyakorlati mentesség) vagy szegénység, speciális adalék anyagokkal való esetleges dúsítás és az előállító (forgalmazó) által említésre méltónak ítélt egyéb adatok);

- e) javallatait (javallatát), rendeltetését;
 f) ellenjavallatait;
 g) várható esetleges mellékhatásait;
 h) gyártástechnológiai leírását;
 i) stabilitási adatait; eltarthatóságát;
 j) a gyártás és a végtermék ellenőrzése során alkalmazott ellenőrzési módszereket;
 k) címkeszövegének (ezen belül használati utasításának) tervezetét;
 l) csomagolásának leírását és a kiszereelési mennyiség meghatározását;
 m) gyártójának és hazai forgalmazójának megnevezését, székhelyét;
 n) egyéb, az OÉTI által kért adatait;
 o) hazai gyártása, kiszerelése esetén a megyei (fővárosi) ÁNTSZ területileg illetékes intézetének nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy az üzem közegészségügyi szempontból alkalmas a készítmény előállítására és/vagy kiszereelésére;
 p) OÉTI által meghatározott mennyiségű mintát;
 q) annak közlését, hogy a tápszer mely ország(ok)ban van törzskönyveztve;
 r) külföldön már megjelent, lehetőleg új keletű prospektusát vagy címkéjét vagy annak szövegével ellátott üres dobozát, amennyiben ilyen rendelkezésre áll.

7. számú melléklet

a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

Esszenciális és szemiesszenciális aminosavak az anyatejben

A táblázatban 100 kJ és 100 kcal energiát biztosító anyatejben levő esszenciális és szemiesszenciális aminosavak mennyiségét mg-ban adjuk meg.

	aminosav mg/100 kJ	aminosav mg/100 kcal
Arginin	16	69
Ciszтин	6	24
Hisztidin	11	45
Izoleucin	17	72
Leucin	37	156
Lizin	29	122
Metionin	7	29
Fenilalanin	15	62
Treonin	19	80
Triptofán	7	30
Tirozin	14	59
Valin	19	80

8. számú melléklet

a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

A kazein és az anyatej esszenciális aminosavainak mennyisége (g/100 g fehérje)

	Kazein	Anyatej
Arginin	3,7	3,8
Cisztin	0,3	1,3
Hisztidin	2,9	2,5
Izoleucin	5,4	4,0
Leucin	9,5	8,5
Lizin	8,1	6,7
Metionin	2,8	1,6
Fenilalanin	5,2	3,4
Treonin	4,7	4,4
Triptofán	1,6	1,7
Tirozin	5,8	3,2
Valin	6,7	4,5

Forrás: Amino acid content of foods and biological data on protein. FAO Nutritional Studies. No 245 Rome 1970.

9. számú melléklet

a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

A tehéntej ásványi anyagai

	100 g zsírimentes szárazanyagban	1g fehérjére számolva
Nátrium (mg)	550	15
Kálium (mg)	1680	43
Klorid (mg)	1050	28
Kalcium (mg)	1350	35
Foszfor (mg)	1070	28
Magnézium (mg)	135	3,5
Réz (µg)	225	6
Jód	Évszakonként és a tartási körülményektől függően változik	

10. számú melléklet

a 17/2000. (VI. 20.) EüM rendelethez

Csecsemők és kisdedek számára készített táplálékok jelöléséhez használható táplálkozási referencia értékek

	Jelölési referencia érték
A-vitamin	400 µg
D-vitamin	10 µg
C-vitamin	25 mg
Tiamin	0,5 mg
Riboflavin	0,8 mg
Niacin ekvivalens	9 mg
B ₆ -vitamin	0,7 mg

Folsav	100 µg
B ₁₂ -vitamin	0,7 µg
Kalcium	400 mg
Vas	6 mg
Cink	4 mg
Jód	70 µg
Szelén	10 µg
Réz	0,4 mg

A honvédelmi miniszter 14/2000. (VI. 20.) HM rendelete

a Magyar Honvédség személyi állománya illetményéről és illetményjellegű juttatásairól szóló 4/1997. (II. 12.) HM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. §-a (2) bekezdésének *e*) és *j*) pontjaiban, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 2. § (1) bekezdésében és a köztisztviselők munkavégzéséről, munka- és pihenőidejéről, jutalmazásáról, valamint juttatásairól szóló 170/1992. (XII. 22.) Korm. rendelet 3. §-ában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Honvédség személyi állománya illetményéről és illetményjellegű juttatásairól szóló, többször módosított 4/1997. (II. 12.) HM rendeletet (a továbbiakban: Vhr.) a következők szerint módosítom:

1. §

A Vhr. bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. §-a (2) bekezdésének *e*) és *j*) pontjában, a hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 146. §-ának (2) bekezdése *c*) pontjában, a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Hft.) 50. §-ának *c*) pontjában kapott felhatalmazás és a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) alapján a Magyar Honvédség személyi állománya illetményének és illetményjellegű juttatásainak, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 2. § (1) bekezdése és a köztisztviselők munkavégzéséről, munka- és pihenőidejéről, jutalmazásáról, valamint juttatásairól szóló 170/1992. (XII. 22.) Korm. rendelet 3. §-a alapján a köztisztviselők és közalkalmazottak jutalmazásának részletes szabályait a következők szerint állapítom meg:”

2. §

A Vhr. a következő 41/A. §-sal egészül ki:

„41/A. § A HM Fegyverzet-ellenőrzési Hivatalnál ké-szenléti szolgálatra vezényelt hivatásos állományúak ké-szenléti díjra jogosultak, amelynek naponkénti összege az illetményalap 6,3%-a.”

3. §

A Vhr. 97. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az általános parancsnoki jutalomhoz a jutalmazási ha-táskörbe tartozók részére ténylegesen kifizetett, a távolléti díj számításának az alapját képező illetményelemek után minden katonai szervezetnél (ideértve a HM-et, hivatalait és háttérintézményeit is) 1%-os szorzóval számított jutal-mazási keret használható fel.”

4. §

A Vhr. 1. számú mellékletének a) pontja helyébe a kö-vetkező rendelkezés lép:

(az illetménykiegészítésre jogosító beosztásokról)

„a) A beosztási illetmény 50% -ának megfelelő összegű illetménykiegészítésre jogosultak a Honvédelmi Miniszté-rium (ideértve a HM Központi Pénzügyi és Számviteli Hivatal, a HM Költségvetési Ellenőrzési Hivatal, a Kormányzati Frekvenciagazdálkodási Hivatal, a HM Beszer-zési és Biztonsági Beruházási Hivatal, a HM Védelmi Hivatal, a HM Fegyverzet-ellenőrzési Hivatal, a HM Munkavédelmi és Munkaügyi Ellenőrzési Hivatal, vala-mint a HM Katonai Légügyi Hivatal is) felsőfokú végzett-ségű hivatásos állományú tagjai.”

5. §

A Vhr. 9. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a 2. § esetében 2000. június 1-jétől, a 3. § és az 5. § esetében pedig 2000. január 1-jétől kell alkalmazni. A ha-tálybalépéssel egyidejűleg a Vhr. 1. számú mellékletének c) pontjában a „BJKMF,” az „— a HM Fegyverzet-ellen-őrzési Hivatal,” az „— a HM Munkavédelmi és Munkaügyi Ellenőrzési Hivatal” és az „— a HM Beszerzési Hivatal,” szövegrész a hatályát veszti.

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

Melléklet

a 14/2000. (VI. 20.) HM rendelethez

[9. számú melléklet

a 4/1997. (II. 12.) HM rendelethez]

**Oktatói illetménypótlék havi mértéke az illetményalap
százalékában**

Oktatói fokozat	Az illetményalap alsó és felső határa (%)
a) Főiskolai tanársegéd, egyetemi tanársegéd, főiskolai adjunktus és egyéb [mérnök-tanár, műszaki (gazdasági) tanár, műszaki (gazdasági) oktató, nyelvtanár, test-nevelőtanár, kollégiumi nevelő-tanár] oktatói (szakoktatói) be-osztásban szolgálatot teljesítők esetén	26—52
b) Egyetemi adjunktus, főiskolai docens esetében	26—78
c) Tudományos fokozattal rendel-kező egyetemi adjunktus és fő-iskolai docens esetében	39—78
d) Főiskolai tanár és egyetemi docens esetében	78—156
e) Egyetemi tanár esetében	156—260

**A honvédelmi miniszter
15/2000. (VI. 20.) HM
rendelete**

az élelmiszer-utalvánnyal való ellátásról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szol-gálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. § (2) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás alap-ján, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 2. § (1) bekezdésére, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény végrehajtására kiadott 170/1992. (XII. 22.) Korm. rendelet 7. §-ában fog-laltakra is figyelemmel az élelmiszer-utalvánnyal való ellá-tásáról a következők rendelem el:

1. §

(1) A rendelet hatálya a Honvédelmi Minisztérium (a továbbiakban: HM), a HM hivatalok és háttérintézmé-nyek, a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok és a katonai felsőoktatási intézmény, valamint a Magyar Honvédség

katonai szervezetei (a továbbiakban együtt: katonai szervezet) hivatásos és szerződéses állományára (a továbbiakban együtt: személyi állomány) terjed ki.

(2) A rendelet előírásait a katonai ügyészség személyi állományára, valamint a közalkalmazottakra és köztisztviselőkre is alkalmazni kell.

2. §

(1) A személyi állomány tagját abban a hónapban, amelyben a jogviszonya legalább egy naptári napon fennállt — a (2) és (3) bekezdésekben foglaltak kivételével — kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító, személyi jövedelemadó mentességet élvező¹ utalvánnyal (a továbbiakban: ételmiszer-utalvány) kell ellátni.

(2) Nem jogosult az (1) bekezdés szerinti ételmiszer-utalványra az, aki a teljes hónapban:

- a) fizetés nélküli szabadságon van;
- b) a jogviszonya megszüntetésére tekintettel mentesítve van a munkavégzés alól;
- c) tartós vagy ideiglenes külföldi szolgálatot teljesít, vagy külföldi tanulmányokat folytat,
- d) beosztásából fel van függesztve, előzetes letartóztatásban van, vagy szabadságvesztés büntetését katonai fogdában tölti.

(3) Ugyancsak nem jogosult ételmiszer-utalványra a személyi állománynak az a tagja, aki a térítésmentes és kedvezményes természetbeni ételmezési ellátásról szóló rendelkezések² alapján térítésmentes természetbeni étkezést, vagy e helyett ételmiszer-utalványt, illetőleg pénzbeni megváltást kap, ha annak összege az adott hónapban várhatóan meg fogja haladni az ételmiszer-utalvány (1) bekezdés szerinti összegét. Ha a természetbeni étkezés vagy az utalványértéke nem éri el az (1) bekezdés szerinti összeget, a 2. § szerinti utalványt utólag ki kell adni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott teljes értékű ételmiszer-utalványra jogosult az is, akinek a jogviszonya hónap közben kezdődik, illetve szűnik meg, valamint, aki csak a hónap egy részében tartozik a (2) bekezdés hatálya alá.

3. §

(1) A lefolytatott közbeszerzési eljárás alapján — a Honvédelmi Minisztérium Beszerzési Hivatala által megkötött keretszerződés értelmében — az ételmiszer-utalvány [ideértve a 2. § (3) bekezdésében említett ételmiszer-utalványt is] a Csemege Szupermarketek Kereskedelmi Rt.-től szerezhető be.

(2) A katonai szervezet — a melléklet szerinti megrendelőpappal — a tárgy hónapot megelőző hónap 20-áig az (1) be-

¹ 2000. évben 1400 Ft-os mértékben.

² Jelenleg a 2/1998. (II. 4.) HM rendelet és az 5/1998. (HK 2.) HM utasítás.

kezdés szerinti szállítótól az utalványt megrendeli. A szállító — a keretszerződés alapján — az utalványokat tömbösítve (100, 200 és 500 Ft-os címletekben) minden hónap 3. munkanapjáig küldi (szállítja) ki a megrendelőnek.

4. §

(1) Az ételmiszer-utalvány beszerzéséhez szükséges költségvetési előirányzat tervezését, az utalvány megvásárlását, tárolását, nyilvántartását és a jogosult részére történő kiadását a pénzügyi és számviteli szolgálat (referens) végzi. Az utalvány számadásköteles okmányoknak minősül.

(2) Az ételmiszer-utalványt a humán szervezet, illetőleg a kijelölt személy által, az összesített ételmezési létszámjelentés felhasználásával készített lista alapján — a 2. § (3) bekezdése alá tartozó kivételével — előre, minden hónap 5. munkanapjáig, illetőleg, ha a jogosultság később keletkezik, az azt követő munkanapon kapja kézhez a jogosult. A 2. § (3) bekezdése alá tartozó — a tényleges jogosultság figyelembevételével — utólag, a tárgy hónapot követő hónap 5. munkanapjáig kapja meg az utalványt. A lista tartalmazza az igényjogosult nevét, rendfokozatát, az ételmiszer-utalvány címetenkénti darabszámát, értékét, az átvevő aláírását, a készítő nevét, valamint a jogosultságot igazoló parancsnok (vezető) jóváhagyását. Az aláírt listát az (1) bekezdés szerinti számadásköteles nyomtatványok nyilvántartásához kell csatolni és azzal együtt őrizni.

(3) A beszerzett ételmiszer-utalvány a tárgyévben korlátlanul felhasználható, a fel nem használt utalványt azonban év végén a szállítónál forgalomképes utalványra kell kicserélni.

5. §

(1) Az ételmiszer-utalvány általános bevezetésével egyidejűleg a katonai szervezet által üzemeltetett étkezdében az üzemi étkezést igénybe vevő állomány térítése eltér a nyersanyagértéktől.

(2) A katonai szervezet által üzemeltetett étkezdében az igénybevevő által fizetendő kedvezményes (részben kedvezményes) üzemi étkezés térítés rendjét a HM Központi Pénzügyi és Számviteli Hivatal főigazgatója és az MH logisztikai főigazgató együttesen szabályozza.

6. §

Ez a rendelet 2000. július hó 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg az ételmiszer-utalvány általános bevezetéséről szóló 25/1999. (HK 10.) HM utasítás hatályát veszti.

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

Melléklet a 15/2000. (VI. 20.) HM rendelethez

Címzett: számú példány

Csemege Szupermarketek Rt.
1158 Budapest, Késmárk u. 16.
Fax: (1) 417-0026

Étkezési utalvány megrendelőlap

Az 521—021/99—KE számú keretszerződésben rögzített feltételek alapján év hó
étkezési utalvány igényemet az alábbiakban nyújtom be:

Megrendelő neve (kedvezményezett katonai szervezet):

Címe:

Telefon:

Telefax:

Pénzforgalmi szám:

Adóigazolási szám:

Átvételre jogosult személy neve:

Munkaidő naponta-tól-ig

Megrendeléstárgya

Címlet	Darabszám	Érték Ft-ban
100 Ft		
200 Ft		
500 Ft		
Összesen		

Kelt: év hó nap.

P. H.

.....
pü. referens

.....
parancsnok

A honvédelmi miniszter 16/2000. (VI. 20.) HM rendelete

a kulturális és média feladatokat ellátó költségvetési szervek megszüntetéséről, közhasznú társaságok létrehozásáról, illetve az átalakítással kapcsolatos jogutódlásról

Az államháztartásról szóló — többször módosított — 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 91/A. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján — figyelemmel az Áht. 90. § (1) bekezdés *c)* pontjában, a 88. § (3) bekezdésében, a 109/F. § (2) bekezdésének *b)* pontjában, valamint az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 10—11. §-aiban foglaltakra is — a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Magyar Honvédség egészét érintő kulturális, művészeti, sport és egyéb humán feladatokat ellátó Magyar Honvédség Kulturális és Média Igazgatóság (a továbbiakban: MH KMI) központi költségvetési szervet 2000. július 15. napjával megszüntetem, a (2)—(4) bekezdés szerinti közhasznú társaságok — a 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (4) bekezdésének megfelelő — alapító okiratainak egyidejű aláírásával.

(2) A megszüntetett MH KMI szervezetében részjogkörű költségvetési egységként működő Magyar Honvédség Művelődési Háza által eddig végzett feladatok további ellátására 2000. július 15. napjával — HM Kulturális és Szabadidő Központ Közhasznú Társaság néven — közhasznú társaságot alapítok.

(3) A megszüntetett MH KMI szervezetében részjogkörű költségvetési egységként működő Magyar Honvédség Tájékoztatói és Média Központ által eddig végzett feladatok további ellátására 2000. július 15. napjával — HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Társaság néven — közhasznú társaságot alapítok.

(4) A megszüntetett MH KMI szervezetében részjogkörű költségvetési egységekként működő helyőrségi klubok (*1. számú melléklet*) által eddig végzett feladatok további ellátására 2000. július 15. napjával — HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Közhasznú Társaság néven — közhasznú társaságot alapítok.

(5) A (2)—(4) bekezdésekben megjelölt részjogkörű költségvetési egységek feladatai a használatukban lévő vagyon és vagyoni értékű jogok tekintetében jogutód a Honvédelmi Minisztérium.

(6) A Honvédelmi Minisztérium által jogutódlással megszerzett, ellátandó állami feladatot e rendelettel, a feladat ellátásához szükséges ingatlan vagyon kezelői jogát, továbbá, az ingó vagyoni elemeket mint apportot, valamint a vagyoni

értékű jogokat — 2000. július 15-i hatállyal, külön megkötendő vagyonkezelési szerződések útján — a Magyar Honvédség Művelődési Háza vonatkozásában az MH Kulturális és Szabadidő Központ Közhasznú Társaságnak, a Magyar Honvédség Tájékoztatói és Média Központ vonatkozásában a HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Társaságnak, az 1. számú mellékletben felsorolt helyőrségi klubok vonatkozásában pedig a HM Kulturális Szolgáltató Közhasznú Társaságnak adom át.

(7) A (2)—(4) bekezdésekben felsorolt részjogkörű költségvetési egységeknél foglalkoztatott közalkalmazottnak a közhasznú társaságoknál történő továbbfoglalkoztatására a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 25/A. §-ának rendelkezéseit, a hivatásos és szerződéses katonák jogviszonyára pedig a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. §

(1) A megszüntetett MH KMI központi költségvetési szerv részjogkörű költségvetési egységeként működő Magyar Honvédség Szakanyag Ellátó Központ, valamint a Magyar Honvédség Központi Sportkiképző Bázis jogutódja — feladatai, a használatában levő vagyon és vagyoni értékű jogok, továbbá az ott foglalkoztatott hivatásos és szerződéses katonák, valamint közalkalmazottak továbbfoglalkoztatása tekintetében — a Magyar Honvédség 1. Logisztikai Támogató Dandár központi költségvetési szerv.

(2) A megszüntetett MH KMI központi költségvetési szerv részjogkörű költségvetési egységeként működő Magyar Honvédség Főkarmesteri Iroda jogutódja — feladatai, a használatában lévő vagyon és vagyoni értékű jogok, továbbá az ott foglalkoztatott hivatásos és szerződéses katonák, valamint közalkalmazottak továbbfoglalkoztatása tekintetében — a Magyar Honvédség Budapesti Helyőrség Parancsnokság központi költségvetési szerv.

(3) A megszüntetett MH KMI központi költségvetési szerv részjogkörű költségvetési egységeként működő Magyar Honvédség Központi Zenekar jogutódja — feladatai, a használatában lévő vagyon és vagyoni értékű jogok, továbbá az ott foglalkoztatott hivatásos és szerződéses katonák, valamint közalkalmazottak továbbfoglalkoztatása tekintetében — a Magyar Honvédség 32. Budapest Őrvezred központi költségvetési szerv.

(4) Az (1)—(3) bekezdés szerinti jogutód szervezetek alapító határozatát a 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 10. §-a szerinti határozattal — 2000. július 15-i hatállyal — módosítom.

(5) A Magyar Honvédség Szakanyag Ellátó Központnál, a Magyar Honvédség Központi Sportkiképző Bázisnál, a Magyar Honvédség Főkarmesteri Irodájánál, valamint a

Magyar Honvédség Központi Zenekaránál foglalkoztatott közalkalmazottak közalkalmazotti jogviszonyára a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt) 85/A. §-ának rendelkezései, a hivatásos és szerződéses katonák jogviszonyára pedig a Hszt. megfelelő rendelkezései az irányadók.

3. §

(1) A honvédelmi tárca egészét érintő irodalmi, kulturális, művészeti, ismeretterjesztő és egyéb humán feladatokat ellátó Honvédelmi Minisztérium Zrínyi Kiadó és a Magyar Honvédség Új Honvédségi Szemle központi költségvetési szerveket 2000. július 15. napjával megszüntetem.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt központi költségvetési szervek feladatai és a használatukban lévő vagyon és vagyoni értékű jog tekintetében jogutód a Honvédelmi Minisztérium.

(3) A Honvédelmi Minisztérium által jogutódlással megszerzett, ellátandó állami feladatot e rendelettel, a feladat ellátásához szükséges ingatlan vagyon kezelői jogát, továbbá az ingó vagyoni elemeket mint apportot, valamint a vagyoni értékű jogokat — 2000. július 15-i hatállyal, külön megkötendő vagyonkezelési szerződés útján — a HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Társaságnak adom át.

(4) Az (1) bekezdésében felsorolt központi költségvetési szerveknél foglalkoztatott közalkalmazottaknak a közhasznú társaságnál történő továbbfoglalkoztatására a Kjt. 25/A. §-ának rendelkezéseit, a hivatásos és szerződéses katonák jogviszonyára pedig a Hszt. megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. §

(1) A Magyar Honvédség katonai szervezetei részeként részjogkörű költségvetési egységként kulturális, művészeti és egyéb humán feladatokat ellátó helyőrségi klubokat (2. számú melléklet) 2000. július 15. napjával megszüntetem.

(2) A 2. számú mellékletben felsorolt részjogkörű költségvetési egységek feladatai és a használatukban lévő

vagyon és vagyoni értékű jog tekintetében jogutód a Honvédelmi Minisztérium.

(3) A Honvédelmi Minisztérium által jogutódlással megszerzett ellátandó állami feladatot e rendelettel, a feladat ellátásához szükséges ingatlan vagyon kezelői jogát, továbbá az ingó vagyoni elemeket mint apportot, valamint a vagyoni értékű jogokat — 2000. július 15-i hatállyal, külön megkötendő vagyonkezelési szerződés útján — a HM Kulturális Szolgáltató Közhasznú Társaságnak adom át.

(4) A 2. számú mellékletben felsorolt részjogkörű költségvetési egységeknél foglalkoztatott közalkalmazottaknak a közhasznú társaságnál történő továbbfoglalkoztatására a Kjt. 25/A. §-ának rendelkezéseit, a hivatásos és szerződéses katonák jogviszonyára pedig a Hszt. megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. §

A megszüntetett MH KMI részjogkörű költségvetési egységeként működő MH Honvéd Együttes vonatkozásában a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség érintett szervei a Magyar Köztársaság honvédelmének egészét érintő stratégiai felülvizsgálat koncepciójáról szóló 2322/1999. (XII. 7) Korm. határozat II. fejezetének 5. pontja szerint járnak el.

6. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a kulturális feladatokat ellátó közhasznú társaságok létrehozásáról szóló 16/2000. (HK 9.) HM utasításnak a 22/2000. (HK 10.) HM utasítás 2. §-ával megállapított 2. § (3) bekezdésében a Honvéd Vezérkarra utaló szövegrész.

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

1. számú melléklet a 16/2000. (VI. 20.) HM rendelethez

A Magyar Honvédség Kulturális és Média Igazgatósága szervezetében részjogkörű költségvetési egységként működő helyőrségi klubok

1. Székesfehérvári Helyőrségi Klub	8000 Székesfehérvár, Malom út 2.
2. Ceglédi Helyőrségi Klub	2700 Cegléd, Kossuth L. út 1.
3. Kaposvári Helyőrségi Klub	7400 Kaposvár, Németh István fasor 7.
4. Szombathelyi Helyőrségi Klub	9700 Szombathely, Akacs Mihály út 7.
5. Tatai Helyőrségi Klub	2891 Tata, Ady Endre út 12—14.

6. Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Klub	6800 Hódmezővásárhely, Szántó-Kovács J. u. 28.
7. Veszprémi Helyőrségi Klub	8200 Veszprém, Zalka Máté tér 1.
8. Szolnoki Helyőrségi Klub	5000 Szolnok, Táncsics Mihály út 5—9.
9. Kecskeméti Helyőrségi Klub	6000 Kecskemét, Lechner Ödön u. 3—5.
10. Pápai Helyőrségi Klub	8500 Pápa, Huszár ltp. 3.

2. számú melléklet a 16/2000. (VI. 20.) HM rendelethez

A Magyar Honvédség katonai szervezetei részeként, részjogkörű költségvetési egységként működő helyőrségi klubok

1. Debreceni Helyőrségi Klub	4027 Debrecen, Füredi út 98.
2. Szabadszállási Helyőrségi Klub	6880 Szabadszállás, Honvéd út 47—49.
3. Tapolcai Helyőrségi Klub	8300 Tapolca, Dobó tér 1—3.
4. Pécsi Helyőrségi Klub	7600 Pécs, Király u. 13.
5. Egri Helyőrségi Klub	3300 Eger, Kossuth L. út 12.
6. Ercsi Helyőrségi Klub	2450 Ercsi, Dózsa Gy. út 3.
7. Kiskunhalasi Helyőrségi Klub	6400 Kiskunhalas, Petőfi S. út 7—9.
8. Kiskunfélegyházi Helyőrségi Klub	6100 Kiskunfélegyháza, Kossuth L. út 12.
9. Kiskőrösi Helyőrségi Klub	6200 Kiskőrös, Pozsonyi út 2.
10. Szentesi Helyőrségi Klub	6600 Szentés, Ady Endre út 2.
11. Nyíregyházi Helyőrségi Klub	4400 Nyíregyháza, Színház u. 2.
12. Várpalotai Helyőrségi Klub	8100 Várpalota, Árpád út 1.
13. Taszári Helyőrségi Klub	7261 Taszár, Ltp. 8.
14. Kalocsai Helyőrségi Klub	6301 Kalocsa, Szent István király út 38.
15. Szentendrei Helyőrségi Klub	2000 Szentendre, Dózsa Gy. út 8.
16. Tápiószecsői Helyőrségi Klub	2251 Tápiószecső, Kátai út 93.
17. Nagyoroszi Helyőrségi Klub	2645 Nagyoroszi, Kertész út 45.
18. Nagytarcsai Helyőrségi Klub	2142 Nagytarcsa, Rákóczi út 84.
19. Sárbogárdi Helyőrségi Klub	7000 Sárbogárd, József A. út 15/B
20. Aszódi Helyőrségi Klub	2170 Aszód, Szabadság tér 10.
21. Jobbágyi Helyőrségi Klub	3063 Jobbágyi, Ltp. 7.
22. Táborfalvai Helyőrségi Klub	2380 Táborfalva, Honvéd út 2.
23. Jánoshalmi Helyőrségi Klub	6440 Jánoshalma, Kossuth L. út 1.
24. Jászberényi Helyőrségi Klub	5100 Jászberény, Bercsényi út 24.
25. Békéscsabai Helyőrségi Klub	5600 Békéscsaba, Szabadság tér 6.
26. Bajai Helyőrségi Klub	6500 Baja, Széchenyi út 4—6.
27. Szegedi Helyőrségi Klub	6700 Szeged, Victor Hugo út 6.
28. Gyöngyösi Helyőrségi Klub	3200 Gyöngyös, Fő tér 9.
29. Nagykanizsai Helyőrségi Klub	8800 Nagykanizsa, Ady Endre út 7.
30. Zalaegerszegi Helyőrségi Klub	8900 Zalaegerszeg, Ady Endre út 1.
31. Keszthelyi Helyőrségi Klub	9300 Keszthely, Kossuth L. út 69.
32. Marcali Helyőrségi Klub	8700 Marcali, Rákóczi út 30.

**A környezetvédelmi miniszter
11/2000. (VI. 20.) KöM
rendelete**

**a budapesti Vend utcai barlang védettségének
feloldásáról**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Budapest II. ker., Vend utcai barlang [nyilvántartási száma: 4762/804; helye: Budapest II. ker., 15414 hrsz., Vend u. 26. sz.; hossza (mélysége): —6 m] védettségét feloldom.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Budapest, 2000. június 16.

Dr. Pepó Pál s. k.,
környezetvédelmi miniszter

**A környezetvédelmi miniszter
12/2000. (VI. 20.) KöM
rendelete**

**a siklói Rózsa-bányai barlang védettségének
feloldásáról**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A siklói Rózsa-bányai barlang (zsomboly, nyilvántartási száma: 4150/801), helye: Siklós 0561/3 hrsz. (kőbánya, 228 m Bf bányaszint, hossza 12 m) védettségét feloldom.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Budapest, 2000. június 16.

Dr. Pepó Pál s. k.,
környezetvédelmi miniszter

III. rész HATÁROZATOK

**A Köztársasági Elnök
határozatai**

**A Köztársaság Elnökének
83/2000. (VI. 20.) KE
határozata**

egyetemi tanári kinevezésekről

Az oktatási miniszter előterjesztésére, a fenntartó és a felügyeletet gyakorló belügyminiszter és a honvédelmi miniszter javaslatára

2000. július hó 1. napjával

a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem

Gazdálkodástudományi Karán

dr. Angyal Ádám egyetemi docenst,

dr. Deák Dániel egyetemi docenst,

dr. Hámori Balázs egyetemi docenst,

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Gál Péter egyetemi docenst,

dr. Tallós Péter egyetemi docenst,

a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Társadalomtudományi Karán és a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán

dr. Csizmadia Sándor egyetemi docenst;

a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Építésmérnöki Karán

Balogh Balázs egyetemi docenst,

Vörös Ferenc egyetemi docenst,

Építőmérnöki Karán

dr. Balázs György László egyetemi docenst,

dr. Farkas György egyetemi docenst,

dr. Ijjas István egyetemi docenst,

Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán

dr. Papanek Gábort, a Gazdaságkutató Intézet Gazdaságkutató Rt. ügyvezető igazgatóját, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Tarafás Imre egyetemi docenst,

Gépészmérnöki Karán

dr. Kozma Mihály egyetemi docenst,
dr. Parti Mihály egyetemi docenst,

Közlekedésmérnöki Karán

dr. Palkovics László egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Fritz Józsefet, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar egyetemi tanárát,

Vegyészmérnöki Karán

dr. Veszprémi Tamás tudományos tanácsadót,

Villamosmérnöki és Informatikai Karán

dr. Kovács Ferenc egyetemi docenst;

a Debreceni Egyetem

Bölcsészettudományi Karán

Novákné dr. Rózsa Erzsébet egyetemi docenst,

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Polónyi István egyetemi docenst,

Mezőgazdaságtudományi Karán

dr. Gonda István egyetemi docenst,
dr. Kátai János egyetemi docenst,
dr. Nábrádi András egyetemi docenst,
dr. Szabó Gábert, a Kaposvári Egyetem Állattudományi Kar egyetemi tanárát,

Orvos- és Egészségtudományi Centrum Általános Orvostudományi Karán

dr. Boda Zoltán egyetemi docenst,
dr. Rajnavölgyi Évát, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar egyetemi tanárát,
dr. Sipka Sándor egyetemi docenst,
dr. Tótsaki Árpád egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Bánfalvi Gáspárt, a Semmelweis Egyetem egyetemi docensét,
dr. Brindza Béla egyetemi docenst,
dr. Kónya József egyetemi docenst,
dr. Sailer Kornél egyetemi docenst;

az Eötvös Loránd Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Körösnény András egyetemi docenst,
dr. Lenkovics Barnabás egyetemi docenst,
dr. Mezey Barna egyetemi docenst,
dr. Szabó Márton, a Magyar Tudományos Akadémia Politikai Tudományok Intézete tudományos osztályvezetőjét, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jog-

tudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi adjunktusát,

dr. Szilágyi Péter egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Bárdosi Vilmos egyetemi docenst,
dr. Dávid Géza egyetemi docenst,
dr. Gács Gáborné dr. Péter Ágnes egyetemi docenst,
dr. Kovács Árpád egyetemi docenst,
dr. Klaudy Kinga egyetemi docenst,
dr. Krausz Tamás egyetemi docenst,
dr. Varga László egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Bartholy Judit egyetemi docenst,
dr. Böddi Béla egyetemi docenst,
dr. Érdi Bálint egyetemi docenst,
dr. Kürti Jenő egyetemi docenst,
dr. Podani János egyetemi docenst,

Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Karán

dr. Kullmann Lajost, az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet főigazgató főorvosát, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar további jogviszonyban alkalmazott főiskolai tanárát,

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán és a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Paczolay Pétert, az Alkotmánybíróság főtítkárát, egyetemi docenst;

a Károli Gáspár Református Egyetem

Bölcsészettudományi Karán

dr. Bagdy Emőke oktatót, mb. dékánt;

a Magyar Képzőművészeti Egyetemen

Farkas Ádám egyetemi docenst;

a Miskolci Egyetem

Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Szabadfalvi József egyetemi docenst,
dr. Szabó Béla egyetemi docenst,

Gépészmérnöki Karán

dr. Ajtonyi István egyetemi docenst,
dr. Bobok Elemér egyetemi docenst;

a Nyugat-Magyarországi Egyetem

Erdőmérnöki Karán

dr. Mészáros Károly egyetemi docenst,

Faipari Mérnöki Karán

dr. Boronkai László egyetemi docenst,
dr. Tolvaj László egyetemi docenst,

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Balázs Judit egyetemi docenst,

Mezőgazdaságtudományi Karán

dr. Báder Ernő egyetemi docenst,
Kovácsné dr. Gaál Katalin egyetemi docenst,
dr. Pocsai Károly egyetemi docenst,
dr. Reke Barnabás egyetemi docenst;

a Pécsi Tudományegyetem

Általános Orvostudományi Karán

dr. Bogár Lajos egyetemi docenst,
dr. Ertl Tibor egyetemi docenst,
dr. Kajtár Pál egyetemi docenst,
dr. Ludány Andrea egyetemi docenst,
dr. Molnár Dénes egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Fischer Ferenc egyetemi docenst,
dr. Kálmán C. Györgyöt, a Magyar Tudományos Akadémia Irodalomtudományi Intézet tudományos főmunkatársát, a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Vargyas Péter egyetemi docenst,
dr. Wild Katalin egyetemi docenst,

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Varga József egyetemi docenst,

Tanárképző Intézetében

dr. Stirling János tudományos munkatársat;

a Semmelweis Egyetem

Általános Orvostudományi Karán

dr. Karádi István egyetemi docenst,
dr. Mózes Tibor egyetemi docenst,
dr. Nagy György Miklós egyetemi docenst,
dr. Szél Ágoston egyetemi docenst,

Fogorvostudományi Karán

dr. Boros Ildikó egyetemi docenst,

Egészségtudományi Karán

dr. Ésik Olga egyetemi docenst,
dr. Góth Miklós egyetemi docenst,
dr. Szántó Imre egyetemi docenst,

Testnevelési és Sporttudományi Karán

dr. Gombocz János egyetemi docenst,
dr. Sipos Kornél egyetemi docenst;

a Szegedi Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Martonyi Jánost, a Magyar Köztársaság külügyminiszterét, a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Trócsányi Lászlót, a Külügyminisztérium tanácsosát, a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

Általános Orvostudományi Karán

dr. Bártfai György egyetemi docenst,
dr. Palkó András egyetemi docenst,
dr. Pokorny Gyula egyetemi docenst,
dr. Strausz Jánost, a Pest Megyei Tüdőgyógyintézet orvos-igazgatóját,

dr. Szabó Gyula egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Ágel Vilmos egyetemi docenst,
dr. Pálffy Miklós egyetemi docenst,
dr. Szajbély Mihály egyetemi docenst,
dr. Trogmayer Ottót, a Szegedi Móra Ferenc Múzeum nyugdíjas igazgatóját, a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán

dr. Galambos Gábor főiskolai tanárt,
dr. Galgóczi László főiskolai tanárt,
dr. Nagy János főiskolai tanárt,

Mezőgazdasági Főiskolai Karán

Szűcsné dr. Péter Judit főiskolai tanárt,

Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Karán

dr. Kispéter József egyetemi docenst,
dr. Kovács Erzsébet Terézia egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Krisztin Tibor egyetemi docenst,
dr. Kovács Kornél Lajos egyetemi docenst,
dr. Maróy Péter egyetemi docenst,

Szegedi Konzervatóriumában

Huszár Lajos főiskolai docenst,
Szecsódi Ferenc György főiskolai tanárt,
Weninger Richárd főiskolai tanárt;

a Szent István Egyetem

Állatorvostudományi Karán

dr. Rusvai Miklós egyetemi docenst,

Gazdálkodási és Mezőgazdasági Főiskolai Karán

dr. Dinya Lászlót, a Szegedi Tudományegyetem Gazdaságtudományi Kar egyetemi tanárát;

a Veszprémi Egyetem

Georgikon Karán

dr. Anda Angéla egyetemi docent,
dr. Kocsondi József egyetemi docent,
dr. Pupos Tibor egyetemi docent,
dr. Sugár László egyetemi docent,

Mérnöki Karán

dr. Kovács Zoltán egyetemi docent,
dr. Major Iván tudományos tanácsadót,
dr. Török Ádámot, az Oktatási Minisztérium főtanácsosát, a Veszprémi Egyetem Mérnöki Karán további jogviszonyban alkalmazott tudományos tanácsadót,
dr. Varga Kálmán egyetemi docent,

Tanárképző Karán

dr. Mihalovics Árpád egyetemi docent;

a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem

Hadtudományi Karán

dr. Fóris Sándor határőrezredes, egyetemi docent,
dr. Szendy István alezredes, egyetemi docent,

Társadalomtudományi Intézetében

dr. Malomsoki József egyetemi docent,

Vezetés- és Szervezéstudományi Karán

dr. Óvári Gyula mk. alezredes, egyetemi docent;

a Berzsenyi Dániel Főiskolán

dr. Viktor Mojszejenko vendégtanárt;

a Budapesti Műszaki Főiskola

Bánki Donát Gépészmérnöki Főiskolai Karán

Tóth Béláné dr. főiskolai tanárt;

az Eszterházy Károly Főiskolán

dr. Mózes Mihály főiskolai tanárt,
dr. Ujfaludi László főiskolai tanárt,
dr. Vadon Lehel főiskolai tanárt;

a Nyíregyházi Főiskola

Természettudományi Főiskolai Karán

dr. Balogh József főiskolai tanárt,
dr. Szabó Árpád főiskolai tanárt,

Gazdaság és Társadalomtudományi Főiskolai Karán

dr. Szabó József főiskolai tanárt,

Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karán

dr. Szikoráné dr. Kovács Eszter főiskolai tanárt;

a Széchenyi István Főiskola

Építési és Környezetmérnöki Fakultásán

dr. Gáspár László tagozatvezetőt,
dr. Molnár Jenő tudományos főmunkatársat,

Informatikai és Villamosmérnöki Fakultásán

dr. Jávora András tudományos főmunkatársat,

Közlekedési és Gépészmérnöki Fakultásán

dr. Kovács Ferenc tudományos főmunkatársat,

Közgazdasági Fakultásán

dr. Rechnitzer Jánost, a Magyar Tudományos Akadémia Regionális Kutatások Központja igazgatóját,

dr. Vékás István tudományos munkatársat;

a Tessedik Sámuel Főiskola

Mezőgazdasági Víz- és Környezetgazdálkodási Főiskolai Karán

dr. Izsáki Zoltán egyetemi docent

egyetemi tanárrá kinevezem.

2000. július hó 1. napjával kezdődően

a Debreceni Egyetem

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Fülöp Gyulát, a Miskolci Egyetem egyetemi docensét, a Debreceni Egyetem Közgazdaságtudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét és a

Mezőgazdaságtudományi Karán

dr. Sinoros-Szabó Botondot, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Országos Területfejlesztési Központ főigazgatóját, a Nyíregyházi Főiskola további jogviszonyban alkalmazott egyetemi tanárát

meghívással hároméves időtartamra egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2000. május 23.

Göncz Árpád s. k.,
 a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
 oktatási miniszter

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Magyar Nemzeti Bank
5/2000. (MK 61.) MNB
h i r d e t m é n y e**

a „Lorántffy Zsuzsanna születésének 400. évfordulója” ezüst emlékpénzermék kibocsátásáról

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 4. §-ának (2) bekezdésén alapuló jogkörében 2 darab, egyenként 2000 forintos címletű, félkör alakú érméből álló ezüst emlékpénzermét bocsát ki „Lorántffy Zsuzsanna születésének 400. évfordulója” megnevezéssel.

2. A Bank az emlékpénzermék forgalomba hozatalát 2000. június 20-án kezdi meg.

3. Az érmék leírása a következő:

a) Mindkét érme félkör alakú, 925 ezrelék finomságú ezüsből készült. Súlyuk összesen 31,46 gramm. Az érméket összeillesztve együttes átmérőjük 38,61 mm. A félkör alakú szélük recés, míg az egymáshoz illeszthető szélük sima.

b) Mindkét félkör alakú érme előlapján vízszintes sorokban a „MAGYAR”, „KÖZTÁRSASÁG” felirat, a „2000” értékjelzés, a „FORINT” felirat, a „BP.” verdejel és a „2000” verési évszám, továbbá Lebó Ferenc tervezőművész mesterjegye látható. A két érme előlapját egymással összeillesztve középen a Lorántffy-loggia egyik oszlopa látható, a bal oldali érme felső részén a Hold motívum, míg a jobb oldali érme felső részén a Nap motívum található.

c) A két félkör alakú érmét összeillesztve a bal oldali érme hátlapján fent két sorban a „LORÁNTFFY”, „ZSUZSANNA” felirat, középső részén Lorántffy Zsuzsanna címere, az alatt két sorban Lorántffy Zsuzsanna születésének és halálának dátuma „1600—” és „1660” található. A jobb oldali érme hátlapján fent a kollégium szó rövidítése, a „KOLL” felirat olvasható, középen a sárospataki kollégium címere látható, az alatt a „SÁROSPATAK” felirat és a kollégium megalapításának éve, „1531” olvasható. A két érme hátlapját egymáshoz illesztve középen a Lorántffy-loggia egyik oszlopa látható, a bal oldali érme felső részén a Nap motívum, míg a jobb oldali érme felső részén a Hold motívum található.

4. Az emlékpénzermékből 6000-6000 darab készíthető, amelyből 3000-3000 darab különleges — ún. proof — technológiával verhető.

5. Az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (2) bekezdése értelmében a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott érméket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetéseknél mindenki köteles névértékben elfogadni.

Magyar Nemzeti Bank

A Fogyatékosok Esélye Közalapítvány alapító okiratának 1. számú módosítása*

A Magyar Köztársaság Kormánya mint Alapító az 1039/1999. (IV. 21.) Korm. határozatban foglaltak szerint létrehozott Fogyatékosok Esélye Közalapítvány alapító okiratát az alábbiak szerint módosítja:

1. Az alapító okirat XI. részének 6. pontjában a „Fábián Edit
1033 Budapest, Hévízi út 33. VIII/29.” szövegrész helyébe az alábbi szöveg lép:

(A Pénzügyminisztérium javaslatára:)
„Nyenestánné Endréz Katalin
2014 Csobánka, Panoráma u. 8.”

2. Az alapító okirat XI. részének 4. pontja az alábbi mondattal egészül ki:

„A bizottsági tagság megszűnik a tag halálával, felkérésnek visszavonásával, lemondással és a határozott időtartam lejártával, a tagnak a javaslatot tevő minisztériummal fennálló köztisztviselői jogviszonyának megszűnésével, valamint a Közalapítvány megszűnésével.”

Orbán Viktor s. k.,
az Alapító képviselőjében

* A módosítást a Fővárosi Bíróság a 13.Pk.60.469/99/6. sz. jogerős végzésével tudomásul vette.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal k ö z l e m é n y e

a 2000. július 1-je és szeptember 30-a között alkalmazható üzemanyagokról

A személyi jövedelemadóról szóló törvény 82. §-a felhatalmazza az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt arra, hogy az üzemanyagát közzétegye.

Ha a magánszemély az üzemanyagot a közleményben szereplő árak szerint számolja el, nem szükséges az üzemanyagról számlát beszerezni.

MSZ 11793 ólmozatlan motorbenzinek

ESZ—95 ólmozatlan motorbenzin	243 Ft/l
ESZ—98 ólmozatlan motorbenzin	252 Ft/l

<i>Keverék</i>	243 Ft/l
----------------	----------

MSZ 127 gázolajok

Gázolaj 0,2 normál gázolaj	213 Ft/l
----------------------------	----------

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleményei

A Békés Megyei Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége Bagosi Zsolt elárúsítóhelyén (orosházi piac) mintavétellel egybekötött ellenőrzést végzett. A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség laboratóriumában elvégzett vizsgálatok alapján

a MEGATRON MT—218 kézi mixer (7 sebességes)
rövidzár- és tűzveszélyes,

a DAIWA LASER POINTER 5 IN 1
balesetveszélyes.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a termékek forgalmazását az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról szóló 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet 6. §-ának *d*) pontja alapján megtiltja.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszazállított termékeket kötelesek visszavásárolni.

A Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége mintavétellel egybekötött ellenőrzést végzett Chinnon Pavel Vasziljevics vállalkozónak (ADO-REC Bt. — 6311 Öregcsertő, Rákóczi u. 31.) a paksi piac területén működő üzletében. A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a laboratóriumában elvégzett vizsgálatai alapján megállapította, hogy a

— PREMIERE PT—1776 típusú kenyérpíró és az
— INTERNATIONAL CM—602 típusú, 10—12 csészes kávéfőző

áramütés- veszélyes,

a
— NIPPON AMERICA SHI—43C (SHI—48C) cordless vasaló,
— HARVEK 2000 OL—1350 típusú hajszárító,
— TOKYO MT—1707 B típusú kézi mixer (6 sebességes),
— ELECTRA ART NR. 170 típusú, 10—12 csészes kávéfőző

tűz- és áramütés- veszélyes,

továbbá az

— ELECTRA ART NR. 111 típusú mixer (7 sebességes)
tűzveszélyes.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a fenti termékek forgalmazását az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról szóló 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet 6. §-ának *d*) pontja alapján megtiltja.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszazállított, fent felsorolt termékeket kötelesek visszavásárolni.

Dr. Huszay Gábor s. k.,
főigazgató

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2000. június 16-án megjelent 58. számában közzétett, a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapijáról szóló 58/2000. (VI. 16.) OGY határozat 1/c) pontja helyesen:

„c) felkéri a Kormányt, hogy megfelelő egyeztetések után **2000. július 31-ig** hozza meg intézkedéseit az emléknapi középfokú oktatási intézményekben történő bevezetésére.”

(Nyomdahiba)

A Miniszterelnöki Hivatal felügyelete alatt működő
Magyar Hivatalos Közlönykiadó
 megjelentette a

**MAGYAR KÖZIGAZGATÁSI LEXIKON
 2000**

című kiadványt.

A lexikon tartalmazza az állami és az önkormányzati közigazgatási szerveknél foglalkoztatott tisztviselőknek, a közigazgatás oktatását és a közigazgatás-tudomány művelését végző intézmények munkatársainak, továbbá a közigazgatási szakmai és érdekképviselői szervek tisztségviselőinek önként szolgáltatott főbb adatait.

A lexikon a személyi, képzési és foglalkoztatási adatok mellett tartalmazza a közigazgatási szervek címét és a munkahelyi elérhetőségre vonatkozó adatokat is.

A megrendelést postán vagy telefaxon a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címére kell eljuttatni. (Fax: 338-4746.)

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

Magyar Közigazgatási Lexikon 2000

című kiadványt

(ára: 9000 Ft áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címre.

Amegrendelő(cég)neve:.....

Címe(városjrányítószám):.....

Utcaházszám:.....

Ügyintézőneve, telefonszáma:.....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára, vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
 cégszerű aláírás

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**18/1998. (VI. 3.) NM RENDELET
A FERTŐZŐ BETEGSÉGEK ÉS A JÁRVÁNYOK
MEGELŐZÉSE ÉRDEKÉBEN SZÜKSÉGES
JÁRVÁNYÜGYI INTÉZKEDÉSEKRŐL**

című, A/4 formátumú, 104 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. május 25.

Ára: 476 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**18/1998. (VI. 3.) NM RENDELET
A FERTŐZŐ BETEGSÉGEK ÉS A JÁRVÁNYOK
MEGELŐZÉSE ÉRDEKÉBEN SZÜKSÉGES
JÁRVÁNYÜGYI INTÉZKEDÉSEKRŐL**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó megjelenteti

AZ ÉRTELMEZETT ALKOTMÁNY

című kötetet.

Dr. Holló András és dr. Balogh Zsolt szerkesztők az Alkotmány szerkezetét követve annak rendelkezéseihez csoportosították az Alkotmánybíróság legfontosabb megállapításait, az alkotmánybírói gyakorlat összefoglalásaként jegyzetekkel segítve az olvasó tájékozódását. A kötet az öt évvel ezelőtt ugyanilyen címmel megjelenő munka folytatása. A szerkesztők átdolgozták – tárgyköreit tekintve kibővítették – a korábban megjelent könyv anyagát, és erre (a precedens határozatokra) épülve mutatják be az immár tízéves ítélkezési gyakorlat keresztmetszetét.

Az Alkotmánybíróság közjogi helyzetéből adódóan döntései kihatnak valamennyi hatalmi ág tevékenységére, az ítéletek alapjaiban határozták meg a törvénykezés kereteit éppúgy, mint – a jogszabályok alkalmazásánál irányadó alkotmányos követelmény megállapításával – a bíróságok és más jogalkalmazó szervek munkáját. A kötet alapvető segítséget nyújt a gyakorlati és elméleti szakembereknek egyaránt, de hasznosan forgathatják a most megjelenő könyvet a gazdasági élet szereplői (pl. a piactudomány, a vállalkozáshoz való jog, illetve a tulajdoni kérdések kapcsán) éppúgy, mint a tudományos munkát folytató egyetemi oktatók, hallgatók vagy az önkormányzati működésben részt vevők. Természetesen segítséget nyújt a gyakorlat ismerete azoknak is, akik alkotmánybírói eljárást kívánnak indítványozni.

A B/5 formátumú kiadvány 760 oldal terjedelmű.

Ára: 4592 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ÉRTELMEZETT ALKOTMÁNY

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésiüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésé követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Bellügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlöny	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Úgyességi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év		
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-én az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.huc címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.1070 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.